

EVANGHELIA DOMNULUI IISUS HRISTOS

PRIVIRE SINOPTICĂ ASUPRA CELOR PATRU VERSIUNI CANONICE ALE
EVANGHELIEI (DUPĂ MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN)

Ediția a II-a

(Îmbunătățită prin osteneala lui Nicolae Kreis)

Anul 2008 după Hristos, 5769 de la Facerea lumii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

KREIS, NICOLAE

Evanghelia Domnului Iisus Hristos / Nicolae Kreis, – Caransebeș: Dalami, 2005

ISBN 973-87268-7-5

226=135.1

Ediția a I-a a fost tipărită la Editura DALAMI din Caransebeș în tiraj redus (100 exemplare)

Ediția a II-a este oferită gratuit pe Internet cititorilor de pretutindeni.

Eventuala corespondență poate fi trimisă la adresa de e-mail: nicolae.kreis@yahoo.com

PARTEA A I-a

EVANGHELIA SINOPTICĂ

(TEXT OBȚINUT PRIN ÎMBINAREA ARMONICĂ A VERSIUNILOR CANONICE
ALE EVANGHELIEI, DUPĂ MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN)

I. ÎNTRUPAREA CUVÂNTULUI

CAP. 1

DUMNEZEU-CUVÂNTUL.

Cuvânt înainte. Întruparea Cuvântului.

Cei ce primesc Cuvântul în mintea și în inima lor beneficiază de privilegiul de a deveni fii ai lui Dumnezeu.

1. Lc.1.1. Întrucât mulți au încercat* să alcătuiască o istorisire a faptelor ce s-au adevărit printre noi,

2. Lc.1.2. după cum ni le-au încredințat cei care de la început au fost martori și slujitori ai Cuvântului,

3. Lc.1.3. am găsit și eu de cuviință, prea-puternice Teofile, să ți le scriu pe rând, după ce pe toate le-am cercetat în amănunt de la început,
4. Lc.1.4. ca să ai certitudine asupra învățaturii pe care ai primit-o prin viu grai.
5. In.1.1. La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.
6. In.1.2. El era dintru'nceput la Dumnezeu.
7. In.1.3. Toate printr'Însul s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ceea ce s-a făcut.
8. In.1.4. Într'Însul era viață și viața era lumina oamenilor.
9. In.1.5. Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.
10. In.1.9. Cuvântul era Lumina cea adevărată Care luminează pe tot omul venind în lume.
11. In.1.10. El era în lume și lumea printr'Însul s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut.
12. In.1.11. La ai Săi a venit, însă ai Săi nu L-au primit.
13. In.1.12. Dar celor ce L-au primit, crezând în Numele Lui, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu,
14. In.1.13. născuți nu din poftă bărbătească, nici din vrere omenească, ci din Dumnezeu.
15. In.1.14. Și Cuvântul S-a făcut trup, sălășluindu-se* printre noi plin de har și de adevăr; și noi am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl;
16. In.1.16. și din plinătatea Lui am primit har peste har,
17. In.1.17. fiindcă Legea s-a dat prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.
18. In.1.18. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată: Fiul Cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.

CAP. 2

VESTIREA NAȘTERII LUI IOAN BOTEZĂTORUL.

Ingerul Gavriil binevestește preotului Zaharia.

1. Lc.1.5. În zilele lui Irod, regele Iudeii, era un preot cu numele Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia; femeia lui era dintre fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta.
2. Lc.1.6. Amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului;
3. Lc.1.7. dar nu aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau înaintați în zilele lor.
4. Lc.1.8. Și a fost că, pe când slujea el ca preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetei lui,
5. Lc.1.9. i-au ieșit sorții, după rânduiala preoției, să intre să tămâieze în Locul prea sfânt*,
6. Lc.1.10. în timp ce toată mulțimea poporului se ruga în ceasul tămâierii afară, în Locul sfânt*.
7. Lc.1.11. Atunci îngerul Domnului i s-a arătat stând la dreapta altarului* tămâierii.
8. Lc.1.12. Zaharia, văzându-l, s-a tulburat și frică a căzut peste el.
9. Lc.1.13. Dar îngerul i-a grăit: "Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăcinea ta a fost ascultată: soția ta, Elisabeta, îți va naște fiu, căruia îi vei pune numele Ioan;
10. Lc.1.14. și bucurie și veselie vei avea și de nașterea lui mulți se vor bucura,
11. Lc.1.15. fiindcă mare va fi el înaintea Domnului. Nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare, și se va umple de Duh Sfânt încă din pântecul mamei sale;

12. Lc.1.16. și pe mulți dintre fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul, Dumnezeuul lor.
13. Lc.1.17. El va merge înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului un popor pregătit.”
14. Lc.1.18. Atunci Zaharia a zis către înger: "Din ce voi cunoaște aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân, iar femeia mea este înaintată în zile".
15. Lc.1.19. Iar îngerul, răspunzând, i-a zis: "Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu; trimis am fost să-ți grăiesc și să-ți binevestesc acestea.
16. Lc.1.20. Și, iată, vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la timpul lor".
17. Lc.1.21. Mulțimea, însă, îl aștepta pe Zaharia și se mira de întârzierea lui în Sfânta sfințelor*.
18. Lc.1.22. Și, ieșind, nu putea să le vorbească: atunci au înțeles că a văzut vedenie în Locul prea sfânt*. El le făcea semne și a rămas mut.
19. Lc.1.23. Și împlinindu-se zilele slujirii lui la templu, s-a dus la casa sa.
20. Lc.1.24. Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, zămisbind, s-a tăinuit pe sine cinci luni, fiindcă își zicea:
21. Lc.1.25. "Iată ce mi-a făcut Domnul în zilele în care a privit spre mine ca să-mi ridice ocara dintre oameni".

CAP. 3

VESTIREA NAȘTERII LUI IISUS HRISTOS.

Îngerul Gavriil binevestește fecioarei Maria.

Binecuvântarea Elisabetei. Cântarea Mariei.

1. Lc.1.26. Iar în luna a șasea a fost trimis de la Dumnezeu îngerul Gavriil într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
2. Lc.1.27. la o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; numele fecioarei era Maria.
3. Lc.1.28. Și intrând îngerul la dânsa, i-a zis: "Bucură-te, aceea ce ești plină de har: Domnul este cu tine, *binecuvântată ești tu între femei*".
4. Lc.1.29. Ea, *văzându-l*, s-a tulburat de cuvintele lui și se întreba în sine ce fel de închinare poate fi aceasta.
5. Lc.1.30. Dar îngerul i-a zis: "Nu te teme, Maria, fiindcă ai aflat har la Dumnezeu.
6. Lc.1.31. Că, iată, vei zămisli în pântece și vei naște Fiu, Căruia Îi vei pune numele Iisus.
7. Lc.1.32. El va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema; Domnul Dumnezeu Îi va da tronul lui David, părintele său,
8. Lc.1.33. și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit".
9. Lc.1.34. Atunci Maria a zis către înger: "Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?"
10. Lc.1.35. Răspunzând, îngerul i-a zis: "Duhul Sfânt Se va pogori* peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. Pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema.
11. Lc.1.36. Și iată, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă,
12. Lc.1.37. fiindcă la Dumnezeu nimic nu este cu neputință”.

13. Lc.1.38. Maria a zis către înger: "Iată serva* Domnului, fie mie după cuvântul tău". Și îngerul a plecat de la dânsa.
14. Lc.1.39. În zilele acelea, sculându-se Maria, a plecat în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda
15. Lc.1.40. și, intrând în casa lui Zaharia, i-a urat de bine Elisabetei.
16. Lc.1.41. Auzind Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece și Elisabeta, s-a umplut de Duh Sfânt
17. Lc.1.42. și a strigat cu glas mare: "Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău.
18. Lc.1.43. Și de unde mie aceasta, să vină la mine maica Domnului meu ?
19. Lc.1.44. Fiindcă, iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.
20. Lc.1.45. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul".
21. Lc.1.46. Iar Maria a zis: "Sufletul meu mărește pe Domnul
22. Lc.1.47. și duhul meu se bucură în Dumnezeu, Mântuitorul meu,
23. Lc.1.48. că a privit spre starea smerită a servei* Sale. Fiindcă, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile
24. Lc.1.49. pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și – sfânt este Numele Lui –,
25. Lc.1.50. mila Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.
26. Lc.1.51. El a arătat putere cu brațul Lui: a risipit gândurile celor mândri în cugetul inimii lor,
27. Lc.1.52. a răsturnat pe cei puternici de pe tronurile lor și i-a înălțat pe cei smeriți;
28. Lc.1.53. pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară deșerți;
29. Lc.1.54. așa a sprijinit El pe Israel, slujitorul Lui, fiindcă Și-a adus aminte de îndurarea Sa,
30. Lc.1.55. cum făgăduise părinților noștri , față de Avraam și sămânța lui, în veac".
31. Lc.1.56. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni, apoi s-a întors la casa ei.

CAP. 4

NAȘTEREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Binecuvântarea și proorocia preotului Zaharia.

1. Lc.1.57. Iar când s-a împlinit vremea, Elisabeta a născut un fiu.
2. Lc.1.58. Și auzind vecinii și rudele ei că Domnul Și-a mărit mila față de ea, se bucurau împreună cu dânsa.
3. Lc.1.59. Iar în ziua a opta au venit să-l taie împrejur* pe prunc și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.
4. Lc.1.60. Dar mama lui, luând cuvântul, le-a zis: "Nu. Ci se va chema Ioan".
5. Lc.1.61. Iar ei au zis către dânsa: "Nimeni din rudeniile tale nu se cheamă cu numele acesta".
6. Lc.1.62. Și i-au făcut semn tatălui său cum ar vrea să-i pună numele.
7. Lc.1.63. Iar el, cerând o tăbliță, a scris: "Numele lui este Ioan". Și toți s-au mirat.
8. Lc.1.64. În clipa aceea i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba și el vorbea, binecuvântând pe Dumnezeu.
9. Lc.1.65. Și frică i-a cuprins pe toți vecinii; lucrurile acestea s-au vestit în tot ținutul muntos al Iudeii,

10. Lc.1.66. iar cei ce le auzeau le puneau în inima lor, zicând: "Ce va fi, oare, copilul acesta?" Fiindcă mâna Domnului era, în adevăr, cu el.
11. Lc.1.67. Și Zaharia, tatăl lui, umplându-se de Duh Sfânt, a proorocit, zicând:
12. Lc.1.68. Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său,
13. Lc.1.69. ridicându-ne corn* de mântuire în casa lui David, slujitorul Său,
14. Lc.1.70. cum grăise prin gura sfinților Săi prooroci din vechime:
15. Lc.1.71. "Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc".
16. Lc.1.72. Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, aducându-Și aminte de Legământul Lui cel sfânt,
17. Lc.1.73. de jurământul cu care s-a jurat către Avraam, părintele nostru,
18. Lc.1.74. că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică,
19. Lc.1.75. trăind înaintea Lui în sfințenie și dreptate, în toate zilele vieții noastre.
20. Lc.1.76. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, fiindcă vei merge înaintea feței Domnului ca să-I gătești căile,
21. Lc.1.77. dând celor din poporul Său cunoștința mântuirii într-o iertare a păcatelor lor,
22. Lc.1.78. datorită lăuntrului îndurării Dumnezeului nostru cu care ne-a cercetat Răsăritul cel de Sus,
23. Lc.1.79. ca să-i lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii".
24. Lc.1.80. Iar copilul creștea și se întărea în duh. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

CAP. 5

NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS.

Înștiințarea lui Iosif. Recensământul efectuat de autoritățile romane. Sfânta familie se deplasează la Betleem. Nașterea lui Mesia. Înștiințarea păstorilor. Pruncul este închinat lui Dumnezeu în templul din Ierusalim. Bătrânul Simeon și proorocița Ana.

1. Mt.1.18. Dar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Fiind Maria, mama Lui, logodită cu Iosif, mai înainte de a fi ei împreună, ea s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.
2. Mt.1.19. Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.
3. Mt.1.20. Cugetând el la acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: "Iosife, fiul lui David, nu te teme s-o iei pe Maria drept soția ta, fiindcă Ce S-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt.
4. Mt.1.21. Ea va naște Fiu, și-I vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui poporul Său de păcate".
5. Mt.1.22. Iar acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă cele spuse de Domnul prin proorocul, care zice:
6. Mt.1.23. «Iată, fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și-I vor pune numele "Emanuel", care se tâlcuiește: "Dumnezeu este cu noi"».
7. Mt.1.24. Și, trezindu-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului: a luat la el pe logodnica sa,
8. Mt.1.25. dar n-a cunoscut-o până ce ea L-a născut pe Fiul ei; și I-au pus numele Iisus.

9. Lc.2.1. În zilele acelea a ieșit poruncă de la cezarul August să se înscrie toată lumea.
10. Lc.2.2. Recensământul acesta, cel dintâi, s-a făcut pe când Quirinius era guvernator în Siria.
11. Lc.2.3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
12. Lc.2.4. Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, - pentru că era din casa și din seminția lui David -,
13. Lc.2.5. să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.
14. Lc.2.6. Pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască.
15. Lc.2.7. Și L-a născut pe Fiul ei Cel Întâi-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, pentru că în casă* nu era loc pentru ei.
16. Lc.2.8. În ținutul acela erau păstori care stăteau pe câmp și făceau noaptea de strajă, păzindu-și turma.
17. Lc.2.9. Și, iată, îngerul Domnului a stat lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, iar ei s-au înfricoșat cu frică mare.
18. Lc.2.10. Dar îngerul le-a zis: "Nu vă temeți. Că iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul:
11. Lc. 2.11. Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitor, Care este Hristos, Domnul.
20. Lc.2.12. Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle".
21. Lc.2.13. Și deodată s-a văzut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând:
22. Lc.2.14. "Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ, între oameni bunăvoire!"
23. Lc.2.15. Iar după ce îngerii au plecat de la ei la cer, păstorii au zis unii către alții: "Să mergem la Betleem, să vedem cuvântul ce s-a împlinit și pe care ni l-a făcut cunoscut Domnul".
24. Lc.2.16. Și, grăbindu-se ei, au venit și au aflat pe Maria, pe Iosif și Pruncul culcat în iesle.
25. Lc.2.17. Și văzându-L, au vestit cuvântul ce li se grăise despre Prunc.
26. Lc.2.18. Toți câți auzeau, se mirau de cele spuse lor de către păstori.
27. Lc.2.19. Iar Maria păstra toate cuvintele acestea și se gândea la ele în inima ei.
28. Lc.2.20. Și s-au întors păstorii slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate câte le auziseră și văzuseră și care erau *întocmai* precum li se spusese.
29. Lc.2.21. Iar când s-au împlinit opt zile și a fost să-L taie împrejur*, I-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger înainte de a Se fi zămislit El în pânțece.
30. Lc.2.22. Și, împlinindu-se zilele curățirii lor după Legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului,
31. Lc.2.23. precum este scris în Legea Domnului, că orice întâi născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului,
32. Lc.2.24. și să aducă jertfă o pereche de turturele sau doi pui de porumbel, precum s-a zis în Legea Domnului.
33. Lc.2.25. Și, iată, era în Ierusalim un om cu numele Simeon, care era drept și temător de Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el.
34. Lc.2.26. Și i se vestise lui de către Duhul Sfânt că nu va gusta moartea înainte de a-L vedea pe Hristosul Domnului.
35. Lc.2.27. Și el a venit la templu din îndemnul Duhului. Iar când părinții L-au adus înăuntru pe Pruncul Iisus ca să facă pentru El după obiceiul Legii,
36. Lc.2.28. Simeon L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu, zicând:

37. Lc.2.29. "Acum, slobozește în pace pe servul* Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău,
 38. Lc.2.30. că văzură ochii mei Mântuirea Ta
 39. Lc.2.31. pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,
 40. Lc.2.32. Lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău, Israel".
 41. Lc.2.33. Iar Iosif și mama Lui se mirau de cele ce se grăiau despre Prunc.
 42. Lc.2.34. Simeon i-a binecuvântat și i-a zis Mariei, mama Lui: "Iată, Acesta este pus spre căderea și ridicarea multora din Israel, și să fie un semn care va stârni împotrivire.
 43. Lc.2.35. Și *chiar* prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi".
 44. Lc.2.36. Și era și Ana, proorocița, fiica lui Fanuel din seminția lui Așer. Înaintată în zile multe, ea trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.
 45. Lc.2.37. Văduvă, în vârstă de optzeci și patru de ani, ea nu se depărta de la templu, slujind noapte și zi în post și rugăciuni.
 46. Lc.2.38. Și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și le grăia despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

CAP. 6

MAGII, IROD ȘI PRUNCUL IISUS.

Uciderea pruncilor. Fuga în Egipt și întoarcerea la Nazaret.

Copilăria lui Iisus.

1. Mt.2.1. După ce S-a născut Iisus în Betleemul din Iudeea în zilele regelui Irod, iată, au venit magi de la Răsărit la Ierusalim
2. Mt.2.2. și au întrebat: "Unde este Regele de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui".
3. Mt.2.3. Auzind, regele Irod s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el.
4. Mt.2.4. Și, adunând pe toți arhieriei și pe cărturarii poporului, a căutat să afle de la ei unde urma să Se nască Hristos.
5. Mt.2.5. Iar ei i-au răspuns: «În Betleemul din Iudeea, că iată ce este scris prin proorocul:
6. Mt.2.6. "Și tu, Betleeme din pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între cetățile lui Iuda, fiindcă din tine va ieși Povățuitorul Care va păstori pe poporul Meu, Israel" ».
7. Mt.2.7. Atunci Irod, chemând în ascuns pe magi, a aflat cu exactitate de la ei timpul în care li se arătase steaua.
8. Mt.2.8. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: "Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; și, când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui".
9. Mt.2.9. Iar ei, după ce l-au ascultat pe rege, au plecat. Și, iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.
10. Mt.2.10. Văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare.
11. Mt.2.11. Au intrat în casă și, văzând Pruncul cu Maria, mama Lui, au căzut la pământ și I s-au închinat; apoi, deschizându-și vistieriile, I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.
12. Mt.2.12. Și luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale au plecat în țara lor.

13. Mt.2.13. După ce au plecat magii, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu, fiindcă Irod va căuta Pruncul ca să-L omoare".
14. Mt.2.14. Și sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui, noaptea, și a plecat în Egipt.
15. Mt.2.15. Și a stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se îplinească cele spuse de Domnul prin proorocul, care zice: "Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu".
16. Mt.2.16. Atunci Irod, văzând că a fost înșelat de magi, s-a mâniat foarte și a trimis să omoare pe toți pruncii mai mici de doi ani care erau în Betleem și în împrejurimi, potrivit cu timpul pe care îl aflase de la magi.
17. Mt.2.17. Atunci s-a împlinit cuvântul spus prin Ieremia, proorocul:
18. Mt.2.18. "Glas s-a auzit în Rama, plângere și tânguire multă: Rahela își jelea copiii și nu voia să se mângâie pentru că nu mai sunt".
19. Mt.2.19. După moartea lui Irod, iată, îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt
20. Mt.2.20. și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și întoarce-te în pământul lui Israel, că au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului".
21. Mt.2.21. Și sculându-se el, a luat Pruncul și pe mama Lui și s-a întors în țara lui Israel.
22. Mt.2.22. Auzind, însă, că în Iudeea domnește Arhelau în locul tatălui său Irod, s-a temut să meargă acolo; și primind poruncă în vis, s-a dus în părțile Galileii.
23. Mt.2.23.Lc.2.39. Acolo a locuit într-o cetate numită Nazaret,
24. Mt.2.23. ca să se îplinească ce fusese vestit prin prooroci că El Nazarinean Se va chema.
25. Lc.2.40. Iar Copilul creștea și Se întărea în duh; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El.
26. Lc.2.41. Și părinții lui Iisus se duceau la Ierusalim în fiecare an de sărbătoarea Paștilor.
27. Lc.2.42. Iar când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.
28. Lc.2.43. Și sfârșindu-se zilele, pe când se întorceau ei, Copilul Iisus a rămas în Ierusalim, iar părinții Lui nu știau.
29. Lc.2.44. Gândind că este în ceata lor de călători, au mers cale de o zi și L-au căutat printre rude și cunoscuți,
30. Lc.2.45. dar negăsindu-L, s-au întors la Ierusalim căutându-L.
31. Lc.2.46. Și a fost că, după trei zile, L-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.
32. Lc.2.47. Toți care-L auzeau se minunau de priceperea și răspunsurile Lui.
33. Lc.2.48. Și văzându-L părinții Lui, au rămas uimiți; iar mama Sa I-a zis: "Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat îngrijorați".
34. Lc.2.49. Iar El le-a zis: "De ce M-ați căutat? Oare, nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?"
35. Lc.2.50. Dar ei n-au înțeles cuvântul pe care L-a grăit către ei.
36. Lc.2.51. Și S-a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus. Iar mama Sa păstra în inima ei toate cuvintele acestea.
37. Lc.2.52. Și Iisus sporea cu înțelepciunea, cu vârsta și cu harul, la Dumnezeu și la oameni.

II. ÎNCEPUTUL EVANGHELIEI

DOMNULUI IISUS HRISTOS

CAP. 7

IOAN BOTEZĂTORUL, SOLUL LUI DUMNEZEU, PREGĂTEȘTE CALEA DOMNULUI ÎN PUSTIE.

Ioan propovăduiește botezul pocăinței, dând învățături poporului, funcționarilor publici, ostașilor și liderilor spirituali. Ioan Botezătorul face cunoscut că nu este el Hristosul și anunță venirea iminentă a lui Mesia.*

1. Mc.1.1. Începutul Evangheliei* lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2. Lc.3.1. În anul al cinsprezecelea al domniei cezarului Tiberiu, - pe când Pilat din Pont era procurator* al Iudeii, Irod, tetrarh* al Galileii, Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, tetrarh al Abilenei,
3. Lc.3.2. și în zilele arhierilor* Hanan* și Caiafa,
4. In.1.6. fost-a om trimis de la Dumnezeu: numele lui era Ioan.
5. Lc.3.2. Și Cuvântul lui Dumnezeu i-a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
6. Lc.3.3.Mt.3.1.Mc.1.4. Și Ioan Botezătorul a venit în pustia Iudeii din împrejurimile Iordanului, propovăduind și botezând cu botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor,
7. Mc.1.2. precum este scris în proorocul Isaia: «Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care Îți va pregăti calea...».
8. Mt.3.3.Mc.1.3.Lc.3.4. Ioan este acela despre care Isaia a scris în carte, zicând: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui.
9. Lc.3.5. Orice vale, orice munte și orice deal vor fi nivelate, cele strâmbe se vor îndrepta și căile zgrunțuroase se vor netezi;
10. Lc.3.6. și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu"».
11. Mt.3.4.Mc.1.6. Ioan purta îmbrăcăminte din păr de cămilă, era încins împrejurul mijlocului cu cingătoare de piele și se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.
12. Mt.3.5.Mc.1.5. Atunci au ieșit la el toți locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și împrejurimile Iordanului
13. Mt.3.6.Mc.1.5. și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în Iordan.
14. Mt.3.2. El le zicea: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor !"
15. Lc.3.10. Și mulțimile îl întrebau, zicând: "Ce trebuie să facem, deci ?"
16. Lc.3.11. Iar el, răspunzând, le zicea: "Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna; și cine are de mâncare, să facă la fel".
17. Lc.3.12. Au venit și vameșii să fie botezați și i-au zis: "Învățătorule, noi ce trebuie să facem?"
18. Lc.3.13. El le-a răspuns: "Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați".
19. Lc.3.14. Și-l întrebau și ostașii, zicând: "Dar noi ce trebuie să facem?" El le-a zis: "Să nu asupriți, nici să învinuiți pe cineva pe nedrept și să vă mulțumiți cu lefurile voastre".
20. Mt.3.7.Lc.3.7. Dar văzând pe mulți dintre farisei și saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis: «Pui de vipere, cine v-a învățat să fugiți de mânia ce va să fie ?
21. Mt.3.8.Lc.3.8. Faceți, deci, roade vrednice de pocăință;
22. Mt.3.9.Lc.3.8. și să nu vă amăgiți gândind în sinea voastră și zicând: 'Avem ca tată pe Avraam', căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam.
23. Mt.3.10.Lc.3.9. Iată, securea stă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc ».

24. In.1.7. Ioan a venit ca martor, să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
25. In.1.8. Nu era el Lumina, ci să mărturisească despre Lumină.
26. Lc.3.15. Fiindcă poporul era în așteptare și toți se întrebau în inimile lor despre Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,
27. In.1.19. iată mărturia lui Ioan când iudeii din Ierusalim au trimis la el preoți și leviți să-l întrebe: "Tu cine ești?"
28. In.1.20. El a recunoscut și n-a tăgăduit: a mărturisit, zicând: "Nu sunt eu Hristosul".
29. In.1.21. Și ei l-au întrebat: "Dar cine ești? Ești Ilie?" Și el a zis: "Nu sunt." "Ești Proorocul?" Și el a răspuns: "Nu."
30. In.1.22. Deci i-au zis: "Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuși?"
31. In.1.23. El a zis: «Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Îndreptați calea Domnului", cum a zis Isaia, proorocul».
32. In.1.24. Trimișii erau dintre farisei.
33. In.1.25. Ei l-au întrebat iarăși: "Atunci de ce botezi dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici Proorocul?"
34. Mc.1.8.Mt.3.11.In.1.26.Lc.3.16. Ioan le-a răspuns tuturor, zicând: „Eu v-am botezat cu apă, spre pocăință;
35. In.1.26,27.Mt.3.11.Mc.1.7.Lc.3.16. dar după mine vine Unul Care este înaintea mea, pentru că înainte de mine era; El este în mijlocul vostru, dar voi nu-L știți; este mai tare decât mine și eu nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțăminte și să-I duc încălțăminte.
36. Mc.1.8.Mt.3.11.Lc.3.16. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.
37. Mt.3.12.Lc.3.17. Acela are lopata în mână: El Își va curăți aria în întregime și va strânge grâul în hambarul Său, iar pleava o va arde în foc nestins".
38. Lc.3.18. Astfel propovăduia Ioan Evanghelia și-i dădea poporului multe alte îndemnuri.
39. In.1.28. Acestea s-au petrecut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

CAP. 8

BOTEZUL, POSTUL ȘI ISPITIREA FIULUI LUI DUMNEZEU

1. Lc.3.21.Mt.3.13.Mc.1.9. În vremea aceea, după ce s-a botezat tot poporul, a venit și Iisus din Nazaretul Galileii la Ioan să fie botezat de el în Iordan.
2. Mt.3.14. Ioan, însă, Îl oprea, zicând: "Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?..."
3. Mt.3.15. Iisus, răspunzând, i-a zis: "Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea". Atunci Ioan L-a lăsat.
4. Mt.3.16.Lc.3.21.Mc.1.10. După ce a fost botezat, Iisus a ieșit îndată din apă și Se ruga. Și, iată, cerurile s-au deschis
5. Mt.3.16.Lc.3.22.Mc.1.10. și S-a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip trupesc, ca un porumbel, și venind peste El.
6. Mc.1.11.Lc.3.22.Mt.3.17. Și glas s-a auzit din cer, grăind și zicând: "Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Tine am binevoit!"
7. Lc.4.1.Mt.4.1.Mc.1.12. Și Iisus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan
- 8.Lc.4.1.Mc.1.13.Mt.4.1. și a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de satana timp de patruzeci de zile;

9. Mc.1.13. și era împreună cu fiarele sălbatice.
10. Mt.4.2.Lc.4.2. A postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat nimic în zilele acelea și, sfârșindu-se ele, a flămânzit.
11. Mt.4.3.Lc.4.3. Ispititorul s-a apropiat și I-a zis: "Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, zi-i pietrei acesteia să se facă pâine".
12. Mt.4.4.Lc.4.4. Răspunsu-i-a Iisus: «Scris este: "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. "».
13. Lc.4.5.Mt.4.8. Și suindu-L diavolul pe un munte foarte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii și slava lor
14. Lc.4.6.Mt.4.9. și I-a zis: "Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății, căci mie mi-a fost dată și eu o dau cui voiesc:
15. Lc.4.7.Mt.4.9. deci, dacă vei cădea înaintea mea și te vei închina mie, toate acestea ți le voi da ție".
16. Lc.4.8. Mt.4.10. Răspunzând, Iisus i-a zis: «Înapoia Mea, satano! Că scris este: "Domnului, Dumnezeului tău, să te închini și numai Lui să-I slujești"».
17. Mt.4.5.Lc.4.9. Atunci diavolul L-a dus în Ierusalim, în sfânta cetate, L-a așezat pe aripa* templului și I-a zis: «Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici,
18. Lc.4.10.Mt.4.6. că scris este: "Îngerilor Săi va porunci pentru tine să te păzească
19. Lc.4.11.Mt.4.6. și ei te vor purta pe mâini, ca nu cumva să-ți izbești piciorul de piatră".
20. Mt.4.7.Lc.4.12. Răspunsu-i-a Iisus: «De altă parte este scris: "Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău"».
21. Lc.4.13.Mt.4.11.Mc.1.13. După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul L-a lăsat și a plecat de la El până la o vreme. Și, iată, îngerii s-au apropiat de El și-L slujeau.

CAP. 9

CARTEA NEAMULUI LUI IISUS HRISTOS

Genealogia după Matei și după Luca.

1. Mt.1.1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Mt.1.2. Din Avraam s-a născut Isaac; din Isaac s-a născut Iacov; din Iacov s-a născut Iuda și frații lui;
3. Mt.1.3. din Iuda și Tamar s-a născut Fares și Zara; din Fares s-a născut Esrom; din Esrom s-a născut Aram;
4. Mt.1.4. din Aram s-a născut Aminadab; din Aminadab s-a născut Naason; din Naason s-a născut Salmon;
5. Mt.1.5. din Salmon și Rahav s-a născut Boaz; din Boaz și Rut s-a născut Obed; din Obed s-a născut Iesei;
6. Mt.1.6. din Iesei s-a născut David, regele; din regele David și văduva lui Urie s-a născut Solomon;
7. Mt.1.7. din Solomon s-a născut Roboam; din Roboam s-a născut Abia; din Abia s-a născut Asa;
8. Mt.1.8. din Asa s-a născut Iosafat; din Iosafat s-a născut Ioram; din Ioram s-a născut Ozia;
9. Mt.1.9. din Ozia s-a născut Ioatam; din Ioatam s-a născut Ahaz; din Ahaz s-a născut Ezechia;
10. Mt.1.10. din Ezechia s-a născut Manase; din Manase s-a născut Amon; din Amon s-a născut Iosia;
11. Mt.1.11. din Iosia s-a născut Iehonia și frații lui, pe vremea deportării în Babilon.

12. Mt.1.12. După deportarea în Babilon, din Iehonia s-a născut Salatiel; din Salatiel s-a născut Zorobabel;
13. Mt.1.13. din Zorobabel s-a născut Abiud; din Abiud s-a născut Eliachim; din Eliachim s-a născut Azor;
14. Mt.1.14. din Azor s-a născut Sadoc; din Sadoc s-a născut Achim; din Achim s-a născut Eliud;
15. Mt.1. 15. din Eliud s-a născut Eleazar; din Eleazar s-a născut Matan; din Matan s-a născut Iacov;
16. Mt.1.16. din Iacov s-a născut Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care Se numește Hristos.
17. Mt.1.17. Așadar, de la Avraam până la David sunt paisprezece generații de toate; de la David până la deportarea în Babilon sunt paisprezece generații și de la deportarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece generații.
18. Lc.3.23. Și Iisus era ca de treizeci de ani când a început; și era, precum se socotea, fiu al lui Iosif, care era fiul lui Eli,
19. Lc.3.24. fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
20. Lc.3.25. fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
21. Lc.3.26. fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Șemei, fiul lui Iosif, fiul lui Iuda,
22. Lc.3.27. fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
23. Lc.3.28. fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
24. Lc.3.29. fiul lui Iosua, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
25. Lc.3.30. fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
26. Lc.3.31. fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
27. Lc.3.32. fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,
28. Lc.3.33. fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
29. Lc.3.34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor,
30. Lc.3.35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
31. Lc.3.36. fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
32. Lc.3.37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Malaleel, fiul lui Cainan,
33. Lc.3.38. fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

CAP. 10.

ÎNCEPUTUL ACTIVITĂȚII PUBLICE A DOMNULUI IISUS HRISTOS.

Pescuirea minunată. Mărturia lui Ioan Botezătorul despre Iisus.

Iisus cheamă primii șase ucenici. Nunta din Cana Galileii.

1. Lc.4.14. Și Iisus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I S-a dus vestea în toate împrejurimile.
2. Lc.4.15. El îi învăța în sinagogle lor și era slăvit de toți.
3. Lc.5.1. Pe când ședea lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea mulțimea ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,
4. Lc.5.2. a văzut două luntre lângă țarm: pescarii coborâseră din ele să-și spele mrejele.
5. Lc.5.3. Și urcându-Se într-una din ele, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând, învăța mulțimile din luntre.
6. Lc.5.4. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: "Depărtează-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire !"

7. Lc.5.5. Răspunzând, Simon I-a zis: "Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele".
8. Lc.5.6. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.
9. Lc.5.7. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă luntre, să vină să le ajute. Și venind ei, au umplut amândouă luntrile, încât au început să se afunde.
10. Lc.5.8. Văzând Simon-Petru aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus și I-a zis: "Doamne, ieși de la mine, că sunt om păcătos".
11. Lc.5.9. Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe cei ce erau cu el, din pricina pescuirii pe care o făcuseră;
12. Lc.5.10. tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, tovarășii lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: "Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni".
13. In.1.29. A doua zi Ioan L-a văzut pe Iisus venind către el și a zis: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel Ce ridică păcatul lumii.
14. In.1.30. El este Acela despre care am zis: "După mine vine un bărbat Care ocupă locul înaintea mea, pentru că înainte de mine era.
15. In.1.31. Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă, ca El să fie arătat lui Israel" ».
16. In.1.32. Și Ioan a mărturisit, zicând: «Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și rămânând peste El.
17. In.1.33. Eu nu-L cunoșteam; dar Cel Ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: "Acela peste Care vei vedea Duhul pogorându-Se și rămânând peste El este Cel Ce botează cu Duh Sfânt".
18. In.1.34. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu».
19. In.1.15. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: «El este Acela despre Care am zis: "Cel Ce vine după mine este înaintea mea, pentru că înainte de mine era" ».
20. In.1.35. A doua zi, iarăși stătea Ioan cu doi dintre ucenicii lui;
21. In.1.36. și, privindu-L pe Iisus, Care umbla, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu !"
22. In.1.37. Cei doi ucenici, auzind aceasta, au mers după Iisus.
23. In.1.38. Iar Iisus, întorcându-Se și văzându-i că merg după El, le-a zis: "Ce căutați?" Ei I-au răspuns: "Rabbi (care, tâlmăcit*, înseamnă: "Învățătorule"), unde locuiești?"
24. In.1.39. "Veniți și veți vedea", le-a zis El. Ei au mers și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El; era cam pe la ceasul al zecelea.
25. In.1.40. Unul dintre cei doi care, auzind cuvintele lui Ioan a mers după Iisus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
26. In.1.41. Acesta l-a găsit întâi pe fratele său, Simon, și i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care, tâlmăcit, înseamnă Hristos* - *Unsul Domnului*).
27. In.1.42. Și l-a dus la Iisus. Iar Iisus, privind la el, i-a zis: "Tu ești Simon, fiul lui Iona: tu te vei numi Chifa*" (care, tâlmăcit, înseamnă Petru*, *adică Piatră*).
28. In.1.43. A doua zi Iisus voia să meargă în Galileea; și, găsindu-l pe Filip, i-a zis: "Urmează-Mi!"
29. In.1.44. Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
30. In.1.45. Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: "Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege, și proorocii: pe Iisus, fiul lui Iosif, din Nazaret".
31. In.1.46. Natanael i-a zis: " Poate ieși ceva bun din Nazaret?" "Vino și vezi", i-a răspuns Filip.
32. In.1.47. Iisus l-a văzut pe Natanael venind către Dânsul și a zis despre el: "Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug".

33. In.1.48. Natanael I-a zis: "De unde mă cunoști?" A răspuns Iisus și i-a zis: "Înainte de a te fi chemat Filip, te-am văzut când erai sub smochin".
34. In.1.49. Natanael I-a răspuns: "Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Regele lui Israel".
35. In.1.50. Răspunzând, Iisus i-a zis: "Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea".
36. In.1.51. Și i-a zis: "Adevărul adevărat vă spun: de acum, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului".
37. Mt.4.18.Mc.1.16. Pe când umbla Iisus pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând o mreajă în mare, că erau pescari.
38. Mc.1.17.Mt.4.19. Și le-a zis Iisus: "Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni".
39. Mt.4.20.Mc.1.18. Îndată ei, lăsându-și mrejele, au mers după El.
40. Mt.4.21.Mc.1.19. De acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zevedeu, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o luntre împreună cu tatăl lor, Zevedeu, și își dregeau mrejele. El i-a chemat.
41. Lc.5.11.Mc.1.20.Mt.4.22. Și îndată ei, trăgând luntrea la țarm, l-au lăsat pe tatăl lor, Zevedeu, în luntre, împreună cu cei ce lucrau pe plată și, lăsând totul, L-au urmat.
42. Mt.9.9. De acolo, Iisus a mers mai departe și a văzut un om, numit Matei, șezând la vamă*. Și i-a zis: "Urmează-Mi!" Omul acela s-a sculat și a mers după El.
43. In.2.1. A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Iisus era acolo.
44. In.2.2. La nuntă a fost invitat și Iisus cu ucenicii Săi.
45. In.2.3. Și, sfârșindu-se vinul, mama lui Iisus a zis către El: "Nu mai au vin".
46. In.2.4. Iisus i-a răspuns: "Ce ne privește, femeie, pe Mine și pe tine? Ceasul Meu n-a sosit încă".
47. In.2.5. Mama Lui le-a zis celor ce slujeau: "Să faceți orice vă va spune".
48. In.2.6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor; și în fiecare încăpeau câte doi sau trei bați*.
49. In.2.7. Zis-a lor Iisus: "Umpleți vasele acestea cu apă". Și le-au umplut până sus.
50. In.2.8. Și le-a zis: "Scoateți acum și aduceți nunului". Și i-au adus.
51. In.2.9. Nunul, după ce a gustat apa care se făcuse vin - el nu știa de unde vine vinul acesta (slujitorii, însă, care scosese apă, știa) -, l-a chemat pe mire
52. In.2.10. și i-a zis: "Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce se ameteșc, pune pe cel slab; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum".
53. In.2.11. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii. El Și-a arătat slava Sa și ucenicii Lui au crezut în El.

CAP. 11.

IISUS LA NAZARET ȘI CAPERNAUM.

Necredința nazarinenilor. Vindecarea unui demonizat în Capernaum.

Chemarea celui de al șaptelea ucenic. Ospățul lui Levi.

Vindecarea soacrei lui Petru. Tămăduirea bolnavilor din Capernaum.

1. Mt.13.54.Mc.6.1. Iisus a plecat de acolo și a venit în patria Sa, în cetatea în care a crescut. Ucenicii Lui au mers după El.

2. Mc.6.2.Mt.13.54. Și fiind sâmbătă, a început să-i învețe în sinagogă*. Mulți erau uimiți și se mirau, zicând: "Ce fel de înțelepciune este aceasta, care i s-a dat? De unde are el înțelepciunea aceasta și puterile? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile lui ?

3. Mc.6.3.Mt.13.55. Nu este el tâmplarul, fiul tâmplarului? Nu este Maria, mama lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sunt ei frații lui?
4. Mt.13.56.Mc.6.3. Și surorile lui nu sunt toate între noi? Deci, de unde are el toate acestea?" Și găseau, astfel, motiv de a nu crede într'Însul.
5. Mc.6.4.Mt.13.57. Dar Iisus le-a zis: "Un profet nu este disprețuit decât în patria lui, între rudele Lui și în casa Lui".
6. Mt.13.58.Mc.6.5. Și n-a făcut acolo multe minuni din cauza necredinței lor, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.
7. Mc.6.6.Mt.13.58. Și Se mira de necredința lor.
8. In.2.12.Mc.1.21.Lc.4.31. După aceea, S-a pogorât în Capernaum, cetate a Galileii, împreună cu mama, frații și ucenici Lui; și acolo n-a rămas multe zile.
9. Mc.1.21.Lc.4.31. Și, în ziua sâmbetei, a intrat îndată în sinagogă* și-i învăța.
10. Mc.1.22.Lc.4.32. Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că El îi învăța ca Unul Care are putere, iar nu în felul cărturarilor.
11. Lc.4.33.Mc.1.23. În sinagogă se afla un om stăpânit de un duh necurat, care a strigat cu glas tare:
12. Lc.4.34.Mc.1.24. "Ce ai cu noi, Iisuse, Nazarinene? Lasă-ne în pace! Ai venit să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu".
13. Lc.4.35.Mc.1.25. Dar Iisus l-a certat, zicându-i: "Taci, și ieși din el !"
14. Mc.1.26.Lc.4.35. Și demonul, aruncându-l în mijlocul adunării și scuturându-l cu putere, a strigat cu glas mare și a ieșit din el, fără să-l vatăme în vreun fel.
15. Mc.1.27.Lc.4.36. Și toți s-au înspăimântat și se întrebau între ei, zicând: "Ce este, oare, aceasta? O învățătură nouă, cu putere : El poruncește și duhurilor necurate și ele I se supun!"
16. Mc.1.28.Lc.4.37. Și îndată s-a răspândit vestea despre El în tot ținutul Galileii.
17. Lc.4.38.Mc.1.29.Mt.8.14. Și, ieșind din sinagogă*, Iisus a intrat împreună cu Iacov și Ioan în casa lui Simon Petru și a lui Andrei.
18. Lc.4.38.Mc.1.30.Mt.8.14. Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri mari și, îndată, au vorbit lui Iisus despre ea și L-au rugat pentru ea.
19. Mc.1.31.Lc.4.39.Mt.8.15. Iar El, văzând-o, S-a apropiat de ea, a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată au lăsat-o frigurile, iar ea a început să-I slujească.
20. Mc.2.13.Lc.5.27. Și iarăși a ieșit la mare și toată mulțimea venea la El; și El îi învăța.
21. Mc.2.14.Lc.5.27. Pe când trecea, a văzut un vameș cu numele Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă, și i-a zis: "Urmeză-Mi !"
22. Lc.5.28.Mc.2.14. Iar el, sculându-se, a lăsat totul și a mers după El.
23. Lc.5.29. Levi I-a făcut un ospăț mare în casa lui.
24. Mc.2.15.Lc.5.29.Mt.9.10. Și, șezând Iisus la masă în casa lui Levi, o mulțime de vameși, de păcătoși și de alți oaspeți, au venit și au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui,
25. Mc.2.15. că aceștia erau mulți și mergeau, *de obicei*, după El.
26. Mc.2.16.Lc.5.30.Mt.9.11. Iar cărturarii și fariseii cârteau văzându-L că mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii și au zis către ucenicii Lui: "De ce mănâncă și bea Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?"
27. Mc.2.17.Lc.5.31.Mt.9.12. Auzind aceasta, Iisus le-a zis: «Nu cei sănătoși au trebuință de medic, ci cei bolnavi.
28. Mt.9.13.Lc.5.32.Mc.2.17. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: "Milă voiesc, nu jertfă!" Că n-am venit să-i chem la pocăință pe drepti, ci pe păcătoși ».
29. Mc.2.18. Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau.

30. Mt.9.14.Mc.2.18.Lc.5.33. Ei s-au apropiat de Iisus și I-au zis: "De ce noi și fariseii postim des și facem rugăciuni, pe când ucenicii Tăi mănâncă și beau?"
31. Mt.9.15.Mc.2.19.Lc.5.34. Iisus le-a răspuns: "Pot, oare, să postească nuntașii cât timp Mirele este cu ei? Câtă vreme au pe Mire cu ei nu pot posti.
32. Mc.2.20.Mt.9.15.Lc.5.35. Vor veni, însă, zile când Mirele va fi luat de la ei: atunci vor posti în acele zile".
33. Lc.5.36.Mt.9.16.Mc.2.21. Le-a spus și o pildă: «Nimeni nu rupe petic dintr-o haină nouă ca să-l pună la o haină veche:
34. Lc.5.36.Mt.9.16.Mc.2.21. altfel, strică și haina cea nouă și nici peticul luat de la ea nu se potrivește la cea veche. Ba, mai mult, peticul cel nou trage de haina cea veche și se face o ruptură mai rea.
35. Lc.5.37.Mt.9.17.Mc.2.22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și se varsă, iar burdufurile se strică:
36. Lc.5.38.Mt.9.17.Mc.2.22. ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și se păstrează amândouă.
37. Lc.5.39. Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, că zice: "Este mai bun cel vechi"».
38. Mc.1.32.Mt.8.16.Lc.4.40. Și făcându-se seară, după asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boli sau posedăți de diavol, îi aduceau la El.
39. Mc.1.33. Și toată cetatea era adunată la ușă.
40. Mc.1.34.Mt.8.16.Lc.4.40. El a scos duhurile necurate prin cuvânt, iar bolnavii i-a tămăduit punându-și mâinile peste ei,
41. Mt.8.17. ca să se împlinească ce s-a spus prin Isaia, prorocul, care zice: "El neputințele noastre le-a luat și bolile noastre le-a purtat".
42. Lc.4.41.Mc.1.34. Demonii, care ieșeau, Îl cunoșteau și strigau: "Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu". Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească, pentru că știa că El este Hristosul.
43. Mc.1.35.Lc.4.42. A doua zi, sculându-Se dis-de-dimineată, a ieșit și S-a dus singur într-un loc pustiu și Se ruga acolo.
44. Lc.4.42. Mulțimile Îl căutau și, când L-au găsit, voiau să-L oprească, să nu plece de la ei.
45. Lc.4.43. Dar El le-a zis: "Trebuie să binevestesc Împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta am fost trimis".
46. Mc.1.36. Simon și cei ce erau cu El s-au dus și ei să-L caute;
47. Mc.1.37. și, aflându-L, I-au zis: "Toți Te caută !"
48. Mc.1.38. Dar El le-a răspuns: "Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo, fiindcă pentru aceasta am venit".
49. Mc.1.39.Lc.4.44. Și a propovăduit în sinagogile lor, prin toată Galileea, alungându-i pe demoni.

CAP. 12.

ALEGEREA CELOR DOISPREZECE APOSTOLI.

Numele celor doisprezece apostoli. Vindecarea unui lepros.

Faima lui Iisus crește.

1. Lc.6.12.Mc.3.13. În zilele acelea, Iisus S-a suit pe munte să Se roage; și a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

2. Lc.6.13.Mc.3.13. Și, făcându-se ziuă, a chemat la Sine pe ucenicii Săi și pe cine a vrut, și ei au venit la El.

3. Mc.3.14.Lc.6.13. Și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, ca să fie cu El și să-i trimită să propovăduiască.
4. Mc.3.15. Și le-a dat putere să vindece bolile și să scoată demonii.
5. Mc.3.16.Lc.6.14. Iată cei doisprezece pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru; Andrei, fratele lui;
6. Mc.3.17.Lc.6.14. Iacov, fiul lui Zevedeu și Ioan, fratele lui, cărora le-a pus numele Boanerges, care, tălmăcit, înseamnă: "Fiii tunetului";
7. Mc.3.18.Lc.6.14. Filip; Bartolomeu;
8. Lc.6.15.Mc.3.18. Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon, Cananitul, numit Zilotul;
9. Lc.6.16.Mc.3.18. Iuda, fiul lui Iacov, zis Tadeu;
10. Mc.3.19. Lc.6.16. și Iuda din Cariot*, care a devenit trădător și L-a vândut.
11. Mt.8.1. Și coborându-Se El de pe munte, mulțimi numeroase au mers după El.
12. Mt.8.2.Lc.5.12.Mc.1.40. Și a fost că, pe când era într-una din cetăți, iată, un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a apropiat de El, I s-a închinat, căzând în genunchi înaintea Lui, și L-a rugat, zicând: "Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești".
13. Mc.1.41.42.Mt.8.3.Lc.5.13. Lui Iisus I S-a făcut milă și, întinzând mâna, S-a atins de el, zicându-i: "Voiesc, curățește-te!" Și, pe când îi vorbea El, l-a lăsat lepra și a fost curățit.
14. Mc.1.43. Și alungându-l, i-a poruncit cu asprime,
15. Mc.1.44.Mt.8.4.Lc.5.14. zicându-i: "Pleacă numaidecât și ia seama să nu spui nimănui nimic, ci du-te de te arată preotului, aducând pentru curățirea ta darul rânduit de Moise, ca mărturie pentru ei".
16. Mc.1.45. Dar el, ieșind, a început să răspândească vestea, încât Iisus nu mai putea să intre pe față în nici o cetate, ci stătea afară, în locuri pustii; și veneau la El din toate părțile.
17. Lc.5.15. Și vestea despre El se răspândea tot mai mult și mulțimi multe se adunau să-L asculte și să se vindece de bolile lor.
18. Lc.5.16. Iar El Se retrăgea în locuri pustii și Se ruga.

CAP. 13.

CUM SĂ NE RUGĂM.

Tatăl nostru. Stăruința în rugăciune înfățișată în pilda celor trei prieteni.

1. Lc.11.1. Și a fost că, pe când era El rugându-Se într-un loc, după ce a încetat, unul dintre ucenicii Săi I-a zis: "Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui".
2. Mt.6.5. El le-a zis: «Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la răspântiile căilor, ca să fie văzuți de oameni: adevărat vă spun că și-au luat răsplata.
3. Mt.6.6. Ci tu, când te rogi, intră în camera ta și, încuind ușa, roagă-te Tatălui tău Care este în ascuns: și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.
4. Mt.6.7. Când vă rugați, să nu repetați aceleași cuvinte ca păgânii care cred că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.
6. Mt.6.8. Să nu vă asemănați cu ei, că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie mai înainte ca să-I cereți voi.
7. Mt.6.9.Lc.11.2. Iată cum trebuie să vă rugați: "Tatăl nostru, Care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;
8. Mt.6.10.Lc.11.2. vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

9. Mt.6.11.Lc.11.3. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi
10. Lc.11.4.Mt.6.12. și ne iartă nouă greșalele * noastre precum și noi iertăm greșiților* noștri;
11. Mt.6.13.Lc.11.4. și nu ne duce pe noi în ispită*, ci ne izbăvește de rău.
12. Mt.6.13. *Că a Ta este Împărăția, puterea și slava, în veci. Amin !*
13. Mt.6.14. Că, de veți ierta oamenilor greșalele lor, și Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta vouă;
14. Mt.6.15. dar dacă nu iertați oamenilor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta ».
15. Lc.11.5. Și le-a zis: «Cine dintre voi, având un prieten și dacă se va duce la el în miez de noapte și-i va zice: “Prietene, împrumută-mi trei pâini,
16. Lc.11.6. că a venit din călătorie la mine un prieten al meu și n-am ce să-i pun înainte”;
17. Lc.11.7. iar acela, răspunzând dinăuntru, i-ar zice: "Nu mă tulbura! Acum ușa este încuiată, copiii mei sunt în pat cu mine, nu pot să mă scol să-ți dau..."
18. Lc.11.8. vă spun: chiar dacă, sculându-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, totuși, pentru stăruința lui, sculându-se, îi va da tot ce-i trebuie.
19. Lc.11.9.Mt.7.7. De aceea, și Eu vă spun: cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide;
20. Lc.11.10.Mt.7.8. fiindcă oricine cere primește; cine caută găsește și celui ce bate i se deschide.
21. Lc.11.11.Mt.7.9. Și care tată dintre voi, dacă-i va cere fiul său pâine, îi va da piatră?
22. Lc.11.11.Mt.7.10. Sau dacă-i cere pește, îi va da șarpe în loc de pește?
23. Lc.11.12. Sau dacă-i va cere un ou, îi va da scorpie ?
24. Lc.11.13.Mt.7.11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați fiilor voștri daruri bune, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duh Sfânt celor ce I-L cer !
25. Mt.7.12. Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenii faceți-le și voi la fel, că aceasta este Legea și Proorocii ».

CAP. 14.

IISUS, LEGEA ȘI SÂMBĂȚA.

Spicele de grâu și sâmbăta. Cazuri permise de încălcare a sâmbetei.

Vindecarea omului cu mâna uscată în zi de sâmbătă.

Fariseii vor să-L omoare pe Iisus. Iisus, Servul Domnului.

1. Lc.6.1.Mc.2.23.Mt.12.1. Și a fost că, într-o zi de sâmbătă - a doua după Paști -, El trecea prin holde. Ucenicii Lui, flămânzi fiind, au început să smulgă spice pe cale și, frecându-le cu mâinile, mâncau pe când mergeau.
2. Mc.2.24.Lc.6.2.Mt.12.2. Văzând aceasta, unii dintre farisei I-au zis: "Iată, ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să se facă sâmbăta !"
3. Mc.2.25.Lc.6.3.Mt.12.3. El le-a zis: «Oare, n-ați citit niciodată ce a făcut David când, flămânzind, a fost în nevoie, el și cei ce erau împreună cu el ?
4. Mc.2.26.Lc.6.4.Mt.12.4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu în zilele lui Abiatar, arhiereul, a luat pâinile punerii înaintea *Domnului* și a mâncat din ele, dând și celor ce erau împreună cu el, cu toate că nu le era îngăduit decât preoților să le mănânce ?
5. Mt.12.5. Sau, n-ați citit în Lege că preoții încalcă sâmbăta în templu în ziua sâmbetei și, totuși, sunt fără vină ?
6. Mt.12.6. Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât templul.
7. Mt.12.7. Dacă ați fi cunoscut ce înseamnă: "Milă voiesc, nu jertfă!", n-ați fi osândit pe niște nevinovați ».

8. Mc.2.27. Și le zicea: "Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbătă:
9. Mc.2.28.Lc.6.5.Mt.12.8. așa că Fiul omului este Domn și al sâmbetei".
10. Lc.6.6.Mc.3.1.Mt.12.9. Și a fost că, în altă zi de sâmbătă, Iisus a intrat în sinagogă și-i învăța.
11. Mc.3.1.Lc.6.6.Mt.12.10. Și, iată, acolo era un om având mâna dreaptă uscată.
12. Mc.3.2.Lc.6.7.Mt.12.10. Învățătorii de Lege și fariseii Îl pândeau să vadă dacă-l va vindeca sâmbăta, ca să-L învinuiască.
13. Lc.6.8.Mc.3.3. Dar El le știa gândurile; și a zis omului care avea mâna uscată: "Scoală-te și stai în mijloc!" El s-a sculat și a stat.
14. Mt.12.10. Iar ei, ca să-L poată învinui, L-au întrebat: "Este îngăduit a vindeca în ziua sâmbetei?"
15. Lc.6.9.Mc.3.4. Răspunzându-le, Iisus le-a zis: "Vă întreb Eu pe voi: Este îngăduit în ziua sâmbetei a face bine, ori a face rău? Să salvezi un suflet, sau să-l pierzi?" Dar ei tăceau.
16. Mt.12.11. Iisus le-a zis iarăși: "Care dintre voi, dacă are o oaie și-i cade sâmbăta în groapă, n-o apucă îndată și o scoate?
17. Mt.12.12. Cu cât mai de preț este un om decât o oaie! De aceea, este îngăduit să faci bine în ziua sâmbetei".
18. Mc.3.5.Lc.6.10.Mt.12.13. Și, mâhnit de împietrirea inimii lor, Și-a rotit privirile cu mânie peste ei și i-a zis omului acela: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o și ea s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă.
19. Mc.3.6.Lc.6.11.Mt.12.14. Fariseii s-au umplut de mânie și, ieșind, s-au sfătuit cu irodianii să-L piardă.
20. Mt.12.15. Dar Iisus, știind aceasta, a plecat de acolo. Și mulți L-au urmat, iar El i-a tămăduit pe toți cei bolnavi
21. Mt.12.16. și le-a poruncit cu tărie să nu-I facă publicitate,
22. Mt.12.17. spre a se împlini cele spuse prin Isaia, proorocul, care zice:
23. Mt.12.18. "Iată Servul* Meu pe Care L-am ales, iubitul Meu în Care sufletul Meu a găsit plăcere. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti neamurilor judecata.
24. Mt.12.19. Nu Se va certa, nici va striga, și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe.
25. Mt.12.20. Trestia frântă n-o va strivi și feștila fumegândă n-o va stinge până va face să biruie judecata;
26. Mt.12.21. și neamurile vor nădăjdi în Numele Lui".

CAP. 15.

PRIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (1)

Prima curățite a templului: izgonirea mânuitorilor de bani din templu.

Arhiereii și cărturarii vor să-L omoare pe Iisus.

Iisus nu Se încrede în cei ce cred în El.

1. In.2.13.Mc.11.15.Lc.19.45.Mt.21.12. Paștile iudeilor erau aproape și Iisus S-a suit la Ierusalim și a intrat în templu.
2. In.2.14. În templu a găsit șezând pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani.
3. In.2.15. Și, făcând un bici de ștreanguri,
4. In.2.15.Mc.11.15.Lc.19.45.Mt.21.12. i-a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii și a răsturnat mesele schimbătorilor* de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

5. In.2.16. Și le-a zis celor ce vindeau porumbei: "Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu casă de negustorie!"
6. Mc.11.16. Și nu îngăduia nimănui să poarte vreun vas prin templu.
7. Mt.21.13.Mc.11.17.Lc.19.46. Și-i învăța, zicând: «Scris este: "Casa Mea va fi și se va chema casă de rugăciune pentru toate neamurile". Dar voi ați făcut din ea peșteră de tâlhari! »
8. Mc.11.18. Și au auzit arhieriei și cărturarii. Și căutau să-L piardă, întrucât se temeau de El, pentru că tot poporul era uimit de învățătura Lui.
9. In.2.17. Ucenicii Lui și-au amintit că este scris: "Râvna pentru Casa Ta Mă mistuie pe Mine".
10. In.2.18. Iar iudeii, luând cuvântul, I-au zis: "Prin ce semn ne arăți că ești împuternicit să faci acestea?"
11. In.2.19. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Dărâmați templul acesta și în trei zile îl voi ridica!"
12. In.2.20. Iudeii I-au zis: "În patruzeci și șase de ani s-a zidit templul acesta și tu îl vei ridica în trei zile?"
13. In.2.21. Dar El le vorbea despre templul trupului Său.
14. In.2.22. De aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au amintit că spusese acestea: și au crezut Scriptura și cuvântul pe care-l spusese Iisus.
15. Lc.19.47. Și era în fiecare zi în templu, învățându-i; iar arhieriei, cărturarii și bătrânii poporului căutau să-L piardă,
16. Lc.19.48. dar nu știau cum să facă, pentru că tot poporul se ținea după El ca să-L asculte.
17. In.2.23. Pe când era în Ierusalim la sărbătoarea Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui, văzând semnele pe care le făcea.
18. In.2.24. Dar Iisus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți.
19. In.2.25. Și n-avea nevoie să-I dea cineva mărturie despre vreun om, fiindcă El Însuși cunoștea ce este în om.

CAP. 16.

PRIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (2)

Iisus, Nicodim și nașterea din nou.

Originea cerească a lui Iisus. Șarpele de aramă.

1. In.3.1. Și era un om între farisei cu numele Nicodim, care era fruntaș al iudeilor.
2. In.3.2. Acesta a venit noaptea la Iisus și I-a zis: "Rabbi, știm că de la Dumnezeu ai venit Învățător, fiindcă nimeni nu poate să facă minunile pe care le faci Tu dacă nu este Dumnezeu cu el".
3. Răspunzând, Iisus i-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc ție: Dacă un om nu se naște din nou nu poate să vadă Împărăția lui Dumnezeu".
4. In.3.4. Nicodim I-a zis: "Cum poate omul să se nască, bătrân fiind? Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?"
5. In.3.5. Iisus i-a răspuns: «Adevăr, adevăr grăiesc ție: Dacă un om nu se naște din apă și din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
6. In.3.6. Ce este născut din carne*, carne este, și ce este născut din Duh, duh este.
7. In.3.7. Nu te mira că ți-am zis: "Trebuie să vă nașteți de sus";
8. In.3.8. vântul suflă încotro voiește și tu îi auzi glasul, dar nu știi de unde vine, nici unde se duce: tot așa este cu oricine este născut din Duhul ».
9. In.3.9. Nicodim I-a zis: "Cum pot să fie acestea?"

10. In.3.10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: "Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea?"
11. In.3.11. Adevărul adevărat* îți spun că noi vorbim ceea ce știm și ceea ce am văzut mărturisim, dar voi nu primiți mărturia noastră.
12. In.3.12. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune cele cerești ?
13. In.3.13. Nimeni nu s-a suit în cer decât Cel Ce S-a pogorât din cer, Fiul omului, Care este în cer.
14. In.3.14. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să Se înalte Fiul omului,
15. In.3.15. pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
16. In.3.16. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
17. In.3.17. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin El.
18. In.3.18. Cine crede într-Însul nu este judecat, dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele Unuia-Născut, Fiul lui Dumnezeu.
19. In.3.19. Și judecata aceasta este că, Lumina odată venită în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul, pentru că faptele lor erau rele.
20. In.3.20. Fiindcă oricine face răul urăște Lumina și nu vine la Lumină, ca să nu i se vadă faptele.
21. In.3.21. Dar cel ce lucrează după adevăr vine la Lumină, să se vadă că faptele lui sunt săvârșite în Dumnezeu".

CAP. 17.

IISUS ÎN IUDEEA. O NOUĂ MĂRTURIE A LUI IOAN BOTEZĂTORUL. *Ioan trebuie să se micșoreze, iar Iisus trebuie să crească.*

1. In.3.22. După acestea, Iisus a venit cu ucenicii Săi în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.
2. In.3.23. Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și veneau și se botezau,
3. In.3.24. fiindcă Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.
4. In.3.25. Și s-a iscat o neînțelegere între ucenicii lui Ioan și un iudeu cu privire la curățire.
5. In.3.26. Au venit, deci, la Ioan și i-au zis: "Învățătorule, Cel Ce era cu tine dincolo de Iordan și despre Care ai mărturisit tu, iată, botează, și toți se duc la El".
6. In.3.27. Răspunzând, Ioan le-a zis: «Omul nu poate primi decât ce îi este dat din cer.
7. In.3.28. Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui".
8. In.3.29. Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-L ascultă, se bucură cu bucurie mare când aude glasul mirelui. Și această bucurie a mea s-a împlinit.
9. In.3.30. Acela trebuie să crească iar eu să mă micșorez.
10. In.3.31. Cel Ce vine din cer este deasupra tuturor; cel ce este de pe pământ pământesc este și ca un pământean vorbește. Cel Ce vine de sus este mai presus de toți.
11. In.3.32. El mărturisește ce a văzut și a auzit și, totuși, mărturia Lui nu o primește nimeni.
12. In.3.33. Dacă primește cineva mărturia Lui, prin aceasta pecetluiește că Dumnezeu este adevărat.

13. In.3.34. Fiindcă Acela pe Care L-a trimis Dumnezeu grăiește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.
14. In.3.35. Tatăl iubește pe Fiul și pe toate le-a dat în mâinile Lui.
15. In.3.36. Cine crede în Fiul are viața veșnică; dar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea Viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el ».

CAP. 18.

IISUS ȘI SAMARINENII.

Iisus, apa vie. Iisus, Proorocul. Adevărata închinare. Mesia Se revelează pe Sine femeii samarince. O femeie păgână, păcătoasă, Il propovăduiește pe Mesia. Mâncarea pieritoare și mâncarea care rămâne. Semănătorii și secerătorii. Convertirea samarinenilor.

1. In.4.1. Deci când a cunoscut Domnul că fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan
2. In.4.2. (deși Iisus nu boteza El Însuși, ci ucenicii Lui),
3. In.4.3. atunci a părăsit Iudeea și S-a întors în Galileea.
4. In.4.4. Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,
5. In.4.5. a ajuns lângă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov l-a dat fiului său, Iosif.
6. In.4.6. Acolo era fântâna lui Iacov. Iisus, ostenit de călătorie, Se odihnea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.
7. In.4.7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: "Dă-mi să beau".
8. In.4.8. Fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere merinde.
9. In.4.9. Femeia samarineancă I-a zis: "Cum, tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samarineancă?" (Iudeii, în adevăr, n-au amestec cu samarinenii).
10. In.4.10. Iisus, răspunzând, i-a zis: «Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!", tu însuși ai fi cerut de la El și El ți-ar fi dat apă vie ! »
11. In.4.11. Iar femeia i-a zis: "Doamne, n-ai cu ce să scoți și fântâna este adâncă: de unde ai, deci, apa cea vie ?
12. In.4.12. Ești Tu, oare, mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși, fiii lui și vitele lui ?"
13. In.4.13. Însă Iisus, răspunzând, i-a zis: "Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși;
14. In.4.14. dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va înseta în veac, pentru că apa pe care i-o voi da Eu se va preface într-însul izvor de apă curgătoare spre viața veșnică".
15. In.4.15. Atunci femeia I-a zis: "Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez și să nu mai vin aici să scot".
16. In.4.16. Dar Iisus i-a zis: "Du-te de cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici".
17. In.4.17. Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat". Iisus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat,
18. In.4.18. pentru că cinci bărbați ai avut, iar acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus-o".
19. In.4.19. Femeia I-a zis: "Doamne, văd că ești prooroc.
20. In.4.20. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta, dar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm".

21. In.4.21. Iisus i-a zis: "Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
22. In.4.22. Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ceea ce cunoaștem, pentru că Mântuirea este din iudei.
23. In.4.23. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători caută și Tatăl.
24. In.4.24. Dumnezeu este Duh; și cine I se închină trebuie să I se închine în duh și adevăr".
25. In.4.25. Femeia I-a zis: "Știu că va veni Mesia (*Care Se numește Hristos*): când va veni El, ne va spune nouă toate".
26. In.4.26. Iisus i-a zis: "Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela".
27. In.4.27. Atunci au venit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie, dar niciunul nu I-a zis: "Ce întrebi?" sau: "Ce vorbești cu ea?"
28. In.4.28. Iar femeia și-a lăsat vasul, s-a dus în cetate și a zis oamenilor:
29. In.4.29. "Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut: nu cumva Acesta este Hristosul?"
30. In.4.30. Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.
31. In.4.31. Între timp, ucenicii Îl rugau, zicând: "Învățătorule, mănâncă!"
32. In.4.32. Dar El le-a zis: "Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți".
33. In.4.33. Ziceau, deci, ucenicii între ei: "Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?"
34. In.4.34. Iisus le-a zis: «Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, împlinind lucrarea Lui.
35. In.4.35. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, zic vouă: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, că sunt albe, gata pentru seceriș.
36. In.4.36. Iar cel ce seceră primește plată și adună roadă pentru viața veșnică, pentru ca și semănătorul și secerătorul să se bucure împreună.
37. In.4.37. Că întru aceasta se adeverește cuvântul: "Unul seamănă și altul seceră".
38. In.4.38. Eu v-am trimis să secerăți unde nu voi v-ați ostenit: alții s-au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor ».
39. In.4.39. Mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în Iisus pentru cuvântul femeii care mărturisea: "Mi-a spus toate câte am făcut".
40. In.4.40. Deci, după ce au venit la El, samarinenii L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.
41. In.4.41. Și mult mai mulți au crezut pe temeiul cuvântului Său,
42. In.4.42. iar femeii îi ziceau: "Acum credem nu numai pentru cuvântului tău, ci pentru că noi înșine L-am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii".

CAP. 19.

IISUS LA CANA GALILEII, LA NAZARET ȘI LA NAIN.

Vindecarea fiului unui slujbaș împărătesc.

Nazarinenii vor să-L omoare pe Iisus. Învierea fiului văduvei din Nain.

1. In.4.43. După aceste două zile Iisus a plecat de acolo în Galileea,
2. In.4.44. despre care El Însuși a mărturisit că un prooroc nu este prețuit în patria Lui.
3. In.4.45. Când a ajuns în Galileea, L-au primit galileenii care văzuseră tot ce a făcut El la Ierusalim, în timpul sărbătorii, căci fuseseră și ei la sărbătoare.

4. In.4.46. Și a mers din nou în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Și era un slujbaș regesc al cărui fiu era bolnav în Capernaum.
5. In.4.47. Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să Se pogoare și să-i vindece fiul, care era pe moarte.
6. In.4.48. Iisus i-a zis: "Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu credeți !"
7. In.4.49. Slujbașul regesc I-a zis: "Doamne, pogoară-Te până nu moare copilul meu..."
8. In.4.50. Iisus i-a zis: "Du-te, fiul tău trăiește". Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Iisus și a plecat.
9. In.4.51. Pe când se cobora el, l-au întâmpinat slujitorii săi, spunându-i că fiul lui trăiește.
10. In.4.52. El i-a întrebat în care ceas i-a fost mai bine. Și ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile".
11. In.4.53. Tatăl a cunoscut că acela a fost ceasul în care Iisus i-a zis: "Fiul tău trăiește". Și a crezut el și toată casa lui.
12. In.4.54. Acesta este a doua minune pe care a făcut-o Iisus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.
13. Lc.4.16. A venit în Nazaret, unde fusese crescut; în ziua sâmbetei, a intrat în sinagogă și, după obiceiul Său, S-a sculat să citească.
14. Lc.4.17. I s-a dat cartea proorocului Isaia. Desfăcând sulul cărții, a dat peste locul unde era scris:
15. Lc.4.18. "Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să-i vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc robilor dezrobirea și orbilor vederea; să eliberez pe cei asupriți
16. Lc.4.19. și să vestesc anul de îndurare al Domnului".
17. Lc.4.20. Și înfășurând sulul cărții, l-a dat îngrijitorului și a șezut, iar ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui.
18. Lc.4.21. Și a început a zice către ei: "Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre".
19. Lc.4.22. Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui și ziceau: "Nu este Acesta, oare, feciorul lui Iosif ?"
20. Lc.4.23. Iar El le-a zis: "Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceasta: 'Doctore, vindecă-te pe tine însuși: fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum ».
21. Lc.4.24. Și le-a zis: "Adevăr vă spun, însă, că nici un prooroc nu este bine primit în patria lui.
22. Lc.4.25. Și adevăr vă spun că, pe vremea lui Ilie, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a venit o foamete mare în tot pământul, erau multe văduve în Israel
23. Lc.4.26. și, totuși, Ilie n-a fost trimis la nici una dintre ele, decât la o văduvă din Sarepta Sidonului.
24. Lc.4.27. Și mulți leproși erau în Israel pe vremea proorocului Elisei, dar niciunul dintre ei nu s-a curățit, decât Neeman, sirianul"».
25. Lc.4.28. Auzind acestea, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie
26. Lc.4.29. și, sculându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus până pe sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie.
27. Lc.4.30. Dar El, trecând prin mijlocul lor, a plecat de acolo.
28. Lc.7.11. Și a fost că, după aceea, S-a dus într-o cetate numită Nain; împreună cu El mergeau ucenicii Lui și mulțime multă.
29. Lc.7.12. Pe când S-a apropiat de poarta cetății, iată, scoteau un mort, singurul copil al mamei sale; și ea era văduvă; și mulțime multă din cetate era cu ea.

30. Lc.7.13. Și văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: "Nu plânge !"
31. Lc.7.14. Și apropiindu-Se, S-a atins de cosciug, iar cei ce îl duceau s-au oprit. El a zis: "Tinere, ție îți zic: Scoală-te !"
32. Lc.7.15. Și cel ce fusese mort s-a sculat și a început să vorbească, iar Iisus l-a dat mamei sale.
33. Lc.7.16. Și frică i-a cuprins pe toți și-L slăveau pe Dumnezeu, zicând: "Mare prooroc s-a ridicat între noi!" și: "Dumnezeu Și-a cercetat poporul".
34. Lc.7.17. Și a ieșit cuvântul acesta despre El în toată Iudeea și în toate împrejurimile.

CAP. 20.

A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (1)

Vindecarea slăbănogului de 38 de ani.

1. In.5.1. După aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. In.5.2. Lângă Poarta oilor era o scaldătoare numită în evreiește Betezda*, având cinci pridvoare.
3. In.5.3. Acolo zăcea o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.
4. In.5.4. (Fiindcă un înger al Domnului se pogora din când în când în scaldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care intra după tulburarea apei se făcea sănătos, orice boală ar fi avut).
5. In.5.5. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6. In.5.6. Pe acesta văzându-l Iisus, fiindcă știa că zace de mult timp, i-a zis: "Vrei să te faci sănătos?"
7. In.5.7. Bolnavul i-a răspuns: "Doamne, n-am pe nimeni să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa și, până mă duc eu, se coboară altul înaintea mea".
8. In.5.8. Iisus i-a zis: "Scoală-te, ridică-ți patul și umblă".
9. In.5.9. Și îndată omul, însănătoșindu-se, și-a luat patul și umbla. Și ziua aceea era sâmbătă.
10. In.5.10. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: "Este ziua sâmbetei: nu-ți este îngăduit să-ți iei patul".
11. In.5.11. Dar el le-a răspuns: "Cel Ce m-a făcut sănătos mi-a zis: Ia-ți patul și umblă".
12. In.5.12. Ei l-au întrebat: «Cine este omul acela care ți-a zis: "Ia-ți patul și umblă ?"»
13. In.5.13. Însă cel vindecat nu știa cine este, pentru că Iisus plecase din mulțimea care era în locul acela.
14. In.5.14. După aceea, Iisus l-a găsit în templu și i-a zis: "Iată, te-ai făcut sănătos: de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău".
15. In.5.15. Omul s-a dus și le-a spus iudeilor că Iisus este Acela Care l-a făcut sănătos.

CAP. 21.

A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (2)

Iudeii Îl învinuiesc pe Iisus de încălcarea Legii lui Moise (dezlegarea sâmbetei) și-L consideră ca fiind bolnav de teomanie, motive pentru care caută să-L omoare.*

1. In.5.16. Pentru aceasta au început iudeii să-L prigonească pe Iisus și căutau să-L omoare, fiindcă făcuse acestea sâmbăta.

2. In.5.17. Dar Iisus le-a răspuns: "Tatăl Meu până acum lucrează; Eu, deasemenea, lucrez".
3. In.5.18. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea, astfel, deopotrivă cu Dumnezeu.
4. In.5.19. Însă Iisus iarăși le-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, ci numai ce vede pe Tatăl făcând; tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai,
5. In.5.20. fiindcă Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face; și lucrări mai mari decât acestea Îi va arăta, ca voi să vă mirați.
6. In.5.21. În adevăr, după cum Tatăl scoală pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește.
7. In.5.22. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata I-a dat-o Fiului,
8. In.5.23. pentru ca toți să-L cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl Care L-a trimis.
9. In.5.24. Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.
10. In.5.25. Adevăr, adevăr grăiesc vouă că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-L vor asculta vor învia;
11. In.5.26. că, precum Tatăl are viața în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
12. In.5.27. Și I-a dat putere să facă judecată, întrucât este Fiu al omului.
13. In.5.28. Nu vă mirați de aceasta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui
14. In.5.29. și vor ieși din ele: cei ce au făcut cele bune vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut cele rele vor învia pentru judecată.
15. In.5.30. Eu nu pot să fac nimic de la Mine: judec după cum aud și judecata Mea este dreaptă pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.
16. In.5.31. Dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
17. In.5.32. Altul este Care mărturisește despre Mine; și știu că mărturia Lui este adevărată.
18. In.5.33. Voi ați trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.
19. In.5.34. Dar Eu nu de la om iau mărturia, ci spun acestea pentru ca voi să fiți mântuiți.
20. In.5.35. Ioan era făclia care arde și luminează și voi ați vrut să vă veseliți o clipă în lumina lui.
21. In.5.36. Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan: fiindcă lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai ele mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
22. In.5.37. Și Tatăl, Care M-a trimis, El Însuși a mărturisit despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nici nu I-ați văzut Fața;
23. In.5.38. și Cuvântul Lui nu sălășluiește în voi, pentru că nu credeți în Acela pe Care L-a trimis El.
24. In.5.39. Voi vă rezumați la cercetarea Scripturilor, socotind că în ele aveți viața veșnică: ele, deasemenea, mărturisesc despre Mine,
25. In.5.40. dar voi nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața !
26. In.5.41. Eu nu umblu după slava care vine de la oameni,
27. In.5.42. dar v-am cunoscut că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
28. In.5.43. Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți: dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi.

29. In.5.44. Cum puteți să credeți voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, dar slava care vine de la singurul Dumnezeu n-o căutați ?
30. In.5.45. Să nu socotiți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea;
31. In.5.46. fiindcă dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el despre Mine a scris.
32. In.5.47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele ?"

CAP. 22.

A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (3) *La masă cu Iisus. Fariseul și femeia prostituată. Marta și Maria.*

1. Lc.7.36. Unul dintre farisei L-a rugat să mănânce cu el. Iisus a intrat în casa fariseului și S-a așezat la masă.
2. Lc.7.37. Și, iată, o femeie păcătoasă din cetate, aflând că El șade la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir
3. Lc.7.38. și stând înapoi, la picioarele Lui și plângând, a început să-I stropească picioarele cu lacrimi și le ștergea cu părul *capului* ei; și-I săruta picioarele și le ungea cu mir.
4. Lc.7.39. Văzând, fariseul care-L poftise și-a zis: "Dacă acesta ar fi prooroc, ar ști și ce fel de femeie este aceasta care se atinge de el: că este o păcătoasă".
5. Lc.7.40 Dar Iisus, luând cuvântul, i-a zis: "Simone, am să-ți spun ceva". - "Spune, Învățătorule", i-a răspuns el.
6. Lc.7.41. "Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cinci sute de dinari*, iar celălalt cincizeci.
7. Lc.7.42. Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi: care dintre ei îl va iubi mai mult ?"
8. Lc.7.43. Simon I-a răspuns: "Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult". Iar Iisus i-a zis: "Drept ai judecat".
9. Lc.7.44. Și, întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: "Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și picioarele nu Mi le-ai spălat; dar ea Mi-a udat picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul capului ei;
10. Lc.7.45. tu sărutare nu Mi-ai dat; însă ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
11. Lc.7.46. Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.
12. Lc.7.47. De aceea îți spun: iertate îi sunt păcatele ei cele multe, fiindcă a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin".
13. Lc.7.48. Apoi i-a zis femeii: "Iertate îți sunt păcatele !"
14. Lc.7.49. Atunci cei ce ședea împreună cu El la masă au început să zică în sinea lor: "Cine este acesta de iartă și păcatele ?"
15. Lc.7.50. Dar Iisus i-a zis femeii: "Credința ta te-a mântuit: mergi în pace".
16. Lc.10.38. Pe când era pe cale cu ucenicii Săi, El a intrat într-un sat. Și o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei.
17. Lc.10.39. Ea avea o soră, numită Maria, care s-a așezat la picioarele Domnului și-I asculta cuvântul.
18. Lc.10.40. Iar Marta, fiind împărțită cu multă slujire, a venit la El și I-a zis: "Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Spune-i, deci, să mă ajute !"

19. Lc.10.41. Răspunzând, Domnul I-a zis: "Marto, Marto, pentru multe te îngrijești și te silești tu,
20. Lc.10.42. dar un lucru trebuie: Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea".

III. IOAN BOTEZĂTORUL TREBUIE SĂ SE MICȘOREZE, IAR IISUS TREBUIE SĂ CREASCĂ.

CAP. 23.

INTEMNIȚAREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL.

Irod închide pe Ioan Botezătorul. Iisus părăsește Nazaretul și Se stabilește în Capernaum, apoi începe să propovăduiască Evanghelia Împărăției și să tămăduiască bolnavii.

1. Lc.3.19. Dar Irod, tetrarhul, muștrat fiind de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său, Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse,
2. Lc.3.20. a adăugat la toate și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.
3. Mc.6.17.Mt.14.3. Că Irod, trimițând, l-a prins pe Ioan și l-a legat în temniță din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție.
4. Mc.6.18.Mt.14.4. Fiindcă Ioan îi zicea lui Irod: "Nu-ți este îngăduit să ții pe soția fratelui tău! Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevestă !"
5. Mt.14.5. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de popor, pentru că poporul îl socotea pe Ioan ca prooroc.
6. Mt.4.12.Mc.1.14. Auzind Iisus că Ioan a fost prins și închis, a plecat în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.
7. Mt.4.13. Părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și ale lui Neftali,
8. Mt.4.14. ca să se împlinească cele spuse prin Isaia, proorocul, care zice:
9. Mt.4.15. "Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, dincolo de Iordan, calea spre mare, Galileea neamurilor,
10. Mt.4.16. poporul care stătea în întuneric a văzut o mare Lumină; și celor ce zăceau în ținutul și în umbra morții le-a răsărit Lumina".
11. Mt.4.17.Mc.1.15. De atunci Iisus a început să propovăduiască, zicând: "S-a împlinit vremea și s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu: Pocățiți-vă și credeți în Evanghelia".
12. Mc.3.7. Iisus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. Și o mare mulțime din Galileea, din Iudeea,
13. Mc.3.8. din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan și din împrejurimile Tirului și Sidonului, auzind câte făcea, a venit la El.
14. Mc.3.9. Iar El le-a zis ucenicilor să-I țină la îndemână o corăbioară ca să nu fie îmbulzit de mulțime,
15. Mc.3.10. fiindcă îi vindecase pe mulți și, de aceea, toți cei ce aveau boli, năvăleau asupra Lui ca să se atingă de El.
16. Mc.3.11. Iar duhurile necurate, când Îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu!"
17. Mc.3.12. Dar El mult le certa, poruncindu-le să nu-L facă cunoscut.
18. Mt.4.23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățându-i în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind toată boala și neputința din popor.
19. Mt.4.24. Și s-a dus vestea despre El în toată Siria. Și au adus la El pe toți cei ce sufereau de diferite boli și chinuri: demonizați, epileptici și slăbănogi, și El îi vindeca.

20. Lc.6.17. Și coborând împreună cu ucenicii Săi, S-a oprit într-un loc șes unde se aflau mulți ucenici de-ai Lui;
21. Mt.4.25.Lc.6.17. și L-a urmat mulțime mare de popor din Galileea, din Ierusalim și din toată Iudeea, din Decapole, de dincolo de Iordan și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.
22. Lc.6.18. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau.
23. Lc.6.19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, pentru că dintr'Însul ieșea o putere care-i vindeca pe toți.

CAP. 24.

PREDICA DE PE MUNTE (1)

Fericirile și vaiurile. Ucenicii sunt sarea pământului și lumina lumii.

1. Mt.5.1. Văzând Iisus mulțimile, S-a suit pe munte; și, așezându-Se, ucenicii Lui s-au apropiat de El.
2. Mt.5.2. Lc.6.20. Atunci Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi, Și-a deschis gura și a început să-i învețe, zicând:
3. Mt.5.3.Lc.6.20. «Feriți cei săraci în duh, că a lor este Împărăția cerurilor !
4. Mt.5.4. Feriți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia !
5. Mt.5.5. Feriți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul !
6. Mt.5.6.Lc.6.21. Feriți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura !
7. Mt.5.7. Feriți cei milostivi, că aceia se vor milui !
8. Mt.5.8. Feriți cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu !
9. Mt.5.9. Feriți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema !
10. Mt.5.10. Feriți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor !
11. Mt.5.11.Lc.6.22. Feriți veți fi voi când oamenii vă vor urî, vă vor ocări, vă vor izgoni dintre ei și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine și lepădând numele vostru ca rău din pricina Fiului omului.
12. Mt.5.12.Lc.6.23. Bucurați-vă și vă veseliți în ziua aceea, că răsplata voastră multă este în ceruri: fiindcă tot așa i-au prigonit părinții lor pe proorocii care au fost înainte de voi.
13. Lc.6.24. Dar, vai vouă, bogaților, pentru că voi vă luați pe pământ mângâierea !
14. Lc.6.25. Vai vouă, care sunteți sătui acum, pentru că voi veți flămânzi! Vai vouă, care râdeți acum, pentru că voi veți plânge și vă veți tângui !
15. Lc.6.26. Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine, fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși !"
16. Mt.5.13.Lc.14.34. *Și le-a zis ucenicilor: "Voi sunteți sarea pământului și bună este sarea. Dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va drege? Atunci nu mai este bună de nimic: nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci se aruncă afară să fie călcată în picioare de oameni. Cine are urechi de auzit să audă!*
18. Mt.5.14. Voi sunteți lumina lumii: nu poate cetatea din vârful muntelui să rămână ascunsă.
19. Mc.4.22. Că nu este nimic ascuns care să nu fie dat pe față și nimic tănuit care să nu iasă la lumină".
20. Mc.4.21. Și le zicea: „Se aduce, oare, făclia ca să fie pusă sub obroc* sau sub pat? Nu spre a fi pusă în sfeșnic ?
21. Mt.5.15.Lc.11.33. Nimeni nu aprinde lumina ca s-o pună într-un loc ascuns: ci o pune în sfeșnic, să lumineze tuturor celor ce intră în casă.

22. Mt.5.16. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei, văzând faptele voastre bune, să slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri.
23. Lc.11.34. Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul e luminat; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău e întunecat.
24. Lc.11.35. Ia seama, deci, ca lumina care este în tine să nu fie întuneric.
25. Lc.11.36. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, luminat va fi în întregime, ca atunci când te luminează o lampă cu lumina ei .
26. Mc.4.23. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă !”
27. Mc.4.24. Și le zicea: «Luați seama la ce auziți: cu ce măsură măsurați vi se va măsura; iar vouă, care ascultați, vi se va da mai mult:
28. Mc.4.25. fiindcă celui ce are i se va da; dar celui ce n-are, se va lua și ce are.

CAP. 25.

PREDICA DE PE MUNTE (2)

Despre ucidere, adulter, martori mincinoși, suferirea răului. Cel de la Care emană Legea are putere să modifice sau să desființeze Legea, pentru că El este mai mare decât Legea: Iisus desființează Legea penală a lui Moise (Legea talionului), pe care o înlocuiește cu Legea toleranței și a iubirii aproapelui.

1. Mt.5.21. Ați auzit că s-a spus celor din vechime: "Să nu ucizi! Oricine ucide este pasibil de judecată".
2. Mt.5.22. Dar Eu vă spun: Oricine se mânie pe fratele său va fi pasibil de judecată; și oricine va zice fratelui său: "Prostule!", va fi pasibil de judecata sinedrului; iar oricine-i va zice: "Nebunule!", va fi pasibil să fie aruncat în focul gheenei*.
3. Mt.5.23. Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,
4. Mt.5.24. lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău; apoi vino să-ți aduci darul.
5. Mt.5.25. Împacă-te cu pârâșul* tău degrabă, cât timp ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, iar judecătorul executorului și să fii aruncat în închisoare.
6. Mt.5.26. Adevăr grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo până nu vei fi plătit cel din urmă bănuț.
7. Mt.5.27. Ați auzit că s-a zis: "Să nu te desfrânezi".
8. Mt.5.28. Dar Eu vă spun: Oricine se uită la o femeie poftind-o, s-a desfrânat cu ea în ini-ma lui.
9. Mt.5.29. Deci, dacă ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și aruncă-l de la tine: este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale decât să-ți fie aruncat tot trupul în gheena*.
10. Mt.5.30. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și arunc-o de la tine: este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale decât să-ți fie aruncat tot trupul în gheena.
11. Mt.5.31. S-a zis iarăși: "Cine își va lăsa soția, să-i dea carte de despărțire".
12. Mt.5.32. Dar Eu vă spun: Oricine își va lăsa femeia, în afară de pricină de desfrânare, o face să săvârșească adulter; și cine va lua pe cea lăsată săvârșește adulter.
13. Mt.5.33. Ați auzit, iarăși, că s-a zis celor de demult: "Să nu juri strâmb, ci să îți înaintea Domnului jurămintele tale".
14. Mt.5.34. Dar Eu vă spun: Să nu te juri nicidecum: nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

15. Mt.5.35. nici pe pământ, pentru că este scăunelul* de sub picioarele Sale; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea Marelui Împărat;
16. Mt.5.36. nici pe capul tău, pentru că nu poți să faci un singur fir de păr alb sau negru;
17. Mt.5.37. ci cuvântul vostru să fie: "Da, da; nu, nu"; ceea ce se spune în plus, de la cel rău este.
18. Mt.5.38. Ați auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte".
19. Mt.5.39. Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui rău.
20. Mt.5.39.Lc.6.29. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe cel stâng.
21. Mt.5.40.Lc.6.29. Și oricui vrea să se judece cu tine ca să-ți ia cu sila haina, lasă-i și cămașa.
22. Mt.5.41. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă, tu să mergi două.
23. Mt.5.42.Lc.6.30. Oricui îți cere, dă-i; celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.
24. Lc.6.31. Precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea.
25. Mt.5.43. Ați auzit că s-a zis: "Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău".
26. Mt.5.44.Lc.6.27. Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultați: iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
27. Mt.5.44.Lc.6.28. binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi, vă asupresc și vă prigonesc,
28. Mt.5.45. ca să fiți fii ai Tatălui vostru, Care este în ceruri; fiindcă El lasă să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.
29. Mt.5.46.Lc.6.32. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac așa și vameșii ?
30. Mt.5.47.Lc.6.33. Și dacă le faceți bine și-i îmbrățișați numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare, păgânii nu fac la fel?
- 31.Lc.6.34. Și dacă împrumutați doar pe aceia de la care nădăjduiți să primiți înapoi, ce mulțumire aveți? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor ca să primească înapoi întocmai.
- 32.Lc.6.35. Voi, însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb și răsplata voastră va fi mare; și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun și cu cei nerecunoscători și răi.
- 31.Lc.6.36.Mt.5.48. Voi fiți, deci, milostivi, fiți desăvârșiți, după cum Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit.

CAP. 26

PREDICA DE PE MUNTE (3)

Despre milostenie, post, dărnicie, fățarnicie, judecățile nedrepte; lucrurile sfinte, câinii, porcii și proorocii mincinoși; pomul și roada, calea cea îngustă și calea cea lată.

1. Mt.6.1. Feriți-vă să nu săvârșiți dreptatea voastră înaintea oamenilor spre a fi văzuți de ei: altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru, Care este în ceruri.
2. Mt.6.2. Tu, deci, când faci milostenie, nu trâmbița, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Adevăr grăiesc vouă: și-au luat răsplata.
3. Mt.6.3. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta,
4. Mt.6.4. pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns: și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

5. Mt.6.16. Când postești, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii, care-și întristează fețele ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.
6. Mt.6.17. Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața,
7. Mt.6.18. ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, Care este în ascuns: și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.
8. Lc.6.37.Mt.7.1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați:
9. Mt.7.2. căci cu ce judecată judecați veți fi judecați și cu măsura cu care măsurați vi se va măsura.
10. Lc.6.37. Nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta.
11. Mt.7.3.Lc.6.41. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, dar bârna din ochiul tău n-o vezi ?
12. Mt.7.4.Lc.6.42. Sau, cum poți să-i zici fratelui tău: "Frate, lasă-mă să scot paiul din ochiul tău", cât timp tu ai o bârnă într-al tău ?
13. Mt.7.5.Lc.6.42. Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
14. Lc.6.38. Dați și vi se va da; o măsură bună, clătinată și cu vârf îndesată vi se va turna în sân, căci cu ce măsură măsurați, vi se va măsura ».
15. Lc.6.39. Le-a spus și o pildă: «Poate, oare, orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă ?
16. Lc.6.40. Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.
17. Mt.7.6. Nu dați cele sfinte câinilor* și nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie pe voi.
18. Mt.7.15. Păziți-vă de proorocii mincinoși. Ei vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
19. Mt.7.16. Îi veți cunoaște după roadele lor: culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măracini ?
20. Mt.7.17. Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.
21. Mt.7.18.Lc.6.43. Nu este pom bun care să facă roadă rea, nici pom rău care să facă roadă bună,
22. Lc.6.44. așa că orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măracini.
23. Mt.7.19. Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.
24. Mt.7.20. Așa că, după rodul lor îi veți cunoaște.
25. Lc.6.45. Omul bun, din vistieria bună a inimii lui scoate cele bune, iar omul rău din vistieria rea a inimii lui scoate cele rele: fiindcă din prisosul inimii vorbește gura.
26. Mt.7.13. Intrați pe poarta cea strâmtă: că largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce merg pe ea;
27. Mt.7.14. dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.

CAP. 27.

PREDICA DE PE MUNTE (4)

Isus a venit pe Pământ să împlinească Legea profetică privitoare la jertfa Sa. Judecata finală. Casa zidită pe stâncă și casa zidită pe nisip (înțelepciunea unora și nechibzuința altora).

1. Mt.5.17. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau Proorocii: n-am venit stric, ci să împlinesc.
2. Mt.5.18. Că, adevăr grăiesc vouă, înainte de a trece cerul și pământul, o iotă* sau o cirtă* din Lege nu va trece până ce toate se vor fi împlinit.
3. Mt.5.19. Deci, cine strică una din aceste porunci, chiar și cea mai neînsemnată, și va învăța pe oameni așa, cel mai neînsemnat va fi socotit în Împărăția cerurilor; dar cine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, acela va fi numit mare în Împărăția cerurilor.
4. Mt.5.20. Că vă spun: dacă dreptatea voastră n-o va întrece pe aceea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în Împărăția cerurilor.
5. Lc.6.46. Pentru ce Mă invocați: "Doamne, Doamne!", și nu faceți ce vă spun?
6. Mt.7.21. Nu cel ce-Mi zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăția cerurilor, ci acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri.
7. Mt.7.22. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: "Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni* în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?"
8. Mt.7.23. Atunci le voi spune: "Depărtați-vă de la Mine toți cei ce săvârșiți fărădelegea: niciodată nu v-am cunoscut pe voi!"
9. Lc.6.47. Vă voi arăta cu cine se aseamănă oricine vine la Mine, aude cuvintele Mele și le face.
10. Mt.7.24.Lc.6.48. Este asemenea bărbatului chibzuit care, zidindu-și o casă, a săpat adânc și a așezat temelie pe stâncă.
11. Mt.7.25.Lc.6.48. A căzut ploaia, au venit puhoaiile, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, nici nu s-a clintit, pentru că avea temelie zidită pe stâncă.
12. Mt.7.26.Lc.6.49. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face este asemenea bărbatului nechibzuit care și-a zidit casa fără temelie, pe nisip:
13. Mt.7.27.Lc.6.49. a căzut ploaia, s-au năpustit puhoaiile, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea și ea s-a prăbușit îndată, iar căderea ei a fost mare ».
14. Mt.7.28. Când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui,
15. Mt.7.29. fiindcă El îi învăța ca Unul Care are putere, iar nu cum îi învățau cărturarii lor.

CAP. 28.

IISUS LA CAPERNAUM.

Vindecarea servului unui sutaș. Vindecarea a doi orbi.*

Vindecarea unui demonizat orb și mut.

1. Lc.7.1.Mt.8.5. După ce a sfârșit toate aceste cuvinte ale Sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.
2. Lc.7.2. Un sutaș* avea un serv* pe care-l prețuia mult și care era bolnav pe moarte.
3. Lc.7.3.Mt.8.6. Și, auzind despre Iisus, a trimis la El pe niște bătrâni ai iudeilor să-L roage să vină și să-i vindece servul.
4. Lc.7.4. Aceștia, venind, L-au rugat stăruitor, zicându-I: "Vrednic este să-i faci lui aceasta,
5. Lc.7.5. că iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga".
6. Mt.8.7. Iisus le-a răspuns: "Venind, îl voi tămădui".

7. Lc.7.6.Mt.8.8. Și plecând El cu ei, nu era departe de casă când sutașul a trimis la el prieteni să-I spună: "Doamne, nu Te osteni, că nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu.

8. Lc.7.7.Mt.8.8. De aceea, nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine, ci spune numai un cuvânt și servul meu se va vindeca.

9. Lc.7.8.Mt.8.9. Fiindcă și eu sunt om sub stăpânire și am în subordine ostași și zic unuia: 'Du-te!', și se duce; altuia: 'Vino!', și vine; și servului meu: 'Fă aceasta!', și face".

10. Lc.7.9.Mt.8.10. Auzind acestea, Iisus S-a minunat de sutaș și, întorcându-Se, le-a zis celor ce-L urmau: "Adevăr grăiesc vouă că, în Israel, la nimeni n-am găsit o credință așa de mare.

11. Mt.8.11. Și vă spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor,

12. Mt.8.12. dar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților".

13. Mt.8.13. Apoi i-a zis sutașului: "Du-te! Fie ție după credința ta !" Și servul sutașului s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

14. Lc.7.10. Când trimișii s-au întors acasă, au găsit sănătos pe servul care fusese bolnav.

15. Mt.9.27. Și plecând Iisus de acolo, L-au urmat doi orbi care strigau, zicând: "Ai milă de noi, Fiul lui David !"

16. Mc.3.20. Și, venind El în casă, s-a adunat iarăși mulțimea, așa că nu puteau nici pâine să mănânce.

17. Mt.9.28. Orbii s-au apropiat de El și Iisus le-a zis: "Credeți voi că pot să fac aceasta?" "Da, Doamne", I-au răspuns ei.

18. Mt.9.29. Atunci S-a atins de ochii lor și le-a zis: "Facă-vi-se după credința voastră !"

19. Mt.9.30. Și, deschizându-li-se ochii, Iisus le-a poruncit cu tărie, zicându-le: "Vedeți, să nu știe nimeni !"

20. Mt.9.31. Dar ei, cum au ieșit, L-au vestit în tot ținutul acela.

21. Mt.9.32.Mt.12.22.Lc.11.14. Pe când ieșeau orbii aceia, iată, au adus la El un demonizat orb și mut.

22. Mt.9.33.Mt.12.22.Lc.11.14. Iisus l-a tămăduit, scoțând demonul din el, așa că mutul vorbea și vedea.

23. Mt.12.23.Mt.9.33. Mulțimile toate, nedumerite fiind, ziceau: "Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel! Nu cumva Acesta este Fiul lui David ?"

CAP. 29.

PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT.

Fariseii, cărturarii și rudele lui Iisus găsesc pricină de poticnire în Iisus.

Iisus și Beelzebul. Satana dezbinat împotriva lui însuși.

Antihristul și Antiduhul. Judecata de apoi.

Iisus Se leapădă în mod public de rudele Sale pământești. Semnul lui Iona.

1. Mt.12.24.Lc.11.15.Mt.9.34. Dar fariseii, auzind, au zis: "Acesta nu scoate demonii decât cu ajutorul lui Beelzebul*, căpetenia demonilor !"

2. Mc.3.22. Și cărturarii, care se coborâseră din Ierusalim, ziceau: "Este stăpânit de Beelzebul*: cu domnul demonilor alungă el demonii.

3. Mc.3.21. Iar rudele Lui, auzind cele ce se petreceau, au venit să-L prindă, zicând: "Este nebun! Nu este în toate mințile !"

4. Lc.11.16. Iar alții, ispitindu-L, Îi cereau semn din cer.
5. Lc.11.17.Mc.3.23.Mt.12.25. Dar El, cunoscându-le gândurile, i-a chemat la Sine și le-a zis în pilde: "Cum poate satana să-l alunge pe satana ?
6. Mc.3.24.Lc.11.17.Mt.12.25. Orice împărăție care se dezbină în interior se pustiește pe sine și nu poate dăinui.
7. Mc.3.25.Lc.11.17.Mt.12.25. Și orice casă sau cetate dezbinată împotriva ei însăși nu poate dăinui, ci se prăbușește peste alta.
8. Mc.3.26. Tot astfel, dacă satana se scoală împotriva lui însuși, dezbinându-se, nu poate dăinui, ci i-a venit sfârșitul.
9. Lc.11.18.Mt.12.26. Deci, dacă satana alungă pe satana, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot demonii cu Beelzebul ?
10. Mt.12.27.Lc.11.19. Și dacă Eu scot demonii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea, ei vă vor fi judecători.
11. Lc.11.20. Dar dacă Eu scot demonii cu degetul lui Dumnezeu, iată, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.
12. Mt.12.28. Și dacă Eu îi scot pe demoni cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.
13. Lc.11.21. Când un om tare și înarmat își păzește casa, avuțiile lui sunt în pace.
14. Mt.12.29. Cum poate cineva să intre în casa celui tare să-i răpească bunurile ?
15. Mc.3.27.Mt.12.29. Nimeni nu poate să intre d e c â t dacă leagă mai întâi pe *omul* acela tare: numai așa îi va jefui casa.
16. Lc.11.22. Deci, dacă vine asupra lui unul mai tare decât el și-l înfrânge, acela îi ia toate armele în care se încredea și împarte prăzile luate de la el.
17. Mt.12.30.Lc.11.23. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine risipește.
18. Mt.12.31.Mc.3.28. De aceea, adevăr grăiesc vouă: toate păcatele și hulele pe care le vor fi rostit oamenii împotriva Fiului omului li se vor ierta, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu li se va ierta.
19. Mt.12.32.Mc.3.29. Cel ce vorbește împotriva Fiului omului va fi iertat, însă cine rostește cuvânt împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie, ci este vinovat de păcat veșnic".
20. Mc.3.30. Aceasta, pentru că ziceau: "Are duh necurat".
21. Mt.12.33. Iisus le-a mai zis: "Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: fiindcă după roadă se cunoaște pomul.
22. Mt.12.34. Pui de vipere, cum ați putea voi să graiți cele bune, răi fiind? Că din prisosul inimii vorbește gura.
23. Mt.12.35. Omul bun scoate cele bune din comoara lui cea bună; dar omul rău din rea comoară scoate cele rele.
24. Mt.12.36. Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit,
25. Mt.12.37. fiindcă din cuvintele tale vei fi îndreptățit și din cuvintele tale vei fi osândit".
26. Mt.12.38. Atunci I-au zis unii dintre cărturari și farisei: "Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine !"
27. Lc.11.29.Mt.12.39. Și cum mulțimile creșteau, El a început a zice: «Neamul acesta este neam viclean și desfrânat: el cere semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona, prorocul.
28. Mt.12.40. Că, după cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecul peștelui celui mare*, așa și Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.

29. Lc.11.30. Și precum Iona a fost un semn pentru niniviteni, așa va fi și Fiul omului un semn pentru neamul acesta.
30. Mt.12.41.Lc.11.32. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu națiunea aceasta și o vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona: și, iată, aici este Unul mai mare decât Iona.
31. Mt.12.42.Lc.11.31. Împărăteasa de la miazăzi se va scula la judecată cu bărbații acestui neam și-i va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon: și, iată, aici este Unul mai mare decât Solomon.
32. Lc.11.24.Mt.12.43. Duhul necurat, când iese din om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, dar n-o găsește.
33. Mt.12.44.Lc.11.24. Atunci zice: "Mă voi întoarce în casa mea, din care am ieșit".
34. Mt.12.44.Lc.11.25. Și, venind, o află goală, măturată și împodobită.
35. Lc.11.26.Mt.12.45. Atunci se duce de ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el și, intrând, locuiesc acolo; și starea din urmă a omului acela se face mai rea decât cea dintâi: așa va fi și cu acest neam viclean ».
36. Mt.12.46.Mc.3.31. Pe când vorbea El încă mulțimilor, iată, mama și frații Lui au venit la El și, stând afară, căutau să-I vorbească.
37. Mc.3.31.Lc.8.19. Au trimis să-L cheme, fiindcă nu puteau să-I vorbească din pricina mulțimii.
38. Mt.12.47.Lc.8.20. Atunci cineva I-a zis: "Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, vor să Te vadă și caută să-Ți vorbească".
39. Mc.3.32. Mulțimea stătea în jurul Lui când I-au spus: "Iată, mama Ta, frații Tăi și surorile Tale sunt afară și Te caută".
40. Mt.12.48.Mc.3.33. Dar El le-a răspuns: "Cine este mama Mea și care sunt frații Mei ?
41. Lc.8.21. Mama Mea și frații Mei sunt aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L împlinesc".
42. Mc.3.34.Mt.12.49. Și privindu-i pe cei ce ședea în jurul Lui și întinzând mâna spre ucenicii Săi, a zis: "Iată mama Mea și frații Mei !
43. Mc.3.35.Mt.12.50. Că oricine face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă".
44. Lc.11.27. Și a fost că, pe când spunea El aceste cuvinte, o femeie din mulțime, ridicându-și glasul, I-a zis: "Ferice de pântecele care Te-a purtat și de sânii pe care i-ai supt!"
45. Lc.11.28. Iar El, răspunzând, i-a zis: "Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc !"

CAP. 30.

PREDICA DE PE MARE (1)

Pilda semănătorului, a grâului amestecat cu neghină, a grăuntelui de muștar, a aluatului, a pământului care rodește singur, a comorii ascunse în țarină și a negustorului care caută mărgăritare frumoase.

1. Mt.13.1. În ziua aceea Iisus a ieșit din casă și ședea lângă mare.
2. Lc.8.4.Mc.4.1.Mt.13.2. Și adunându-se la El mulțime multă din diferite cetăți, a început iarăși să-i învețe. Fiindcă mulțimea Îl îmbulzea, S-a suit într-o luntre, pe mare, iar mulțimea stătea pe țărm.
3. Mt.13.3.Mc.4.2.Lc.8.4. Și multe le-a grăit El în pilde și, în învățătura pe care le-o dădea, le-a zis:

4. Mc.4.3.Mt.13.3.Lc.8.5. "Ascultați! Iată, ieșit-a semănătorul să-și semene sămânța.
5. Mt.13.4.Mc.4.4.Lc.8.5. Pe când semăna el, unele au căzut pe cale: au fost călcate în picioare și au venit păsările cerului și le-au mâncat.
6. Mt.13.5.Mc.4.5.Lc.8.6. Altele au căzut pe stâncă, unde nu era pământ mult; și au răsărit îndată, pentru că nu era pământ adânc;
7. Mc.4.6.Mt.13.6.Lc.8.6. dar , când s-a ridicat soarele, s-au ofilit; și, neavând rădăcini și umezeală, s-au uscat.
8. Mc.4.7.Mt.13.7.Lc.8.7. Altele au căzut între spini; și spinii crescând, le-au înăbușit și n-au dat roadă.
9. Mc.4.8.Mt.13.8.Lc.8.8. Altele au căzut în pământul cel bun; și înălțându-se și crescând, au dat roadă: una o sută, alta șaiszeci și alta treizeci".
10. Mc.4.9.Mt.13.9.Lc.8.8. După ce a spus acestea, Iisus a strigat: "Cine are urechi *de auzit*, să audă!"
11. Mt.13.24. Iisus le-a pus înainte altă pildă și le-a zis: "Împărăția cerurilor este asemenea unui om semănând sămânță bună în ogorul lui.
12. Mt.13.25. Dar, pe când oamenii dormeau, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină* în mijlocul grâului și a plecat.
13. Mt.13.26. Și, crescând grâul și făcând rod, a ieșit la iveală și neghina.
14. Mt.13.27. Venind slujitorii stăpânului casei, i-au zis: "Doamne, n-ai semănat tu sămânță bună în ogorul tău? De unde are, deci, neghină ?"
15. Mt.13.28. El le-a răspuns: "Un vrăjmaș a făcut aceasta". Și slujitorii i-au zis: "Vrei, deci, să mergem s-o smulgem ?"
16. Mt.13.29. El le-a zis: "Nu, ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul.
17. Mt.13.30. Lăsați-le să crească împreună și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți mai întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem; iar grâul adunați-l în hambarul meu".
18. Mt.13.31. Iisus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis:
19. Mc.4.30.Lc.13.18. "Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?"
20. Mt.13.31.Mc.4.31.Lc.13.19. Se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în ogorul său.
21. Mc.4.31.Mt.13.32. Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre semințele pământului;
22. Mc.4.32.Mt.13.32.Lc.13.19. dar, după ce a fost semănat, crește și se face un pom cu ramuri mari, mai mare decât toate leguminoasele, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui și la umbra lui".
23. Mt.13.33.Lc.13.20. Și, punându-le înainte o altă pildă, le-a zis: "Cu ce voi asemăna Împărăția cerurilor ?
24. Lc.13.21.Mt.13.33. Se aseamănă cu aluatul pe care, luându-l, femeia l-a ascuns în trei măsuri* de făină, până s-a dospit toată".
25. Mc.4.26. El le-a mai zis: "Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un om care aruncă sămânța pe pământ:
26. Mc.4.27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește, fără să știe el cum.
27. Mc.4.28. Pământul rodește de la sine: întâi fir verde, apoi spic, apoi grâu deplin în spic;
28. Mc.4.29. și, când roada este coaptă, trimite îndată secera, pentru că a sosit secerișul.
- 29.Mt.13.44. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-un ogor. Omul care o găsește o tânuiește; și, de bucuria ei, se duce de vinde tot ce are și cumpără ogorul acela.

30. Mt.13.45. Din nou: Împărăția cerurilor este asemenea unui negustor care caută mărgăritare bune:

31. Mt.13.46. și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără".

CAP. 31.

PREDICA DE PE MARE (2)

Motivul pentru care Iisus vorbește în pilde.

Tâlcuirea pildei semănătorului și a pildei grâului amestecat cu neghină.

Pilda năvodului și a cărturarului învățat.

1. Mc.4.33.Mt.13.34. Iisus le vestea Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L înțeleagă;

2. Mc.4.34.Mt.13.34. și fără pilde nimic nu le grăia,

3. Mt.13.35. ca să se împlinescă ce s-a spus prin proorocul, care zice: "In pilde Îmi voi deschide gura și voi rosti taine ascunse de la facerea lumii".

4. Mc.4.34. Dar, când era singur, lămurea ucenicilor Săi toate, separat.

5. Mt.13.36. Și lăsând Iisus mulțimile, a intrat în casă.

6. Mc.4.10.Mt.13.10. Atunci cei ce erau în jurul Său, împreună cu cei doisprezece ucenici, s-au apropiat de El și I-au zis: "De ce le vorbești în pilde?"

7. Mt.13.11.Mc.4.11.Lc.8.10. Iisus le-a răspuns: «Vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar lor nu li s-a dat: pentru cei de afară toate sunt înfățișate în pilde,

8. Mt.13.12. întrucât celui ce are i se va da și-i va prisosi, dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are.

9. Mc.4.12.Mt.13.13.Lc.8.10. De aceea le vorbesc în pilde pentru că ei, văzând, nu văd și auzind, nu aud, nici nu înțeleg, ca nu cumva să se întoarcă și să fie iertați.

10. Mt.13.14. Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: "Veți auzi cu urechile voastre, dar nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, dar nu veți pricepe.

11. Mt.13.15.Mc.4.12. Fiindcă inima acestui popor s-a împietrit: aude greu cu urechile, și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec".

12. Mt.13.16. Dar fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud !

13. Mt.13.17. Adevăr grăiesc vouă că mulți prooroci și drepti au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și n-au văzut și să audă ce auziți voi și n-au auzit ».

14. Lc.8.9.Mc.4.10. Atunci ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda semănătorului.

15. Mc.4.13. El le-a zis: "Nu pricepeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde ?

16. Mt.13.18.Lc.8.11. Ascultați, deci, ce înseamnă pilda semănătorului: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

17. Mc.4.14. Semănătorul seamănă cuvântul.

18. Lc.8.12.Mc.4.15.Mt.13.19. Sămânța căzută pe cale sunt aceia în care este semănat cuvântul privitor la Împărăție, dar nu-l înțeleg: atunci vine îndată cel rău și răpește cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți.

19. Lc.8.13.Mc.4.16.Mt.13.20. Sămânța căzută pe stâncă închipuie pe aceia care, auzind cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie,

20. Mt.13.21.Mc.4.17.Lc.8.13. dar n-au rădăcini în ei înșiși, ci țin credința până la vremea când vine ispita - un necaz, o suferință sau o prigoană din cauza Cuvântului: atunci cad îndată de la credință.

21. Mt.13.22.Mc.4.18.Lc.8.14. Sămânța căzută între spini închipuie pe aceia care aud cuvântul
22. Mc.4.19.Mt.13.22.Lc.8.14. dar, năvălind în ei grija cea lumească, înșelăciunea bogățiilor, plăcerile vieții și alte poftă care înăbușă cuvântul, își văd mai departe de drum, făcându-l neroditor, sau aduc roadă care nu ajunge la coacere.
23. Mc.4.20.Lc.8.15.Mt.13.23. Iar sămânța căzută în pământ bun înfățișează pe aceia care, auzind cuvântul, Îl primesc cu bucurie, Îl înțeleg, Îl țin într-o inimă bună și curată și aduc roadă în răbdare: unul o sută, altul șazeci, altul treizeci.
24. Lc.8.16. Nimeni, aprinzând făclia, n-o ascunde sub un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, încât cei ce intră să vadă lumina:
25. Lc.8.17. fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit și nimic tănuit care să nu vină la lumină, spre a fi cunoscut.
26. Lc.8.18. Luați seama, deci, la felul cum auziți: Celui ce are i se va da, iar de la cel ce n-are se va lua și ce i se pare că are”.
27. Mt.13.36. Ucenicii I-au zis: "Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din ogor".
28. Mt.13.37. El le-a zis: "Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;
29. Mt.13.38. ogorul este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău.
30. Mt.13.39. Vrajmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii sunt îngerii.
31. Mt.13.40. Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului:
32. Mt.13.41. Fiul omului îi va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate pricinile de păcătuire împreună cu cei ce săvârșesc fărădelegea
33. Mt.13.42. și-i vor arunca în cuptorul cu foc: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
34. Mt.13.43. Atunci cei dreپți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi *de auzit*, să audă.
35. Mt.13.47. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul *de pești*.
36. Mt.13.48. După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, stau jos, aleg în vase pe cei buni și aruncă pe cei răi.
37. Mt.13.49. Așa va fi și la sfârșitul veacului: îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor dreپți
38. Mt.13.50. și-i vor arunca în cuptorul aprins: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
39. Mt.13.51. Ați înțeles voi toate acestea?" i-a întrebat Iisus. - "Da, *Doamne*", I-au răspuns ei.
40. Mt.13.52. Și El le-a zis: "De aceea, orice cărturar cu învățatură despre Împărăția cerurilor se aseamănă unui om, stăpân al casei sale, care scoate din comoara lui noi și vechi".
41. Mt.13.53. După ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a plecat de acolo.

CAP. 32.

IISUS ÎN GADARA.

Cum să urmăm pe Iisus. Două minuni asupra firii: potolirea furtunii de pe mare și a furtunii din sufletul unui om (vindecarea demonizatului din ținutul Gadarenilor).

1. Mt.8.18. Și văzând Iisus mulțime multă în jurul Său, a poruncit să treacă de cealaltă parte a mării.
2. Lc.9.57.Mt.8.19. Pe când erau pe cale, s-a apropiat de El un cărturar și I-a zis: "Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge".
3. Lc.9.58.Mt.8.20. Iar Iisus i-a zis: "Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului n-are unde să-și plece capul".
4. Mt.8.21. Lc.9.59. Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: "Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc să-mi înmormânteze tatăl".
5. Lc.9.60.Mt.8.22. Dar Iisus i-a zis: "Lasă morții să-și îngroape morții, iar tu, urmând Mie, mergi să vestești Împărăția lui Dumnezeu".
6. Lc.9.61. Altul I-a zis: "Doamne, Te voi urma, dar îngăduie-mi întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la cei de acasă".
7. Lc.9.62. Iisus i-a răspuns: "Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu".
8. Mc.4.35. În aceeași zi, seara, Iisus le-a zis ucenicilor: "Să trecem pe țărnul celălalt".
9. Mt.8.23.Mc.4.36.Lc.8.22. Și lăsând mulțimea, S-a suit într-o luntre, iar ucenicii L-au urmat. Împreună cu El erau și alte luntri.
10. Lc.8.23.Mc.4.38.Mt.8.24. Pe când vâsleau ei, Iisus a adormit la cârmă, pe căpătâi.
11. Mt.8.24.Mc.4.37.Lc.8.23. Și, iată, furtună strașnică de vânt s-a stârnit pe mare, încât luntrea, acoperită de valuri, se umplea cu apă: erau în primejdie.
12. Mc.4.38.Lc.8.24.Mt.8.25. Apropiindu-Se de El, ucenicii L-au trezit, strigând: "Învățătorule, nu-Ți este grijă că pierim? Învățătorule, Învățătorule, pierim! Doamne, scapă-ne, că pierim !"
13. Mt.8.26. Iar El le-a zis: "De ce vă este frică, puțin-credincioșilor ?"
14. Mc.4.39.Mt.8.26.Lc.8.24. Și sculându-Se, a certat vântul și a poruncit mării: "Taci! Fără gură!" Și vântul a stat, iar valurile înfuriate s-au potolit: s-a făcut o mare liniște.
15. Mc.4.40.Lc.8.25. Și le-a zis ucenicilor Săi: "De ce sunteți așa fricoși? Unde vă este credința? Încă n-aveți credință ?"
16. Mc.4.41.Lc.8.25.Mt.8.27. Și frică mare i-a cuprins și, plini de uimire, au zis unii către alții: "Cine este Acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea? Că El le poruncește și ele I se supun! "
17. Lc.8.26.Mc.5.1.Mt.8.28. Și, ajungând ei pe celălalt țarm, în ținutul gadarenilor (sau gherghesenilor), care este în fața Galileii,
18. Mc.5.2.Lc.8.27.Mt.8.28. de îndată ce a coborât Iisus din luntre, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, stăpânit de duhuri necurate.
19. Lc.8.27.Mt.8.28.Mc.5.2. De multă vreme nu mai umbla îmbrăcat și nu mai locuia în casă,
20. Mc.5.3.Mt.8.28.Lc.8.27. ci își avea locuința în morminte și nimeni nu putea să-l țină legat, nici măcar cu lanțuri. Era așa de periculos că nimeni nu mai putea trece pe calea aceea;
21. Mc.5.4.Lc.8.29. și de multe ori fusese legat în obezi și lanțuri, dar el rupea lanțurile și sfărâma obezile, așa că nimeni nu-l putea domoli; și era gonit de demoni în pustiu.
22. Mc.5.5. Și neîncetat, noapte și zi, era prin morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre.
23. Mc.5.6.Lc.8.28. Și, văzându-L de departe pe Iisus, a alergat și, căzând înaintea Lui, I s-a închinat
24. Mc.5.7.Lc.8.28. și a strigat cu glas mare: "Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te rog și Te jur pe Dumnezeu să nu mă chiniești !"

25. Mt.8.29. Și, iată, demonii au strigat: "Ce este nouă și Ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici înainte de vreme să ne chinuiești?"
26. Lc.8.29.Mc.5.8. Aceasta, pentru că El porunca duhului necurat să iasă din om, fiindcă îl stăpânea de multă vreme. Și-i zicea: "Duh necurat, ieși din omul acesta!"
27. Mc.5.9.Lc.8.30. Și l-a întrebat: "Care-ți este numele?" El I-a răspuns: "Numele meu este Legiune*, pentru că suntem mulți".
28. Lc.8.31.Mc.5.10. Și demonii Îl rugau stăruitor să nu le poruncească să meargă în Adânc și nici să-i trimită afară din ținutul acela.
29. Mc.5.11.Lc.8.32.Mt.8.30. Acolo, pe munte, departe de ei, era o turmă mare de porci, care pășteau.
30. Mt.8.31.Mc.5.12.Lc.8.32. Iar demonii Îl rugau, zicând: "Dacă ne scoți din el, trimite-ne în turma aceea de porci, ca să intrăm în ei".
31. Mt.8.32.Mc.5.13.Lc.8.32. Iisus le-a îngăduit. "Duceți-vă!" le-a zis El.
32. Lc.8.33.Mt.8.32.Mc.5.13. Și ieșind demonii din om, au intrat în porci. Și, iată, toată turma s-a aruncat de pe stâncă în mare și a pierit în apă.
33. Mc.5.14.Mt.8.33.Lc.8.34. Iar cei care îi pășteau, văzând cele întâmplare, au fugit și au dat de știre în cetate și prin sate, relatând tot ce se petrecuse.
34. Mt.8.34.Mc.5.15.Lc.8.35. Și, iată, toată cetatea a ieșit să vadă ce s-a întâmplat. Și apropiindu-se, au găsit pe omul din care ieșise legiunea* de demoni șezând la picioarele lui Iisus îmbrăcat și întreg la minte; și i-a apucat frica și s-au înspăimântat.
35. Lc.8.36.Mc.5.16. Iar cei ce au văzut le-au spus cum fusese izbăvit demonizatul și ce se întâmplase cu porcii.
36. Lc.8.37.Mc.5.17.Mt.8.34. Atunci toată mulțimea din ținutul gherghesenilor a început a-L ruga să plece din hotarele lor, pentru că îi apucase o mare frică.
37. Lc.8.37.Mc.5.17.Mt.8.34. Iar El, suindu-Se în luntre, a plecat de la ei.
38. Mc.5.18.Lc.8.38. Pe când intra El în luntre, cel ce fusese demonizat Îl ruga să-i îngăduie să meargă cu Dânsul. Dar Iisus nu i-a dat voie, ci l-a trimis înapoi.
39. Lc.8.39.Mc.5.19. și i-a zis: "Întoarce-te la casa ta și spune-le la ai tăi cât bine ți-a făcut ție Domnul Dumnezeu și cum a avut milă de tine".
40. Mc.5.20.Lc.8.39. Iar el a plecat și a început să vestească prin toată cetatea Decapole tot ce-i făcuse Iisus. Și toți se minunau.

CAP. 33.

IISUS ÎN GALILEEA.

Putere asupra morții: învierea fiicei lui Iair. Femeia cu scurgere de sânge.

1. Mc.5.21.Mt.9.1. Și, trecând Iisus iarăși cu luntrea de partea cealaltă, s-a adunat la El mulțime multă; și El era lângă mare.
2. Lc.8.40. La întoarcere, mulțimea L-a primit cu bucurie, fiindcă toți Îl așteptau.
3. Mt.9.18.Mc.5.22.Lc.8.41. Și, iată, un bărbat numit Iair, care era mai-marele sinagogii, a venit și I s-a închinat, căzând la picioarele Lui.
4. Mc.5.23.Lc.8.42.Mt.9.18. și făcându-I următoarea rugămintă stăruitoare: "Singura mea fiică trage să moară: rogu-Te, deci, vino în casa mea și pune-Ți mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască".
5. Mc.5.24.Lc.8.42.Mt.9.19. Și sculându-Se, a plecat cu el, împreună cu ucenicii Săi; și după El mergea mulțime multă și-L îmbulzea.
6. Mt.9.20.Mc.5.25.Lc.8.43. Și, iată, era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

7. Mc.5.26.Lc.8.43. Ea își cheltuise toată averea cu medicii, fără să o fi putut vindeca vreunul. Și multe îndurase ea de la mulți medici fără a simți vreo ușurare, din contră îi era mai rău.

8. Mc.5.27.Mt.9.20.Lc.8.44. Auzind despre Iisus, a venit în mulțime și, apropiindu-se de El pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui,

9. Mc.5.28.Mt.9.21. fiindcă își zicea: "Numai să mă ating de haina Lui și mă voi vindeca".

10. Mc.5.29.Lc.8.44. Și îndată a secat izvorul sângelui ei și a simțit în trup că s-a vindecat de boală.

11. Mc.5.30.Lc.8.45. Iar Iisus, cunoscând în Sine că a ieșit o putere dintr-Însul, s-a întors spre mulțime și a zis: "Cine s-a atins de Mine?"

12. Lc.8.45.Mc.5.31. Fiindcă toți tăgăduiau, Petru, și cei ce erau cu El, I-au zis: «Învățătorule, vezi că mulțimile Te împresoară și Te îmbulzesc și mai întrebi: "Cine s-a atins de Mine?" »

13. Lc.8.46. Dar Iisus a zis: "S-a atins cineva de Mine, fiindcă am simțit că a ieșit o putere din Mine".

14. Mc.5.32. El Se uita împrejur să vadă cine făcuse aceasta.

15. Mc.5.33.Lc.8.47. Iar femeia, știind ce se petrecuse într'însa și văzând că n-a putut să rămână tănuită, a venit înfricoșată și tremurând și s-a aruncat la picioarele Lui, mărturisind tot adevărul în fața întregului popor: din ce motiv se atinsese de El și cum fusese vindecată numaidecât.

16. Mc.5.34.Lc.8.48.Mt.9.22. Iar El i-a zis: "*Îndrăznește*, fiică: credința ta te-a mântuit; mergi în pace și fii tămăduită de boala ta". Și s-a vindecat femeia chiar în ceasul acela.

17. Lc.8.49.Mc.5.35. Pe când vorbea El încă, iată, au venit unii din casa fruntașului sinagogii și i-au zis: "Fiica ta a murit: nu mai supăra pe Învățătorul".

18. Mc.5.36.Lc.8.50. Dar Iisus, auzind cuvântul ce se grăise, i-a zis fruntașului sinagogii: "Nu te teme: crede numai și se va mântui!"

19. Mc.5.38.Mt.9.23.Lc.8.51. Ajungând la casa fruntașului sinagogii, a văzut tulburare mare: unii cântau din fluier iar alții plângeau și se tânguiau mult.

20. Mc.5.37.Lc.8.51. Și venind în casă, n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, decât lui Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov, precum și tatălui și mamei fetei.

21. Lc.8.52.Mt.9.23.Mc.5.39. Toți plângeau și o jeleau. Văzând Iisus pe cei ce cântau din fluier și gloata bocind,

22. Mt.9.24.Mc.5.39.Lc.8.52. le-a zis: "Nu vă tulburați și nu plângeți! Depărtați-vă, că fetița n-a murit, ci doarme!"

23. Mc.5.40.Lc.8.53.Mt.9.24. Dar ei Îl luau în râs, fiindcă știau că fetița murise.

24. Lc.8.54.Mc.5.40.Mt.9.25. Atunci Iisus a scos gloata afară, oprind cu Sine doar pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde era copila.

25. Mc.5.41.Lc.8.54.Mt.9.25. Și apucând-o de mână, a strigat, zicând: "Talita cumi!", care se tălmăcește: "Copilă, scoală-te, îți zic!"

26. Lc.8.55.Mc.5.42.Mt.9.25.Lc.8.42. Și îndată duhul ei s-a întors într-însa și copila s-a sculat și a început să umble, că era de doisprezece ani.

27. Lc.8.56.Mc.5.43. Părinții ei au rămas încremeniți de uimire. Iisus le-a poruncit cu strășnicie ca nimeni să nu afle cele petrecute și le-a zis să dea de mâncare fetiței.

28. Mt.9.26. Și s-a răspândit vestea despre minunea aceasta în tot ținutul acela.

CAP. 34.

TRIMITEREA CELOR DOISPREZECE APOSTOLI.

Secerişul și secerătorii. Pregătirea ucenicilor pentru misiune. Judecata de apoi: pedeapsă pentru cei ce-L resping și răsplată pentru cei ce-L primesc pe Hristos prin apostoli.

1. Lc.8.1.Mt.9.35.Mc.6.6. Iisus umbla prin cetăți și prin sate învățându-i în sinagogile lor, propovăduind și binevestind Împărăția lui Dumnezeu și vindecând toată boala și neputința care era în popor. Cu El erau cei doisprezece,
2. Lc.8.2. precum și unele femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli: Maria din Magdala, din care ieșiseră șapte demoni,
3. Lc.8.3. Ioana, femeia lui Huza, un dregător al lui Irod, Suzana și multe altele, care-L slujeau din avutul lor.
4. Mt.9.36. Și, văzând El mulțimile, I S-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.
5. Mt.9.37. Atunci le-a zis ucenicilor Săi: "Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puțini.
6. Mt.9.38. Rugați-L, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său".
7. Mt.10.1.Mc.6.7.Lc.9.1. Și chemându-i la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat stăpânire și putere să scoată duhurile necurate și să tămăduiască orice boală și orice neputință care era în popor
8. Lc.9.2.Mc.6.7 și i-a trimis doi câte doi să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.
9. Mt.10.2. Iată numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon, numit și Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zevedeu, și Ioan, fratele lui;
10. Mt.10.3. Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul*; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;
11. Mt.10.4. Simon, Cananitul, și Iuda din Cariot, cel care L-a vândut pe Iisus.
12. Mt.10.5. Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Iisus, după ce le-a dat următoarele învățături: «Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samarinenilor,
13. Mt.10.6. ci să mergeți, mai degrabă, la oile pierdute ale casei lui Israel;
14. Mt.10.7. iar pe cale să propovăduiți și să ziceți: "Împărăția cerurilor s-a apropiat!"
15. Mt.10.8. Pe cei bolnavi vindecați-i, pe cei morți înviați-i, pe leproși curățiți-i, pe demoni alungați-i. În dar ați primit, în dar să dați.
16. Lc.9.3.Mt.10.9.Mc.6.8. Să nu luați nimic cu voi pe cale: nici pâine, nici traistă, nici bani de aur, de argint, sau de aramă în cingătorile voastre,
17. Mc.6.8,9.Mt.10.10. ci numai toiag; să vă încălțați cu sandale și să nu vă îmbrăcați cu două haine, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.
18. Mt.10.11.Lc.9.4.Mc.6.10. Și le zicea: "În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este vrednic și să rămâneți la el până veți pleca din locul acela.
19. Mt.10.12. Și, intrând în casă, urați-i, zicând: "Pace casei acesteia!"
20. Mt.10.13. Și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.
21. Mt.10.14.Mc.6.11.Lc.9.5. Și dacă în vreun loc nu vă vor primi, nici vor asculta cuvintele voastre, să plecați de acolo și să vă scuturați îndată praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.
22. Mt.10.15.Mc.6.11. Adevăr grăiesc vouă: În ziua judecății, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.
23. Mt.10.40. Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

24. Mt.10.41. Cine primește un prooroc în numele unui prooroc va primi răsplata unui prooroc; și cine primește un om drept în numele unui om drept va primi răsplata unui om drept.

25. Mt.10.42. Și cine dă de băut un pahar cu apă rece unuia din acești micuți, în nume de ucenic, adevăr grăiesc vouă că nu-și va pierde răsplata".

26. Mt.11.1. Sfârșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai Săi, a plecat de acolo ca să-i învețe și să propovăduiască în cetățile lor.

27. Mc.6.12.Lc.9.6. Iar ucenicii, plecând și ei, mergeau din sat în sat și propovăduiau oamenilor să se pocăiască și vindecau pretutindeni.

28. Mc.6.13. Scoteau mulți demoni și pe mulți bolnavi îi ungeau cu untdelemn și-i vindecau.

CAP. 35.

SFÂRȘITUL LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Poticnirea lui Ioan în Iisus. Dizarmonia lumii în probleme de gândire și credință.

Onomastica lui Irod și moartea lui Ioan Botezătorul.

1. Mt.11.2.Lc.7.18. Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor, pe când se afla în închisoare, despre toate lucrările lui Hristos;

2. Lc.7.19.Mt.11.3. iar Ioan i-a chemat pe doi dintre ei și i-a trimis la Domnul să-L întrebe: "Tu ești Acela Ce va să vină, sau să așteptăm pe altul?"

3. Lc.7.20. Aceștia, înfățișându-se înaintea lui Iisus, I-au zis: «Ioan Botezătorul ne-a trimis să Te întrebăm: "Tu ești Acela ce va să vină, sau să așteptăm pe altul?"»

4. Lc.7.21. Și în acel ceas El a vindecat pe mulți de boli, de răni, de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea.

5. Mt.11.4.Lc.7.22. Și, răspunzându-le, Iisus le-a zis: "Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

6. Mt.11.5.Lc.7.22. orbii văd, surzii aud, schiopii umblă, leproșii sunt curățiți, morții înviază și săracilor li se binevestește.

7. Lc.7.23.Mt.11.6. Fericit este acela care nu se poticnește întru Mine!"

8. Mt.11.7.Lc.7.24. Pe când se întorceau ei, Iisus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: «Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?

9. Mt.11.8.Lc.7.25. Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine luxoase și trăiesc în desfătări se află în casele împăraților.

10. Mt.11.9.Lc.7.26. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, chiar mai mult decât un prooroc:

11. Mt.11.10.Lc.7.27. fiindcă el este acela despre care s-a scris: "Iată, trimit înaintea Feței Tale pe îngerul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta".

12. Mt.11.11.Lc.7.28. Adevăr grăiesc vouă: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.

13. Lc.16.16.Mt.11.13. Legea și proorocii au fost până la Ioan.

14. Lc.16.16.Mt.11.12. De atunci încoace Împărăția lui Dumnezeu se binevestește și se ia prin străduință, iar cei ce se străduiesc reușesc să intre într-însa.

15. Mt.11.14. Și, dacă vreți să primiți, el este Ilie, cel ce va să vină.

16. Lc.7.29. Și tot poporul care l-a auzit, și vameșii, s-au încredințat de dreptatea lui Dumnezeu și au primit botezul lui Ioan;

17. Lc.7.30. dar fariseii și învățătorii de Lege au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși, neprimind botezul lui.

18. Mt.11.15. Cine are urechi, să audă !
19. Lc.7.31.Mt.11.16. Așadar, cu cine voi asemăna pe oamenii din neamul acesta? Și cu cine se aseamănă ei ?
20. Lc.7.32.Mt.11.16. Se aseamănă unor copii care stau în piață și strigă unii către alții:
21. Mt.11.17.Lc.7.32. - "V-am cântat din fluier și n-ați jucat"; - "V-am cântat de jale și n-ați plâns, nici nu v-ați tânguit".
22. Mt.11.18.Lc.7.33. Fiindcă Ioan Botezătorul a venit nici mâncând pâine, nici bând vin, și ei zic: "Are demon !"
23. Mt.11.19.Lc.7.34. A venit Fiul omului mâncând și bând și ei zic: "Iată om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor".
24. Lc.7.35.Mt.11.19. Totuși, Înțelepciunea a fost găsită dreaptă din faptele ei de către toți fiii ei ».
25. Mc.6.19. Irodiada îl ura pe Ioan și voia să-l omoare, dar nu putea,
26. Mc.6.20. pentru că Irod se temea de Ioan și-l ocrotea, știindu-l om drept și sfânt; și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.
27. Mc.6.21.Mt.14.6. Totuși, a venit o zi cu bun prilej când Irod, sărbătorindu-și ziua nașterii, a făcut ospăț dregătorilor săi, căpeteniilor oastei și frunțașilor Galileii.
28. Mc.6.22.Mt.14.6. Și, intrând fiica Irodiadei și dănțuind, i-a plăcut lui Irod și celor ce stăteau la masă cu el. Iar regele i-a zis fetei: "Cere de la mine orice vei voi și-ți voi da".
29. Mc.6.23.Mt.14.7. Și s-a jurat: "Orice îmi vei cere îți voi da, până la jumătate din regatul meu".
30. Mc.6.24. Iar ea, ieșind, a întrebat-o pe mama sa: "Ce să cer?" Și aceea i-a zis: "Capul lui Ioan Botezătorul".
31. Mc.6.25.Mt.14.8. Îndemnată de mama sa, fata s-a grăbit să vină la rege și i-a cerut, zicând: "Vreau să-mi dai chiar acum, pe tipsie, capul lui Ioan Botezătorul".
32. Mc.6.26.Mt.14.9. Regele s-a mâhnit adânc; dar, din cauza jurămintelor și pentru cei ce erau la masă cu el, n-a voit să spună nu și a poruncit să i-l dea.
33. Mc.6.27.Mt.14.10. Și a trimis îndată un paznic cu porunca de a-i aduce capul. Iar acela, mergând, i-a tăiat capul lui Ioan în temniță,
34. Mc.6.28.Mt.14.11. l-a adus pe tipsie, l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale.
35. Mc.6.29.Mt.14.12. Și auzind ucenicii lui, au venit, i-au ridicat trupul, l-au pus într-un mormânt și, ducându-se, au dat de știre lui Iisus.
36. Mt.14.13.In.6.1. Iar Iisus, auzind, a plecat de acolo cu luntrea și S-a dus singur la o parte, într-un loc pustiu, dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.

CAP. 36.

LA MASĂ CU IISUS.

Prima înmulțire a pâinilor și a peștilor.

1. Mc.6.30.Lc.9.10. Și întorcându-se apostolii, s-au adunat la Iisus și I-au spus toate câte au făcut și câte i-au învățat pe oameni.
2. Mc.6.31. Iar El le-a zis: "Veniți numai voi la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin". Că mulți erau care veneau și plecau, iar ei n-aveau timp nici să mănânce.
3. Lc.9.10.Mc.6.32. Și luându-i cu Sine, a plecat cu corabia către un loc pustiu, în singurătate, lângă o cetate numită Betsaida.
4. Mc.6.33.Mt.14.13.Lc.9.11.In.6.2. Iar mulțimile văzându-i și cunoscându-i, au alergat pe jos și au sosit înaintea Lui, pentru că vedeau minunile pe care le făcea cu cei bolnavi.
5. Mt.14.14.Mc.6.34.In.6.3. Și coborând din luntre, S-a suit pe munte și ședea acolo cu ucenicii Săi.

6. In.6.4. Paștile, sărbătoarea iudeilor, erau aproape.
7. In.6.5.Mc.6.34.Mt.14.14.Lc.9.11. Și ridicându-și ochii, a văzut mare mulțime venind după El și I S-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-au păstor. Și i-a primit cu bunăvoință, învățându-i multe și vindecând pe bolnavii lor.
8. Mc.6.35.Lc.9.12.Mt.14.15. Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat de El și I-au zis: "Locul este pustiu și ziua este pe sfârșite:
9. Mc.6.36.Lc.9.12.Mt.14.15. Slobozește-i să meargă prin cetățile și satele din împrejurimi ca să-și cumpere de mâncare și să găzduiască, fiindcă aici suntem în loc pustiu".
10. Mt.14.16.Lc.9.13.Mc.6.37.In.6.5. Iisus le-a zis: "N-au nevoie să plece! Dați-le voi să mănânce". Și a zis lui Filip: "De unde vom cumpăra pâine ca să mănânce aceștia?"
11. In.6.6. Aceasta o spunea ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă.
12. In.6.7.Mc.6.37. Filip i-a răspuns: "Oare, să mergem noi să cumpărăm pâini de două sute de dinari* și să le dăm să mănânce? Pâinile acestea n-ar ajunge ca fiecare să capete câte puțin din ele".
13. Mc.6.38. Și El i-a întrebat: "Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți".
14. Mc.6.38.In.6.8. S-au dus de au văzut; și unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:
15. In.6.9.Mt.14.17.Mc.6.38.Lc.9.13. "Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești: dar ce sunt acestea la atâția?"
16. Mt.14.18. Și El le-a zis: "Aduceți-Mi-le aici!"
17. Mc.6.39.Mt.14.19. Atunci a poruncit ucenicilor să-i așeze pe toți, cete, cete, pe iarba verde
18. In.6.10.Lc.9.14. și le-a zis: "Spuneți bărbaților să stea jos*, pe iarbă, în cete de câte cincizeci".
19. Lc.9.15. Și au făcut așa: i-au așezat pe toți.
20. In.6.10.Mc.6.40.Lc.9.14. În locul acela era multă iarbă. Și au stat jos în cete de câte cincizeci și de câte o sută; și erau aproape cinci mii.
21. In.6.11.Mt.14.19.Mc.6.41.Lc.9.16. Iisus a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, ridicându-și ochii spre cer, le-a binecuvântat, apoi le-a frânt și le-a dat ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celor ce ședeau jos; de asemenea, și cei doi pești i-au împărțit tuturor.
22. Mc.6.42.Mt.14.20.Lc.9.17. Au mâncat toți și s-au săturat.
23. In.6.12. Atunci Iisus le-a zis ucenicilor Săi: "Strângeți fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă ceva".
24. In.6.13.Mt.14.20.Mc.6.43.Lc.9.17. Și strângându-le, au umplut și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele ce au prisosit din cele cinci pâini de orz și din cei doi pești.
25. Mt.14.21.In.6.10.Mc.6.44.Lc.9.14. Cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și copii.
26. In.6.14. Oamenii aceia, văzând minunea pe care a făcut-o Iisus, au zis: "Cu adevărat, Acesta este Proorocul Cel așteptat în lume".
27. In.6.15. Cunoscând, deci, că au *de gând* să vină să-L ia cu sila ca să-L facă rege, S-a dus iarăși la munte, El singur.
28. Mt.14.22.Mc.6.45. Dar mai întâi a silit pe ucenicii Săi să intre în luntre și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, spre Betsaida, în timp ce El avea să dea drumul mulțimiilor.
29. In.6.16. Și fiind seară, ucenicii Lui s-au coborât la mare.

IISUS UMBLĂ PE MARE.

Ucenicii recunosc, în sfârșit, în Iisus, pe Fiul lui Dumnezeu.

1. In.6.17. Și suindu-se în luntre, treceau marea spre Capernaum.
2. Mt.14.23.Mc.6.46. Iar Iisus, după ce a slobozit mulțimea, S-a suit pe munte să Se roage singur, la o parte.
3. Mc.6.47.Mt.14.23.In.6.17. Când s-a întunecat, corabia era în mijlocul mării, iar El era singur pe țârm: încă nu venise la ei.
4. Mt.14.24. Luntrea era deja la multe stadii departe de țârm, fiind învăluită de valuri,
5. In.6.18. fiindcă sufla un vânt puternic și marea era agitată.
6. Mc.6.48.Mt.14.24. A văzut pe ucenicii Săi că se necăjesc cu vâslirea, fiindcă vântul le era împotriva.
7. In.6.19.Mc.6.48.Mt.14.25. După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii*, într-a patra strajă din noapte, Iisus a venit la ei umblând pe mare și voia să treacă pe lângă ei.
8. Mt.14.26.Mc.6.49.In.6.19. Văzându-L umblând pe apă și apropiindu-Se de luntre, ucenicii au crezut că este o nălucă și, de frică, au strigat,
9. Mc.6.50. pentru că toți L-au văzut și s-au înspăimântat.
10. Mt.14.27.Mc.6.50.In.6.20. Dar El a vorbit îndată cu ei și le-a zis: "Îndrăzniți! Eu sunt, nu vă temeți!"
11. Mt.14.28. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: "Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă".
12. Mt.14.29. "Vino!", i-a zis Iisus. Iar Petru, coborând din luntre, a mers pe apă și s-a dus la Iisus.
13. Mt.14.30. Dar, văzând vântul puternic, s-a temut; și începând să se afunde, a strigat, zicând: "Doamne, scapă-mă !"
14. Mt.14.31. Îndată Iisus, întinzând mâna, l-a apucat și i a zis: "Puțin-credinciosule, pentru ce te-ai îndoit ?"
15. In.6.21. Voiau, deci, să-L ia în luntre.
16. Mc.6.51.Mt.14.32.In.6.21. Și, suindu-se ei în luntre, vântul a încetat și luntrea a sosit îndată la țârmul spre care mergeau.
17. Mt.14.33. Cei ce erau în luntre s-au aruncat la picioarele lui Iisus și I-au zis: "Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu".
18. Mc.6.51. Ei erau peste măsură de uimiți,
19. Mc.6.52. pentru că nu înțeleseseră *minunea* cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.
20. Mc.6.53.Mt.14.34. Și trecând marea, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la mal.
21. Mt.14.35.Mc.6.54. Pe când coborau din luntre, bărbații din locul acela L-au recunoscut îndată pe Iisus
22. Mc.6.55.Mt.14.35. și, alergând, au trimis în toate împrejurimile și au adus la El pe toți bolnavii.
23. Mc.6.56.Mt.14.36. Și oriunde intra, în sate, în cetăți sau cătune, puneau pe cei bolnavi la răspântii și-L rugau să le îngăduie să se atingă măcar de poala hainei Sale. Și toți câți s-au atins s-au vindecat.

CAP. 38.

IISUS LA CAPERNAUM.

Vindecarea slăbănogului. Iisus plătește darea pentru templu.

1. Mc.2.1.Mt.9.1. După câteva zile, Iisus S-a întors în cetatea Sa, Capernaum. S-a auzit că este în casă
2. Mc.2.2. și s-au adunat îndată așa de mulți, că nu mai aveau loc nici înaintea ușii. El le vestea Cuvântul
3. Lc.5.17. și îi învăța. De față erau și fariseii și învățători de Lege, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim; iar puterea Domnului era cu El ca să vindece.
4. Lc.5.18.Mc.2.3.Mt.9.2. Și, iată, niște bărbați aduceau pe pat un slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru ca să-l pună înaintea Lui.
5. Mc.2.4.Lc.5.19. Fiindcă nu puteau să intre din cauza mulțimii, s-au suit pe acoperișul casei în care era Iisus și, spărgându-l, au coborât printre cărămizi patul în care zăcea slăbănogul și l-au pus în mijlocul adunării, înaintea Lui.
6. Mc.2.5.Mt.9.2.Lc.5.20. Iar Iisus, văzându-le credința, i-a zis slăbănogului: "Îndrăzneș-te, fiule! Iertate îți sunt păcatele !"
7. Mc.2.6.Mt.9.3.Lc.5.21. Și, iată, unii dintre cărturarii și fariseii care erau de față cugetau în inimile lor,
8. Mc.2.7.Mt.9.3.Lc.5.21. zicând: "Cum vorbește omul acesta astfel? El hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Unul Dumnezeu ?"
9. Mc.2.8.Mt.9.4.Lc.5.22. Iar Iisus, cunoscându-le prin Duhul Său gândurile, le-a zis: «Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?
10. Mc.2.9.Mt.9.5.Lc.5.23. Ce este mai ușor: a-i zice slăbănogului: "Iertate îți sunt păcatele", ori a-i zice: "Scoală-te, ridică-ți patul și umblă !" ?
11. Mc.2.10.Mt.9.6.Lc.5.24. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,
12. Mc.2.11.Mt.9.6.Lc.5.24. ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, "scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta"».
13. Mc.2.12.Lc.5.25.Mt.9.7. Și îndată, sculându-se, slăbănogul și-a ridicat patul pe care zăcuse, a ieșit în fața tuturor și s-a dus la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
14. Mt.9.8.Lc.5.26.Mc.2.12. Iar mulțimile, văzând, s-au înspăimântat și au rămas uimite; plini de frică, slăveau pe Dumnezeu, Cel Ce dă oamenilor o astfel de putere, și ziceau: "Niciodată n-am văzut așa ceva! Astăzi am văzut lucruri nemaipomenite !"
15. Mt.17.24. Cei ce strângeau darea, ajungând în Capernaum, s-au apropiat de Petru și i-au zis: "Învățătorul vostru nu plătește didrahma*?"
16. Mt.17.25. "Ba da", le-a zis Petru. Și, intrând el în casă, Iisus i-a luat-o înainte, zicând: "Ce părere ai, Simone? Împărații pământului de la cine percep dări sau biruri? De la fiii lor, sau de la străini ?"
17. Mt.17.26. Petru I-a răspuns: "De la străini". Si Iisus i-a zis: "Așadar, fiii sunt scutiți.
18. Mt.17.27. Dar, ca să nu-i scandalizăm, du-te la mare și, aruncând undița, ia peștele care va veni întâi: deschide-i gura și vei găsi într-însa un statir* pe care ia-l și dă-l lor, pentru Mine și pentru tine".

CAP. 39.

LA MASĂ CU IISUS.

Ce spurcă și ce nu spurcă pe om. Tradiția strămoșească.

1. Mt.15.1.Mc.7.1. Atunci au venit la Iisus carturarii și fariseii din Ierusalim

2. Mc.7.2. și, văzându-i pe unii dintre ucenicii Lui că mănâncă pâinea cu mâinile necurate, adică nespălate, au început să cârtească,
3. Mc.7.3. fiindcă fariseii și toți iudeii nu mănâncă pâine până nu-și spală cu grijă mâinile, potrivit datinei bătrânilor.
4. Mc.7.4. Și, când se întorc de la piață, nu mănâncă decât după ce se îmbăiază. Și sunt multe alte obiceiuri pe care le-au primit ca să le păzească: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor.
5. Mc.7.5.Mt.15.2. Și fariseii și cărturarii L-au întrebat: "De ce încalcă ucenicii Tăi datina bătrânilor, mâncând pâinea cu mâinile nespălate?"
6. Mt.15.3. Iar El, răspunzând, le-a zis: «Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre?»
7. Mc.7.9. Cu câtă iscusință ați desființat voi porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră:
8. Mc.7.10.Mt.15.4. fiindcă Dumnezeu, prin Moise, a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta", și: "Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea";
9. Mc.7.11.Mt.15.5. dar voi, dimpotrivă, ziceți: "Dacă un om îi va spune tatălui său sau mamei sale: „Corban”, adică „Darul cu care aș putea să te ajut l-am dăruit lui Dumnezeu”,
10. Mt.15.6.Mc.7.12. voi ziceți că acela face bine și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl său sau pentru mama sa.
11. Mc.7.13.Mt.15.6. Și așa ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră.
12. Mt.15.7. Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis:
13. Mt.15.8. Mc.7.6. "Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
14. Mt.15.9.Mc.7.7. În zadar Mă cinstesc ei învățând învățături care sunt porunci omenesti".
15. Mc.7.8. Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți tradiția așezată de oameni, *precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe asemenea acestora* ».
16. Mc.7.14.Mt.15.10. Și chemând iarăși mulțimile la Sine, le-a zis: "Ascultați-Mă toți și înțelegeți:
17. Mt.15.11. Nu ceea ce intră în gură îl spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea îl spurcă pe om.
18. Mc.7.15. Fiindcă nu este nimic din afara omului care, intrând într-însul, să-l poată spurca; dar ceea ce iese din om, aceea îl spurcă.
19. Mc.7.16. *Dacă are cineva urechi de auzit, să audă !"*
20. Mc.7.17. Și, intrând în casă, pe când era departe de mulțime, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.
21. Mt.15.15. Petru a luat cuvântul și I-a zis: "Deslușește-ne pilda aceasta".
22. Mt.15.16,17.Mc.7.18. Iisus le-a zis: "Acum și voi sunteți nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om din afară nu-l poate spurca?"
23. Mc.7.19.Mt.15.17. Pentru că nu intră în inima lui, ci în pânțele și apoi iese afară pe calea sa, bucatele fiind toate curate".
24. Mt.15.18.Mc.7.20. Și a zis: "Ce iese din gura omului pornește din inimă și aceea îl spurcă pe om.
25. Mc.7.21.Mt.15.19. Fiindcă dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, uciderile, desfrânările, adulterul, hoțiile, mărturiile mincinoase, hulele,
26. Mc.7.22.Mt.15.19. lăcomiile, vicleniile, înșelăciunile, nerușinarea, invidia, îngâmfarea, fuga de răspundere.

27. Mc.7.23.Mt.15.20. Toate aceste rele ies dinăuntru și-l spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om".

28. Mt.15.12. Atunci ucenicii Lui s-au apropiat și I-au zis: "Știi că fariseii, auzind cuvântul, s-au scandalizat?"

29. Mt.15.13. Iar El, răspunzând, le-a zis: "Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu Cel ceresc va fi smuls din rădăcină.

30. Mt.15.14. Lăsați-i: sunt călăuze oarbe orbilor; și când orb pe orb călăuzește, cad amândoi în groapă".

CAP. 40.

IISUS, PÂINEA VIEȚII.

Mâncarea pieritoare și mâncarea care rămâne pentru viața veșnică. Lucrarea pe care o cere Dumnezeu: împărtășirea cu trupul și sângele lui Hristos. Ucenicii care nu vor să se împărtășească cu trupul și sângele lui Hristos încetează de a mai umbla cu Iisus, devenind antihriști.

1. In.6.22. A doua zi, mulțimea care rămăsese de cealaltă parte a mării a observat că acolo nu fusese decât o luntre și că Iisus nu Se suise în luntrea aceea, ci numai ucenicii plecaseră.

2. In.6.23. Din Tiberiada au venit și alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulțumise.

3. In.6.24. Văzând mulțimile că nici Iisus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit și ele în corăbiile acelea și s-au dus la Capernaum să-L caute.

4. In.6.25. Și, găsindu-L dincolo de mare, I-au zis: "Învățătorule, când ai venit aici?"

5. In.6.26. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Nu pentru că ați văzut minuni Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.

6. In.6.27. Lucrați nu *pentru* mâncarea pieritoare, ci *pentru* mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul omului, că pe El L-a pecetluit Dumnezeu, Tatăl".

7. In.6.28. Deci au zis către El: "Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?"

8. In.6.29. Iisus le-a răspuns: "Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în Acela pe Care L-a trimis El".

9. In.6.30. Ei I-au zis: «Ce minune faci tu, ca s-o vedem și să credem în tine? Ce lucrezi tu?»

10. In.6.31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: "Le-a dat să mănânce pâine din cer"».

11. In.6.32. Iisus le-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer Pâinea cea adevărată:

12. In.6.33. fiindcă Pâinea lui Dumnezeu este Acela Care Se pogoară din cer și dă lumii viață".

13. In.6.34. Ei I-au zis: "Doamne, dă-ne întotdeauna pâinea aceasta".

14. In.6.35. Iisus le-a zis: "Eu sunt Pâinea vieții: cine vine la Mine nu va flămânzi și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.

15. In.6.36. Dar v-am spus că M-ați și văzut și nu credeți.

16. In.6.37. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară,

17. In.6.38. pentru că M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.

18. In.6.39. Și aceasta este voia Celui ce M-a trimis: să nu pierd pe niciunul din cei pe care Mi i-a dat, ci să-i înviez în ziua din urmă.
19. In.6.40. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi".
20. In.6.41. Iudeii cârteau împotriva Lui pentru că zisese: "Eu sunt Pâinea Care S-a pogorât din cer"
21. In.6.42. și ziceau: «Oare, nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif? Nu cunoaștem noi pe tatăl său și pe mama sa? Cum, deci, zice el: "Eu m-am pogorât din cer"?»
22. In.6.43. Iisus le-a răspuns: «Nu cârțiți între voi.
23. In.6.44. Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, Care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de la urmă.
24. In.6.45. Scris este în prooroci: "Toți vor fi învățați de Dumnezeu". Așa că, oricine a ascultat și a învățat de la Tatăl vine la Mine.
25. In.6.46. Nimeni n-a văzut pe Tatăl, în afară de Acela Care este de la Dumnezeu: da, Acela L-a văzut pe Tatăl.
26. In.6.47. Adevărul adevărat* vă spun: cine crede în Mine are viața veșnică.
27. In.6.48. Eu sunt Pâinea vieții.
28. In.6.49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.
29. In.6.50. Pâinea Care Se pogoară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare.
30. In.6.51. Eu sunt Pâinea cea vie, Care S-a pogorât din cer. Cine mănâncă din Pâinea aceasta viu va fi în veci; și pâinea pe care o voi da Eu pentru viața lumii este trupul Meu ».
31. In.6.52. Iudeii se certau între ei, zicând: "Cum poate omul acesta să ne dea trupul lui să-l mâncăm ?"
32. In.6.53. Iisus le-a zis: "Adevărul adevărat zic vouă: dacă nu veți mânca trupul Fiului omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi.
33. In.6.54. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică, întrucât Eu îl voi învia în ziua de apoi.
34. In.6.55. Trupul Meu este adevărata mâncare și sângele Meu este adevărata băutură.
35. In.6.56. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu rămân în el.
36. In.6.57. După cum Tatăl, Care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot astfel, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine.
37. In.6.58. Așa este Pâinea care S-a pogorât din cer, nu precum mana pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit; cel ce mănâncă Pâinea aceasta, viu va fi în veac".
38. In.6.59. Acestea le-a spus pe când îi învăța în sinagoga din Capernaum.
39. In.6.60. Deci mulți dintre ucenicii Lui, auzind, au zis: "Greu este cuvântul acesta: cine poate să-l asculte ?"
40. In.6.61. Iar Iisus, Care știa în Sine că ucenicii Săi cârtesc împotriva cuvântului acestuia, le-a zis: "Vă este aceasta piatră de poticnire?
41. In.6.62. Dar dacă veți vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...
42. In.6.63. Duhul este Acela Care dă viață, trupul nu folosește la nimic: cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și sunt viață.
43. In.6.64. Dar sunt unii dintre voi care nu cred". Fiindcă Iisus știa de la început cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce avea să-L vândă.
44. In.6.65. Și a adăugat: "Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl".
45. In.6.66. De atunci, mulți dintre ucenicii Lui au dat înapoi și nu mai umblau cu El.
46. In.6.67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: "Voi nu vreți să vă duceți ?"

47. In.6.68. Simon Petru i-a răspuns: "Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.
48. In.6.69. Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu".
49. In.6.70. Le-a răspuns Iisus: "Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol !..."
50. In.6.71. Vorbea despre Iuda din Cariot, fiul lui Simon, fiindcă el avea să-L vândă, el, unul din cei doisprezece.

CAP. 41.

IISUS SE ÎMPARTE CU SLUJIREA ÎNTRE NEAMURI ȘI POPORUL EVREU.

Cumpăna lui Irod. Femeia cananeancă. Vindecarea unui surdo-mut.

1. Mt.14.1.Mc.6.14.Lc.9.7. În vremea aceea, tetrarhul* Irod a auzit vorbindu-se despre Iisus, al Căruui Nume ajunsese vestit, și despre toate lucrările săvârșite de El
2. Lc.9.7. și sta în cumpănă, neștiind ce să creadă.
3. Mt.14.2.Mc.6.14. El le-a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat dintre cei morți și de aceea puterile sunt la lucru în el".
4. Mc.6.15.Lc.9.8. Unii ziceau: "Este Ilie, s-a arătat Ilie"; alții ziceau: "Este un prooroc, ca unul dintre prooroci", iar alții ziceau că a înviat vreun prooroc din cei din vechime.
5. Mc.6.16.Lc.9.9. Dar Irod, auzind, a zis: "Cine este acesta despre care aud astfel de lucruri? Lui Ioan i-am tăiat capul și a înviat din morți". Și căuta să-L vadă.
6. Mc.7.24.Mt.15.21. Iar Iisus, plecând de acolo, S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. Și intrând într-o casă, dorea să nu știe nimeni că este acolo: dar n-a putut să rămână tănuțit,
7. Mc.7.25.Mt.15.22. că îndată o femeie cananeancă din ținuturile acelea, a cărei fetiță era stăpănită de un duh necurat, auzind vorbindu-se despre El, a venit și, aruncându-se la picioarele Lui, a început să strige către El: "Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un demon".
8. Mc.7.26. Femeia era păgână, de neam din Fenicia Siriei. Ea Îl ruga să scoată demonul din fiica ei.
9. Mt.15.23. El, însă, nu i-a răspuns nici un cuvânt. Ucenicii Lui, apropiindu-se, Îl rugau, zicând: "Slobozește-o, că strigă în urma noastră".
10. Mt.15.24. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel".
11. Mt.15.25. Dar ea I s-a închinat, zicând: "Doamne, ajută-mi !"
12. Mt.15.26.Mc.7.27. El, însă, răspunzând, i-a zis: "Lasă să se sature mai întâi copiii, că nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor !"
13. Mc.7.28.Mt.15.27. Dar ea I-a zis: "Da, Doamne, dar și câinii, sub masă, mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor".
14. Mt.15.28.Mc.7.29. Atunci Iisus i-a zis: "O, femeie, mare este credința ta; pentru cuvântul acesta, du-te: a ieșit demonul din fiica ta; fie ție după cum voiești!" Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.
15. Mc.7.30. Iar ea, mergând la casa ei, a găsit-o pe copilă culcată în pat, iar demonul ieșise.
16. Mc.7.31. Și, plecând din hotarele Tirului, a venit prin Sidon la Marea Galileii, prin mijlocul hotarelor Decapolei.

17. Mc.7.32. I-au adus un surd, care era și gângav, și L-au rugat să-și pună mâinile peste el.
18. Mc.7.33. Și luându-l la o parte din mulțime, i-a pus degetele în urechi și i-a atins limba cu scuipat.
19. Mc.7.34. Apoi, ridicându-și ochii spre cer, a suspinat și a zis: "Efata!", adică: "Deschide-te !"
20. Mc.7.35. Îndată urechile i s-au deschis, limba i s-a dezlegat și a vorbit deslușit.
21. Mc.7.36. Iisus le-a poruncit să nu spună nimănui. Dar, cu cât le porunceau, cu atât mai mult îl vesteau ei.
22. Mc.7.37. Și erau peste măsură de uimiți și ziceau: "Pe toate le face bine: pe surzi îi face să audă și pe muți să vorbească".

CAP. 42.

IISUS ÎN GALILEEA. LA MASĂ CU IISUS.

A doua înmulțire a pâinilor și a peștilor. Fariseii se ceartă cu Iisus.

Aluatul fariseilor, al saducheilor și al lui Irod.

1. Mt.15.29. Și plecând Iisus de acolo, a venit la marea Galileii. Și suindu-Se pe munte, S-a așezat acolo.
2. Mt.15.30. Și mulțimi numeroase s-au apropiat de El, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi; și i-au pus la picioarele Lui, iar El i-a vindecat,
3. Mt.15.31. încât mulțimile se minunau văzând pe muți vorbind, pe ciungi sănătoși, pe șchiopi umblând și pe orbi văzând; și-L slăveau pe Dumnezeuul lui Israel.
4. Mc.8.1. În zilele acelea, strângându-se iarăși mulțime multă și neavând ce să mănânce, Iisus i-a chemat pe ucenicii Săi
5. Mc.8.2.Mt.15.32. și le-a zis: "Milă Îmi este de mulțime, că de trei zile așteaptă lângă Mine și n-au ce să mănânce.
6. Mc.8.3.Mt.15.32. Și să le dau drumul flămânzi nu vreau, ca să nu leșine de foame pe cale, fiindcă unii dintre ei au venit de departe".
7. Mt.15.33.Mc.8.4. Ucenicii I-au răspuns: "De unde să avem noi în pustiul acesta pâine ca să săturăm atâta mulțime ?"
8. Mc.8.5.Mt.15.34. Iisus i-a întrebat: "Câte pâini aveți?" Ei I-au răspuns: "Șapte și câțiva peștișori".
9. Mt.15.35.Mc.8.6. Și poruncind mulțimii să stea jos, pe pământ,
10. Mt.15.36.Mc.8.6. a luat cele șapte pâini și, mulțumind *lui Dumnezeu*, le-a frânt și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit mulțimii.
11. Mc.8.7.Mt.15.36. Mai aveau și câțiva peștișori; și Iisus, după ce i-a binecuvântat, a poruncit să-i împartă și pe aceia.
12. Mc.8.8.Mt.15.37. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat șapte coșuri* pline cu rămășițele de fărâmituri.
13. Mt.15.38.Mc.8.8. Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei și copii.
14. Mt.15.39.Mc.8.9. În urmă, Iisus a dat drumul mulțimilor
15. Mc.8.10.Mt.15.39. și, suindu-Se în luntre, a venit cu ucenicii Săi în părțile Dalmanutei (Magdalei).
16. Mc.8.11.Mt.16.1. Fariseii și saducheii s-au apropiat deodată și au început o dispută cu El; și ispitindu-L, Îi cereau semn din cer.
17. Mc.8.12. Iar Iisus, suspinând adânc în duhul Său, a zis: "Pentru ce cere neamul acesta semn ?"

18. Mt.16.2. Apoi, răspunzând, le-a zis: «Când se înserează, voi ziceți: "Va fi timp frumos, fiindcă cerul este roșu-aprins".
19. Mt.16.3. Iar dimineața ziceți: "Astăzi va fi furtună pentru că cerul este roșu-posomorât". *Fățarnicilor*, fața cerului știți s-o deosebiți, dar semnele vremurilor nu le puteți deosebi ?
20. Mt.16.4.Mc.8.12. Neam viclean și desfrânat cere semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona ».
21. Mc.8.13.Mt.16.4. Și lăsându-i, a intrat iarăși în luntre și a trecut de partea cealaltă.
22. Mc.8.14. Mt.16.5. Ucenicii uitaseră să ia pâini; cu ei în corabie nu aveau decât o pâine.
23. Mc.8.15.Mt.16.6. Iisus le-a zis: "Luați aminte și păziți-vă de aluatul fariseilor, al saducheilor și al lui Irod".
24. Mt.16.7.Mc.8.16. Ucenicii se gândeau în ei și ziceau: "*Ne zice așa* pentru că n-am luat pâini !"
25. Mt.16.8. Mc.8.17. Dar Iisus, cunoscându-le gândul, le-a zis: "Pentru ce cugetați în voi înșivă că n-ați luat pâini, puțin-credincioșilor ?
26. Mt.16.9.Mc.8.17. Tot nu pricepeți? Atât de împietrită vă este inima ?
27. Mc.8.18. Aveți ochi, dar nu vedeți? Aveți urechi și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte de loc ?
28. Mc.8.19. Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii, câte coșuri pline cu fărâmituri ați ridicat?" Iar ei au răspuns: "Douăsprezece".
29. Mc.8.20.Mt.16.10. "Și când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii, câte coșuri* pline cu fărâmituri ați ridicat?" "Șapte", I-au răspuns ei.
30. Mt.16.11.Mc.8.21. Și El le-a zis: "Cum de nu înțelegeți că nu v-am spus de pâini, ci v-am spus să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor ? Tot nu înțelegeți ?"
31. Mt.16.12. Atunci au înțeles ei că nu le spusese să se păzească de drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.
- CAP. 43.

IISUS ÎN ȚINUTUL CEZAREII LUI FILIP.

Cine zic oamenii că este Iisus. Vestirea patimilor. Petru dojenește pe Iisus, Iisus muștră pe Petru. Valoarea sufletului unui om. Cum să urmăim pe Hristos: lepădarea de sine și purtarea crucii zilnice. Judecata de apoi. Împărăția lui Dumnezeu venită cu putere.

1. Mc.8.27.Mt.16.13. Iisus a venit cu ucenicii Săi în părțile Cezareii lui Filip.
2. Mc.8.27.Mt.16.13.Lc.9.18. Pe când erau pe cale și pe când Se ruga singur la o parte, Iisus i-a întrebat pe ucenicii Săi: "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului ?"
3. Mt.16.14.Lc.9.19.Mc.8.28. Ei I-au răspuns, zicând: "Unii *zic că ești* Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia; alții zic că a înviat un prooroc din cei din vechime".
4. Mt.16.15.Lc.9.20.Mc.8.29. "Dar voi", i-a întrebat El, "Cine ziceți că sunt ?"
5. Mt.16.16.Lc.9.20.Mc.8.29. Simon Petru, răspunzând, I-a zis: "Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu !"
6. Mt.16.17. Iisus a luat din nou cuvântul și i-a zis: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona: fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu, Care este în ceruri.
7. Mt.16.18. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această Stâncă* voi zidi Biserica Mea și porțile iadului* nu o vor birui.
8. Mt.16.19. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri".

9. Mt.16.20.Mc.8.30.Lc.9.21. Atunci le-a poruncit cu tărie ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul.
10. Mt.16.21.Mc.8.31.Lc.9.22. De atunci a început să le spună ucenicilor Săi și să-i învețe că Fiul omului trebuie să meargă la Ierusalim unde va fi tăgăduit, va fi batjocorit de bătrâni, de arhierii și de cărturari; va suferi mult din partea lor și va fi omorât, dar a treia zi va învia”.
11. Mt.16.22.Mc.8.32. Le spunea acestea pe față. Petru, însă, luându-L de o parte, a început să-L dojenească, zicându-I: “Fie-Ți milă de Tine, Doamne, să nu-Ți fie Ție aceasta !”
12. Mc.8.33.Mt.16.23. Dar El, întorcându-Se și uitându-Se la ucenicii Săi, l-a muștră pe Petru, zicându-i: “Treci înapoia Mea, Satano! Tu ești o piatră de poticnire pentru Mine, că tu nu cugești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.
13. Mc.8.34.Lc.9.23.Mt.16.24. Și chemând la Sine mulțimea împreună cu ucenicii Săi, le-a zis tuturor: “Dacă voiște cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.
14. Mc.8.35.Lc.9.24.Mt.16.25. Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine/pentru Evanghelia Mea, o va câștiga.
15. Mc.8.36.Mt.16.26.Lc.9.25. Și ce folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul?
16. Mc.8.37.Mt.16.26. Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său ?
17. Mc.8.38.Lc.9.26.Mt.16.27. Fiindcă oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam desfrânat și păcătos, Se va rușina și Fiul omului de el, când va veni întru slava Tatălui și a Sa, cu sfinții îngeri:
18. Mt.16.27. atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui”.
19. Mt.16.28.Lc.9.27.Mc.9.1. Și le zicea: “Adevăr grăiesc vouă că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere”.

CAP. 44.

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

(Minune săvârșită asupra propriei Persoane)

1. Mc.9.2.Mt.17.1.Lc.9.28. La șase zile după ce a rostit cuvintele acestea, i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și S-a suit pe un munte înalt să Se roage.
2. Mc.9.2.Lc.9.29.Mt.17.2. Și a fost că, pe când Se ruga, S-a transfigurat* înaintea lor:
3. Mc.9.3.Lc.9.29.Mt.17.2. veșmintele Lui s-au făcut foarte albe, strălucitoare ca zăpada, de o albeață pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da; Fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina.
4. Mt.17.3.Lc.9.30. Mc.9.4. Și, iată, li s-au arătat în slavă doi bărbați: erau Moise și Ilie;
5. Lc.9.31.Mt.17.3. ei vorbeau cu El despre sfârșitul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim.
6. Lc.9.32. Petru, și cei ce erau cu el, erau îngreuiți de somn; dar, trezindu-se, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați stând cu El.
7. Lc.9.33.Mt.17.4.Mc.9.5. Și a fost că, pe când se despărteau bărbații aceștia de El, Petru I-a zis lui Iisus: “Doamne, bine este să fim aici : dacă voiești, voi face aici trei colibe : una Ție, una lui Moise și una lui Ilie”.
8. Mc.9.6.Lc.9.33. Nu știa ce spune, atât de mare spaimă îl apucase.

9. Mt.17.5.Lc.9.34.Mc.9.7. Pe când grația el acestea, iată, s-a făcut un nor luminos care-i umbrea;
10. Lc.9.34. și ei s-au înspăimântat când i-au văzut intrând în nor.
11. Lc.9.35.Mt.17.5.Mc.9.7. Și din nor s-a auzit un glas zicând: “Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit: de El să ascultați!”
12. Lc.9.36.Mt.17.6 Când glasul a încetat, Iisus S-a aflat singur, iar ucenicii au căzut cu fețele la pământ și s-au înspăimântat foarte.
13. Mt.17.7. Dar Iisus, apropiindu-Se și atingându-Se de ei, le-a zis: “Sculați-vă, nu vă temeți!”
14. Mt.17.8.Mc.9.8.Lc.9.36. Iar ei, ridicându-și ochii, n-au mai văzut pe nimeni decât pe Iisus singur.
15. Mt.17.9.Mc.9.9. Pe când se coborau de pe munte, Iisus le-a poruncit, zicând: “Să nu spuneți nimănui nimic despre vedenia aceasta până va învia Fiul omului dintre cei morți”.
16. Lc.9.36.Mc.9.10. Iar ei, păzind în zilele acelea cuvântul, n-au spus nimănui nimic despre cele ce văzuseră; și se întrebau între ei: “Ce înseamnă a învia din morți?”
17. Mc.9.11.Mt.17.10. Și L-au întrebat, zicând : “De ce spun cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?”
18. Mt.17.11.Mc.9.12. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Este adevărat că Ilie trebuie să vină întâi și să așeze din nou toate.
19. Mt.17.12.Mc.9.13. Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, însă ei nu l-au cunoscut și au făcut cu el ce au vrut, după cum s-a scris despre el.
20. Mt.17.12.Mc.9.12. Tot așa va pătimi și Fiul omului din partea lor, după cum este scris despre El”.
21. Mt.17.13. Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.

CAP. 45.

IISUS, MEDICUL SUPREM.

Vindecarea copilului lunatic și a orbului de care Iisus S-a atins de două ori.

1. Lc.9.37. Și a fost că, în ziua următoare, când s-au coborât de pe munte, L-a întâmpinat mulțime multă.
2. Mc.9.14. Și venind la ucenici, a văzut mulțime multă în jurul lor și pe cărturari întrebându-se cu ei.
3. Mc.9.15. De îndată ce L-a văzut pe Iisus, mulțimea a fremătat și a alergat să I se închine.
4. Mc.9.16. El i-a întrebat pe cărturari: “Despre ce vă întrebați cu ei?”
5. Mc.9.17.Lc.9.38.Mt.17.14. Și un om din mulțime s-a apropiat de El, a căzut în genunchi înaintea Lui
6. Mc.9.17.Lc.9.38.Mt.17.15. și I-a zis: “Rogu-Te, Doamne, ai milă de singurul meu fiu,
7. Mt.17.15.Lc.9.39.Mc.9.17. că este lunatic și rău pătimește, fiind stăpânit de un duh necurat mut:
8. Mc.9.18.Lc.9.39. oriunde îl apucă, deodată răcnește, îl aruncă la pământ și-l scutură cu putere, așa că băiatul scrâșnește din dinți și înțepenește, făcând spumă la gură; și cu greu pleacă duhul de la el, după ce l-a zdrobit.
9. Mt.17.16.Lc.9.40.Mc.9.18. L-am adus la ucenicii Tăi și i-am rugat să alunge duhul, dar ei n-au putut”.

10. Mt.17.17.Lc.9.41.Mc.9.19. Iisus i-a răspuns: “O, neam necredincios și pervers, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aici, la Mine, pe fiul tău !”
11. Mc.9.20.Lc.9.42. L-au adus la El. Și văzându-l pe Iisus, duhul l-a zguduit pe copil și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.
12. Mc.9.21. Iar Iisus l-a întrebat pe tatăl copilului: “De cât timp i-a venit aceasta?” “Din pruncie”, I-a răspuns el.
13. Mc.9.22.Mt.17.15. “Și de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l piardă. Dar, dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne”.
14. Mc.9.23. Iisus i-a răspuns: «Tu zici: “Dacă poți!...” “Toate sunt cu puțință celui ce crede !” »
15. Mc.9.24. Îndată, tatăl copilului a strigat, lăcrimând: “Cred, Doamne ! Ajută necredinței mele !”
16. Mc.9.25.Mt.17.18.Lc.9.42. Văzând Iisus că mulțimea dă năvală, a muștrat duhul necurat, zicându-i: “Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși din el și să nu mai intri în el !”
17. Mc.9.26. Și duhul a ieșit răcnind și zguduindu-l cu putere, iar copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau că a murit.
18. Mc.9.27.Lc.9.42.Mt.17.18. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare. Și s-a tămăduit copilul chiar în ceasul acela; și Iisus l-a dat înapoi tatălui său vindecat.
19. Lc.9.43. Și toți au rămas uimiți de măreția lui Dumnezeu.
20. Mc.9.28. Mt.17.19. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui, apropiindu-se de El, L-au întrebat deoparte: “Noi de ce n-am putut să alungăm duhul acesta ?”
21. Mt.17.20. “Din pricina puținii voastre credințe”, le-a răspuns Iisus. “Adevăr grăiesc vouă că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici acolo’ și el s-ar muta și nimic nu v-ar fi cu neputință.
22. Mt.17.21.Mc.9.29. Dar acest soi *de demoni* nu iese decât prin rugăciune și post”.
23. Mc.8.22. Și venind în Betsaida, au adus la El un orb și L-au rugat să Se atingă de el.
24. Mc.8.23. Iar El, luându-l pe orb de mână, l-a scos din sat; apoi i-a uns ochii cu scuipat și, punându-și mâinile peste el, l-a întrebat: “Vezi ceva ?”
25. Mc.8.24. El s-a uitat și a zis: “Zăresc oamenii, dar îi văd ca pe niște copaci umblând”.
26. Mc.8.25. I-a pus iarăși mâinile pe ochi și i-a spus să se uite țintă: și, când s-a uitat, a văzut toate deslușit.
27. Mc.8.26. Atunci l-a trimis la casa lui și i-a zis: “Să nu te duci în sat ca să spui cuiva din sat”.

CAP. 46.

TRIMITEREA CELOR ȘAPTEZECI

Iisus pregătește ucenicii pentru misiune, dându-le puteri dumnezeiești.

Mustrea cetăților care nu vor să se pocăiască. Judecata de apoi.

Jugul lui Hristos.

1. Lc.10.1. După aceea, Domnul a mai rânduit alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței Sale, în toate cetățile și în toate locurile pe unde urma să treacă El
2. Lc.10.2. și le-a zis: «Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.
3. Lc.10.3. Mergeți: iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.
4. Lc.10.4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte și pe nimeni să nu salutați pe cale.

5. Lc.10.5. În orice casă veți intra, întâi să ziceți: “Pace casei acesteia !”
6. Lc.10.6. Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el; iar de nu, ea se va întoarce la voi.
7. Lc.10.7. Să rămâneți în casa aceea, mâncând și bând ce vi se va da, fiindcă vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.
8. Lc.10.8. În orice cetate veți intra și vă vor primi, să mâncați ceea ce vi se va pune înainte;
9. Lc.10.9. să-i vindecați pe bolnavii din ea și să le spuneți: “Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi”.
10. Lc.10.10. Iar în cetatea în care veți intra și nu vă vor primi să vă duceți în piețele ei și să ziceți:
11. Lc.10.11. “Vă scuturăm vouă praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși, să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi”.
12. Lc.10.12. Adevăr grăiesc vouă : În ziua judecății, îi va fi mai ușor Sodomei decât cetății aceleia ».
13. Mt.11.20. Atunci Iisus a început să mustre cetățile în care a făcut cele mai multe minuni, pentru că nu s-au pocăit:
14. Mt.11.21.Lc.10.13. “Vai ție, Horazine!” a zis El, “Vai, ție Betsaido! Că dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit în sac și cenușă.
15. Mt.11.22.Lc.10.14. De aceea, vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.
16. Mt.11.23.Lc.10.15. Și tu, Capernaume, nu până la cer ai fost înălțat? Până în iad* vei fi coborât! Că dacă s-ar fi făcut în Sodoma minunile care s-au făcut în tine, ea ar fi rămas până azi.
17. Mt.11.24. De aceea vă spun că pământului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecății decât ție.
18. Lc.10.16. Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă leapădă pe voi pe Mine Mă leapădă; iar cel ce se leapădă de Mine, se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine”.
19. Lc.10.17. Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie și I-au zis: “Doamne, și demonii ni se supun în Numele Tău”.
20. Lc.10.18. Iisus le-a zis: “Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.
21. Lc.10.19. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu va avea putere să vă vatăme.
22. Lc.10.20. Dar nu de aceasta să vă bucurați, că duhurile vi se supun, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri”.
23. Lc.10.21.Mt.11.25. În ceasul acela, El S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: “Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți, învățați și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor!
24. Mt.11.26.Lc.10.21. Da, Părinte, fiindcă așa a fost plăcut înaintea Ta.
25. Lc.10.22.Mt.11.27. Totul Mi-a fost dat de Către Tatăl Meu; și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul decât Tatăl; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl decât Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.
26. Mt.11.28. Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.
27. Mt.11.29. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima: și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre;
28. Mt.11.30. că jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.
29. Lc.10.23. Și întorcându-Se către ucenicii Săi, le-a zis : “Ferice de ochii care văd ceea ce vedeți voi !

30. Lc.10.24. Fiindcă mulți prooroci și împărați au dorit să vadă ce vedeți voi și n-au văzut, și să audă ce auziți voi și n-au auzit”.

CAP. 47.

SAMARINEANUL MILOSTIV ȘI VIAȚA VEȘNICĂ

1. Lc.10.25. Un învățător de Lege s-a sculat să-L ispitească și I-a zis: “Învățătorule, ce să fac să moștenesc viața veșnică ?”

2. Lc.10.26. El i-a zis: “Ce este scris în Lege? Cum citești în ea ?”

3. Lc.10.27. Iar levitul, răspunzând, I-a zis: “Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot cugetul* tău, din toată puterea ta și din tot sufletul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

4. Lc.10.28. Iar El i-a zis: “Drept ai răspuns: fă așa și vei fi viu”.

5. Lc.10.29. Dar el, dorind să se îndrepte pe sine, a zis către Iisus: “Și cine este aproapele meu ?”

6. Lc.10.30. Iisus, răspunzând, i-a zis: «Um om se cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au jefuit și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort.

7. Lc.10.31. Din întâmplare, un preot se cobora pe aceeași cale și, văzându-l, a trecut pe alături.

8. Lc.10.32. De asemenea și un levit, ajungând în locul acela și văzând, a trecut pe alături.

9. Lc.10.33. Dar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă.

10. Lc.10.34. Și apropiindu-se, i-a legat rănilor, a turnat peste ele untdelemn și vin și punându-l pe dobitocul lui, l-a dus la un han și i-a purtat de grijă.

11. Lc.10.35. A doua zi a scos doi dinari*, i-a dat hangiului și i-a zis: “Ai grijă de el și ce vei mai cheltui îți voi da când mă voi întoarce”.

12. Lc.10.36. Care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? »

13. Lc.10.37. “Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns cărturarul. “Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Iisus.

CAP. 48.

DESPĂRȚIREA BĂRBATULUI DE FEMEIE

Iisus binecuvintează copilașii.

1. Mt.19.1.Mc.10.1. După ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a plecat din Galileea și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.

2. Mt.19.2. Și L-au urmat mulțimi multe și i-a vindecat pe ei acolo.

3. Mc.10.1. Mulțimile s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăși să-i învețe.

4. Mt.19.3.Mc.10.2. Și s-au apropiat de El fariseii ispitindu-L și zicând: “Se cuvine, oare, ca bărbatul să-și lase femeia din orice pricină ?”

5. Mc.10.3. Iar El răspunzând, le-a zis: “Ce v-a poruncit Moise ?”

6. Mc.10.4. Ei au zis: “Moise i-a dat voie să-i scrie o carte de despărțire și s-o lase”.

7. Mt.19.7. “Pentru ce, deci”, I-au zis ei, “a rânduit Moise să-i dea carte de despărțire și s-o lase ?”

8. Mc.10.5.Mt.19.8. Iisus le-a răspuns: «Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta, îngăduind să vă lăsați femeile, dar de la început n-a fost așa.
9. Mt.19.4.Mc.10.6. Oare, n-ați citit că Acela Care i-a făcut de la început i-a făcut bărbat și femeie
10. Mt.19.5.Mc.10.7. și a zis: “De aceea, va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și cei doi vor fi un singur trup”?
11. Mc.10.8.Mt.19.6. Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup*.
12. Mc.10.9.Mt.19.6. Deci, ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.
13. Mc.10.11.Mt.19.9.Lc.16.18. Eu, însă, vă spun că oricine își lasă femeia, în afară de pricină de desfrânare, și ia pe alta, săvârșește adulter; și cine o ia pe cea lăsată de bărbatul ei, săvârșește adulter.
14. Mc.10.12. Și dacă o femeie își lasă bărbatul și ia pe altul de bărbat, săvârșește adulter».
15. Mc.10.10. În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși despre aceasta
16. Mt.19.10. și I-au zis: "Dacă astfel este pricina bărbatului cu femeia, nu este de folos să se însoare”.
17. Mt.19.11. El le-a răspuns: “Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat:
18. Mt.19.12. fiindcă sunt fameni care s-au născut așa din pântecel mamei lor; sunt fameni care au fost făcuți fameni de oameni; și sunt fameni care ei înșiși s-au făcut fameni de dragul Împărăției cerurilor. Cine poate primi *aceasta*, să primească”.
19. Mt.19.13.Mc.10.13.Lc.18.15. Atunci I-au adus copii să-și pună mâinile peste ei și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii, văzând, îi certau pe cei care îi aduceau.
20. Mt.19.14.Mc.10.14.Lc.18.16. Văzând aceasta, Iisus S-a mâhnit și a chemat la Sine pe copilași, zicând: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor.
21. Lc.18.17.Mc.10.15. Adevăr grăiesc vouă: Oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea”.
22. Mt.19.15.Mc.10.16. Și punându-și mâinile peste ei, i-a luat în brațe, i-a binecuvântat și a plecat de acolo.

CAP. 49.

TÂNĂRUL BOGAT ȘI VIAȚA VEȘNICĂ.

Răsplată dumnezeiască pentru cei ce se leapădă de bogățiile materiale de dragul lui Hristos. Pilda lucrătorilor viei.

1. Mc.10.17.Mt.19.16.Lc.18.18. Pe când ieșea El să pornească pe cale, a alergat la El un tânăr dregător care a îngenunchiat înaintea Lui și L-a întrebat: “Bunule Învățător, ce bine* să fac ca să am/(să moștenesc) viața veșnică ?”
2. Mc.10.18.Lc.18.19. Iisus i-a zis: «Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât Unul Dumnezeu.
3. Mt.19.17. Și de ce Mă întrebi: “Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile ».
4. Mt.19.18.Mc.10.19.Lc.18.20. “Care?” I-a zis el. Și Iisus i-a răspuns: «Să nu ucizi; să nu furi; să nu te desfrânezi; să nu depui mărturisire mincinoasă;
5. Mt.19.19.Mc.10.19.Lc.18.20. să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” ».
6. Mc.10.20.Mt.19.20.Lc.18.21. Tânărul I-a zis: “Învățătorule, pe toate acestea le-am păzit din copilăria mea: ce-mi mai lipsește ?”

7. Mc.10.21.Lc.18.22.Mt.19.21. Iar Iisus, privind la el cu luare aminte, l-a îndrăgit și i-a zis: “Dacă vrei să fii desăvârșit, îți mai lipsește una: du-te de vinde-ți averea, împarte săracilor, și vei avea comoară în cer; apoi, luându-ți crucea, vino și urmează Mie”.

8. Mc.10.22.Lc.18.23.Mt.19.22. Dar el, întristându-se de cuvântul acesta, a plecat mâhnit, fiindcă avea multe averi.

9. Mc.10.23.Mt.19.23.Lc.18.24. Iar Iisus, văzându-l că s-a întristat, S-a uitat în jur și a zis către ucenicii Săi: “Adevăr grăiesc vouă că bogății vor intra cu greu în Împărăția lui Dumnezeu”.

10. Mc.10.24. Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Văzând Iisus, le-a zis din nou: “Fiilor, cât de greu le este celor ce se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu !

11. Mc.10.25.Mt.19.24.Lc.18.25. Vă spun că mai ușor îi este cămilei* să treacă prin urechea acului, decât bogatului să intre în Împărăția lui Dumnezeu”.

12. Mc.10.26.Mt.19.25.Lc.18.26. Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: “Atunci cine poate să fie mântuit ?”

13. Mc.10.27.Lc.18.27.Mt.19.26. Însă Iisus, privind la ei cu luare aminte, le-a zis: “La oameni aceasta este cu neputință, dar nu la Dumnezeu, pentru că la Dumnezeu toate sunt cu putință”.

14. Mt.19.27.Mc.10.28.Lc.18.28. Atunci Petru, luând cuvântul, I-a zis: “Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat: ce va fi nouă ?”

15. Mt.19.28. Iar Iisus le-a zis: “Adevăr zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la nașterea din nou a lumii, când Fiul omului va sta pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

16. Mc.10.29.Lc.18.29.Mt.19.29. Adevăr grăiesc vouă: Nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau ogoare, pentru Mine (pentru Numele Meu, pentru Evanghelie, pentru Împărăția lui Dumnezeu)

17. Mc.10.30.Lc.18.30.Mt.19.29. și să nu primească în veacul acesta însutit: case, frați, surori, mame, copii și ogoare, împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor va moșteni viața veșnică.

18. Mt.19.30.Mc.10.31. Dar mulți dintre cei dintâi vor fi la urmă, iar cei din urmă vor fi întâi.

19. Mt.20.1. Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om, stăpân al casei sale, care a ieșit dis-de-dimineată să-și tocmească lucrători la via sa.

20. Mt.20.2. Învoindu-se cu lucrătorii cu câte un dinar* pe zi, i-a trimis în vie.

21. Mt.20.3. Și ieșind el pe la ceasul al treilea, a văzut pe alții stând în piață fără lucru

22. Mt.20.4. și le-a zis: “Mergeți și voi în vie și vă voi da dreptul vostru”.

23. Mt.20.5. Iar ei s-au dus. Ieșind el, iarăși, pe la ceasul al șaselea și al nouălea, a făcut la fel.

24. Mt.20.6. Ieșind pe la ceasul al unsprezecelea, i-a găsit pe alții stând în piață și le-a zis: “De ce ați stat aici toată ziua fără lucru ?”

25. Mt.20.7. Ei i-au răspuns: “Pentru că nu ne-a tocmit nimeni”. ”Duceți-vă și voi în vie și veți primi dreptul vostru”, le-a zis el.

26. Mt.20.8. Seara, stăpânul viei a zis economului* său: “Cheamă-i pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei din urmă până la cei dintâi”.

27. Mt.20.9. Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au primit câte un dinar.

28. Mt.20.10. Venind și cei dintâi, au crezut că vor primi mai mult, dar au primit tot câte un dinar.

29. Mt.20.11. După ce au primit, cârteau împotriva stăpânului casei,

30. Mt.20.12. zicând: “Aceștia de la urmă au lucrat un ceas, iar la plată i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul zilei și arșița”.

31. Mt.20.13. El însă, răspunzând, a zis unuia dintre ei: “Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate: oare, nu te-ai învoit cu mine pentru un dinar ?
32. Mt.20.14. Ia-ți ce este al tău și pleacă! Eu vreau să plătesc acestuia din urmă ca și ție.
33. Mt.20.15. Oare, nu am dreptul să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori ochiul tău este rău fiindcă eu sunt bun ?”
34. Mt.20.16. Așa vor fi cei de la urmă întâi și cei dintâi la urmă, *fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși* ».

CAP. 50.

OSCILAREA ÎNTRE POCĂINȚĂ ȘI PIEIRE.

Galileenii măcelăriți de Pilat. Turnul Siloamului. Pilda smochinului neroditor. Vindecarea unei femei gârbove în zi de sâmbătă. Cazuri permise de încălcare a sâmbetei. Necredința fraților lui Iisus.

1. Lc.13.1. În vremea aceea au venit unii și I-au istorisit lui Iisus despre galileenii al căror sânge l-a amestecat Pilat cu jertfele lor.
2. Lc.13.2. Și El, răspunzând, le-a zis: “Credeți voi că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, de au pățit astfel ?
3. Lc.13.3. Eu vă spun: Nu; dar dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.
4. Lc.13.4. Sau cei optsprezece inși peste care a căzut turnul Siloamului, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim ?
5. Lc.13.5. Eu vă spun: Nu; dar dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel”.
6. Lc.13.6. Și le-a spus și pilda aceasta: «Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el și n-a găsit.
7. Lc.13.7. Atunci a zis către vier: “Iată, sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, dar nu gădesc. Taie-l! Pentru ce să ocupe locul în zadar ?”
8. Lc.13.8. Vierul i-a răspuns: “Doamne, mai lasă-l și anul acesta: am să-l sap împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină:
9. Lc.13.9. poate că va face rod în cel viitor; dacă nu, îl vei tăia” ».
10. Lc.13.10. Și-i învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta.
11. Lc.13.11. Și iată o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință: era gârbovă și nu putea nicidecum să-și ridice capul.
12. Lc.13.12. Văzând-o, Iisus a chemat-o și i-a zis: “Femeie, ești dezlegată de neputința ta”.
13. Lc.13.13. Și punându-și mâinile peste dânsa, îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.
14. Lc.13.14. Dar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, a luat cuvântul și a zis mulțimii: “Sunt șase zile în care trebuie să se lucreze: veniți, deci, în aceste zile să vă vindecați și nu în ziua sâmbetei !”
15. Lc.13.15. Dar Domnul i-a răspuns: “Fățarnicilor, oare, sâmbăta, nu-și dezleagă fiecare dintre voi boul sau asinul de la iesle și-l duce de-l adapă ?
16. Lc.13.16. Dar această fiică a lui Avraam pe care satana o ținea legată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua sâmbetei ?”
17. Lc.13.17. Și zicând acestea, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; iar poporul se bucura de toate lucrările minunate pe care le făcea El.
18. In.7.1. După aceea, Iisus străbătea Galileea: nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare.

19. In.7.2. Și sărbătoarea iudeilor, a Ridicării corturilor*, era aproape.
20. In.7.3. Atunci frații Săi I-au zis: “Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii tăi lucrările pe care le faci.
21. In.7.4. Nimeni nu face ceva în ascuns când vrea să se facă cunoscut. Dacă faci acestea, arată-te lumii”.
22. In.7.5. Pentru că nici frații Lui nu credeau în El.
23. In.7.6. Iisus le-a zis: “Vremea Mea n-a sosit încă, dar vremea voastră întotdeauna este gata.
24. In.7.7. Pe voi lumea nu vă poate urî; dar pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.
25. In.7.8. Duceți-vă voi la sărbătoare. Eu nu Mă sui încă la sărbătoarea aceasta, pentru că vremea Mea nu s-a împlinit încă”.
26. In.7.9. Acestea spunându-le, a rămas în Galileea.

IV. A TREIA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM.

CAP. 51.

SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (1)

Dezbinare în popor din pricina lui Iisus.

1. In.7.10. Dar, după ce s-au suit frații Lui la sărbătoare, S-a suit și El, dar nu pe față, ci incognito* - *adică fără a Se arăta Cine este.*
2. In.7.11. Iudeii Îl căutau în timpul sărbătorii și ziceau: “Unde este acela ?”
3. In.7.12. Și multă șușotire era în mulțime pe seama Lui. Unii ziceau: “Este bun”. Alții ziceau: “Nu, ci amăgește mulțimea”.
4. In.7.13. Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea despre El pe față.
5. In.7.14. Pe la jumătatea praznicului, Iisus S-a suit la templu și învăța poporul.
6. In.7.15. Iudeii se mirau și ziceau: “Cum știe acesta carte fără să fi învățat ?”
7. In.7.16. Atunci Iisus le-a răspuns, zicând: “Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.
8. In.7.17. Dacă voiște cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura aceasta este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi.
9. In.7.18. Cine vorbește de la sine caută slava lui însuși; dar Cel Ce caută slava Celui Ce L-a trimis Acela este adevărat și în El nu este nedreptate.
10. In.7.19. Oare, nu v-a dat Moise Legea? Totuși, niciunul dintre voi nu ține Legea: de ce căutați să Mă omorâți?”
11. In.7.20. Mulțimea I-a răspuns: “Ai demon: cine caută să Te omoare ?”
12. In.7.21. Iisus le-a răspuns, zicând: “O lucrare am făcut și toți vă mirați de ea.
13. In.7.22. Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur* - deși ea nu vine de la Moise, ci de la patriarhi* - și voi tăiați împrejur pe om în ziua sâmbetei.
14. In.7.23. Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua sâmbetei, ca să nu se încalce Legea lui Moise, de ce vă mâniați pe Mine pentru că am făcut un om sănătos, întreg, în ziua sâmbetei ?
15. In.7.24. Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă”.
16. In.7.25. Deci ziceau unii dintre ierusalimiteni: “Oare, nu este acesta cel pe care caută ei să-l omoare ?
17. In.7.26. Și totuși, iată, le vorbește pe față și ei nu-i zic nimic! Nu cumva căpeteniile au cunoscut că el este Hristosul ?

18. In.7.27. Dar noi știm de unde este omul acesta: însă când va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este”.
19. In.7.28. Atunci Iisus a strigat în templu, pe când îi învăța, și a zis: “Mă cunoașteți și Mă știți de unde sunt! Eu n-am venit de la Mine Însumi și Cel Ce M-a trimis este adevărat, dar voi nu-L cunoașteți.
20. In.7.29. Eu Îl cunosc, fiindcă de la El sunt și El M-a trimis”.
21. In.7.30. Ei căutau, deci, să-L prindă: dar nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu-I sosise încă ceasul.
22. In.7.31. Mulți din popor au crezut în El și ziceau: “Când va veni Hristosul, va face mai multe minuni decât a făcut Acesta?”
23. In.7.32. Fariseii au auzit mulțimea spunând în șoaptă acestea despre El. Atunci arhierii și fariseii au trimis slujitori să-L prindă.
24. In.7.33. Dar Iisus le-a zis: “Puțin timp mai sunt cu voi și Mă duc la Cel Ce M-a trimis.
25. In.7.34. Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, pentru că unde voi fi Eu, voi nu puteți veni”.
26. In.7.35. Iudeii au zis între ei: «Unde se duce acesta, ca să nu-l găsim? Nu cumva se duce la cei împrăștiați printre greci și să-i învețe pe greci ?
27. In.7.36. Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a spus: “Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu voi nu puteți veni”? »
28. In.7.37. În ziua cea din urmă, ziua cea mare a sărbătorii, Iisus a stat în picioare și a strigat: “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.
29. In.7.38. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”.
30. In.7.39. Aceasta a spus-o despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul încă nu fusese dat, fiindcă Iisus nu fusese încă proslăvit.
31. In.7.40. Unii din mulțime, auzind acestea, ziceau: “Cu adevărat, Acesta este Proorocul”;
32. In.7.41. alții ziceau: “Acesta este Hristos”; iar alții ziceau: “Oare, din Galileea va să vină Hristos ?
33. In.7.42. Nu zice Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David?”
34. In.7.43. Și s-a făcut dezbinare în mulțime din pricina Lui.
35. In.7.44. Unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El.
36. In.7.45. Slujitorii* s-au întors, deci, la arhierii și la fariseii și aceștia le-au zis: “De ce nu L-ați adus ?”
37. In.7.46. Slujitorii le-au răspuns: “Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul Acesta”.
38. In.7.47. Fariseii le-au zis: “Nu cumva ați fost și voi amăgiți ?
39. In.7.48. Au crezut în el vreunul din mai-marii noștri sau dintre fariseii ?
40. In.7.49. Dar poporul acesta, care nu cunoaște Legea, este blestemat !”
41. In.7.50. Nicodim, *cel care venise la Iisus noaptea și care era unul dintre ei*, le-a zis:
42. In.7.51. “Oare, Legea noastră condamnă ea un om înainte de a-l asculta, ca să știe ce a făcut ?”
43. In.7.52. Răspunzând, ei i-au zis: “Și tu ești din Galileea? Cercetează și vei vedea că din Galileea nu s-a ridicat nici un prooroc”.
44. In.7.53. Și s-a dus fiecare la casa lui.

CAP. 52.

SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (2)

Femeia prinsă în adulter. Iisus este Lumina lumii. Obârșia cerească a lui Iisus. Robii păcatului și fiii slobozi de păcat. Fiii lui Avraam, fiii diavolului și fiii lui Dumnezeu. Preexistența lui Iisus.

1. In.8.1. Iar Iisus S-a dus la Muntele Măslinilor.
2. In.8.2. Dar dimineața a venit iarăși în templu; și tot poporul venea la El și El, șezând, îi învăța.
3. In.8.3. Atunci cărturarii și fariseii au adus la El o femeie prinsă în adulter și, punând-o în mijloc,
4. In.8.4. I-au zis: "Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă săvârșind adulter.
5. In.8.5. Moise, în Lege, ne-a poruncit ca pe unele ca acestea să le ucidem cu pietre. Dar tu ce zici?"
6. In.8.6. Spuneau aceasta ca să-L ispitească, să aibă de ce să-L învinuiască. Dar Iisus, plecându-Se în jos, scria cu degetul pe pământ.
7. In.8.7. Fiindcă ei stăruiau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis: "Cel fără păcat între voi să arunce cel dintâi cu piatra asupra ei".
8. In.8.8. Și iarăși plecându-Se, scria pe pământ.
9. In.8.9. Iar ei, auzind și muștrați fiind de cuget, ieșeau unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă; și Iisus a rămas singur cu femeia care stătuse în mijloc.
10. In.8.10. Atunci Iisus S-a ridicat și, nevăzând pe nimeni decât pe femeie, i-a zis: "Femeie, unde sunt pârașii tăi? Nu te-a osândit niciunul?"
11. In.8.11. Femeia I-a răspuns: "Niciunul, Doamne". Și Iisus i-a zis: "Nici Eu nu te osândesc. Du-te și, de acum, să nu mai păcătuiești!"
12. In.8.12. Iisus le-a vorbit din nou și le-a zis: "Eu sunt Lumina lumii: cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții".
13. In.8.13. Auzind acestea, fariseii I-au zis: "Tu mărturisești despre tine însuși: deci mărturia ta nu este adevărată".
14. In.8.14. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Mărturia Mea este adevărată chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, fiindcă Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți de unde vin, nici unde Mă duc.
15. In.8.15. Voi judecați după înfățișare/după trup: Eu nu judec pe nimeni;
16. In.8.16. și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, Care M-a trimis, este cu Mine.
17. In.8.17. În Legea voastră este, de asemenea, scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
18. In.8.18. deci, despre Mine mărturisesc Eu Însumi, și despre Mine mărturisește și Tatăl, Care M-a trimis".
19. In.8.19. Ei I-au zis: "Unde este tatăl tău?" Iisus le-a răspuns: "Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu".
20. In.8.20. Iisus le-a spus acestea pe când îi învăța în templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu-I sosise încă ceasul.
21. In.8.21. Iisus le-a mai spus: "Eu Mă duc și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru, pentru că, acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni".
22. In.8.22. Atunci iudeii au zis: «Doar n-o avea de gând să-și ridice singur viața, de zice: "Unde mă duc eu voi nu puteți veni!"?»
23. In.8.23. Iisus le-a zis: "Voi sunteți de jos, Eu sunt de sus: voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.

24. In.8.24. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre: căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre”.
25. In.8.25. “Cine ești tu ?” I-au zis ei. Iisus le-a răspuns: “Ceea ce de la început v-am spus.
26. In.8.26. Am multe de spus despre voi și de judecat; dar Cel Ce M-a trimis este adevărat și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii”.
27. In.8.27. Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.
28. In.8.28. Deci le-a zis Iisus: “Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însuși, ci precum Tatăl M-a învățat, așa vorbesc.
29. In.8.29. Cel ce M-a trimis este cu Mine; nu M-a lăsat singur, pentru că întotdeauna fac ce-I este plăcut”.
30. In.8.30. Grăind El acestea, mulți au crezut într-Însul.
31. In.8.31. Și le-a zis Iisus iudeilor care crezuseră în El: “Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr, ucenicii Mei:
32. In.8.32. veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi”.
33. In.8.33. Ei I-au răspuns: «Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robi nimănui. Cum zici tu: Veți fi liberi !? »
34. In.8.34. Iisus le-a răspuns: “Adevărul adevărat vă spun: Oricine trăiește în păcat este rob al păcatului.
35. In.8.35. Și robul nu rămâne pururea în casă; Fiul, însă, rămâne pururea.
36. In.8.36. Deci, dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi.
37. In.8.37. Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omorâți întrucât cuvântul Meu nu pătrunde în voi.
38. In.8.38. Eu grăiesc ceea ce am văzut la Tatăl Meu, iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru”.
39. In.8.39. Ei i-au răspuns : "Tatăl nostru este Avraam". Iisus le-a zis: “Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
40. In.8.40. Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, omul care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam n-a făcut aceasta.
41. In.8.41. Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: “Noi nu ne-am născut din desfrânare. Avem un singur Tată: pe Dumnezeu”.
42. In.8.42. Iisus le-a zis: “Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, fiindcă Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit: n-am venit de la Mine Însuși, ci El M-a trimis.
43. In.8.43. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.
44. In.8.44. Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul, și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș de oameni și n-a rămas în adevăr, pentru că în el nu este adevăr: ori de câte ori spune o minciună vorbește din ale sale, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.
45. In.8.45. Dar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.
46. In.8.46. Cine dintre voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți ?
47. In.8.47. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați pentru că nu sunteți din Dumnezeu”.
48. In.8.48. Iudeii I-au răspuns: “Nu zicem noi bine că ești samarinean și ai demon ?”
49. In.8.49. “N-am demon”, le-a răspuns Iisus, “ci Eu cinstesc pe Tatăl, dar voi nu Mă cinstiți.
50. In.8.50. Eu nu caut slava Mea: este Unul Care o caută și care judecă.

51. In.8.51. Adevărul adevărat vă spun: dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea”.

52. In.8.52. Iudeii I-au zis: «Acum știm că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii, și tu zici: “Dacă păzește cineva cuvântul meu în veac nu va gusta moartea !”

53. In.8.53. Doar n-ai fi tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit, și decât proorocii care, deasemenea, au murit? Cine te crezi tu că ești ?”»

54. In.8.54. Iisus le-a răspuns: “Dacă Mă slăvesc Eu Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu Mă slăvește: El, despre Care voi ziceți că este Dumnezeuul vostru

55. In.8.55. și totuși nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc. Dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui.

56. In.8.56. Părintele vostru, Avraam, a fost bucuros să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat”.

57. In.8.57. Iudeii I-au zis : “N-ai încă cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam ?”

58. In.8.58. Iisus le-a zis: “Adevărul adevărat zic vouă: Eu sunt înainte de a fi Avraam”.

59. In.8.59. Atunci au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit și, trecând prin mijlocul lor, a ieșit din templu și S-a dus.

CAP. 53.

SĂRBATOAREA CORTURILOR (3)

Vindecarea orbului din naștere.

1. In.9.1. Pe când trecea, Iisus a văzut un orb din naștere.

2. In.9.2. Ucenicii Lui L-au întrebat: “Învățătorule, cine a păcătuit: acesta, sau părinții lui, de s-a născut orb ?”

3. In.9.3. Iisus le-a răspuns: “N-a păcătuit nici acesta, nici părinții lui, ci *aceasta este* ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

4. In.9.4. Cât este ziua trebuie să săvârșesc lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

5. In.9.5. Cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii”.

6. In.9.6. Și spunând acestea, a scuipat pe pământ, a făcut tină și a uns cu ea ochii orbului

7. In.9.7. și i-a zis: “Du-te și spală-te în scaldătoarea Siloamului” (*care, tâlmăcit, înseamnă: Trimis*). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.

8. In.9.8. Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca orb ziceau: “Nu este acesta cel ce ședea și cerșea ?”

9. In.9.9. Unii ziceau: “El este”. Alții ziceau: “Nu, ci seamănă cu el”. Iar el zicea: “Eu sunt”.

10. In.9.10. Deci i-au zis: “Cum ți s-au deschis ochii ?”

11. In.9.11. sssEl le-a răspuns: «Omul Care Se numește Iisus a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: “Mergi la scaldătoarea Siloamului și spală-te”. Deci, ducându-mă și spălându-mă, mi-am căpătat vederea ».

12. In.9.12. Ei l-au întrebat : “Unde este *omul* acela?” El a zis: “Nu știu”.

13. In.9.13. L-au dus la farisei pe cel ce fusese mai înainte orb.

14. In.9.14. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.

15. In.9.15. Fariseii l-au întrebat din nou cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: “Tină mi-a pus pe ochi, m-am spălat și văd”.

16. In.9.16. Atunci unii dintre farisei au zis: “Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sâmbăta”. Alții ziceau: “Cum poate un păcătos să facă asemenea minuni?” Și era dezbinare între ei.

17. In.9.17. Iarăși l-au întrebat pe orb: “Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii?”
“Este un prooroc”, le-a răspuns el.
18. In.9.18. Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea până n-au chemat pe părinții lui.
19. In.9.19. Și i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru despre care spuneți că s-a născut orb? Deci, cum vede el acum ?”
20. In.9.20. Răspunzând, părinții lui au zis: “Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;
21. In.9.21. dar cum de vede el acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el: este în vârstă, deci poate vorbi despre sine”.
22. In.9.22. Părinții lui au zis aceasta pentru că se temeau de iudei, fiindcă iudeii hotărâseră că, dacă va mărturisi cineva că Iisus este Hristosul, să fie exclus din sinagogă.
23. In.9.23. De aceea au zis părinții lui: “Este în vârstă, întrebați-l pe el”.
24. In.9.24. Fariseii l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: “Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este păcătos”.
25. In.9.25. El le-a răspuns: “Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, iar acum văd”.
26. In.9.26. Iarăși l-au întrebat: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii ?”
27. In.9.27. El le-a răspuns: “Acum v-am spus și n-ați auzit? Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată? Nu cumva vreți să vă faceți și voi ucenici ai Lui ?”
28. In.9.28. Ei l-au ocărât și i-au zis: “Tu ești ucenicul aceluia ; noi suntem ucenicii lui Moise.
29. In.9.29. Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar pe acesta nu-l știm de unde este”.
30. In.9.30. Omul acela le-a răspuns: “Tocmai în aceasta stă minunea, că El mi-a deschis ochii și voi nu știți de unde este.
31. In.9.31. Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși, dar dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.
32. In.9.32. De când este lumea nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.
33. In.9.33. Dacă Omul Acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic”.
34. In.9.34. Ei i-au răspuns: “Pe de-a’ntregul te-ai născut în păcat și tu să ne’nveți pe noi?” Și l-au dat afară.
35. In.9.35. Iisus a auzit că l-au dat afară și, găsindu-l, i-a zis: “Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu ?”
36. In.9.36. El I-a răspuns: “Și Cine este, Doamne, ca să cred în El ?”
37. In.9.37. Iisus i-a zis: “L-ai și văzut, și Cel ce vorbește cu tine, Acela este”.
38. In.9.38. Iar el I-a zis: “Cred, Doamne”, și I s-a închinat.
39. In.9.39. Și Iisus a zis: “Spre judecată am venit în lumea aceasta, încât cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să ajungă orbi”.
40. In.9.40. Unii dintre fariseii care erau lângă El, auzind acestea, I-au zis: “Doar n-om fi și noi orbi !”
41. In.9.41. Iisus le-a răspuns: «Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum ziceți: “Vedem”. De aceea, păcatul vostru rămâne.

CAP. 54.

SĂRBATOAREA CORTURILOR (4)

Păstorul cel bun și păstorii plătiți. Oile lui Hristos și “oile” diavolului. Identitatea de esență dintre Fiul și Tatăl. “Oile” diavolului vor să-L omoare pe Fiul lui Dumnezeu.

1. In.10.1. Adevăr, adevăr grăiesc vouă: cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este fur și tâlhar.
2. In.10.2. Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor;
3. In.10.3. portarul îi deschide și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate afară.
4. In.10.4. După ce le-a scos pe toate, merge înainte și oile merg după el, fiindcă-i cunosc glasul.
5. In.10.5. Nu merg nicidecum după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor ».
6. In.10.6. Iisus le-a spus această asemănare, dar ei n-au înțeles despre ce le grăia.
7. In.10.7. Iisus le-a zis iarăși: “Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Eu sunt ușa oilor.
8. In.10.8. Toți care au venit înainte de Mine sunt furi și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
9. In.10.9. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit: va intra și va ieși și pășune va găsi.
10. In.10.10. Furul nu vine decât să fure, să’njunghie și să piardă. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.
11. In.10.11. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oile sale,
12. In.10.12. dar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.
13. In.10.13. Cel plătit fuge pentru că slujește pentru plată și nu-i pasă de oi.
14. In.10.14. Eu sunt Păstorul cel bun. Eu cunosc pe cele ale Mele și ele Mă cunosc pe Mine,
15. In.10.15. așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oi.
16. In.10.16. Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta: și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și Un Păstor.
17. In.10.17. Tatăl Mă iubește pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.
18. In.10.18. Nimeni n-o ia de la Mine, ci Eu Însumi o dau. Putere am s-o dau și putere am iarăși s-o iau: aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu”.
19. In.10.19. Din pricina acestor cuvinte s-a făcut iarăși dezbinare între iudei.
20. In.10.20. Mulți dintre ei ziceau despre El: “Are demon, este nebun*, de ce-l ascultați ?”
21. In.10.21. Alții ziceau: “Cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat: poate un demon să deschidă ochii orbilor ?”
22. In.10.22. Și era atunci la Ierusalim sărbătorea Înnoirii templului. Era iarnă.
23. In.10.23. Și Iisus umbla prin templu, în pridvorul lui Solomon.
24. In.10.24. Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: “Până când ne scoți sufletul? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o pe față”.
25. In.10.25. Iisus le-a răspuns : “V-am spus și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
26. In.10.26. Dar voi nu credeți pentru că nu sunteți dintre oile Mele.
27. In.10.27. Oile Mele ascultă glasul Meu: Eu le cunosc și ele vin după Mine.
28. In.10.28. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și din mâna Mea nimeni nu le va răpi.
29. In.10.29. Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți: și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.
30. In.10.30. Eu și Tatăl una suntem”.
31. In.10.31. Atunci iudeii au luat iarăși pietre ca să arunce asupra Lui.

32. In.10.32. Iisus le-a zis: “V-am arătat multe lucruri bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din ele aruncați cu pietre asupra Mea ?”
33. In.10.33. Iudeii I-au răspuns: “Nu pentru lucru bun aruncăm noi cu pietre în tine, ci pentru hulă*, pentru că tu, om fiind, te faci pe tine Dumnezeu”.
34. In.10.34. Iisus le-a răspuns: «Scris este în Legea voastră: “Eu am zis: ‘Sunteți dumnezei!’”
35. In.10.35. Dacă Legea i-a numit “dumnezei” pe aceia căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desființată -,
36. In.10.36. cum ziceți voi că hulesc Eu, pe Care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta pentru că am zis: “Sunt Fiul lui Dumnezeu !”
37. In.10.37. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu credeți în Mine.
38. In.10.38. Dar dacă le fac, chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în aceste lucrări ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl ».
39. In.10.39. Auzind ei acestea, căutau iarăși să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor.
40. In.10.40. S-a dus iarăși dincolo de Iordan, unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.
41. In.10.41. Mulți veneau la El și ziceau: “Ioan, în adevăr, n-a făcut nici un semn: dar tot ce a spus Ioan despre Acesta este adevărat”.
42. In.10.42. Și mulți au crezut în El în locul acela.

CAP. 55.

INVIEREA LUI LAZĂR.

*Iisus Se întoarce din Perea în Iudeea. Învierea lui Lazăr. Iisus este învierea și viața. Sinedriul * hotărăște să-L omoare pe Cel Ce este învierea și viața.*

1. In.11.1. Și era un bolnav, Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei.
2. In.11.2. Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul capului ei, iar Lazăr cel bolnav era fratele ei.
3. In.11.3. Surorile au trimis la Iisus să-I spună: “Doamne, iată, acela pe care-l iubești este bolnav”.
4. In.11.4. Dar Iisus, auzind, a zis: “Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să Se slăvească prin ea”.
5. In.11.5. Și Iisus iubea *duhovnicește* pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.
6. In.11.6. Deci, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era.
7. In.11.7. În urmă, a zis ucenicilor Săi: “Să ne întoarcem în Iudeea”.
8. In.11.8. Ucenicii I-au zis: “Învățătorule, acum, de curând, căutau iudeii să Te ucidă cu pietre și iarăși Te duci acolo?”
9. In.11.9. Iisus a răspuns: “Nu sunt, oare, douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește pentru că vede lumina lumii acesteia;
10. In.11.10. dar dacă umblă noaptea se poticnește pentru că n-are lumina în el”.
11. In.11.11. Apoi le-a zis: “Lazăr, prietenul nostru, a adormit ; dar Mă duc să-l trezesc din somn”.
12. In.11.12. Ucenicii I-au zis: “Doamne, dacă doarme, se va însănătoși”.
13. In.11.13. Iisus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.
14. In.11.14. Atunci le-a spus pe față: “Lazăr a murit.

15. In.11.15. Și Mă bucur pentru voi că n-am fost acolo, ca să credeți. Dar, acum, să mergem la el”.
16. In.11.16. Atunci Toma, cel numit Geamănul, le-a zis celorlalți ucenici: “Să mergem și noi să murim cu El !”
17. In.11.17. Deci, venind Iisus, l-a găsit pus de patru zile în mormânt.
18. In.11.18. Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19. In.11.19. mulți iudei veniseră la Marta și Maria să le mângâie pentru fratele lor.
20. In.11.20. Deci Marta, când a auzit că vine Iisus, a ieșit în întâmpinarea Lui, iar Maria ședea în casă.
21. In.11.21. Și a zis Marta către Iisus: “Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit .
22. In.11.22. Dar știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu”.
23. In.11.23. Iisus i-a zis: “Fratele tău va învia”.
24. In.11.24. Marta I-a zis : “Știu că va învia la înviere, în ziua de la urmă”.
25. In.11.25. Iisus i-a zis: “Eu sunt învierea și viața : cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi;
26. In.11.26. și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac. Crezi tu aceasta ?”
27. In.11.27. Marta I-a răspuns: “Da, Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume”.
28. In.11.28. Și, zicând aceasta, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, zicându-i în taină: “Învățătorul este aici și te cheamă”.
29. In.11.29. Auzind aceea, s-a sculat degrabă și a venit la El,
30. In.11.30. fiindcă Iisus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.
31. In.11.31. Iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o că s-a sculat în grabă și a ieșit, au mers după ea, socotind că se duce la mormânt să plângă acolo”.
32. In.11.32. Și ajungând Maria *în locul* unde era Iisus, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a zis: “Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu”.
33. In.11.33. Iisus, văzând-o plângând, pe ea și pe iudeii care veniseră cu ea, a suspinat în duhul Lui și S-a tulburat.
34. In.11.34. Și a zis: “Unde l-ați pus?” Zis-au Lui: “Doamne, vino și vezi !”
35. In.11.35. Iisus lăcrima.
36. In.11.36. Atunci iudeii au zis: “Iată cât de mult îl iubea”.
37. In.11.37. Și unii dintre ei au zis: “Nu putea să facă El, care a deschis ochii orbului, ca nici acesta să nu moară?”
38. In.11.38. Suspînând iarăși întru Sine, Iisus S-a dus la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată pe ea.
39. In.11.39. “Dați piatra la o parte”, le-a zis Iisus. Marta, sora celui răposat, I-a zis: “Doamne, miroase greu, că e a patra zi”.
40. In.11.40. Iisus i-a zis: “Nu ți-am spus că dacă vei crede vei vedea slava lui Dumnezeu?”
41. In.11.41. Au dat, deci, piatra la o parte, iar Iisus, ridicându-Și ochii, a zis: “Îți mulțumesc, Părinte, că M-ai ascultat.
42. In.11.42. Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că Tu M-ai trimis”.
43. In.11.43. Și, spunând acestea, a strigat cu glas tare: “Lazăre, vino afară !”
44. In.11.44. Și a ieșit mortul legat la mâini și la picioare cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu mahramă*. Iisus le-a zis: “Dezlegați-l și lăsați-l să meargă”.
45. In.11.45. Atunci mulți dintre iudeii care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Iisus, au crezut în El.

46. In.11.46. Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.
47. In.11.47. Atunci arhierii și fariseii au adunat sinedriul* și au zis: “Ce facem? Că omul acesta face multe minuni!
48. In.11.48. Dacă îl lăsăm așa, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor nimici neamul și ne vor lua locul ...”.
49. In.11.49. Unul dintre ei, Caiafa, care era arhieru în anul acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic:
50. In.11.50. oare, nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară tot neamul?”
51. In.11.51. Dar aceasta n-a spus-o de la sine ci, fiind arhieru în anul acela, a proorocit că Iisus avea să moară pentru neam;
52. In.11.52. și nu numai pentru neamul acesta, ci să adune într-un singur trup pe fiii lui Dumnezeu cei risipiți.
53. In.11.53. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.
54. In.11.54. De aceea, Iisus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.

V. ULTIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM.

CAP. 56.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR (1)

Iisus în Galileea. Vestirea patimilor. Cine este mai mare în Împărăția lui Dumnezeu. Iisus și copilașii. Pilda cu oaia rătăcită. Cauzele și prilejurile de păcătuire. Focul gheenei. Iertarea greșelilor. Pilda slujbașului nemilostiv. Robi netrebnici. Harul se va lua de la poporul evreu și se va da neevreilor.

1. Mc.9.30. Și plecând de acolo, străbăteau Galileea. Dar El nu voia să știe nimeni că trece,
2. Mc.9.31.Mt.17.22.Lc.9.43. pentru că îi învăța pe ucenicii Săi, zicând:
3. Lc.9.44.Mt.17.22.Mc.9.31. “Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului este destinat să Se dea pe Sine în mâinile oamenilor;
4. Mt.17.23.Mc.9.31. ei Îl vor omorî, dar a treia zi, după ce-L vor omorî, va învia”.
5. Lc.9.45.Mc.9.32.Mt.17.23. Dar ucenicii nu înțelegeau cuvântul acesta, fiindcă era ascuns pentru ei, ca să nu-l înțeleagă; și, temându-se să-L întrebe în privința aceasta, s-au întristat foarte mult.
6. Lc.9.46. Apoi le-a venit un gând: care ar fi mai mare între ei ?
7. Mc.9.33. Au venit în Capernaum. Pe când erau în casă, Iisus i-a întrebat: “Despre ce vorbești unul cu altul pe cale ?”
8. Mc.9.34. Dar ei tăceau, pentru că pe cale se certaseră între ei ca să știe care urma să fie șeful.
9. Mt.18.1. În ceasul acela s-au apropiat de El ucenicii Lui și L-au întrebat: “Cine este, oare, mai mare în Împărăția cerurilor ?”
10. Mc.9.35.Lc.9.47. Iar Iisus, cunoscându-le gândul inimii, a stat jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: “Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor”.
11. Mt.18.2.Mc.9.36.Lc.9.47. Și chemând la Sine un copil, l-a așezat lângă El în mijlocul lor și luându-l în brațe,

12. Mt.18.3. le-a zis: “Adevăr zic vouă : dacă nu vă veți întoarce și nu veți fi precum copiii, nu veți intra în Împărăția cerurilor.
13. Mt.18.4. De aceea, oricine se va smeri ca acest copil, acela este mai mare în Împărăția cerurilor.
14. Mt.18.5.Mc.9.37.Lc.9.48. Și oricine primește un copilaș ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine nu Mă primește pe Mine, ci pe Acela Care M-a trimis pe Mine: fiindcă cine este mai mic între voi toți, acela este mare.
15. Mt.18.6. Dar cine face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, mai de folos i-ar fi să-și atârne de gât o piatră de moară* și să se arunce în adâncul mării”.
16. Mc.9.38.Lc.9.49. Și I-a zis Ioan: “Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu-Ți urmează împreună cu noi”.
17. Mc.9.39. Iar Iisus i-a zis: “Nu-l opriți, că nu este nimeni care, făcând minuni în Numele Meu, să Mă grăiască de rău îndată după aceea ;
18. Mc.9.40.Lc.9.50. fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi;
19. Mc.9.41. și oricine vă va da să beți un pahar de apă în Numele Meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, adevăr grăiesc vouă că nu-și va pierde răsplata.
20. Mc.9.42. Dar oricine va sminti pe unul dintr-acești micuți, care cred în Mine, mai bine ar fi pentru el dacă și-ar lega de gât o piatră de moară* și s-ar arunca în mare.
21. Mt.18.10. Feriți-vă să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, căci vă spun că îngerii lor, în ceruri, văd pururea Fața Tatălui Meu, Care este în ceruri ;
22. Mt.18.11. fiindcă Fiul omului a venit să-l mântuiască pe cel pierdut.
23. Mt.18.12. Ce părere aveți? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munte și, mergând, o caută pe cea rătăcită ?
24. Mt.18.13. Și dacă se întâmplă s-o găsească, adevăr grăiesc vouă că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.
25. Mt.18.14. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru Cel din ceruri să piară vreunul dintr-acești micuți”.
26. Lc.17.1.Mt.18.7. Și le-a zis ucenicilor Săi: “Vai lumii din pricina smintelilor! Fiindcă este cu neputință să nu vină prilejurile de păcătuire, dar vai aceluia prin care ele vin !
27. Lc.17.2. Mai de folos i-ar fi dacă și-ar lega de gât o piatră de moară* și s-ar arunca în mare, decât să fie piatră de poticnire pentru unul din acești micuți.
28. Mc.9.43.Mt.18.8. Și dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o și arunc-o de la tine, că mai bine-ți este să intri în Viață ciung decât, două mâini având, să mergi în gheenă, în focul cel nestins,
29. Mc.9.44. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
30. Mc.9.45.Mt.18.8. Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l și leapădă-l de la tine, că mai bine-ți este să intri în Viață șchiop decât să ai amândouă picioarele și să fi aruncat în gheenă, în focul cel nestins,
31. Mc.9.46. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
32. Mc.9.47.Mt.18.9. Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l, că mai bine-ți este să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul gheenei,
33. Mc.9.48. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
34. Mc.9.49. Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, după cum orice jertfă se sarează cu sare.
35. Mc.9.50. Sarea este bună: dar dacă sarea își pierde gustul, cum o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă, ca să trăiți în pace unii cu alții.
36. Mt.18.15.Lc.17.3. Luați seama la voi înșivă : De-ți va greși ție fratele tău, du-te și muștră-l între tine și el singur. Și dacă te ascultă, iartă-l! Ai câștigat pe fratele tău.

37. Mt.18.16. Dar dacă nu te ascultă, ia cu tine încă unul sau doi, pentru ca din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot ce se spune.
38. Mt.18.17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și vameș.
39. Mt.18.18. Adevăr grăiesc vouă: Orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.
40. Mt.18.19. Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru, le va fi dat de Tatăl Meu, Care este în ceruri.
41. Mt.18.20. Că unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”.
42. Mt.18.21. Atunci Petru, apropiindu-se, I-a zis: “Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când păcătuiește împotriva mea? Oare, până la șapte ori ?”
43. Lc.17.4. Iisus i-a zis: «Chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori se întoarce la tine, zicând: “Îmi pare rău!”, - să-l ierți.
44. Mt.18.22. Dar Eu nu-ți zic să-l ierți până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.
45. Mt.18.23. De aceea, Împărăția cerurilor este asemenea unui împărat care a vrut să se socotească cu slujitorii săi.
46. Mt.18.24. Începând verificările, i-au adus pe unul care îi datora zece mii de talanți*.
47. Mt.18.25. Fiindcă n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să fie vândut el și soția și copiii împreună cu tot ce avea, ca să se plătească datoria.
48. Mt.18.26. Dar servul* acela, căzând în genunchi, îl ruga, zicând : “Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti”.
49. Mt.18.27. Făcându-i-se milă de el, stăpânul i-a iertat datoria și i-a dat drumul.
50. Mt.18.28. Dar ieșind, slujitorul acela a întâlnit pe unul din cei ce slujeau împreună cu el și care-i datora o sută de dinari*. Și punând mâna pe el, îl strângea de gât, zicându-i: “Plătește-mi ce-mi ești dator !”
51. Mt.18.29. Colegul lui a căzut în genunchi și-l ruga, zicând: “Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti”.
52. Mt.18.30. Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în închisoare până va plăti datoria.
53. Mt.18.31. Ceilalți slujitori, văzând cele întâmplate, s-au întristat foarte și, ducându-se, au spus stăpânului lor toate cele petrecute.
54. Mt.18.32. Atunci stăpânul, chemându-l pe slujitorul acela, i-a zis: “Serv viclean! Eu ți-am iertat toată datoria fiindcă m-ai rugat.
55. Mt.18.33. Nu se cuvenea, oare, să ai și tu milă de tovarășul tău, așa cum am avut eu milă de tine ?”
56. Mt.18.34. Și mâniindu-se stăpânul, l-a dat pe mâna chinuitorilor până va plăti tot ce-i datora.
57. Mt.18.35. Tot așa vă va face și Tatăl Meu Cel ceresc, dacă fiecare dintre voi nu iartă din toată inima pe fratele său ».
58. Lc.17.5. Și au zis apostolii către Domnul: “Mărește-ne credința !”
59. Lc.17.6. Iar Domnul le-a zis: « Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice acestui sicomor*: “Dezrădăcinează-te și te sădește în mare !”, și v-ar asculta.
60. Lc.17.7. Care dintre voi, având o slugă la arat sau la păscut turme, îi va zice când vine de la câmp: “Vino îndată și șezi la masă !”?
61. Lc.17.8. Nu-i va zice mai degrabă: “Pregătește-mi să cinez, încinge-te și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu; după aceea, vei mânca și vei bea și tu !”?
62. Lc.17.9. Îi va mulțumi el, oare, servului aceluia că a făcut cele poruncite ? Nu cred.

63. Lc.17.10. Așa și voi, după ce veți face toate cele poruncite, să ziceți: “Suntem niște servi netrebnici: am făcut ceea ce eram datori să facem ».
64. Lc.13.22. Și mergea El prin cetăți și prin sate, învățând pe popor și călătorind spre Ierusalim.
65. Lc.13.23. Cineva I-a zis: “Doamne, puțini sunt, oare, cei ce se mântuiesc?”
66. Lc.13.24. El i-a răspuns: « Siliți-vă să intrați prin Ușa cea strâmtă, că, zic vouă, mulți vor căuta să intre și nu vor putea.
67. Lc.13.25. Îndată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa iar voi veți fi afară și veți începe să bateți la ușă și să ziceți: “Doamne, Doamne, deschide-ne!”, răspunzând, El vă va zice: “Nu vă știu de unde sunteți”.
68. Lc.13.26. Atunci veți începe să ziceți: “Noi am mâncat și am băut înaintea Ta și în piețele noastre ne-ai învățat”.
69. Lc.13.27. Și El vă va spune: “Nu știu de unde sunteți: depărtați-vă de la Mine voi, toți lucrătorii nedreptății”.
70. Lc.13.28. Va fi plânsul și scrâșnirea dinților când veți vedea pe Avraam, Isaac și Iacov și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.
71. Lc.13.29. Vor veni mulți de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi, și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.
72. Lc.13.30. Și iată, sunt unii de pe urmă care vor fi întâi, iar cei dintâi vor fi la urmă ».

CAP. 57.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI CĂRTURARILOR ȘI FARISEILOR (2)

Ospățul fariseilor și sâmbăta. Vindecarea unui bolnav de ascită în ziua sâmbetei. Locul dintâi și locul de pe urmă la ospete. Pe cine trebuie să invităm la ospete. Pilda celor poftiți la cină. Pildele cu oaia pierdută și cu banul pierdut. Pilda fiului risipitor și a fiului zgârcit.

1. Lc.14.1. Și intrând El sâmbăta în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor să mănânce, ei Îl pândeau.
2. Lc.14.2. Și, iată, un bolnav de ascită* era înaintea Lui.
3. Lc.14.3. El a zis către învățătorii de Lege și către farisei: “Oare, este îngăduit a vindeca în ziua sâmbetei, sau nu?”
4. Lc.14.4. Ei, însă, tăceau. Și luându-l de mână, l-a vindecat și i-a dat drumul.
5. Lc.14.5. Iar lor le-a zis: “Care dintre voi, de-i va cădea sâmbăta copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară ?”
6. Lc.14.6. Și n-au putut să-I răspundă la aceasta.
7. Lc.14.7. Iar El, luând aminte cum cei poftiți la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă, zicând:
8. Lc.14.8. «Când ești invitat de cineva la nuntă, nu te așeza pe locul cel dintâi, ca nu cumva, printre cei poftiți să fie altul mai cu vază decât tine,
9. Lc.14.9. și cel ce v-a pofti pe amândoi, venind, să-ți zică: “Dă acestuia locul!” Atunci, cu rușine, te vei duce să iei locul de pe urmă.
10. Lc.14.10. Ci, când ești poftit, mergi și așează-te în locul cel mai de pe urmă pentru ca, atunci când va veni cel ce te-a invitat și-ți va zice: “Prietene, mută-te mai sus”, aceasta îți va face cinste în fața tuturor celor ce stau la masă împreună cu tine.
11. Lc.14.11. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri; iar cel ce se smerește va fi înălțat».

12. Lc.14.12. Zisu-i-a și celui ce-l poftise: “Când dai un prânz sau o cină, să nu inviți pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te invite și ei, la rândul lor, și să-ți fie ca răsplată.
13. Lc.14.13. Ci tu, când dai un ospăț, cheamă-i pe săraci, pe schilozi, șchiopi și orbi:
14. Lc.14.14. și fericit vei fi că ei nu pot să-ți răsplătească, fiindcă ți se va răsplăti la învierea dreptilor”.
15. Lc.14.15. Auzind acestea, unul dintre cei ce ședea cu El la masă, I-a zis: “Fericit este acela care va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu !”
16. Lc.14.16. Iar El i-a zis: « Un om a făcut cină mare și a invitat pe mulți.
17. Lc.14.17. La ceasul cinei, a trimis pe slujitorul său să le spună celor invitați: “Veniți, că iată, toate sunt gata”.
18. Lc.14.18. Dar toți, parcă înțelegeți, au început să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: “Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd: rogu-te să mă ierți”.
19. Lc.14.19. Altul a zis: “Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog”.
20. Lc.14.20. Și altul i-a zis: “Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni”.
21. Lc.14.21. Întorcându-se slujitorul, i-a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se stăpânul casei, i-a zis: “Teși degrabă în piețele și ulițele cetății și adu-i aici pe săraci, pe neputincioși, pe orbi și pe șchiopi”.
22. Lc.14.22. Și i-a zis slujitorul: “Stăpâne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc”.
23. Lc.14.23. Iar stăpânul a zis către slujitor: “Teși la drumuri și la garduri și silește-i pe toți care-i vei găsi să între, ca să mi se umple casa.
24. Lc.14.24. Că, zic vouă, nici unul dintre cei poftiți nu va gusta din cina Mea”».
25. Lc.15.1. Și se apropiau de El toți vameșii și păcătoșii ca să-L asculte,
26. Lc.15.2. iar fariseii și cărturarii cârteau, zicând: “Acesta primește la Sine pe păcătoși și mănâncă cu ei”.
27. Lc.15.3. Dar El le-a spus pilda aceasta:
28. Lc.15.4. «Care dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă în pustie și se duce după cea pierdută până ce o găsește ?
29. Lc.15.5. Și, când a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri
30. Lc.15.6. și, sosind acasă, își cheamă prietenii și vecinii și le zice: “Bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia cea pierdută”.
31. Lc.15.7. Tot așa, vă spun că mai mare bucurie va fi în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepti care n-au nevoie de pocăință.
32. Lc.15.8. Sau care femeie, având zece drahme* și pierzând una dintre ele, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu atenție până când o găsește ?
33. Lc.15.9. Și găsind-o, cheamă pe prietenele și vecinele sale și le zice: “Bucurați-vă cu mine că am găsit drahma pe care o pierdusem”.
34. Lc.15.10. Tot așa, vă spun că bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește ».
35. Lc.15.11. Și a zis: « Un om avea doi fii.
36. Lc.15.12. Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui său: “Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine”. Și el le-a împărțit averea.
37. Lc.15.13. Nu după multe zile, adunând totul, fiul cel tânăr a plecat într-o țară îndepărtată unde și-a risipit averea, trăind în dezmierdări.
38. Lc.15.14. După ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă.
39. Lc.15.15. Și mergând, s-a alipit de unul dintre locuitorii acelei țări, iar acesta l-a trimis pe ogoarele lui să-i pască porcii.

40. Lc.15.16. Mult ar fi dorit el să-și sature pântecele cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea.
41. Lc.15.17. Atunci, venindu-și în sine, a zis: “Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu mor aici de foame.
42. Lc.15.18. Sculându-mă, mă voi întoarce la tatăl meu și-i voi zice: “Tată, am greșit înaintea cerului și înaintea ta
43. Lc.15.19. și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău: fă-mă ca pe unul din argații tăi”.
44. Lc.15.20. Și, sculându-se, a plecat la tatăl său. Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă; și alergând, i-a căzut pe grumaz și l-a sărutat.
45. Lc.15.21. Și i-a zis fiul: “Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta: nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău...”
46. Lc.15.22. Dar tatăl a zis către slujitorii săi: “Aduceți degrabă haina cea mai scumpă și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i inel în deget și încălțăminte în picioare;
47. Lc.15.23. aduceți vițelul cel îngrășat și înjunghiați-l și, mâncând, să ne veselim,
48. Lc.15.24. fiindcă acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat”. Și au început să se veselească.
49. Lc.15.25. Iar fiul cel mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.
50. Lc.15.26. Și chemând la sine pe unul dintre slujitori, l-a întrebat ce este.
51. Lc.15.27. Iar el i-a răspuns: “Fratele tău s-a întors și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos”.
52. Lc.15.28. El s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl său, ieșind, îl ruga;
53. Lc.15.29. însă el, răspunzând, i-a zis tatălui său: “Tată, de atâția ani îți slujesc și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;
54. Lc.15.30. dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, i-ai înjunghiat vițelul cel îngrășat”.
55. Lc.15.31. Tatăl, însă, i-a zis: “Fiule, tu întotdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.
56. Lc.15.32. Trebuia, însă, să ne bucurăm și să ne veselim pentru acest frate al tău, care era mort și a înviat, pierdut era și s-a aflat” ».

CAP. 58.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂȚURI UCENICILOR ȘI MULȚIMILOR (3)

Frica de oameni. Lepădarea de Hristos. Frica de prigoane.

Lăcomia de bani. Pilda bogatului care i-a rodit țarina.

1. Lc.12.1. Între timp, adunându-se oamenii cu miile, așa că se călcau în picioare unii pe alții, Iisus a început să le spună mai întâi ucenicilor Săi: “Păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia;
2. Lc.12.2. că nu este nimic acoperit care să nu fie descoperit și nimic ascuns care să nu fie cunoscut.
3. Lc.12.3. De aceea, câte ați spus la întuneric se vor auzi la lumină; și orice ați șoptit la ureche, în odăi, se va vesti de pe acoperișuri.
4. Lc.12.4. Dar vă spun vouă, prietenii Mei: să nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu mai pot face nimic.
5. Lc.12.5. Vă voi arăta de cine să vă temeți: temeți-vă de Acela Care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.

6. Lc.12.6. Nu se vând, oare, cinci vrăbii cu doi ași*? Totuși, niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Lc.12.7. Cât despre voi, chiar și perii capului, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

8. Lc.12.8. Și încă vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

9. Lc.12.9. dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Lc.12.10. Și oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta.

11. Lc.12.11. Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor și a stăpânilor, să nu vă îngrijorați cum veți răspunde sau ce veți vorbi,

12. Lc.12.12. fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce trebuie să vorbiți”.

13. Lc.12.13. Zisu-I-a cineva din mulțime: “Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine”.

14. Lc.12.14. Iar El i-a zis : “Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi ?”

15. Lc.12.15. Și a zis către ei: “Luați seama și păziți-vă de toată lăcomia, fiindcă viața cuiva nu stă în prisosul avuției lui”.

16. Lc.12.16. Și le-a spus pilda aceasta: «Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

17. Lc.12.17. Și el cugeta în sine, zicând: “Ce voi face? Că n-am unde să-mi adun roadele”.

18. Lc.12.18. Și a zis : “Iată ce voi face: strica-voi hambarele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele ;

19. Lc.12.19. și voi zice sufletului meu: “Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani: odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!”

20. Lc.12.20. Dar Dumnezeu i-a zis: “Nebunule! În noaptea aceasta îți vor cere sufletul și cele ce ai pregătit ale cui vor fi ?”

21. Lc.12.21. Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori pentru sine și nu se îmbogățește în Dumnezeu ».

CAP. 59.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR ȘI MULȚIMILOR (4)

Grijile, îngrijorările și Împărăția lui Dumnezeu. Adevăratele comori.

Dumnezeu și Mamona. Pilda economului neloyal în lucrul încredințat lui.*

Prietenii făcuți cu ajutorul bogățiilor nedrepte.

1. Mt.6.25.Lc.12.22. Și a zis către ucenicii Săi: « De aceea, zic vouă: Nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră ce veți mânca sau ce veți bea; nici cu privire la trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Oare, nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea ?

2. Lc.12.23. Viața este mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

3. Mt.6.26.Lc.12.24. Priviți la corbi și la toate păsările cerului: ele nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în hambare; și, totuși, Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare, nu sunteți voi cu mult mai de preț decât păsările ?

4. Lc.12.25.Mt.6.27. Și care dintre voi, purtându-și de grijă, poate să adauge staturii sale un cot ?

5. Lc.12.26. Deci, dacă nici cel mai mic lucru nu-l puteți face, pentru ce vă îngrijiți de celelalte?

6. Mt.6.28.Lc.12.27. De ce purtați grijă de îmbrăcăminte? Priviți la crinii câmpului cum cresc: nu torc, nici nu țes, nici nu se ostenesc ;

7. Lc.12.27.Mt.6.29. totuși, vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia!

8. Mt.6.30.Lc.12.28. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este, iar mâine se aruncă în cuptor, astfel o îmbracă Dumnezeu, oare, nu cu mult mai mult pe voi, puțin-credincioșilor ?

9. Mt.6.31.Lc.12.29. Nu vă îngrijorați, deci, zicând: “Ce vom mânca?”, sau: “Ce vom bea?”, sau: “Cu ce ne vom îmbrăca?”, și nu vă frământați mintea,

10. Mt.6.32.Lc.12.30. fiindcă pe toate acestea neamurile le caută. Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.

11. Mt.6.33.Lc.12.31. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea vi se vor adăuga.

12. Lc.12.32. Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea Împărăția.

13. Mt.6.34. Nu purtați, deci, grija zilei de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale: ajunge zilei răutatea ei.

14. Mt.6.19. Nu vă strângeți comori pe pământ, unde molia și rugina le strică, iar furii sparg și fură.

15. Mt.6.20. Strângeți-vă comori în cer, unde molia și rugina nu le strică și unde furii nu sparg, nici nu fură.

16. Mt.6.21.Lc.12.34. Pentru că unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

17. Lc.12.33. Vindeți-vă averile și dați milostenie. Faceți-vă pungii care nu se învechesc, comoară nesecată în ceruri, unde furii nu se apropie și molia n-o strică.

18. Mt.6.22. Ochiul este luminătorul trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău va fi luminos;

19. Mt.6.23. dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi întunecat. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta !

20. Mt.6.24. Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci sau pe unul îl va iubi și pe celălalt îl va urî, sau va fi devotat unuia și-l va disprețui pe celălalt: nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona*».

21. Lc.16.1. Și le spunea: «Era un om bogat care avea un econom* ; și acesta a fost pârât la el că-i risipește averea.

22. Lc.16.2. Și chemându-l, i-a zis: “Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-mi socoteala economatului tău, pentru că nu mai poți să fii econom”.

23. Lc.16.3. Economul și-a zis: “Ce am să fac dacă stăpânul îmi ia economatul? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.

24. Lc.16.4. Știu ce am să fac pentru ca, atunci când voi fi scos din economat, ei să mă primească în casele lor”.

25. Lc.16.5. Și chemându-i la sine unul câte unul, i-a zis celui dintâi: “Cât ești dator stăpânului meu ?”

26. Lc.16.6. Iar el a zis: “O sută de bați* de untdelemn”. Economul i-a zis: “Ia-ți zapisul, așează-te și scrie degrabă cincizeci”.

27. Lc.16.7. Apoi i-a zis altuia: “Dar tu, cât ești dator? El i-a spus : “O sută de cori* de grâu”. Și i-a zis: “Ia-ți zapisul și scrie optzeci”.

28. Lc.16.8. Și stăpânul l-a lăudat pe economul neloial* în lucrul încredințat lui, fiindcă a procedat cu chibzuință. Căci fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți, în neamul lor, decât fiii luminii.

29. Lc.16.9. Și eu vă spun: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogăției nedrepte* pentru ca, atunci când toate se vor termina, ei să vă primească în corturile cele veșnice.
30. Lc.16.10. Cine este loial în cele mici este loial și în cele mari; și cine este nedrept în cele mici este nedrept și în cele mari.
31. Lc.16.11. Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogăția nedreaptă*, cine vă va încredința adevărata bogăție ?
32. Lc.16.12. Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?
33. Lc.16.13. Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni: fiindcă, sau îl va iubi pe unul și îl va urî pe celălalt, sau va ține numai la unul și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona*».

CAP. 60.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI CELOR ȘCOLIȚI ȘI FĂȚARNICI (5)

Fariseii sunt iubitori de bani. Legea lui Moise a ținut până la Ioan.

Pilda bogatului nemilostiv și a săracului plin de bube.

Iisus mustră pe cărturarii și fariseii fățarnici.

1. Lc.16.14. Toate acestea le auzeau și fariseii, care erau iubitori de arginți, și-L luau în bătaie de joc.
2. Lc.16.15. Dar El le-a zis: «Voi căutați să vă arătați drepti înaintea oamenilor, însă Dumnezeu vă cunoaște inimile, pentru că tot ce este înălțat între oameni este urâciune* înaintea lui Dumnezeu.
3. Lc.16.16. Legea și proorocii au ținut până la Ioan: de atunci încoace Împărăția lui Dumnezeu se binevestește, iar cel ce vrea să intre o ia cu asalt.
4. Lc.16.17. Este mai lesne să treacă cerul și pământul, decât să cadă o singură cirtă* din Lege.
5. Lc.16.18. Oricine își lasă femeia și ia pe alta de nevastă săvârșește adulter; și cine ia pe cea lăsată de bărbatul ei, adulter săvârșește.
6. Lc.16.19. Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră* și în vison*; și în toate zilele ducea o viață plină de veselie și strălucire.
7. Lc.16.20. Iar un sărac plin de bube, anume Lazăr, zăcea în fața porții lui, plin de bube.
8. Lc.16.21. Mult dorea el să se sature cu fărâmiturile care cădeau de la masa bogatului. Până și câinii, venind, îi lungeau bubele.
9. Lc.16.22. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și l-au îngropat.
10. Lc.16.23. Și fiind el în chinuri, în iad*, și văzând de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui,
11. Lc.16.24. a strigat: “Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că grozav mă chinuiesc în văpaia aceasta”.
12. Lc.16.25. Dar Avraam i-a zis : “Fiule, adu-ți aminte că tu, în viața ta, ți-ai luat pe cele bune, iar Lazăr pe cele rele; acum, aici, el este mângâiat, iar tu te chinuiești.
13. Lc.16.26. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a adâncit prăpastie mare, încât cei ce vor să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată”.
14. Lc.16.27. Iar el a zis: “Atunci, rogu-te, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,
15. Lc.16.28. că am cinci frați: să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin”.
16. Lc.16.29. Dar Avraam i-a zis: “Au pe Moise și pe prooroci: să asculte de ei”.

17. Lc.16.30. Iar el i-a zis “Nu, părinte Avraame; ci, dacă se va duce la ei cineva dintre morți se vor pocăi”.
18. Lc.16.31. Avraam i-a zis: “Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre cei morți”».
19. Lc.11.37. Pe când vorbea El, un fariseu L-a rugat să prânzească la el: și intrând, a șezut la masă.
20. Lc.11.38. Fariseul s-a mirat văzând că El nu S-a spălat înainte de masă.
21. Lc.11.39. Dar Domnul i-a zis: « Voi, fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de răpire și de viclenie.
22. Lc.11.40. Nebunilor, oare, Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut-o și pe cea dinăuntru?
23. Lc.11.41. Dați mai întâi ca milostenie pe cele dinlăuntru vostru și atunci toate vă vor fi curate.
24. Lc.11.42. Dar, vai vouă, fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din mentă, din mărar și din toate legumele, dar lăsați la o parte dreptatea și iubirea de Dumnezeu: pe acestea trebuie să le faceți și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.
25. Lc.11.43. Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele dintâi în sinagogi și vă place să vă faceți lumea plecaciuni prin piețe !
26. Lc.11.44. Vai vouă! Că sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără s-o știe !”
27. Lc.11.45. Unul dintre învățătorii de Lege I-a zis: “Învățătorule, spunând acestea, ne mustri și pe noi”.
28. Lc.11.46. Iar El a zis : “Vai și vouă, învățătorilor de Lege, că împovărați pe oameni cu sarcini anevoie de purtat, dar voi nu le atingeți nici măcar cu unul din degetele voastre.
29. Lc.11.47. Vai vouă! Pentru că zidiți mormintele proorocilor pe care i-au ucis părinții voștri;
30. Lc.11.48. prin aceasta, mărturisiți și încuviințați faptele părinților voștri: că ei i-au ucis *pe prooroci*, iar voi le zidiți mormintele.
31. Lc.11.49. De aceea, Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: “Voi trimite la ei prooroci și apostoli și dintre ei vor ucide și vor prigoni,
32. Lc.11.50. ca să se ceară de la neamul acesta sângele tuturor proorocilor care s-a vărsat de la întemeierea lumii,
33. Lc.11.51. de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între Locul prea sfânt și altar*”. Adevăr grăiesc vouă, se va cere de la neamul acesta !
34. Lc.11.52. Vai vouă, învățătorii de Lege! Pentru că ați acaparat cheia cunoașterii: nici voi n-ați intrat, nici pe cei ce voiau să intre nu i-ați lăsat ».
35. Lc.11.53. Și ieșind El de acolo, cărturarii și fariseii au început să-L urască de moarte și să-L facă să vorbească despre multe,
36. Lc.11.54. pândindu-L ca să prindă vreun cuvânt din gura Lui, *pentru care să-L învinuiască.*

CAP. 61.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI MULȚIMILOR (6)

Cum să fii ucenicul lui Iisus. Pilda omului care vrea să zidească un turn. Pilda împăratului care merge la război. Samarinenii refuză să-L găzduiască pe Iisus. Ucenicii vor să coboare foc din cer. Vindecarea celor zece leproși.

1. Lc.14.25. Împreună cu Iisus mergeau mulțimi numeroase. Și întorcându-și fața către ele, le-a zis:
2. Lc.14.26. « Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații și surorile, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.
3. Lc.14.27. Și oricine vine după Mine și nu-și poartă crucea, nu poate fi ucenicul Meu.
4. Lc.14.28. Cine dintre voi, vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, dacă are cu ce-l isprăvi,
5. Lc.14.29. ca nu cumva, punându-i temelia și neputând să-l termine, toți care-l vor vedea să înceapă a-l lua în râs,
6. Lc.14.30. zicând: “Omul acesta a început să zidească, dar n-a putut isprăvi !”
7. Lc.14.31. Sau, care împărat, plecând să se bată în război cu alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea să-l biruie cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii ?
8. Lc.14.32. Iar de nu, pe când acela este încă departe, îi trimite solie și se roagă de pace.
9. Lc.14.33. Tot așa, oricare dintre voi, dacă nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.
10. Lc.14.34. Bună este sarea; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreașă?
11. Lc.14.35. Atunci nu mai e bună de nimic: nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci se aruncă afară. Cine are urechi de auzit, să audă ».
12. Lc.9.51. Și a fost că, pe când s-a apropiat vremea înălțării Sale, Și-a îndreptat hotărât Fața să meargă la Ierusalim
13. Lc.9.52. și a trimis vestitori înaintea Lui. Iar ei, mergând, au intrat într-un sat al samarinenilor ca să-I pregătească totul,
14. Lc.9.53. dar ei nu L-au primit, pentru că Se îndrepta spre Ierusalim.
15. Lc.9.54. Văzând aceasta, ucenicii Săi, Iacov și Ioan, I-au zis: “Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer ca să-i mistuie, *cum a făcut Ilie ?*”
16. Lc.9.55. Dar El, întorcându-Se, i-a certat, zicându-le: “Nu știți de ce duh sunteți călăuziți! Că Fiul omului n-a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască”.
17. Lc.9.56. Și a plecat în alt sat.
18. Lc.17.11. Și a fost că, pe când mergea Iisus spre Ierusalim prin mijlocul Samariei și al Galileii,
19. Lc.17.12. intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care, stând departe,
20. Lc.17.13. și-au ridicat glasul și au zis: “Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi !”
21. Lc.17.14. Văzându-i, El le-a zis: “Duceți-vă și arătați-vă preoților!” Și, pe când se duceau ei, s-au curățit.
22. Lc.17.15. Unul dintre ei, văzându-se vindecat, s-a întors, slăvindu-L cu glas mare pe Dumnezeu.
23. Lc.17.16. Și aruncându-se cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, I-a mulțumit. Era samarinean.
24. Lc.17.17. Iar Iisus, luând cuvântul, a zis: “Oare, nu s-au curățit zece? Dar ceilalți nouă unde sunt ?
25. Lc.17.18. Nu s-a găsit decât acesta, de alt neam, să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu ?”
26. Lc.17.19. Și i-a zis: “Scoală-te și du-te: credința ta te-a mântuit”.

CAP. 62.

IISUS DĂ ÎNVĂȚĂȚURI UCENICILOR (7)

*Vestirea patimilor. Cererea fiilor lui Zevedeu.
Șefia la păgâni și șefia la creștini.*

1. Mc.10.32.Mt.20.17. Ei erau pe cale și se suiau la Ierusalim, iar Iisus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburați și mergeau îngroziți după El. Și luând iarăși la Sine pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple.

2. Mc.10.33.Mt.20.18. El le-a zis: “Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul omului va fi dat pe mâna arhierilor și a cărturarilor, iar ei, osândindu-L la moarte, Îl vor da pe mâna păgânilor,

3. Mt.20.19.Mc.10.34. care Îl vor batjocori, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și-L vor omorî prin răstignire: dar a treia zi va învia”.

4. Mt.20.20.Mc.10.35. Atunci s-a apropiat de El mama fiilor lui Zevedeu împreună cu fiii ei, Iacov și Ioan, și îngenunchind, I-au zis: “Învățătorule, voim să ne faci ceea ce-Ți vom cere”.

5. Mt.20.21.Mc.10.36. El i-a zis: “Ce dorești să fac pentru voi ?”

6. Mt.20.21.Mc.10.37. Ea I-a răspuns : “Poruncește ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta”.

7. Mt.20.22.Mc.10.38. Dar Iisus, răspunzând, le-a zis: “Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care-l voi bea Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu?” Iar ei I-au zis: “Putem”.

8. Mc.10.39.Mt.20.23. Și Iisus le-a zis: “Paharul pe care-l voi bea Eu îl veți bea și cu botezul cu care Mă voi boteza Eu vă veți boteza;

9. Mc.10.40.Mt.20.23. dar *cinstea de a șede la dreapta sau la stânga Mea nu depinde de Mine să dau, ci este pentru cei care s-a pregătit de către Tatăl Meu”.*

10. Mt.20.24.Mc.10.41. Auzind cei zece *aceasta*, s-au mâniat foarte pe Iacov și pe Ioan;

11. Mt.20.25.Mc.10.42. dar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: “Știți că aceia care se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire:

12. Mc.10.43.Mt.20.26. dar între voi să nu fie așa, ci oricine voiește să fie mare între voi să fie slujitorul tuturor;

13. Mc.10.44.Mt.20.27. și oricine voiește să fie întâiul între voi să fie servul tuturor;

14. Mt.20.28.Mc.10.45. pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți”.

CAP. 63.

IISUS LA IERIHON.

Orbul Bartimeu. Zaheu. Împărăția cerurilor înfățișată în pilda minelor.*

Doi orbi vindecați la ieșirea din Ierihon.

1. Lc.18.35.Mc.10.46. Pe când Se apropia Iisus de Ierihon împreună cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, Bartimeu, fiul lui Timeu, un cerșetor orb, șede la lângă cale și cerea de milă.

2. Lc.18.36. Auzind mulțimea trecând, a întrebat ce este.

3. Lc.18.37. I-au spus: “Trece Iisus, Nazarineanul”.

4. Mc.10.47.Lc.18.38. Atunci el a strigat, zicând: “Iisuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

5. Lc.18.39.Mc.10.48. Cei ce mergeau înainte îl certau să tacă; dar el mai tare striga: “Fiul lui David, ai milă de mine !”

6. Mc.10.49.Lc.18.40. Iisus, oprindu-Se, le-a poruncit: “Chemați-I!” Ei l-au chemat, zicându-i: “Îndrăznește, scoală-te ! Te cheamă”.

7. Mc.10.50. Iar orbul, lepădându-și haina și sărind în picioare, a venit la Iisus.

8. Mc.10.51.Lc.18.41. Și l-a întrebat Iisus, zicându-i: “Ce vrei să-ți fac?” Iar orbul l-a zis: “Învățătorule, să-mi capăt vederea”.

9. Lc.18.42.Mc.10.52. Iisus i-a zis: “Capătă-ți vederea și du-te. Credința ta te-a mântuit”.

10. Lc.18.43.Mc.10.52. Și îndată a văzut și-I urma lui Iisus pe cale, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu.

11. Lc.19.1. Iisus a intrat în Ierihon și trecea prin cetate.

12. Lc.19.2. Și, iată, un bărbat bogat, numit Zaheu, mai-marele vameșilor,

13. Lc.19.3. căuta să-L vadă pe Iisus, dar nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic de statură.

14. Lc.19.4. Și alergând el înainte, s-a urcat într-un sicomor* ca să-L vadă, întrucât pe calea aceea urma să treacă.

15. Lc.19.5. Ajungând Iisus în locul acela, Și-a ridicat ochii și, văzându-l, a zis către el: “Zahee, coboară-te degrabă, că astăzi în casa ta trebuie să rămân”.

16. Lc.19.6. El a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie.

17. Lc.19.7. Văzând aceasta, toți cârteau, zicând: “A intrat să găzduiască la un om păcătos”.

18. Lc.19.8. Dar Zaheu a stat înaintea Domnului și a zis către Dânsul: “Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi întorc împătrit !”

19. Lc.19.9. Și a zis Iisus către el: “Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, că și el este un fiu al lui Avraam:

20. Lc.19.10. pentru că Fiul omului pe cel pierdut a venit să-l caute și să-l mântuiască”.

21. Lc.19.11. Și ascultând ei acestea, Iisus le-a spus și o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, iar ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu se va arăta îndată.

22. Lc.19.12. Deci a zis: «Un om de neam mare a plecat într-o țară îndepărtată ca să-și ia domnie și să se întoarcă.

23. Lc.19.13. Și chemând zece dintre servii săi, le-a dat zece mine* și le-a zis: “Puneți-le în negoț până mă voi întoarce”.

24. Lc.19.14. Dar concetățenii săi îl urau, și au trimis solie în urma lui să-i spună: “Nu vrem ca acesta să domnească peste noi !”

25. Lc.19.15. Și întorcându-se el, după ce-și luase domnia, a poruncit să cheme pe servii aceia cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.

26. Lc.19.16. Și a venit cel dintâi, zicând: “Doamne, mina* ta a adus încă zece mine”.

27. Lc.19.17. Iar el i-a zis: “Bine, serv bun: fiindcă ai fost credincios în puține, primește stăpânire peste zece cetăți”.

28. Lc.19.18. A venit al doilea și i-a zis: “Mina ta, stăpâne, a adus încă cinci mine”.

29. Lc.19.19. El i-a zis și lui: “Primește și tu cârmuire peste cinci cetăți”.

30. Lc.19.20. A venit un altul și i-a zis: “Doamne, iată-ți mina pe care am păstrat-o într-un ștergar,

31. Lc.19.21. că m-am temut de tine fiindcă ești om aspru: iei ce n-ai pus și seceri ce n-ai semănat”.

32. Lc.19.22. Zis-a lui stăpânul: “Serv viclean, din cuvintele tale te voi judeca. Știai că sunt om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat:

33. Lc.19.23. atunci de ce n-ai dat arginții mei schimbătorilor de bani pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă?”

34. Lc.19.24. Și a zis celor ce erau de față: “Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine”.
35. Lc.19.25. Ei i-au zis : “Doamne, el are zece mine”.
36. Lc.19.26. Iar el le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă : Celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are.
37. Lc.19.27. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n-au vrut să domnesc eu peste ei, aduceți-i aici și tăiați-i înaintea mea!”
38. Lc.19.28. Și zicând acestea, a pornit în frunte, suindu-Se la Ierusalim.
39. Mt.20.29. Și plecând ei din Ierihon, mulțime multă venea în urma Lui.
40. Mt.20.30. Și, iată, doi orbi care ședeau lângă cale, auzind că trece Iisus, au strigat, zicând: “Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David !”
41. Mt.20.31. Dar mulțimea îi certa să tacă. Ei, însă, mai tare strigau, zicând: “Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David !”
42. Mt.20.32. Iisus, oprindu-Se, i-a chemat și le-a zis: “Ce voiți să vă fac ?”
43. Mt.20.33. Ei i-au zis : “Doamne, să ni se deschidă ochii”.
44. Mt.20.34. Și făcându-I-Se milă de ei, S-a atins de ochii lor și îndată orbii și-au câpătat vederea și L-au urmat.

VI. ULTIMELE ȘASE ZILE DIN VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ A LUI IISUS.

CAP. 64.

UNGHEREA DIN BETANIA.

Vestirea patimilor. Iudeii Îl caută pe Iisus ca să-L omoare. Maria toarnă mir pe capul lui Iisus. Indignarea lui Iuda, Iscarioteanul. Iisus, așteptat la Ierusalim. Căpeteniile preoților vor să-l omoare și pe Lazăr.

1. Lc.18.31. Și luând cu Sine pe cei doisprezece, le-a zis: “Iată, ne suim la Ierusalim și toate cele scrise prin prooroci despre Fiul omului se vor împlini.
2. Lc.18.32. Că va fi dat în mâna neamurilor și va fi batjocorit, ocărat și scuipat.
3. Lc.18.33. Și, după ce-l vor biciui, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia”.
4. Lc.18.34. Ei, însă, n-au înțeles nimic din acestea, fiindcă ascuns era cuvântul acesta pentru ei ca să nu-l înțeleagă.
5. In.11.55. Paștile iudeilor erau aproape. Și mulți din ținutul acela s-au suit la Ierusalim înainte de Paști ca să se curățească.
6. In.11.56. Ei Îl căutau pe Iisus și, pe când stăteau în templu, ziceau între ei: “Ce părere aveți? Va veni, oare, la sărbătoare ?”
7. In.11.57. Dar arhierii și fariseii porunciseră că, dacă știe cineva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă.
8. In.12.1.Mt.26.6.Mc.14.3. Cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, în casa lui Simon Leprosul, unde era Lazăr pe care-l înviase din morți.
9. In.12.2. Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu El.
10. Mc.14.3.Mt.26.7.In.12.3. Pe când ședea Iisus la masă, Maria a luat un alabastru în care era o livră* cu mir de nard* curat, de mare preț și, spărgând vasul, s-a apropiat de El și a turnat mirul pe capul Lui: și s-a umplut casa de mirosul mirului.
11. Mc.14.4.Mt.26.8. Dar unii dintre ucenici s-au mâhnit văzând aceasta.
12. In.12.4.Mc.14.4.Mt.26.8. Și unul dintre ei, Iuda, fiul lui Simon din Cariot, cel care avea să-L vândă, a zis: “De ce s-a făcut risipa aceasta de mir ?

13. Mt.26.9.Mc.14.5.In.12.5. *Mirul* acesta se putea vinde scump, cu mai mult de trei sute de dinari*, și banii să se dea săracilor”.

14. In.12.6.Mc.14.5. Zicea aceasta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era fur; și, având punga, lua din ce se punea în ea. Și vorbea cu mânie împotriva femeii aceleia.

15. Mt.26.10.Mc.14.6. Dar Iisus, cunoscându-le gândul inimii, le-a zis: “Lăsați-o în pace! De ce-i faceți supărare? Ea a făcut lucru bun pentru Mine,

16. Mc.14.7.Mt.26.11.In.12.8. fiindcă pe săraci îi aveți pururea cu voi și le puteți face bine oricând, dar pe Mine nu Mă aveți pururea.

17. Mc.14.8.Mt.26.12.In.12.7. Ea a făcut ceea ce avea de făcut: mai dinainte Mi-a uns trupul pentru înmormântare, fiindcă pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.

18. Mc.14.9.Mt.26.13. Adevăr zic vouă : oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei”.

19. In.12.9. Atunci mulțime mare de iudei au aflat că El era în Betania și au venit nu numai pentru Iisus, ci să-l vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.

20. In.12.10. Însă arhierii s-au sfătuit să-l omoare și pe Lazăr,

21. In.12.11. pentru că din cauza lui mulți iudei plecau de la ei și credeau în Iisus.

CAP. 65.

IISUS LA PORȚILE IERUSALIMULUI.

Oaspeții veniți la sărbătoare Îl întâmpină pe Împăratul lui Israel cu ramuri de palmier. Asinul adus la Iisus. Ucenicii și poporul înalță osanale lui Dumnezeu. Cântirea și dezamăgirea fariseilor.

Iisus plânge pentru cetate și proorocește sfârșitul tragic al Ierusalimului.

1. In.12.12. A doua zi, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine la Ierusalim,

2. In.12.13. a luat ramuri de finic și I-a ieșit în întâmpinare, strigând: “Osana*! Binecuvântat fie Cel Ce vine întru Numele Domnului, Împăratul lui Israel !”

3. Mc.11.1.Mt.21.1.Lc.19.29. Când S-a apropiat de Ierusalim și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi

4. Lc.19.30.Mc.11.2.Mt.21.2. și le-a zis: «Mergeți în satul dinaintea voastră. Îndată ce veți intra în el, veți găsi o asină legată și împreună cu ea un mânz pe care n-a încălecat încă nimeni dintre oameni: dezlegați-l și aduceți-l la Mine.

5. Lc.19.31.Mt.21.3.Mc.11.3. Și dacă vă va întreba cineva: “Pentru ce-l dezlegați?”, să-i spuneți așa: “Pentru că Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimite înapoi, aici”».

6. Mt.21.6.Mc.11.4.Lc.19.32. Și ducându-se ucenicii, au făcut cum le poruncise Iisus: au găsit mânzul la răspântie, legat afară lângă o poartă, și l-au dezlegat.

7. Lc.19.33.Mc.11.5. Pe când dezlegau mânzul, stăpânii lui le-au zis: “Ce faceți? De ce dezlegați mânzul ?”

8. Mc.11.6. Lc.19.34. Ei au răspuns cum le poruncise Iisus: “Domnul are trebuință de el”. Și i-au lăsat.

9. Mc.11.7.In.12.14.Mt.21.7.Lc.19.35. Au adus mânzul la Iisus, și-au pus hainele pe el și Iisus a șezut deasupra.

10. Mt.21.4. Aceasta s-a făcut ca să se împlinescă cele spuse prin proorocul, care zice:

11. In.12.15.Mt.21.5. “Nu te teme, fiica Sionului: iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe mânzul asinei, fiul celei de sub jug”.

12. In.12.16. Ucenicii Lui n-au înțeles acestea la început; dar, după ce Iisus a fost proslăvit, și-au amintit că acestea erau scrise despre El și că ei le împliniseră cu privire la El.
13. In.12.17. Cei ce fuseseră cu Iisus când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat dintre cei morți mărturiseau că a făcut aceasta.
14. In.12.18. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.
15. Lc.19.36.Mc.11.8.Mt.21.8. Pe când mergea El, cei mai mulți din mulțime își așterneau hainele în calea Lui, iar alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe cale.
16. Lc.19.37. Și apropiindu-Se de poalele Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră,
17. Lc.19.38. zicând: “Binecuvântat *este* Împăratul Care vine întru Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile prea înalte !”
18. Lc.19.39. Dar unii dintre fariseii aflați în mulțime I-au zis: “Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii !”
19. Lc.19.40. El, însă, le-a zis : “Vă spun că, dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga !”
20. Mt.21.9.Mc.11.9. Mulțimile care mergeau înaintea Lui și cele care veneau în urmă strigau, zicând: “Osana, Fiul lui David! Binecuvântat *este* Cel Ce vine în Numele Domnului ! Osana întru Cei de sus !
21. Mc.11.10. Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte !”
22. In.12.19. Fariseii au zis, deci, între ei: “Vedeți că nu câștigăm nimic: iată, lumea merge după El !”
23. Lc.19.41. Și, apropiindu-Se de cetate și văzând-o, a plâns pentru ea
24. Lc.19.42. și a zis: “Dacă ai fi cunoscut și tu măcar în această zi cele ce puteau să-ți dea pacea! Dar, acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.
25. Lc.19.43. Vor veni zile când vrăjmașii tăi vor săpa șanț în jurul tău și te vor împresura și te vor strâmtora din toate părțile;
26. Lc.19.44. te vor face una cu pământul, pe tine și pe fiii tăi care sunt în tine; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale”.

CAP. 66.

INTRAREA LUI IISUS IN IERUSALIM.

Toată cetatea se pune în mișcare. Iisus și grecii. Pilda bobului de grâu. Motivul pentru care a venit Fiul omului în lume. Acum are loc judecata lumii acesteia. Iisus anunță cu ce moarte avea să moară. Lumina mai este puțină vreme pe pământ. Iisus intră în templu. Mânia arhierilor. Iisus pleacă la Betania.

1. Mt.21.10.Mc.11.11. Și intrând El în Ierusalim, toată cetatea s-a cutremurat, zicând: “Cine este Acesta ?”
2. Mt.21.11. Iar mulțimile răspundeau : “Este Iisus, Proorocul din Nazaretul Galileii”.
3. In.12.20. Niște *prozeliți** greci, care se suiseră la sărbătoare să se închine,
4. In.12.21. s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicând: “Domnule, am vrea să vedem pe Iisus”.
5. In.12.22. Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei; iar Andrei și Filip I-au spus lui Iisus.
6. In.12.23. Iisus le-a răspuns, zicând: “A sosit ceasul să fie proslăvit* Fiul omului.

7. In.12.24. Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.

8. In.12.25. Cel ce-și iubește viața o va pierde; și cel ce-și urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică.

9. In.12.26. Dacă-Mi slujește cineva, să Mă urmeze: și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti.

10. In.12.27. Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Izbăvește-Mă, Părinte, de ceasul acesta?... Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta !

11. In.12.28. Tată, preaslăvește-Ți Numele!” Și din cer s-a auzit glas care zicea: “L-am preaslăvit și iarăși Îl voi preaslăvi !”

12. In.12.29. Mulțimea, care stătea acolo și care auzise glasul, a zis: “A fost un tunet!” Alții ziceau: “Înger I-a grăit!”

13. In.12.30. Iisus le-a răspuns: “Nu pentru Mine s-a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

14. In.12.31. Acum este judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

15. In.12.32. Iar Eu, după ce voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți”.

16. In.12.33. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.

17. In.12.34. Mulțimea i-a răspuns: “Noi am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac: cum, deci, zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acesta, Fiul omului ?”

18. In.12.35. Iisus le-a zis: “Lumina mai este puțin timp cu voi. Umblați cât aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric nu știe unde merge.

19. In.12.36. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii!” Spunându-le acestea, a plecat și S-a ascuns de ei.

20. Mc.11.11.Mt.21.12. Iisus a intrat în templu ;

21. Mt.21.14. și au venit la El orbi și șchiopi și El i-a vindecat.

22. Mt.21.15. Însă arhierii și învățătorii de Lege, văzând minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu: “Osana, Fiul lui David!”, s-au mâniat

23. Mt.21.16. și I-au zis: “Tu auzi ce zic aceștia?” “Da”, le-a răspuns Iisus. Și le-a zis: «Oare n-ați citit niciodată că: “Din gura pruncilor și a sugarilor Ți-ai pregătit laudă”? »

24. Mt.21.17. Și, lăsându-i, a ieșit din cetate spre Betania.

25. Mt.21.17.Mc.11.19. După ce S-a uitat la toate de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania cu cei doisprezece și a rămas acolo peste noapte.

CAP. 67.

IISUS BLESTEMĂ SMOCHINUL.

Puterea credinței și a rugăciunii. Iertarea greșelilor.

1. Mc.11.12.Mt.21.18. A doua zi dimineața, pe când ieșea din Betania și Se întorcea în cetate, Iisus a flămânzit.

2. Mc.11.13.Mt.21.19. Și văzând de departe un smochin lângă cale, S-a apropiat să vadă dacă va găsi ceva în el, dar n-a găsit decât frunze, fiindcă nu era încă vremea smochinelor.

3. Mt.21.19.Mc.11.14. Atunci Iisus a zis smochinului: “De acum înainte, în veac să nu mai fie rod în tine!” Iar ucenicii au auzit. Și îndată smochinul s-a uscat.

4. Mt.21.20. Văzând aceasta, ucenicii s-au mirat și au zis: “Cum de s-a uscat smochinul *acesta* într-o clipă?”

5. Mc.11.20. A doua zi dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

6. Mc.11.21. Și Petru, aducându-și aminte, I-a zis: “Învățătorule, iată, smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat”.

7. Mc.11.22. Mt.21.21. Răspunzând, Iisus le-a zis: « Aveți credință în Dumnezeu !

8. Mc.11.23.Mt.21.21. Adevăr grăiesc vouă : Oricine va avea credință va face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci și muntelui acestuia de-i va zice: “Ridică-te și aruncă-te în mare!”, așa va fi. Și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice.

9. Mc.11.24.Mt.21.22. De aceea vă spun: Toate câte le cereți rugându-vă, să credeți că le-ați și primit și le veți avea.

10. Mc.11.25. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru, Care este în ceruri, să vă ierte greșalele voastre.

11. Mc.11.26. *Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru, Care este în ceruri, nu vă va ierta vouă greșalele ».*

CAP. 68.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (1)

Puterea lui Iisus. De unde vine botezul lui Ioan.

Pilda fiului ascultător și a fiului neascultător. Pilda vameșului și a fariseului.

1. Lc.20.1.Mt.21.23.Mc.11.27. Și ducându-Se din nou în Ierusalim, Iisus umbla prin templu și-i învăța binevestind. Atunci s-au apropiat de El arhierii, cărturarii și bătrânii poporului

2. Lc.20.2.Mt.21.23.Mc.11.28. și, prinzând grai, I-au zis: “Spune-ne, cu ce putere faci acestea ? Și cine ți-a dat puterea ca să le faci ?”

3. Lc.20.3.Mt.21.24.Mc.11.29. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Vă voi întreba și Eu un cuvânt și, dacă-Mi veți răspunde, vă voi spune și Eu cu ce putere fac acestea.

4. Lc.20.4.Mt.21.25.Mc.11.30. Botezul lui Ioan a fost din cer sau de la oameni? Răspundeți-Mi !”

5. Lc.20.5.Mt.21.25.Mc.11.31. Dar ei cugetau și vorbeau între ei, zicând: «Dacă răspundem: “Din cer”, ne va zice: “Atunci de ce nu l-ați crezut ?”

6. Lc.20.6.Mt.21.26.Mc.11.32. Iar dacă răspundem: “De la oameni...”, ne temem de popor să nu neucidă cu pietre, pentru că toți îl consideră pe Ioan drept proroc».

7. Mc.11.33.Lc.20.7.Mt.21.27. Și răspunzând ei lui Iisus, I-au zis: “Nu știm !”

8. Lc.20.8. Mt.21.27. Mc.11.33. Iar El, la rândul Său, le-a zis: « Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac acestea.

9. Mt.21.28. Ce părere aveți? Un om avea doi fii; și, mergând la cel dintâi, i-a zis: “Fiule, du-te astăzi să lucrezi în via mea !”

10. Mt.21.29. Iar el, răspunzând, i-a zis: “Nu vreau”. Mai târziu, însă, pârându-i rău, s-a dus.

11. Mt.21.30. Ducându-se și la celălalt, i-a zis la fel. Iar acesta i-a răspuns: “Mă duc, Doamne”. Dar nu s-a dus.

12. Mt.21.31. Care din amândoi a făcut voia tatălui ?” “Cel dintâi”, I-au răspuns ei. Și Iisus le-a zis: “Adevăr zic vouă că vameșii și prostituatele* merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu:

13. Mt.21.32. Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele* l-au crezut; iar voi, văzând *aceasta*, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți».

14. Lc.18.9. A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se credeau că sunt drepti și-i disprețuiau pe ceilalți:

15. Lc.18.10. «Doi oameni s-au suit la templu să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș.
16. Lc.18.11. Fariseul, stând drept, așa se ruga în sine: “Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: lacomi, nedrepti, desfrânați, sau chiar ca vameșul acesta.
17. Lc.18.12. Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuială din toate câte câștig”.
18. Lc.18.13. Vameșul, însă, departe stând, nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer, ci-și bătea pieptul, zicând: “Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!”
19. Lc.18.14. Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește se va înălța ».

CAP. 69.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (2)

Pilda arendașilor viei. Piatra din capul unghiului.

Liderii religioși vor să-L aresteze pe Iisus.

Pilda nunții fiului de împărat.

1. Lc.20.9.Mt.21.33.Mc.12.1. Și a început să-i spună mulțimii pilda aceasta: « Era un om, stăpân al casei sale, care a sădit o vie ; a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc și a clădit turn; apoi a dat-o în seama lucrătorilor, iar el a plecat departe pentru multă vreme.
2. Mt.21.34.Lc.20.10.Mc.12.2. Venind vremea roadelor, a trimis la lucrători un slujitor să-i dea partea lui din rodul viei.
3. Mc.12.3.Lc.20.10.Mt.21.35. Dar ei, prinzându-l, l-au bătut și i-au dat drumul cu mâinile goale.
4. Mc.12.4.Lc.20.11.Mt.21.35. A trimis alt slujitor, dar și pe acela, lovindu-l cu pietre, i-au spart capul și l-au alungat, ocărându-l.
5. Mc.12.5.Mt.21.36.Lc.20.12. A trimis un altul, dar pe acela l-au omorât.
6. Mt.21.36.Mc.12.5. Apoi a trimis mulți alți slujitori:
7. Mc.12.5.Mt.21.35.Lc.20.12. pe unii i-au maltratat și i-au alungat, pe alții i-au omorât, iar pe alții i-au ucis cu pietre.
8. Mt.21.36. A trimis din nou alți slujitori, mai mulți decât cei dintâi, și ei le-au făcut la fel.
9. Mc.12.6.Lc.20.13.Mt.21.37. Mai avea un fiu iubit. Stăpânul viei a zis: “Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu cel iubit: poate că de el se vor rușina”.
10. Mc.12.7.Lc.20.14.Mt.21.38. Dar lucrătorii, văzându-l, s-au sfătuit între ei, zicând: “Acesta este moștenitorul: veniți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră”.
11. Mt.21.39.Lc.20.15.Mc.12.8. Și prinzându-l, l-au scos afară din vie și l-au omorât.
12. Mt.21.40.Lc.20.15.Mc.12.9. Deci, când va veni stăpânul viei, ce le va face lucrătorilor acelora ? »
13. Mt.21.41.Lc.20.16.Mc.12.9. Ei I-au răspuns: “Pe răii aceia cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători care-i vor da roadele la vremea lor”.
14. Mt.21.43. Zis-a lor Iisus: “De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da unui fel de oameni care-i va aduce roadele cuvenite”.
15. Lc.20.16. Auzind ei acestea, au zis: “Să nu fie!”
16. Lc.20.17.Mt.21.42.Mc.12.10. El, însă, privindu-i în față, le-a zis: « Oare, nici Scriptura aceasta n-ați citit-o: “Piatra pe care au nesocotit-o și au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului:

17. Lc.20.18.Mt.21.44. oricine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma; iar peste cine va cădea ea îl va strivi;
18. Mc.12.11.Mt.21.42. de la Domnul a fost aceasta și este minunat în ochii noștri”?
19. Lc.20.17. Ce înseamnă, deci, Scriptura aceasta ? »
20. Mt.21.45.Lc.20.19.Mc.12.12. Auzind arhieriei, cărturarilor și fariseii pildele Sale, au înțeles că despre ei vorbește și că împotriva lor a spus pildele;
21. Mt.21.46.Lc.20.19.Mc.12.12. și căutau să-L prindă chiar în ceasul acela, dar se temeau de popor, pentru că acesta Îl socotea prooroc. Și lăsându-L, au plecat.
22. Mt.22.1. Iisus le-a vorbit iarăși în pilde și le-a zis:
23. Mt.22.2. Împărăția cerurilor se aseamănă omului-împărat care a făcut nuntă fiului său.
24. Mt.22.3. El și-a trimis slujitorii să-i cheme la nuntă pe cei poftiți, dar ei n-au vrut să vină.
25. Mt.22.4. A trimis iarăși alți slujitori și le-a zis: “Spuneți celor chemați: Iată, am pregătit ospățul meu; juncii mei și cele îngrășate s-au junghiat; totul este gata, poftiți la nuntă”.
26. Mt.22.5. Dar ei, fără să țină seama *de invitație*, au plecat: unul la holda lui, altul la negustoria lui.
27. Mt.22.6. Iar ceilalți, punând mâna pe slujitori, i-au batjocorit și i-au omorât.
28. Mt.22.7. Auzind împăratul acestea, s-a mâniat și, trimițând oștile sale, i-a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.
29. Mt.22.8. Atunci a zis slujitorilor săi: “Nunta este gata, dar cei chemați n-au fost vrednici.
30. Mt.22.9. Mergeți, deci, la răspântiile drumurilor și, pe câți îi veți găsi, chemați-i la nuntă”.
31. Mt.22.10. Și ieșind slujitorii la răspântii, au chemat pe toți pe care i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți.
32. Mt.22.11. Iar împăratul, intrând să-și vadă oaspeții, a văzut un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă
33. Mt.22.12. și i-a zis: “Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?” El, însă, a tăcut.
34. Mt.22.13. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: “Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților,
35. Mt.22.14. că mulți sunt chemați, dar puțini aleși”».

CAP. 70.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (3) *Fariseii și birul cezarului. Saducheii și învierea morților.*

1. Mt.22.15,16.Mc.12.13. Atunci fariseii, ducându-se, au ținut sfat să-L prindă în cuvânt. Și pândindu-L, au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodianii, ca să-L iscodească.
2. Lc.20.20. Ei se prefăceau că sunt drepti ca să-L prindă în cuvânt, să-L poată da pe mâna stăpânirii și a puterii dregătorului.
3. Mt.22.16.Mc.12.14.Lc.20.21. Și aceștia I-au zis: “Învățătorule, știm că ești adevărat și întru adevăr înveți Calea lui Dumnezeu fără să Te temi de nimeni, pentru că Tu nu cauți la fața oamenilor.
4. Mt.22.17.Mc.12.14.Lc.20.22. Spune-ne, deci, ce părere ai: se cuvine să plătim bir cezarului ? Să plătim sau să nu plătim ?”

5. Mc.12.15.Mt.22.18.Lc.20.23. Iar El, cunoscându-le fățarnicia și pricepându-le viclesugul, le-a răspuns: “Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor ?
6. Mc.12.15.Mt.22.19.Lc.20.24. Aduceți-Mi și arătați-Mi banul birului”. Și ei I-au adus un dinar.
7. Mc.12.16.Lc.20.24.Mt.22.20. El i-a întrebat: “Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?” Ei I-au răspuns : “Ale cezarului”.
8. Mc.12.17.Lc.20.25.Mt.22.21. Iar Iisus le-a zis: “Dați, deci, cezarului ce este al cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu !”
9. Lc.20.26.Mc.12.17.Mt.22.22. Și nu L-au putut prinde în cuvânt în fața poporului ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut și lăsându-L, au plecat.
10. Mt.22.23.Mc.12.18.Lc.20.27. În aceeași zi s-au apropiat de El saducheii, care zic că nu este înviere, și L-au întrebat, zicând:
11. Mc.12.19.Lc.20.28.Mt.22.24. «Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că, dacă fratele cuiva moare și-i rămâne femeia fără copii, fratele său să ia pe văduvă și să ridice urmași fratelui mort”.
12. Mc.12.20.Lc.20.29.Mt.22.25. Erau, deci, la noi, șapte frați. Cel dintâi, luându-și femeie, a murit fără copii.
13. Mc.12.21.Lc.20.30.Mt.22.26. Pe văduvă a luat-o al doilea și a murit și el fără copii. Tot așa și al treilea, până la al șaptelea.
14. Mc.12.22. Lc.20.31. Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmași.
15. Lc.20.32.Mt.22.27.Mc.12.22. La urmă, a murit și femeia.
16. Lc.20.33.Mt.22.28.Mc.12.23. La înviere, soția căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de soție”».
17. Mt.22.29.Mc.12.24. Răspunzând, Iisus le-a zis: «Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
18. Lc.20.34. Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;
19. Lc.20.35.Mc.12.25.Mt.22.30. dar cei ce se vor învrednici să dobândească veacul viitor și învierea din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita,
20. Lc.20.36.Mc.12.25.Mt.22.30. pentru că nici să moară nu mai pot, fiind asemenea îngerilor lui Dumnezeu în cer. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.
21. Mc.12.26.Lc.20.37.Mt.22.31. Iar despre morți, că vor învia, n-ați citit, oare, în cartea lui Moise, când i-a vorbit Dumnezeu din rug
22. Mt.22.32.Mc.12.26.Lc.20.37. și i-a zis: “Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”?
23. Lc.20.38.Mc.12.27.Mt.22.32. Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii, fiindcă toți trăiesc în El. Prin urmare, mult vă rătăciți ».
24. Mt.22.33. Iar mulțimile, ascultându-L, au rămas uimite de învățătura Lui.
25. Lc.20.39. Și unii dintre cărturari I-au zis: “Învățătorule, bine ai zis”.
26. Lc.20.40. Și nu mai cutezau să-L întrebe nimic.

CAP. 71.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (4)

Porunca cea mai mare din Lege. Al cui fiu este Hristosul.

Fățarnicia intelectualilor și a fariseilor.

1. Mt.22.34. Auzind fariseii că Iisus a închis gura saducheilor, s-au adunat laolaltă
2. Mc.12.28.Mt.22.35. și unul dintre ei, care era cărturar și care-i auzise vorbind, văzând că Iisus răspunsese bine saducheilor, s-a apropiat de El ca să-L ispitească, întrebându-L:

3. Mt.22.36.Mc.12.28. “Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege ?”
4. Mc.12.29.Mt.22.37. El I-a răspuns: «Cea dintâi poruncă este aceasta: “Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este singurul Domn”»;
5. Mc.12.30.Mt.22.37. și: “Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta”.
6. Mt.22.38.Mc.12.30. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.
7. Mt.22.39.Mc.12.31. Iar a doua, asemenea ei, este: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Altă poruncă mai mare decât acestea nu este.
8. Mt.22.40. În aceste două porunci sunt cuprinse toată Legea și Proorocii ».
9. Mc.12.32. Și I-a zis cărturarul: “Bine, Învățătorule, adevărat ai zis că Unul este Dumnezeu și nu este altul în afară de El
10. Mc.12.33. și a-L iubi pe El din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe tine însuși este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele”.
11. Mc.12.34. Iar Iisus, văzând că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: “Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu”. Și nimeni nu mai îndrăznește să-I mai pună întrebări.
12. Mc.12.35.Mt.22.41.Lc.20.41. Pe când învăța mulțimea în templu și fiind fariseii adunați la un loc, Iisus i-a întrebat:
13. Mt.22.42.Lc.20.41. “Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” Ei I-au răspuns: “Al lui David”.
14. Mt.22.43.Lc.20.42. Și Iisus le-a zis: «Cum, deci, David, în Duh, Îl numește pe El Domn în cartea Psalmilor, când zice:
15. Mt.22.44.Lc.20.42,43.Mc.12.36. “Zis-a Domnul Domnului Meu: “Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale”?»
16. Mt.22.45.Mc.12.37.Lc.20.44 Deci, dacă însuși David Îl numește Domn, cum este El fiul lui ? »
17. Mt.22.46. Și nimeni nu putea să-I răspundă nici un cuvânt. Și, din ziua aceea n-a mai îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.
18. Mt.23.1.Lc.20.45. Atunci le-a vorbit Iisus mulțimilor și ucenicilor Săi,
19. Mt.23.2. zicând: «Pe scaunul lui Moise s-au așezat cărturarii și fariseii.
20. Mt.23.3. Deci, toate câte vă spun ei, faceți-le și păziți-le, dar după faptele lor să nu faceți, că ei zic, dar nu fac.
21. Mt.23.4. Ei leagă sarcini grele, dificile de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.
22. Mt.23.5.Mc.12.38.Lc.20.46. Păziți-vă de ei, că toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își lătesc filacterele* și-și măresc ciucurii de la poale;
23. Mt.23.6.Mc.12.39.Lc.20.46. iubesc locurile din capul mesei la ospete și scaunele dintâi în sinagogi;
24. Mt.23.7.Mc.12.38.Lc.20.46. le place să umble îmbrăcați în haine lungi și să le facă lumea plecăciuni în piețe, numindu-i: "rabi"! ;
25. Mc.12.40.Lc.20.47. casele văduvelor le secătuiesc, în timp ce, de ochii lumii, se roagă îndelung: de aceea, o mai mare osândă vor primi.
26. Mt.23.8. Voi să nu vă lăsați numiți “rabi” sau învățători, fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru, Hristos, iar voi, toți, sunteți frați.
27. Mt.23.9. Și "tată" sau "părinte" să nu numiți pe nimeni pe pământ, fiindcă Tatăl vostru Unul singur este: Cel din ceruri.
28. Mt.23.10. Nici "dascăli" sau "îndrumători" să nu vă numiți, pentru că Unul singur este Îndrumătorul vostru: Hristos.
29. Mt.23.11. Și cel ce este mai mare între voi să fie slujitorul vostru.

30. Mt.23.12. Cel ce se va înălța pe sine va fi smerit; și cel ce se va smeri pe sine va fi înălțat.

CAP. 72.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (5)

Iisus îi mustră aspru pe cărturarii și fariseii fățarnici.

1. Mt.23.13. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că închideți Împărăția cerurilor înaintea oamenilor: nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.

2. Mt.23.14. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că secătuiți casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi: de aceea, o mai mare osândă veți lua.

3. Mt.23.15. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un prozelit*: și, după ce a ajuns tovarăș de credință cu voi, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât voi.

4. Mt.23.16. Vai vouă, călăuze oarbe, care ziceți: ‘Cel ce se jură pe templu nu este legat de jurământul lui; dar dacă se jură pe aurul templului se leagă pe sine’.

5. Mt.23.17. Nebuni și orbi! Ce este mai mare: aurul, sau templul care sfințește aurul?

6. Mt.23.18. Și: “Dacă se jură cineva pe altar* nu este nimic; dar dacă se jură pe darul de pe el se leagă pe sine”.

7. Mt.23.19. Nebuni și orbi! Ce este mai mare: darul, sau altarul* care sfințește darul ?

8. Mt.23.20. Deci, cine se jură pe altar, se jură pe el și pe tot ce este pe el;

9. Mt.23.21. cine se jură pe templu, se jură pe el și pe Cel Ce locuiește în el;

10. Mt.23.22. și cine se jură pe cer se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel Ce șade pe el.

11. Mt.23.23. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că dați zeciuială din mentă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile mai importante din Lege: dreptatea, mila și credința: pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

12. Mt.23.24. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul, dar înghițiți cămila !

13. Mt.23.25. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de lăcomie și nedreptate.

14. Mt.23.26. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului ca să fie curată și cea de afară.

15. Mt.23.27. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că semănați cu mormintele văruite care, pe dinafară se arată frumoase, dar înăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția.

16. Mt.23.28. Așa și voi: pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.

17. Mt.23.29. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele proorocilor, împodobiți pe ale dreptilor

18. Mt.23.30. și ziceți: “Dacă am fi fost noi în zilele părinților noștri n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea sângelui proorocilor !”.

19. Mt.23.31. Prin aceasta, voi înșivă mărturisiți că sunteți fiii celor ce i-au omorât pe prooroci.

20. Mt.23.32. Voi, deci, întreceți măsura părinților voștri !

21. Mt.23.33. Șerpi, pui de vipere, cum veți scăpa de osânda gheenei ?

22. Mt.23.34. De aceea, iată, Eu trimit la voi prooroci, înțelepți și cărturari: dintre ei veți ucide și răstigni, dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți prigoni din cetate în cetate,

23. Mt.23.35. ca să cadă asupra voastră tot sângele nevinovat ce s-a vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar.

24. Mt.23.36. **Adevăr grăiesc vouă, toate acestea vor veni peste neamul acesta ! »**

CAP. 73.

DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (6)

Irod vrea să-L omoare pe Iisus. Iisus muștră Ierusalimul. Semnele vremurilor și Împărăția lui Dumnezeu. Scopul venirii Fiului omului în lume.

Foc pe pământ. Al doilea botez al lui Iisus. O văduvă săracă ne dă pildă cum să-L urmăm pe Iisus.

1. Lc.13.31. **În ziua aceea s-au apropiat de El unii dintre farisei și I-au zis: “Pleacă de aici, că Irod vrea să Te omoare”.**

2. Lc.13.32. **Și El le-a zis: «Mergeți și spuneți vulpii aceleia: “Iată, alung demonii și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi;**

3. Lc.13.33. **dar trebuie să umblu astăzi, mâine și în ziua următoare, fiindcă nu este cu putință să piară prooroc afară din Ierusalim.**

4. Lc.13.34.Mt.23.37. **Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am voit să adun pe fiii tăi cum își strânge pasărea puii sub aripi și n-ați vrut.**

5. Mt.23.38.Lc.13.35. **Iată, vi se lasă casa pustie:**

6. Mt.23.39.Lc.13.35. **Vă spun că nu Mă veți mai vedea până ce va veni vremea când veți zice: “Binecuvântat este Cel Ce vine întru Numele Domnului !” »**

7. Lc.17.20. **Și fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, El le-a răspuns: « Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip văzut.**

8. Lc.17.21. **Nu se va zice: “Iat-o aici” sau: “Iat-o acolo!” Că, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».**

9. Lc.12.54. **Iar mulțimilor le spunea: «Când vedeți un nor ridicându-se la apus îndată ziceți că vine ploaia, și așa este ;**

10. Lc.12.55. **iar când vedeți suflând vântul de la miazăzi ziceți că va fi arșiță, și așa este.**

11. Lc.12.56. **Fățarnicilor, fața pământului și a cerului știți s-o deslușiți, dar vremea aceasta cum de n-o deosebiți ?**

12. Lc.12.57. **Și pentru ce nu judecați prin voi înșivă ce este drept ?**

13. Lc.12.58. **Când mergi cu potrivnicul* tău la judecată, fă efortul să te împaci cu el pe cale, ca nu cumva *pârâșul* să te târască înaintea judecătorului, iar judecătorul să te dea pe mâna executorului și să fii aruncat în închisoare:**

14. Lc.12.59. **Îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și cel din urmă bănuț*.**

15. Lc.12.49. **Foc am venit să arunc pe pământ și cât aș vrea să fie acum aprins !**

16. Lc.12.50. **Și cu botez am a Mă boteza și câtă nerăbdare am până se va împlini !**

17. Lc.12.51.Mt.10.34. **Gândiți că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci, mai degrabă, sabie și dezbinare !**

18. Lc.12.52. **De acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi și doi împotriva a trei,**

19. Mt.10.35.Lc.12.53. **fiindcă am venit să dezbin pe tată împotriva fiului și pe fiu împotriva tatălui; pe mamă împotriva fiicei și pe fiică împotriva mamei; pe soacră împotriva nurorii și pe noră împotriva soacrei ;**

20. Mt.10.36. **și dușmanii omului sunt cei din casa lui.**

21. Mt.10.37. Cel ce-și iubește tatăl ori mama mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cel ce-și iubește fiul ori fiica mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.
22. Mt.10.38. Cel ce nu-și ia crucea lui și vine după Mine nu este vrednic de Mine.
23. Mt.10.39. Cine caută să-și păstreze viața o va pierde, iar cel ce-și pierde viața pentru Mine o va câștiga”.
24. Mc.12.41.Lc.21.1. Și șezând în preajma vistieriei templului, Iisus privea cu luare-aminte cum mulțimea aruncă bani în vistierie.
25. Lc.21.1. A văzut pe cei bogați aruncându-și darurile.
26. Mc.12.41. Mulți, care erau bogați, aruncau mult.
27. Lc.21.2.Mc.12.42. A văzut și pe o văduvă săracă aruncând acolo două leptale*, care fac un codrant*.
28. Mc.12.43.Lc.21.3. Atunci Iisus i-a chemat la Sine pe ucenicii Săi și le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă că această văduvă săracă a dăruit mai mult decât toți ceilalți,
29. Mc.12.44. Lc.21.4. fiindcă toți aceștia au aruncat daruri din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce mai avea ca să trăiască”.

CAP. 74.

MOTIVUL PENTRU CARE N-A CREZUT POPORUL ALES ÎN FIUL LUI DUMNEZEU:

ORBIREA SPIRITUALĂ, SINONIMĂ CU ÎMPIETRIREA INIMII

Ultimul apel adresat de Iisus mulțimilor, sau testamentul exoteric al lui Iisus.

1. Lc.21.37. Și ziua era în templu și-i învăța, iar noaptea, ieșind, o petrecea pe muntele numit al Măslinilor.
2. Lc.21.38. Și tot poporul venea dis-de-diminează la El, în templu, ca să-L asculte.
3. In.12.37. Dar, deși a făcut atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau în El,
4. In.12.38. spre a se împlini cele spuse de Isaia, proorocul: “Doamne, cine a dat crezare celor auzite de la noi? Și brațul Domnului cui i s-a descoperit ?”
5. In.12.39. De aceea nu puteau să creadă, pentru că iarăși a zis Isaia:
6. In.12.40. “El ochii lor i-a orbit și inima le-a împietrit-o, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec”.
7. In.12.41. Acestea le-a zis Isaia când a văzut slava Lui și a grăit despre El.
8. In.12.42. Totuși, și dintre căpetenii mulți au crezut în El, dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față ca să nu fie izgoniți din sinagogă,
9. In.12.43. întrucât au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.
10. In.12.44. Iar Iisus a strigat, zicând: “Cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel Ce M-a trimis pe Mine.
11. In.12.45. Și cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
12. In.12.46. Eu, Lumină am venit să fiu în lume, ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.
13. In.12.47. Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, fiindcă Eu n-am venit să judec lumea, ci s-o mântuiesc.
14. In.12.48. Pe acela care Mă respinge pe Mine, neprimind cuvintele Mele, are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de apoi,
15. In.12.49. pentru că Eu n-am vorbit de la Mine, ci Tatăl Care M-a trimis, El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum să vorbesc.
16. In.12.50. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea, toate câte vi le spun Eu, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl”.

CAP. 75.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (1)

Neatrăinicia lucrărilor omenești. Ucenicii vor să cunoască vremea sfârșitului lucrărilor omenești și semnul Celei de a doua veniri a Fiului omului. Războaiele, cutremurele, ciurmile, hristoșii mincinoși etc. sunt semne care marchează doar începutul durerilor.

1. Mt.24.1.Mc.13.1. Și ieșind Iisus din templu, pe când mergea, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile templului.

2. Lc.21.5.Mc.13.1. Și pe când vorbeau unii despre templu, că este împodobit cu pietre frumoase și cu podoabe, unul dintre ucenicii Lui I-a zis: "Învățătorule, privește ce pietre și ce zidiri!"

3. Mt.24.2.Mc.13.2. Iar El, răspunzând, le-a zis: "Vedeți voi toate aceste zidiri mărețe?"

4. Mt.24.2.Mc.13.2.Lc.21.6. Adevăr grăiesc vouă: vor veni zile când, din ceea ce vedeți, nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu se risipească".

5. Mt.24.3.Mc.13.3. Și șezând El pe Muntele Măslinilor, în fața templului,

6. Mt.24.3.Mc.13.3. ucenicii Săi, Petru, Iacov, Ioan și Andrei, s-au apropiat de El la o parte și I-au zis:

7. Mc.13.4.Mt.24.3.Lc.21.7. "Învățătorule, spune-ne când se vor petrece acestea și care este semnul când ele au să fie? Care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?"

8. Mc.13.5.Lc.21.8.Mt.24.4. Iisus a început atunci să le spună: « Fiți atenți să nu vă amăgească cineva.

9. Mt.24.5.Mc.13.6.Lc.21.8. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: "Eu sunt Hristos!", și: "Vremea s-a apropiat!" Și pe mulți îi vor înșela. Să nu mergeți după ei!

10. Mt.24.6.Mc.13.7.Lc.21.9. Când veți auzi de războaie, de zvonuri de războaie și de răscoale, să nu vă tulburați și să nu vă înspăimântați, pentru că mai întâi acestea trebuie să fie, dar sfârșitul nu va fi curând.

11. Mc.13.8.Lc.21.10.Mt.24.8. Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție;

12. Lc.21.11.Mc.13.8.Mt.24.7. pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete, tulburări și ciumi; și spaima vor fi și semne mari în cer.

13. Mt.24.8.Mc.13.8. Dar toate acestea sunt doar începutul durerilor nașterii.

CAP. 76.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (2)

Datoria primordială a oricărui creștin este să propovăduiască Evanghelia chiar cu prețul vieții. Sfârșitul va veni când această Evanghelie se va propovădui în toată lumea.

1. Mt.10.16. Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, deci, prudenți ca șerpii și simpli ca porumbeii.

2. Mt.10.17. Mc.13.9. Luați seama la voi înșivă și păziți-vă de oameni.

3. Lc.21.12.Mt.24.9.Mc.13.9. Că, înainte de toate acestea, vor pune mâinele pe voi și vă vor prigoni; veți fi duși cu de-a sila înaintea sinedriurilor*, a dregătorilor și a împăraților; ei vă vor da la chinuri, vă vor arunca în închisori, veți fi bătuți și omorâți; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.

4. Mt.10.18.Lc.21.13.Mc.13.9. Și fi-va aceasta pentru voi prilej de mărturisire înaintea lor și înaintea neamurilor.

5. Mt.24.10. Atunci mulți vor cădea și se vor vinde unii pe alții și se vor urî.
6. Mt.10.19.Mc.13.11.Lc.12.11. Când vă vor da pe mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă dinainte cum veți răspunde sau ce veți vorbi pentru apărarea voastră,
7. Mc.13.11.Mt.10.19.Lc.12.12. că în ceasul acela vi se va da vouă ce să vorbiți,
8. Mt.10.20.Mc.13.11. fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
9. Lc.21.14. Puneți deci în inimile voastre să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde:
10. Lc.21.15. fiindcă vă voi da o gură și o înțelepciune căreia toți potrivnicii voștri nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva.
11. Lc.21.16. Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri și vor ucide dintre voi.
12. Mt.10.21.Mc.13.12. Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe fiul său; și copiii se vor scula împotriva părinților și-i vor omorî;
13. Mt.10.22.Mc.13.13.Lc.21.17. și veți fi urâți de toți pentru Numele Meu,
14. Lc.21.18. dar nici un fir de păr din cap nu vi se va pierde.
15. Mt.24.11. Si mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.
16. Mt.24.12. Iar din cauza înmulțirii fărădelegii iubirea multora se va răci;
17. Mt.24.13.Mt.10.22.Mc.13.13. dar cine va răbda până la sfârșit, acela se va mântui,
18. Lc.21.19. fiindcă prin răbdarea voastră vă veți câștiga sufletele.
19. Mc.13.10.Mt.24.14. Însă pe prim loc trebuie ca Evanghelia aceasta a Împărăției să fie propovăduită în toată lumea, spre mărturie tuturor neamurilor:
20. Mt.24.14. atunci va veni sfârșitul.
21. Mt.10.23. Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți în alta. Adevărat vă spun că nu veți sfârși cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.
22. Mt.10.24.Lc.6.40. Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici servul mai presus de domnul său,
23. Lc.6.40. dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.
24. Mt.10.25. Este destul ucenicului să fie ca învățătorul lui și servului ca domnul său. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu atât mai mult pe cei din casa Lui !
25. Mt.10.26. Așa că nu vă temeți de ei. Că nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit și nimic tănuit care să nu fie cunoscut.
26. Mt.10.27. Ce vă grăiesc Eu în întuneric, voi să spuneți în lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.
27. Mt.10.28. Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar sufletul nu-l pot ucide: temeți-vă mai degrabă de Acela Care poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.
28. Mt.10.29. Nu se vând două vrăbii pentru un asarion*? Totuși, niciuna dintre ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.
29. Mt.10.30. Cât despre voi, până și firele de păr, toate vă sunt numărate.
30. Mt.10.31. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
31. Mt.10.32. De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.
32. Mt.10.33. Dar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

CAP. 77.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (3)

Pustiirea Ierusalimului. Urâciunea pustiitorului. Necazul cel mare. Semne în soare, în lună și în stele. Hristoșii și proorocii mincinoși apar pe fondul strâmtorărilor de pe pământ.

1. Lc.21.20. Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că s-a apropiat pustiirea lui.

2. Mt.24.15.Mc.13.14. Deci când veți vedea “urâciunea* pustiirii” ce s-a zis prin Daniel, proorocul, stând unde nu se cuvine - “așezată în Locul sfânt*” - cine citește să înțeleagă ! -,

3. Lc.21.21.Mt.24.16.Mc.13.14. atunci cei din Iudeea să fugă în munți, cei din mijlocul Ierusalimului să plece, iar cei de pe ogoare să nu intre în el.

4. Mc.13.15.Mt.24.17. Cel ce va fi pe casă să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă ;

5. Mt.24.18.Mc.13.16. și cel ce va fi pe ogor să nu se întoarcă să-și ia haina.

6. Mt.24.19.Mc.13.17.Lc.21.23. Vai de cele însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea, că va fi în țară mare strâmtorare și mânie împotriva poporului acestuia.

7. Lc.21.24. Vor cădea sub ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până se vor împlini vremurile neamurilor.

8. Mc.13.18.Mt.24.20. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici sâmbăta,

9. Mc.13.19.Mt.24.21. pentru că în zilele acelea va fi mare strâmtorare și un necaz cum n-a mai fost de la începutul făpturii pe care a zidit-o Dumnezeu și nici nu va mai fi.

10. Lc.21.22. Fiindcă acelea sunt zilele răzbnării, ca să se îplinească toate cele scrise.

11. Mc.13.24.Lc.21.25.Mt.24.29. Îndată, după acele zile de necaz, vor fi semne în soare, în lună și în stele : “Soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lucirea ei,

12. Mt.24.29.Mc.13.25. stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor clătina.

13. Lc.21.25. Iar pe pământ spaimă și nedumerire întru neamuri din pricina vuietului mării și al valurilor;

14. Lc.21.26. și oamenii vor muri de frică în așteptarea celor ce au să vină peste lume, că puterile cerurilor se vor clătina.

15. Mc.13.20.Mt.24.22. Și, dacă Domnul n-ar scurta zilele acelea, nici un trup n-ar scăpa; dar, de dragul celor aleși, pe care El i-a ales, va scurta acele zile ».

16. Lc.17.22. Și le-a zis ucenicilor Săi: «Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului și n-o veți vedea.

17. Mt.24.23.Mc.13.21.Lc.17.23. Atunci, dacă vă va spune cineva: “Iată, aici este Mesia”, sau: “Iată-L acolo”, să nu-i credeți, să nu vă duceți, nici să-i urmați.

18. Mt.24.24.Mc.13.22. Că se vor scula hrstoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne mari și minuni ca să-i înșele, de va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

19. Mc.13.23.Mt.24.25. Păziți-vă, iată, vi le-am spus toate dinainte.

20. Mt.24.26. Deci, dacă vă vor zice: “Iată-L în pustie”, să nu ieșiți!; “Iată-L în cămări!”, să nu credeți !

21. Mt.24.27.Lc.17.24. Că, precum fulgerul iese luminând de la răsărit, de la o margine a cerului, până la apus, la cealaltă margine, așa va fi și venirea Fiului omului în ziua Sa.

22. Lc.17.25. Dar mai întâi El trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta.

CAP. 78.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (4)

Semnul Fiului omului. Pilda smochinului care înfrunzește. Momentul celei de a doua veniri a Fiului omului - secret absolut al Tatălui ceresc. Similitudini istorice cu vremurile lui Noe și Lot. Cine uită trecutul riscă să-l repete.

1. Mt.24.30.Mc.13.26.Lc.21.27. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului și toate semințiile pământului vor plânge când Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere multă și cu slavă.
2. Mt.24.31.Mc.13.27. El îi va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și-i vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la marginile lor.
3. Lc.21.28. Când vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie ».
4. Lc.21.29.Mt.24.32.Mc.13.28. Și le-a zis: «De la smochin și de la toți copacii învățați pilda:
5. Lc.21.30.Mt.24.32.Mc.13.28. când mlădița lor devine fragedă și înfrunzește, voi înșivă știți că vara este aproape.
6. Mt.24.33.Mc.13.29.Lc.21.31. Tot așa, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, este la uși.
7. Mt.24.34.Mc.13.30.Lc.21.32. Adevăr grăiesc vouă : Nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea.
8. Mt.24.35.Mc.13.31.Lc.21.33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
9. Mt.24.36.Mc.13.32. Însă despre ziua sau ceasul acela nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
10. Mc.13.33. Luați aminte, vegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea.
11. Mt.24.37.Lc.17.26. Precum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi și venirea Fiului omului.
12. Mt.24.38.Lc.17.27. Că, precum în zilele acelea, dinainte de potop, oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie
13. Mt.24.39.Lc.17.27. și n-au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și venirea Fiului omului.
14. Lc.17.28. De asemenea, în zilele lui Lot mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau,
15. Lc.17.29. dar în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma a plouat foc și pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți:
16. Lc.17.30. la fel va fi în ziua în care Se va arăta Fiul omului.
17. Lc.17.31. În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei, iar lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi.
18. Lc.17.32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot:
19. Lc.17.33.Mt.10.39. cel ce va căuta să-și scape viața o va pierde; iar cel ce-și va pierde viața pentru Mine o va câștiga !
20. Lc.17.34. Vă spun: În noaptea aceea, din doi care vor fi într-un pat, unul va fi luat și altul lăsat.
21. Mt.24.40.Lc.17.36. Din doi care vor fi pe ogor, unul va fi luat și altul lăsat.
22. Mt.24.41.Lc.17.35. Din două care vor măcina împreună, una va fi luată și alta lăsată».
23. Lc.17.37.Mt.24.28. Ucenicii L-au întrebat: “Unde, Doamne?” Iar El le-a răspuns: «Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.
24. Mt.24.42. Vegheați, deci, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru !

CAP. 79.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (5)

A doua venire a Fiului omului înfățișată în pilda stăpânului care se întoarce

de la nuntă, în pilda furului care vine când nu te aștepti și în pilda celor zece fecioare.

1. Lc.12.35. Mijlocul să vă fie încins și făcliile aprinse.
2. Lc.12.36. Fiți asemenea servilor care, așteptându-și stăpânul să se întoarcă de la nuntă și venind el și bătând, îndată să-i deschidă.
3. Lc.12.37. Fericiți sunt servii aceia pe care stăpânul îi va afla veghind la venirea lui! Adevăr grăiesc vouă că se va încinge și-i va așeza la masă și, apropiindu-se, le va sluji.
4. Lc.12.38. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la a treia, fericiți vor fi ei dacă îi va găsi veghind !
5. Mc.13.34. Este ca un om care, plecând în altă țară, își lasă casa dând servilor săi puterea, arătând fiecăruia care este datoria lui, iar portarului îi poruncește să vegheze.
6. Mc.13.35. Vegheați, deci, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața,
7. Mc.13.36. ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.
8. Mt.24.43.Lc.12.39. Și pe aceasta s-o știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.
9. Mt.24.44.Lc.12.40. De aceea, și voi fiți gata, că Fiul omului va veni în ceasul în care nu gândiți.
10. Mt.25.1. Atunci, Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care, luându-și candelile, au ieșit în întâmpinarea mirelui.
11. Mt.25.2. Cinci dintre ele erau nechibzuite și cinci prevăzătoare.
12. Mt.25.3. Cele nechibzuite, luându-și candelile, n-au luat cu ele și untdelemn;
13. Mt.25.4. dar cele prevăzătoare, odată cu candelile, și-au luat și untdelemn în vase.
14. Mt.25.5. Întârziind însă mirele, au ațipit toate și au adormit.
15. Mt.25.6. La miezul nopții s-a auzit un strigăt: "Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare !"
16. Mt.25.7. Atunci s-au sculat toate fecioarele acelea și și-au pregătit candelile.
17. Mt.25.8. Cele nechibzuite le-au zis celor prevăzătoare: "Dați-ne din untdelemnul vostru, că ni se sting candelile".
18. Mt.25.9. Cele prevăzătoare le-au răspuns: "Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; mergeți, mai bine, la cei ce vând și cumpărați-vă!"
19. Mt.25.10. Pe când se duceau ele să cumpere, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu El la nuntă și ușa s-a încuiat.
20. Mt.25.11. Mai târziu au venit și celelalte fecioare, zicând: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"
21. Mt.25.12. Dar El, răspunzând, le-a zis: "Adevăr zic vouă: Nu vă cunosc pe voi !"
22. Mt.25.13. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.

CAP. 80.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (6)

A doua venire a Fiului omului înfățișată în pilda talanților și în pilda slujitorilor loiali și a slujitorilor neloiali.

1. Mt.25.14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, plecând departe, și-a chemat slujitorii și le-a încredințat averea:
2. Mt.25.15. unuia i-a dat cinci talanți*, altuia doi și altuia unul: fiecăruia după puterea lui, și a plecat.
3. Mt.25.16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci.

4. Mt.25.17. La fel, cel cu doi a câștigat alți doi.
5. Mt.25.18. Dar cel ce primise un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns arginții stăpânului său.
6. Mt.25.19. După multă vreme, stăpânul slujitorilor aceloră s-a întors și le-a cerut socoteala.
7. Mt.25.20. Apropiindu-se cel care primise cei cinci talanți, a adus alți cinci, zicând: “Doamne, cinci talanți mi-ai dat: iată, alți cinci am câștigat cu ei”.
8. Mt.25.21. Stăpânul său i-a zis: “Bine, serv bun și credincios: peste puțin ai fost credincios, peste mult te voi pune: intră în bucuria stăpânului tău”.
9. Mt.25.22. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: “Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată, alți doi am câștigat cu ei”.
10. Mt.25.23. Zis-a lui stăpânul: “Bine, serv bun și credincios, peste puțin ai fost credincios, peste mult te voi pune: intră în bucuria stăpânului tău”.
11. Mt.25.24. Apropiindu-se și cel ce primise un talant, a zis: “Doamne, te-am știut om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat;
12. Mt.25.25. și, temându-mă, m-am dus și am ascuns talantul în pământ: acum, iată ce este al tău”.
13. Mt.25.26. Dar stăpânul său, răspunzând, i-a zis: “Serv viclean și leneș! Știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat:
14. Mt.25.27. se cuvenea, deci, să-mi fi dat arginții la zarafi*, iar eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă !
15. Mt.25.28. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți,
16. Mt.25.29. întrucât celui ce are i se va da și-i va prisosi, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are !
17. Mt.25.30. Iar pe servul acesta netrebnic aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților ».
18. Lc.12.41. Petru I-a zis : “Doamne, pentru noi spui pilda aceasta, sau pentru toți?”
19. Lc.12.42.Mt.24.45. Și a zis Domnul: «Cine este economul* credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste ceata slugilor sale ca să le dea la timp partea lor de hrană ?
20. Lc.12.43.Mt.24.46. Fericit este servul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa !
21. Lc.12.44.Mt.24.47. Adevăr grăiesc vouă că îl va pune peste toate avuțiile sale.
22. Mt.24.48.Lc.12.45. Dar dacă este un slujitor rău, care zice în inima lui: “Stăpânul meu întârzie să vină !”
23. Mt.24.49.Lc.12.45. Dacă va începe să bată pe slugi, pe slujnice și pe tovarășii săi de slujbă, să mănânce și să bea cu bețivii,
24. Mt.24.50.Lc.12.46. stăpânul slujitorului acela va veni în ziua când el nu se așteaptă și în ceasul pe care el nu-l știe,
25. Mt.24.51.Lc.12.46. îl va despica în două și-i va rânduia partea cu fățarnicii: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
26. Lc.12.47. Servul acela, care a știut voia stăpânului, dar nu s-a pregătit, nici n-a lucrat după voia lui, va fi bătut mult.
27. Lc.12.48. Dar cine n-a știut și a făcut lucruri vrednice de bătaie, puțin va fi bătut. Cui i s-a dat mult, mult i se va cere; și cui i s-a încredințat mult, mai mult i se va cere.

CAP. 81.

CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (7)

Necesitatea unei vieți cumpătate. Necesitatea vegherii și a rugăciunii permanente. Pilda judecătorului care n-are frică de Dumnezeu și rușine de oameni. Judecata de apoi.

1. Lc.21.34. Luați seama la voi înșivă, să nu vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu grijile vieții acesteia și ziua aceea să vină peste voi fără veste,
2. Lc.21.35. fiindcă va veni ca o mreață peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.
3. Lc.21.36. Vegheați, deci, în tot timpul, rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați *drepti* înaintea Fiului omului.
4. Mc.13.37. Ce zic vouă, zic tuturor: Vegheați ! »
5. Lc.18.1. Iisus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage neîncetat și să nu-și piardă nădejdea.
6. Lc.18.2. El le-a zis: « Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.
7. Lc.18.3. În cetatea aceea era și o văduvă care venea des la el și-i zicea: “Fă-mi dreptate față potrivnicul meu”.
8. Lc.18.4. Multă vreme n-a voit, dar, în urmă, și-a zis: “Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,
9. Lc.18.5. totuși, pentru că văduva aceasta nu-mi dă pace, îi voi face dreptate, ca să nu vină mereu să mă necăjească”.
10. Lc.18.6. Și Domnul a adăugat: « Auziți ce zice judecătorul nedrept ?
11. Lc.18.7. Și Dumnezeu nu va face, oare, dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El și pentru care El rabdă îndelung ?
12. Lc.18.8. Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar, când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ ?
13. Mt.25.31. Când va veni Fiul omului întru slava Sa și toți *sfinții* îngeri împreună cu El, va șede pe tronul slavei Sale
14. Mt.25.32. și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. Și-i va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;
15. Mt.25.33. și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga.
16. Mt.25.34. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: “Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, și moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii:
17. Mt.25.35. că flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;
18. Mt.25.36. gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în închisoare am fost și ați venit la Mine”.
19. Mt.25.37. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: “Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei ?
20. Mt.25.38. Când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat ?
21. Mt.25.39. Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la Tine ?”
22. Mt.25.40. Răspunzând, Împăratul le va zice: “Adevăr grăiesc vouă: întrucât ați făcut acestea unuia dintr’acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut”.
23. Mt.25.41. Apoi va zice celor de la stânga: “Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,
24. Mt.25.42. că am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;
25. Mt.25.43. străin am fost și nu M-ați primit; gol și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu M-ați cercetat”.
26. Mt.25.44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: “Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu Te-am slujit ?”
27. Mt.25.45. Iar El, răspunzând, le va zice: “Adevăr grăiesc vouă: întrucât n-ați făcut acestea unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi-ați făcut”.

28. Mt.25.46. Și vor merge aceștia la pedeapsă veșnică, iar cei dreapți la viață veșnică».

CAP. 82.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (1)

Iisus anunță jertfa Sa. Liderii religioși se sfătuiesc cum să-L prindă pe Iisus ca să-L omoare. Trădarea lui Iuda. Pregătirea Paștilor.

1. Mt.26.1. După ce a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis către ucenicii Săi:
2. Mt.26.2. “Știți că după două zile vor fi Paștile și Fiul omului Se va da pe Sine să fie răstignit!”
3. Lc.22.1.Mc.14.1. Sărbătoarea Azimelor, numită Paști, se apropia.
4. Mt.26.3.Lc.22.2.Mc.14.1. Atunci arhieriei, cărturarii și bătrânii poporului, s-au adunat în curtea arhierelui care se numea Caiafa
5. Mt.26.4.Lc.22.2.Mc.14.1. și s-au sfătuit să prindă pe Iisus cu vicleșug, ca să-L omoare. Fiindcă se temeau de popor,
6. Mt.26.5.Mc.14.2. ei ziceau: “Nu în timpul sărbătorii, ca să nu fie tulburare în popor”.
7. Lc.22.3.Mt.26.14.Mc.14.10. Atunci a intrat satana în Iuda din Cariot, care era din numărul celor doisprezece.
8. Lc.22.4.Mt.26.14.Mc.14.10. Iuda s-a dus să se înțeleagă cu arhieriei și cu căpeteniile străjerilor templului cum să-L dea pe Iisus în mâinile lor.
9. Mt.26.15. El le-a zis: “Ce vreți să-mi dați și eu vi-L voi da în mâini?”
10. Mc.14.11.Lc.22.5.Mt.26.15. Auzind ei aceasta, s-au bucurat și s-au învoit să-i dea bani. Și i-au cântărit treizeci de arginți*.
11. Lc.22.6.Mt.26.16.Mc.14.11. El a primit și, din clipa aceea, căuta prilej potrivit să-L dea în mâna lor fără știrea poporului.
12. Lc.22.7. Și a sosit ziua Azimelor, în care trebuiau jertfite Paștile.
13. Mc.14.12.Lc.22.8. În ziua dintâi a Azimelor, când jertfeau Paștile, Iisus i-a trimis pe doi dintre ucenicii Săi, Petru și Ioan, și le-a zis: “Duceți-vă și pregătiți-ne Paștile ca să mâncăm”.
14. Lc.22.9.Mc.14.12.Mt.26.17. Și ei L-au întrebat: “Unde voiești să-Ți pregătim ca să mâncăm Paștile?”
15. Lc.22.10.Mc.14.13. El le-a răspuns: «Iată, când veți intra în cetate, vă va întâmpina un om ducând un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra
16. Lc.22.11.Mc.14.14.Mt.26.18. și spuneți stăpânului casei: Învățătorul îți zice: “Vremea Mea este aproape: la tine voi face Paștile cu ucenicii Mei. Unde este camera de oaspeți în care să mâncăm Paștile cu ucenicii Mei?”
17. Lc.22.12.Mc.14.15. Iar el vă va arăta o cameră mare la etaj, așternută gata: acolo să pregătiți pentru noi ».
18. Mt.26.19.Mc.14.16.Lc.22.13. Ucenicii au făcut cum le poruncise Iisus: au plecat și, ajungând în cetate, au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștile.

CAP. 83.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (2)

Împărtășirea cu trupul și sângele Domnului. Iisus spală picioarele ucenicilor. Iisus anunță că printre cei ce se împărtășesc cu trupul și sângele Său se află și trădători.

1. Mc.14.17.Mt.26.20. Seara, Iisus a venit cu cei doisprezece.

2. Lc.22.14.Mt.26.20. Când a sosit ceasul, S-a așezat la masă cu apostolii.
3. Lc.22.15.Mt.26.26.Mc.14.22. Pe când mâncau ei, El le-a zis: “Am dorit mult să mănânc aceste Paști cu voi, înainte de patima Mea
4. Lc.22.16. pentru că, de acum, nu le voi mai mânca până când se vor fi desăvârșit în Împărăția lui Dumnezeu”.
5. Mt.26.26.Mc.14.22.Lc.22.19. Și luând pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat lor, zicând: “Luați, mâncați, acesta este trupul Meu care se dă pentru voi; să faceți aceasta spre pomenirea Mea”.
6. Lc.22.17.Mt.26.27.Mc.14.23. Și luând paharul și mulțumind, l-a dat lor, zicând: “Beți dintru acesta toți.
7. Mt.26.28.Mc.14.24.Lc.22.20. Acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.
8. Mt.26.29.Mc.14.25.Lc.22.18. Adevăr grăiesc vouă că, de acum, nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu”.
9. Mc.14.23. ...Și au băut toți din el.
10. In.13.1. Înainte de sărbătoarea Paștilor, știind Iisus că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și iubind pe ai Săi, care erau în lume, până la sfârșit i-a iubit.
11. In.13.2. Și făcându-se Cină și punând diavolul în inima lui Iuda, Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
12. In.13.3. Iisus, știind că Tatăl pe toate I le-a dat în mâini, că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,
13. In.13.4. S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de haine și luând un ștergar, S-a încins cu el;
14. In.13.5. apoi a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
15. In.13.6. A venit, deci, la Simon Petru. Și Petru I-a zis: “Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”
16. In.13.7. Răspunzând, Iisus i-a zis: “Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei înțelege după aceea”.
17. In.13.8. Petru I-a zis: “Niciodată nu-mi vei spăla *Tu mie* picioarele!” Iisus i-a răspuns: “Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine”.
18. In.13.9. Simon Petru I-a zis: “Doamne, nu numai picioarele, ci și mâinile și capul...”
19. In.13.10. Iisus i-a zis: “Cel ce s-a îmbăiat n-are nevoie să i se spele decât picioarele ca să fie curat tot: și voi sunteți curați, dar nu toți”.
20. In.13.11. Fiindcă știa pe cel ce avea să-L vândă, de aceea a zis: “Nu toți sunteți curați”.
21. In.13.12. După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși și le-a zis: «Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu ?
22. In.13.13. Voi Mă numiți: “Învățătorul” și: “Domnul”, și bine ziceți, căci sunt.
23. In.13.14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
24. In.13.15. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut Eu.
25. In.13.16. Adevărul adevărat vă spun : nu este servul mai mare decât domnul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis.
26. In.13.17. Dacă știți acestea, ferice de voi dacă le veți face.
27. In.13.18. Nu despre voi toți grăiesc: cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura care zice: “Cel ce mănâncă pâinea cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea”.
28. In.13.19. Vă spun acestea de pe acum, înainte de a se petrece, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți că Eu sunt.

29. In.13.20. Adevăr, adevăr grăiesc vouă : cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.

30. Lc.22.21. Dar, iată, mâna celui ce Mă va vinde este cu Mine la masa aceasta ».

CAP. 84.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (3)

Descoperirea vânzătorului. Misiunea lui Iuda.

1. In.13.21.Mc.14.18.Mt.26.21. Zicând acestea, pe când ședeau la masă și mâncau, Iisus S-a tulburat în duhul Său, a mărturisit și a zis: “Adevăr grăiesc vouă: unul dintre voi, care mănâncă cu Mine, Mă va vinde”.

2. In.13.22. Ucenicii se uitau unii la alții și nu înțelegeau despre cine vorbește.

3. Lc.22.23.Mc.14.19.Mt.26.22. Și întristându-Se foarte, se întrebau unii pe alții care dintre ei ar fi acela care avea să facă aceasta. Și I-au zis unul după altul: “Nu cumva sunt eu, Doamne?”

4. Mt.26.23.Mc.14.20. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Este unul din cei doisprezece, care a întins cu Mine mâna în blid: el Mă va vinde...”

5. Lc.22.22.Mt.26.24.Mc.14.21. Negreșit, Fiul omului Se duce, după cum este scris despre El. Vai, însă, omului aceuia prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut !”

6. In.13.23. Unul dintre ucenici, acela pe care-l iubea Iisus, stătea la masă culcat la sânul lui Iisus.

7. In.13.24. Simon Petru i-a făcut semn să-L întrebe despre cine vorbește.

8. In.13.25. Și, căzând acesta la pieptul lui Iisus, I-a zis: “Doamne, cine este ?”

9. In.13.26. Iisus i-a răspuns: “Acela căruia îi voi înmuia o bucățică de pâine și i-o voi da”. Și, înmuind bucățica, i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon din Cariot.

10. Mt.26.25. Iuda, vânzătorul, a luat cuvântul și I-a zis: “Nu cumva sunt eu, Învățătorule?” “Da”, i-a răspuns Iisus, “tu ai zis !”

11. In.13.27. Cum a fost dată bucățica de pâine, a intrat satana în Iuda. Iisus i-a zis: “Ce vrei să faci, fă degrabă !”

12. In.13.28. Dar niciunul dintre cei ce ședeau la masă cu El n-a înțeles pentru ce i-a zis aceasta.

13. In.13.29. Unii gândeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Iisus voia să-i spună: “Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare”, sau îi porunca să dea ceva săracilor.

14. In.13.30. Acela, după ce a mâncat bucățica, a ieșit în grabă. Era noapte.

CAP. 85.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (4)

Proslăvirea Tatălui și a Fiului. Noua poruncă a iubirii. Noile condiții ale apostoliei.

Lăcașurile goale din casa Tatălui ceresc. Calea, adevărul și viața. Unitatea Fiului cu Tatăl.

Lucrările celui ce crede în Iisus.

1. In.13.31. După ce a ieșit Iuda, Iisus a zis: “Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost preaslăvit în El.

2. In.13.32. Dacă Dumnezeu a fost preaslăvit în El, Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuși și-L va proslăvi îndată.

3. In.13.33. Copilașilor, puțin timp mai sunt cu voi. Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor că unde Mă duc Eu ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.
4. In.13.34. Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții. Precum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți unii pe alții.
5. In.13.35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții”.
6. In.13.36. Petru I-a zis : “Doamne, unde Te duci?” Iisus i-a răspuns: “Unde Mă duc Eu tu nu poți să Mă urmezi acum, dar mai târziu Mă vei urma”.
7. In.13.37. “Doamne”, I-a zis Petru, “de ce nu pot să Te urmez acum ?”
8. Lc.22.31. Și a zis Domnul: “Simone, Simone, iată, Satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu,
9. Lc.22.32. dar Eu M-am rugat pentru tine să nu se piardă credința ta; iar tu, oarecând revenindu-ți, să-i întărești pe frații tăi”.
10. Lc.22.33.In.13.37. Petru I-a zis : “Doamne, de ce nu pot să te urmez acum ? Cu Tine sunt gata să merg și la închisoare și la moarte: eu îmi dau viața pentru Tine”.
11. In.13.38.Lc.22.34. Iisus I-a zis: “Îți vei da viața pentru Mine? Petre, adevăr zic ție că nu va cânta astăzi cocoșul până te vei lepăda de Mine de trei ori că nu Mă cunoști”.
12. Lc.22.35. Și le-a zis: “Când v-am trimis fără pungă, fără traistă și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva?” “De nimic”, I-au răspuns ei.
13. Lc.22.36. Și El le-a zis: « Acum, însă, cine are pungă, să și-o ia; tot așa și traista; și cine n-are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere,
14. Lc.22.37. fiindcă vă spun că trebuie să se împlinescă întru Mine Scriptura aceasta: “El a fost socotit în numărul celor fărădelege”, căci cele privitoare la Mine au ajuns la sfârșit ».
15. Lc.22.38. Ei I-au zis: “Doamne, iată aici două săbii”; și El le-a zis: “Destul !
16. In.14.1. Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
17. In.14.2. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri: dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
18. In.14.3. Și, după ce Mă voi duce și vă voi pregăti loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.
19. In.14.4. Știți unde Mă duc și știți și calea”.
20. In.14.5. Toma I-a zis: “Doamne, nu știm unde Te duci: cum putem ști calea ?”
21. In.14.6. Iisus i-a zis: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.
22. In.14.7. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Dar de acum Îl veți cunoaște: și L-ați și văzut”.
23. In.14.8. Filip I a zis : “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns”.
24. In.14.9. Iisus i-a zis: «De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: “Arată-ne pe Tatăl!”? »
25. In.14.10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuiește în Mine, face lucrările Lui.
26. In.14.11. Credeți-Mă că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine, iar de nu, credeți cel puțin lucrările acestea.
27. In.14.12. Adevărul adevărat vă spun: cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și chiar mai mari decât acestea va face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.
28. In.14.13. Și orice veți cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie preaslăvit în Fiul.
29. In.14.14. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

CAP. 86.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (5)

Noul Mângâietor: Duhul adevărului. Vestirea patimilor. Iisus lasă ucenicilor pacea Sa. Stăpânitorul lumii acesteia. Vierul și vița.

1. In.14.15. Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele
2. In.14.16. și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da alt Mângâietor, Care să fie cu voi în veac,
3. In.14.17. Duhul Adevărului, pe care lumea nu-L poate primi pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și întru voi va fi.
4. In.14.18. Nu vă voi lăsa orfani : voi veni iarăși la voi.
5. In.14.19. Peste puțin timp lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Pentru că Eu sunt viu, și voi veți fi vii.
6. In.14.20. În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.
7. In.14.21. Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește ; iar cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu, Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui ».
8. In.14.22. Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: “Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii ?”
9. In.14.23. Răspunzând, Iisus i-a zis: «Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.
10. In.14.24. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui Care M-a trimis.
11. In.14.25. V-am spus acestea cât sunt cu voi.
12. In.14.26. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt pe Care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța și vă va aminti toate câte vi le-am spus Eu.
13. In.14.27. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum v-o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să se înfricoșeze.
14. In.14.28. Ați auzit că v-am spus: “Mă duc și voi veni iarăși la voi”. Dacă M-ați iubi, v-ați bucura că v-am zis: “Mă duc la Tatăl”: pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.
15. In.14.29. Și v-am spus acestea acum, înainte ca ele să fie, pentru ca, atunci când vor fi, să credeți.
16. In.14.30. Nu voi mai vorbi mult cu voi fiindcă vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine,
17. In.14.31. dar vine pentru ca să cunoască lumea că Eu Îl iubesc pe Tatăl și fac așa cum Mi-a poruncit El. Sculați-vă, să mergem de aici !
18. In.15.1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul.
19. In.15.2. Orice mlădiță care este în Mine și n-aduce roadă El o taie; și orice mlădiță care aduce roadă o curăță ca să aducă și mai multă roadă.
20. In.15.3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi l-am spus.
21. In.15.4. Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă dacă nu rămâneți în Mine.
22. In.15.5. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în Mine și Eu în el aduce multă roadă, fiindcă despărțiți de Mine nu puteți face nimic.
23. In.15.6. Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară ca mlădiță neroditoare și se usucă; apoi sunt strânse, aruncate în foc și ard.
24. In.15.7. Dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, orice veți cere vi se va da vouă.

25. In.15.8. Aducând roadă multă, prin aceasta Tatăl Meu va fi preaslăvit și voi veți fi, astfel, ucenicii Mei.
26. In.15.9. Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți întru iubirea Mea.
27. In.15.10. Dacă păziți poruncile Mele veți rămâne în iubirea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în iubirea Lui.
28. In.15.11. Acestea vi le-am spus pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

CAP. 87.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (6)

Adevărata iubire merge până la sacrificiul suprem. Lumea urăște fără temei pe Hristos. Prigoana în Numele Domnului. Lucrarea Mângâietorului.

1. In.15.12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu.
2. In.15.13. Nu este dragoste mai mare decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.
3. In.15.14. Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu.
4. In.15.15. De acum nu vă mai numesc servi*, pentru că servul nu știe ce face stăpânul său, ci vă numesc prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
5. In.15.16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți să aduceți roadă și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
6. In.15.17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții.
7. In.15.18. Dacă vă urăște lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M-a urât.
8. In.15.19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.
9. In.15.20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: “Nu este servul mai mare decât stăpânul său”. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.
10. In.15.21. Iar toate acestea vi le vor face din cauza Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel Ce M-a trimis.
11. In.15.22. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar, acum, n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.
12. In.15.23. Cine Mă urăște pe Mine urăște și pe Tatăl Meu.
13. In.15.24. Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut n-ar avea păcat; dar acum le-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.
14. In.15.25. Dar aceasta pentru a se împlini cuvântul scris în Legea lor: “M-au urât pe nedrept”.
15. In.15.26. Când va veni Mângâietorul pe Care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului Care de la Tatăl porcede, El va mărturisi despre Mine.
16. In.15.27. Voi, deasemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.
17. In.16.1. Acestea vi le-am spus ca să nu vă poticniți.
18. In.16.2. Au să vă excludă din sinagogi: ba încă va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că-L slujește pe Dumnezeu.
19. In.16.3. Și se vor purta așa cu voi pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.
20. In.16.4. V-am spus acestea pentru ca, atunci când le va veni ceasul, să vă amintiți că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

21. In.16.5. Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni dintre voi nu Mă întreabă: “Unde Te duci?”
22. In.16.6. Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.
23. In.16.7. Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc, căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.
24. In.16.8. Și venind, El va conștientiza lumea în ce privește păcatul, dreptatea și judecata.
25. In.16.9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;
26. In.16.10. în ce privește dreptatea: fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea;
27. In.16.11. în ce privește judecata, fiindcă stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat.
28. In.16.12. Am încă multe a vă spune, dar acum nu le puteți purta.
29. In.16.13. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, vă va călăuzi întru tot adevărul, fiindcă El nu de la Sine va grăi, ci va grăi tot ce va fi auzit și pe cele viitoare vi le va vesti.
30. In.16.14. Acela Mă va slăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.
31. In.16.15. Tot ce are Tatăl este al Meu: de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.
32. In.16.16. Puțin și nu Mă veți mai vedea; și iarăși puțin și Mă veți vedea, *pentru că Mă duc la Tatăl* ».
33. In.16.17. Unii dintre ucenicii Lui au zis între ei: « Ce înseamnă cuvintele acestea: “Puțin și nu Mă veți mai vedea”; și: “Iarăși puțin și Mă veți vedea”?; și: “Pentru că Mă duc la Tatăl”? »
34. In.16.18. Deci, ziceau: « Ce înseamnă aceasta: “Puțin”? Nu știm ce vrea să spună ».
35. In.16.19. Iisus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: « Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele: “Puțin și nu Mă veți mai vedea”; și: “Iarăși puțin și Mă veți vedea”? »
36. In.16.20. Adevărul adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va schimba în bucurie.
37. In.16.21. Femeia, când e să nască, se întristează, fiindcă a sosit ceasul ei; dar, după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de suferință, pentru bucuria că s-a născut om pe lume.
38. In.16.22. Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare, dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu va răpi bucuria voastră.
39. In.16.23. În ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevărul adevărat vă spun: orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.
40. In.16.24. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.
41. In.16.25. V-am spus acestea în asemănări. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.
42. In.16.26. În ziua aceea veți cere în Numele Meu iar Eu voi ruga pe Tatăl pentru voi.
43. In.16.27. Fiindcă Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.
44. In.16.28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl ».
45. In.16.29. Ucenicii Săi I-au zis: “Iată, acum vorbești lămurit, că nu spui nici o pildă.
46. In.16.30. Acum cunoaștem că știi toate și n-ai nevoie să Te întrebe cineva: de aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu”.
47. In.16.31. “Acum credeți?” le-a răspuns Iisus.
48. In.16.32. “Iată, vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, fiindcă Tatăl este cu Mine.

49. In.16.33. Acestea vi le-am grăit ca întru Mine pace să aveți. În lume veți avea necezuri, dar, îndrăzniți: Eu am biruit lumea”.

CAP. 88.

LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (7)

Rugăciunea lui Iisus. Înștiințarea ucenicilor.

1. In.17.1. Acestea le-a grăit Iisus și, ridicându-Și ochii Săi la cer, a zis: “Părinte, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

2. In.17.2. precum I-ai dat stăpânire peste toată făptura, ca să dea viață veșnică tuturor acelora pe care Tu i-ai dat Lui.

3. In.17.3. Și viața veșnică aceasta este: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

4. In.17.4. Eu Te-am preaslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5. In.17.5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine Însuți cu slava pe care o aveam la Tine înainte de a fi lumea.

6. In.17.6. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat, și ei au păzit Cuvântul Tău.

7. In.17.7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat Tu, de la Tine sunt,

8. In.17.8. fiindcă le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. In.17.9. Pentru ei Mă rog. Nu pentru lume Mă rog, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că ai Tăi sunt.

10. In.17.10. Toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele; și Eu M-am proslăvit în ei.

11. In.17.11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i întru Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, precum suntem și Noi.

12. In.17.12. Când eram cu ei în lume i-am păzit Eu în Numele Tău și nici unul dintre ei n-a pierit în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13. In.17.13. Dar acum Eu vin la Tine; și pe acestea le grăiesc pe când sunt încă în lume, pentru ca bucuria Mea să fie deplină în ei.

14. In.17.14. Eu le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15. In.17.15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de rău.

16. In.17.16. Ei nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume.

17. In.17.17. Sfîntește-i întru adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

18. In.17.18. Precum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19. In.17.19. Și Eu Însuși Mă sfîntesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

20. In.17.20. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor,

21. In.17.21. ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, ești întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22. In.17.22. Și slava pe care Mi-ai dat-o Tu, Eu le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie una, așa cum Noi suntem una.

23. In.17.23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca ei să fie desăvârșiți în Unitate, spre a cunoaște lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit pe ei precum M-ai iubit pe Mine.

24. In.17.24. Părinte, voiesc ca unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și cei pe care Mi i-ai dat, ca să vadă slava pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
25. In.17.25. Dreptule Tată, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
26. In.17.26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și-L voi mai face cunoscut, pentru ca iubirea cu care M-ai iubit Tu să fie într-înșii și Eu întru ei”.
27. Lc.22.24. Și s-a iscat între ucenici și o neînțelegere, ca să știe care dintre ei avea să fie șeful.
28. Lc.22.25. Iisus le-a zis: “Împărății neamurilor domnesc peste ele și cei ce le stăpânesc sunt numiți binefăcători.
29. Lc.22.26. Dar între voi să nu fie așa. Ci, acela care este mai mare între voi să fie asemenea celui mai mic; iar cel ce cârmuiește să fie asemenea celui ce slujește.
30. Lc.22.27. Cine este mai mare: cel ce stă la masă, sau cel ce slujește? Oare, nu cel ce stă la masă? Și, totuși, Eu sunt în mijlocul vostru ca Unul Care slujește,
31. Lc.22.28. fiindcă voi sunteți aceia care ați rămas cu Mine în încercările Mele.
32. Lc.22.29. De aceea, vă rânduiesc Împărăția după cum Tatăl Meu Mi-a rânduit-o Mie,
33. Lc.22.30. ca să mâncați și să beți la masa Mea, întru Împărăția Mea, și să ședeți pe tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel”.
34. Mt.26.30.Mc.14.26. După ce a rostit acestea, au cântat psalmii de laudă.
35. Lc.22.39.Mc.14.26.Mt.26.30. Și ieșind, S-a dus, ca de obicei, dincolo de Pârâul Cedrilor, pe Muntele Măslinilor, iar ucenicii Săi L-au urmat.
36. Mc.14.27.Mt.26.31. Și le-a zis Iisus: « În noaptea aceasta toți vă veți poticni întru Mine, pentru că scris este : “Bate-voi păstorul și oile se vor risipi”.
37. Mc.14.28.Mt.26.32. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea».
38. Mc.14.29.Mt.26.33. Petru, însă, I-a zis : “Chiar dacă toți se vor sminti întru Tine, eu niciodată nu mă voi sminti”.
39. Mc.14.30.Mt.26.34. Dar Iisus i-a zis: “Adevăr grăiesc ție că astăzi, în noaptea aceasta, înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori”.
40. Mc.14.31.Mt.26.35. Petru, însă, spunea mai stăruitor: “Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, nu Te voi tăgădui !” Și toți ucenicii au spus la fel.

CAP. 89.

CU IISUS ÎN LOCURILE ÎNGRĂDITE. GHETSIMANI.

Întristarea și mâhnirea de moarte a lui Iisus.

Lupta cu propriul eu (oscilarea între a face voia proprie sau voia lui Dumnezeu).

Biruința asupra eului: Mielul divin este gata pentru jertfă.

1. Mc.14.32.Mt.26.36.In.18.1. Atunci Iisus S-a dus cu ucenicii Săi într-un loc îngrădit, o grădină numită Ghetsimani.
2. Lc.22.40.Mc.14.32.Mt.26.36. Ajungând la locul acela, Iisus le-a zis: “Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. Ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog”.
3. Mt.26.37.Mc.14.33. Și luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, Iacov și Ioan, a început a Se întrista, a Se tulbura și a Se mâhni foarte tare.
4. Mt.26.38.Mc.14.34. Atunci El le-a zis: “Sufletul Meu este întristat de moarte... Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine”.

5. Lc.22.41.Mt.26.39.Mc.14.35. Și depărtându-Se de ei ca la o aruncătură de piatră, a căzut în genunchi, aruncându-Se cu fața la pământ, și Se ruga, de este cu puțință, să treacă de la Dânsul ceasul acela.

6. Mc.14.36.Mt.26.39.Lc.22.42. El zicea: “Avva, *adică: Tată*, - Ție toate Îți sunt cu puțință: depărtează de la Mine paharul acesta *fără să-l beau*, dar nu voia Mea să se facă, ci voia Ta”.

7. Lc.22.43. Atunci I s-a arătat un înger din cer și-L întărea.

8. Lc.22.44. Și, fiind în chin de moarte, mai stăruitor Se ruga; și sudoarea Lui s-a făcut ca picături de sânge care picurau pe pământ.

9. Lc.22.45.Mc.14.37.Mt.26.40. Și ridicându-Se din rugăciune, a venit la ucenici și i-a găsit adormiți de întristare.

10. Mc.14.37.Mt.26.40. Și i-a zis lui Petru: “Simone, tu dormi? Un ceas n-ați fost în stare să vegheați împreună cu Mine ?”

11. Lc.22.46.Mc.14.38.Mt.26.41. Și le-a zis : “Pentru ce dormiți? Sculați-vă, vegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită:

12. Mt.26.41.Mc.14.39. Duhul, în adevăr, este sânguincios, dar trupul este neputincios”.

13. Mt.26.42.Mc.14.39. Și depărtându-Se a doua oară, S-a rugat, zicând: “Tată, dacă nu e cu puțință să treacă de la Mine paharul acesta ca să nu-l beau, facă-se voia Ta !”

14. Mc.14.40.Mt.26.43. Și iarăși venind, i-a găsit dormind, că ochii le erau îngreuiți și nu știau ce să-I răspundă.

15. Mt.26.44. Și iarăși lăsându-i, S-a depărtat și S-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

16. Mt.26.45.Mc.14.41. Și venind a treia oară, le-a zis: “Dormiți de acum și odihniți-vă! Destul!... Iată, a sosit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.

17. Mt.26.46.Mc.14.42. Sculați-vă, să mergem: iată, se apropie vânzătorul!”

18. In.18.2. Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Iisus și ucenicii Săi se adunaseră adesea acolo.

CAP. 90.

CU IISUS, DE LA LOCUL TRĂDĂRII LA LOCUL DE JUDECATĂ.

Sărutul lui Iuda. Prinderea lui Iisus. Petru vrea să-L apere cu sabia pe Fiul lui Dumnezeu. Ucenicii Îl părăsesc pe Iisus și fug.

1. Mc.14.43.In.18.3.Mt.26.47.Lc.22.47. Și îndată, pe când grăia El încă, cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, a venit în fruntea cetei ostașilor* și în fruntea străjerilor templului trimiși de arhieriei, de farisei și de bătrânii poporului; și, împreună cu ei, a venit o gloată cu făclii, cu săbii, cu ciomege și cu alte arme.

2. Mc.14.44.Mt.26.48. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: “Pe care-l voi săruta eu, acela este: să puneți mâna pe el, să-l prindeți și să-l duceți sub pază”.

3. In.18.4. Iisus, știind toate cele ce aveau să vină asupra Lui, a ieșit și le-a zis: “Pe cine căutați?”

4. In.18.5. Ei I-au răspuns: “Pe Iisus, Nazarineanul!” Iisus le-a zis: “Eu sunt”. Iuda, vânzătorul, era împreună cu ei.

5. In.18.6. Când le-a zis Iisus: “Eu sunt”, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

6. In.18.7. El i-a întrebat din nou: “Pe cine căutați?” Iar ei au zis : “Pe Iisus, Nazarineanul”.

7. In.18.8. Iisus le-a zis: “V-am spus că Eu sunt. Deci dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe aceștia să se ducă”.

8. In.18.9. *A zis aceasta spre a se împlini cuvântul pe care l-a spus: “N-am pierdut pe niciunul din aceia pe care Mi i-ai dat”.*

9. Mt.26.49.Mc.14.45.Lc.22.47 *Și îndată, Iuda, venind, S-a apropiat de Iisus și I-a zis: “Bucură-te, Învățătorule!” Și L-a sărutat.*

10. Lc.22.48.Mt.26.50. *Iisus i-a zis: “Iuda, cu sărutare vinzi tu pe Fiul omului ?*

11. Mt.26.50.Mc.14.46. *Prietene, ce ai de făcut, fă*!” Atunci ei s-au apropiat, au pus mâinile pe Iisus și L-au prins.*

12. Lc.22.49. *Cei ce erau cu Iisus, văzând ce avea să se întâmple, au zis: “Doamne, să lovim cu sabia ?”*

13. In.18.10.Mt.26.51.Mc.14.47.Lc.22.50. *Și unul dintre cei ce erau cu Iisus și stăteau lângă El, Simon Petru, având sabie, a întins mâna, a scos sabia, a lovit pe slujitorul arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă. Slujitorul acela se numea Malhus.*

14. In.18.11.Mt.26.52.Lc.22.51. *Dar Iisus le-a zis: “Lăsați! Până aici!” Și i-a zis lui Petru: “Întoarce-ți sabia în teacă, la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.*

15. In.18.11. *Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau ?*

16. Mt.26.53. *Sau crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu, Care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni* de îngeri ?*

17. Mt.26.54. *Dar cum se vor împlini Scripturile care zic că așa trebuie să se întâmple ?”*

18. Lc.22.51. *Și S-a atins de urechea omului aceluia și l-a vindecat.*

19. Mt.26.55.Lc.22.52.Mc.14.48. *În ceasul acela Iisus a zis arhiereilor, căpeteniilor străjerilor templului, bătrânilor și gloatelor care veniseră asupra Lui: “Ca împotriva unui tâlhar ați ieșit după Mine cu săbii și cu ciomege ca să Mă prindeți ?*

20. Mc.14.49.Lc.22.53.Mt.26.55. *În fiecare zi eram cu voi învățând pe oameni în templu și n-ați pus mâna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului.*

21. Mt.26.56.Mc.14.49. *Iar acestea sunt ca să se împlinescă Scripturile”.*

22. Mc.14.50. *Atunci, părăsindu-L, toți ucenicii au fugit.*

23. Mc.14.51. *Și un tânăr mergea după El având doar o învelitoare de pânză de in pe trupul gol. Au pus mâna pe el,*

25. Mc.14.52. *dar el, lăsându-și învelitoarea, a fugit gol.*

CAP. 91.

PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE TRIBUNALUL EVREILOR.

Sinedriul evreilor îl învinuiește pe Iisus de erezie / de subminare a Autorității Divine, motiv pentru care Îl condamnă la moarte. Petru se leapădă de trei ori de Iisus.

1. In.18.12.Mt.26.50. *Atunci ostașii, comandantul lor și slujitorii iudeilor, au prins pe Iisus și L-au legat.*

2. In.18.13. *L-au dus întâi la Hanan*, socrul lui Caiafa, care era arhiereu* în anul acela.*

3. Mt.26.57.Mc.14.53.Lc.22.54.In.18.24. *Hanan, împreună cu cei ce L-au prins pe Iisus, L-au luat și L-au dus legat la casa arhiereului Caiafa, unde erau adunați toți arhiereii, cărturarii și bătrânii poporului.*

4. In.18.14. *Și Caiafa era cel care-i sfătuisse pe iudei că este de folos să moară un om pentru popor.*

5. In.18.19. *Arhiereul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Lui și despre învățătura Sa.*

6. In.18.20. *Iisus i-a răspuns: “Eu am vorbit lumii pe față: întotdeauna i-am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.*

7. In.18.21. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit: iată, aceia știu ce am spus”.

8. In.18.22. Auzind acestea, unul dintre slujitorii care erau de față, L-a lovit cu palma pe Iisus și I-a zis: “Așa răspunzi arhiereului ?”

9. In.18.23. Iisus i-a răspuns: “Dacă am vorbit rău, dovedește că am vorbit rău; dar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați ?”

10. In.18.15.Mt.26.58.Mc.14.54.Lc.22.54. Simon Petru și celălalt ucenic, mergând după Iisus, L-au urmat de departe până la curtea arhiereului.

11. In.18.15. Dar ucenicul acela, fiind cunoscut arhiereului, a intrat după Iisus în curtea arhiereului,

12. In.18.16.Mt.26.69.Mc.14.66. iar Petru a rămas afară, la poartă. Deci, ieșind celălalt ucenic, care era cunoscut arhiereului, a vorbit cu portăreasa, care l-a lăsat pe Petru să intre.

13. In.18.18.Lc.22.55.Mc.14.54.Mt.26.58. Și frig fiind, slujitorii făcuseră foc în mijlocul curții și se încălzeau. Petru a stat și el jos printre ei, ca să vadă sfârșitul, și se încălzea.

14. Lc.22.56.Mt.26.71.Mc.14.67,69.In.18.17. Iar slujnica, portăreasa, văzându-l la para focului, s-a uitat țintă la el și le-a zis celor de acolo: “Și acesta era cu Iisus Nazarineanul”.

15. Lc.22.57.Mc.14.68.Mt.26.70.In.18.17. Dar el a tăgăduit înaintea tuturor, zicând: “Femeie, nu sunt. Nu-l cunosc și nu înțeleg ce zici”. Și ieșind, a cântat cocoșul.

16. In.18.25. Lc.22.58. După puțin timp, văzându-l un altul, i-a zis: “Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii lui?”

17. Mt.26.72.Mc.14.70.Lc.22.58.In.18.25. Petru s-a lepădat iarăși cu jurământ, zicând: “Omule, nu sunt dintre ei. Nu cunosc pe omul acesta. Nu sunt ucenicul lui!”

18. Lc.22.59.In.18.26.Mc.14.70.Mt.26.73. Cam după un ceas, unul dintre slujitorii arhiereului, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, i-a zis: “Nu mai încape îndoială că și tu ești dintre ei, că ești galileean și graiul tău seamănă cu al lor. Și nu te-am văzut eu cu el în grădină?”

19. Mt.26.74.Mc.14.71.Lc.22.60.In.18.27. Atunci el a început a se blestema și a se jura, zicând: “Omule, nu știu ce spui. Nu cunosc pe omul acesta despre care vorbești !”

20. Lc.22.61.Mc.14.72.Mt.26.75. Și întorcându-Se Domnul și privind țintă la Petru, îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a amintit de cuvântul lui Iisus: “Înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori”.

21. Lc.22.62.Mc.14.72.Mt.26.75. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

22. Lc.22.63. Iar bărbații care-L păzeau pe Iisus Îl batjocoreau și-L băteau.

23. Lc.22.64. Și, acoperindu-I fața, Îl întrebau, zicând: “Ghicește, cine Te-a lovit ?”

24. Lc.22.65. Și rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.

25. Lc.22.66. Și făcându-se ziuă, bătrânii poporului, arhieriei și cărturarii, s-au adunat și L-au dus în sinedriul*lor.

26. Mt.26.59.Mc.14.55. Arhieriei, bătrânii și tot sinedriul, căutau mărturie împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

27. Mt.26.60.Mc.14.56. Dar n-au găsit fiindcă mulți mărturiseau mincinos împotriva Lui, încât mărturiile lor nu se potriveau. La urmă, apropiindu-se doi,

28. Mt.26.61.Mc.14.57. au zis: «Acesta a zis: “Eu pot să dărâm templul* lui Dumnezeu și-n trei zile să-l zidesc”»;

29. Mc.14.58. «Noi L-am auzit zicând: “Voi dărâma templul acesta, făcut de mână, și în trei zile voi zidi altul, nefăcut de mână”».

30. Mc.14.59. Dar nici așa mărturia lor nu era la fel.

31. Mc.14.60.Mt.26.62. Atunci arhiereul s-a sculat în mijloc și L-a întrebat pe Iisus, zicând: “Nu răspunzi nimic la cele ce mărturisesc aceștia împotriva ta ?”

32. Mt.26.63.Mc.14.61. Dar Iisus tăcea și nu răspundea nimic. Arhiereul I-a zis: “Te jur pe Dumnezeu cel viu să ne spui dacă ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.
33. Lc.22.67. Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Iisus le-a răspuns: “Dacă vă voi spune, nu veți crede,
34. Lc.22.68. iar dacă vă voi întreba nu-Mi veți răspunde, nici nu Mă veți elibera”.
35. Mc.14.61. Arhiereul L-a întrebat din nou, zicându-I: “Ești Tu Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat ?”
36. Mt.26.64.Mc.14.62. Iisus i-a răspuns: “Tu însuși zici că Eu sunt.
37. Mt.26.64.Mc.14.62.Lc.22.69. Și încă vă spun că, de acum, veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului !”
38. Mc.14.63.Mt.26.65. Atunci arhiereul și-a sfâșiat veșmintele și a zis: “A hulit! Ce nevoie mai avem de martori ?
39. Mc.14.64.Mt.26.65.Mt.26.66. Iată, acum i-ați auzit blasfemia: ce părere aveți ?”
40. Lc.22.70. Și ei I-au zis: “Așadar, ești tu Fiul lui Dumnezeu?” El le-a răspuns: “Voi înșivă o spuneți că Eu sunt”.
41. Lc.22.71.Mt.26.66. Atunci ei au zis: “Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit hula din gura Lui. Vinovat este de moarte !”
42. Mc.14.64. Și toți L-au osândit la moarte,
43. Mc.14.65.Mt.26.67. iar unii au început să-L scuie, să-L bată cu pumnii, să-I acopere fața
44. Mt.26.68.Mc.14.65. și să-i zică: “Proorocește-ne, Hristoase, cine Te-a lovit?” Iar servitorii îl loveau cu palmele.

CAP. 92.

PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE TRIBUNALUL EVREILOR ȘI AL NEAMURILOR (1)

Sinedriul evreiesc solicită procuratorului roman să-L condamne la moarte pe Iisus în temeiul a două capete de acuzare: 1) subminarea Autorității Divine și 2) subminarea puterii laice a Cezarului. Pilat și Irod, reprezentanții puterii laice în Țara Sfântă, declară public că nu găsesc nici o vină în Iisus, însă, în ascuns, uneltesc la omorârea Fiului lui Dumnezeu.

1. Mt.27.1.Mc.15.1. Și, făcându-se dimineață, toți arhierii, bătrânii poporului, cărturarilor și tot sinedriul* au ținut îndată sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.
2. Mt.27.2.Mc.15.1.Lc.23.1.In.18.28. Și legându-L, s-au sculat cu toții, L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu și L-au predat procuratorului Pilat din Pont. Era dimineață.
3. In.18.28. Ei n-au intrat în sala de judecată ca să nu se spurce, să poată mânca Paștile.
4. In.18.29. Pilat a ieșit la ei și le-a zis: “Ce învinuire aduceți împotriva omului acestuia?”
5. Lc.23.2. Ei au început să-L pârască, zicând: “Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru, oprind a se plăti bir cezarului și zicând că el este Hristos Împărat”.
6. In.18.33.Lc.23.3.Mc.15.2.Mt.27.11. Dregătorul a intrat iarăși în sala de judecată și, chemându-L pe Iisus, I-a zis: “Tu ești împăratul iudeilor?”
7. In.18.34. Iisus i-a răspuns: “De la tine însuși zici aceasta, sau ți-au spus-o alții despre Mine?”
8. In.18.35. Pilat I-a răspuns: “Sunt eu iudeu? Neamul tău și căpeteniile preoților te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?”

9. In.18.36. Iisus i-a răspuns: “Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat să nu fiu predat iudeilor. Dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici”.
10. In.18.37. “Așadar, ești împărat?”, I-a zis Pilat.
11. In.18.37.Lc.23.3.Mc.15.2.Mt.27.11 Iisus i-a răspuns: “Tu însuși o spui că Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”.
12. In.18.38. Pilat I-a zis: “Ce este adevărul ?”
13. Lc.23.4. Pilat a zis către arhieriei și către mulțime: “Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta”.
14. In.18.30. Răspunzând, ei i-au zis: “Dacă n-ar fi un răufăcător, nu ți l-am fi predat”.
15. In.18.31. Atunci Pilat le-a zis: “Luați-l voi și judecați-l după Legea voastră”. Iudeii i-au răspuns: “Nouă nu ne este îngăduit *de Lege* să omorâm pe nimeni”.
16. In.18.32. *Aceasta*, spre a se împlini cuvântul prin care arătase Iisus cu ce moarte avea să moară.
17. Mc.15.3. Arhieriei Îl învinuiau de multe.
18. Lc.23.5. Ei stăruiau, zicând: “Întărâtă poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până aici”.
19. Mt.27.12. Iisus n-a răspuns nimic la învinuirile arhierilor și bătrânilor.
20. Mt.27.13.Mc.15.4. Atunci Pilat I-a zis: “Nu răspunzi nimic? N-auzi de câte te învinuiesc ei ?”
21. Mt.27.14.Mc.15.5. Dar Iisus n-a mai răspuns nimic, încât guvernatorul se mira foarte.
22. Lc.23.6. Auzind Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galilean.
23. Lc.23.7. Aflând că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.
24. Lc.23.8. Iar Irod, văzându-L, s-a bucurat foarte, fiindcă de mult dorea să-L cunoască, pentru că auzise despre El; și nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune.
25. Lc.23.9. Și multe L-a întrebat Irod, dar Iisus nu i-a răspuns nimic.
26. Lc.23.10. Arhieriei și cărturarii erau de față, învinuindu-L cu înverșunare,
27. Lc.23.11. iar Irod și ostașii lui se purtau cu El cu dispreț. Și, după ce L-a batjocorit, luându-L în răs, L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare și L-a trimis înapoi la Pilat.
28. Lc.23.12. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit, că mai înainte erau învrăjbiți.
29. Lc.23.13. Și Pilat, chemându-i pe arhieriei și pe cărturarii împreună cu mulțimea,
30. Lc.23.14. le-a zis tuturor: “Mi-ați adus înainte pe acesta ca pe unul care răzvrătește poporul: și, iată, eu, cercetându-l în fața voastră, n-am găsit în el nici o vină din cele de care-l acuzați;
31. Lc.23.15. și nici Irod, fiindcă l-a trimis iarăși la noi. Și iată, el n-a făcut nimic vrednic de moarte.
32. Lc.23.16. Deci eu, după ce-i voi da o pedeapsă, îl voi elibera”.
33. In.19.1. Atunci Pilat L-a luat pe Iisus și L-a biciuit.
34. Mt.27.27.Mc.15.16. Ostașii dregătorului L-au dus pe Iisus în pretoriu și au adunat împotriva-I toată cohorta*.
35. Mt.27.28.Mc.15.17.In.19.2. Și dezbrăcându-L de hainele Lui, L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie ;
36. Mt.27.29.Mc.15.17.In.19.2. și împletind o coroană de spini, I-au pus-o pe cap, iar în dreapta Lui I-au pus o trestie.
37. In.19.3.Mc.15.18.Mt.27.29. Apoi se apropiau de El și-L luau în răs, făcând plecăciuni înaintea Lui și zicând: “Bucură-te, împărat al iudeilor!” Și-L loveau cu palmele,

38. Mc.15.19.Mt.27.30. scuipau asupra Lui și-L băteau cu trestia în cap.

CAP. 93.

PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE TRIBUNALUL EVREILOR ȘI AL NEAMURILOR (2)

Duplicitatea lui Pilat: Procuratorul roman reține tacit în seama lui Iisus doar “vina” de infracțiune contra securității statului, pentru care Îl dă la moarte, cu toate că, în mod public, recunoaște că n-a găsit nici o vină într-Însul.

1. In.19.4. Pilat a ieșit iarăși și le-a zis iudeilor: “Iată, vi-l aduc afară ca să știți că nu găsesc nici o vină în el”.
2. In.19.5. Iisus a ieșit purtând coroana de spini și mantia purpurie. “Iată Omul!” le-a zis Pilat.
3. In.19.6. Arhieriei și slujitorii, zărindu-L, au strigat, zicând: “Răstignește-l! Răstignește-l!” Pilat le-a zis: “Luați-l voi și răstigniți-l, că eu nu găsesc nici o vină în el”.
4. In.19.7. Iudeii i-au răspuns: “Noi avem o Lege și, după Legea aceasta, el trebuie să moară, pentru că s-a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu”.
5. In.19.8. Auzind Pilat aceasta, i-a fost și mai mare frică.
6. In.19.9. Și intrând iarăși în pretoriu, I-a zis lui Iisus: “De unde ești tu...?” Dar Iisus nu i-a răspuns.
7. In.19.10. Pilat I-a zis: “Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să te eliberez și am putere să te răstignesc ?”
8. In.19.11. Iisus i-a răspuns: “N-ai avea nici o putere asupra Mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus: de aceea, cel ce m-a predat ție mai mare păcat are”.
9. In.19.12. Din clipa aceea, Pilat căuta să-L elibereze.
10. Lc.23.20. Pilat le-a vorbit din nou cu intenția de a-L elibera pe Iisus,
11. Lc.23.21. dar ei au strigat: “Răstignește-l ! Răstignește-l !”
12. Lc.23.22. Pilat le-a zis a treia oară: “Dar ce rău a făcut? Eu nu găsesc nici o vină de moarte în el: așa că, după ce voi pune să-l biciuiască, îi voi da drumul”.
13. In.19.12. Dar iudeii strigau: “Dacă-l eliberezi pe acesta, nu ești prieten al cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva cezarului”.
14. In.19.13. Auzind Pilat aceasta, L-a scos pe Iisus afară și a stat pe scaunul de judecată, în locul numit “Pardosit cu pietre” (evreiește, “Gabbata”).
15. Mt.27.19. Pe când ședea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui a trimis să-i spună: “Să nu-I nici un rău faci Dreptului Acestuia, pentru că azi am suferit mult în vis din pricina Lui”.
16. Mt.27.15.Mc.15.6.Lc.23.17. La sărbătoarea Paștilor guvernatorul avea obicei să le elibereze un întemnițat pe care îl voiau și îl cereau ei.
17. Mt.27.16.Mc.15.7.Lc.23.19. Și aveau atunci un întemnițat vestit, numit Iisus Baraba¹, închis împreună cu tovarășii lui din pricina unui omor săvârșit într-o răscoală.
18. Mc.15.8. Și mulțimea se suia strigând și cerându-i lui Pilat să le facă precum avea obiceiul.
19. Mt.27.17.In.18.38. Deci, adunându-se ei, Pilat le-a zis: “Eu nu găsesc nici o vină în el.
20. In.18.39.Mc.15.9. Dar, pentru că voi aveți obicei să vă eliberez pe cineva de Paști, vreți să vi-l eliberez pe ‘împăratul iudeilor’ ?
21. Mt.27.17. Pe care voiți să vi-l eliberez? Pe Iisus Baraba, sau pe Iisus, cel numit Hristos?”
22. Mc.15.10.Mt.27.18. Fiindcă știa că din invidie Îl dăduseră în mâinile lui.

23. Mc.15.11.Mt.27.20. Dar căpeteniile preoților și bătrânii au înduplecat poporul și l-au incitat să-i ceară lui Pilat să-l elibereze mai bine pe Baraba, iar pe Iisus să-L omoare.
24. Mt.27.21. Guvernatorul le-a zis: “Pe care din cei doi voți să vi-l eliberez ?”
25. In.18.40.Mt.27.21. Atunci toți au strigat din nou: “Nu pe el, ci pe Baraba!” Și Baraba era tâlhar.
26. Mt.27.22.Mc.15.12. Pilat le-a zis: «Dar cu Iisus, cel numit Hristos, acela pe care îl numiți “împăratul iudeilor”, ce voți să fac ?»
27. Mc.15.13.Mt.27.22.Lc.23.18. Ei i-au răspuns, strigând cu toții într-un glas: “Să fie răstignit! Răstignește-l! Ia-l pe acesta și slobozește-ne pe Baraba !”
28. Mt.27.23.Mc.15.14. Guvernatorul a zis: “Dar ce rău a făcut?” Ei, însă, mai tare strigau: “Să fie răstignit ! Răstignește-l !”
29. Mc.15.25.In.19.14. Era ziua Pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al treilea. Pilat le-a zis iudeilor: “Iată împăratul vostru !”
30. In.19.15. Dar ei au strigat: “Ia-l, ia-l, răstignește-l!” “Să răstignesc pe împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Arhiereii i-au răspuns: “Noi n-avem împărat decât pe cezarul!”
31. Mt.27.24. Văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare tulburare se face, luând apă, și-a spălat mâinile înaintea mulțimii și a zis: “Nevinovat sunt eu de sângele Dreptului Acestuia: voi veți vedea!”
32. Mt.27.25. Și tot poporul, răspunzând, a zis: “Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri”.
33. Lc.23.23. Ei stăruiau, cerând cu strigăte mari să fie răstignit, așa că strigătele lor au biruit:
34. Lc.23.24. Pilat a hotărât să li se îndeplinească cererea,
35. Mc.15.15.Lc.23.25.Mt.27.26.In.19.16. pentru că a voit să facă pe placul mulțimii; el le-a eliberat pe Baraba, cel aruncat în închisoare pentru răscoală și omor, pe care-l cereau ei, iar pe Iisus, după ce L-a biciuit, L-a dat în voia lor, să fie răstignit.

CAP. 94.

CU IISUS, DE LA LOCUL DE JUDECATĂ LA LOCUL DE EXECUȚIE.

Batjocorirea lui Iisus. Sinuciderea lui Iuda. Răstignirea lui Iisus. “Vina” lui Iisus.

1. Mc.15.20.Mt.27.31.In.19.16. După ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de mantia de purpură și îmbrăcându-L în hainele Lui, L-au dus să-L răstignească.
2. Mt.27.3. Atunci Iuda, vânzătorul, văzând că Iisus a fost osândit la moarte, s-a căit și le-a înapoiat arhierilor și bătrânilor cei treizeci de arginți,
3. Mt.27.4. zicând: “Am păcătuit vânzând sânge nevinovat”. Ei i-au zis: “Ce ne pasă nouă? Treaba ta !...”
4. Mt.27.5. Iar el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat.
5. Mt.27.6. Iar arhierii, luând arginții, au zis: “Nu se cuvine să-i punem în visteria templului, pentru că sunt preț de sânge”.
6. Mt.27.7. Și, ținând sfat, au cumpărat cu ei “Ogorul olarului”, ca loc de înmormântare pentru străini.
7. Mt.27.8. De aceea ogorul acela a fost numit “Ogorul sângelui” până în ziua de azi.
8. Mt.27.9. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: “Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, cu care L-au prețuit fiii lui Israel,
9. Mt.27.10. și i-au dat pentru ‘Ogorul olarului’, după cum mi-a spus mie Domnul”.
10. Mt.27.32.Mc.15.21.Lc.23.26. Pe când ieșeau din cetate și-L duceau să-L răstignească, au întâlnit pe un trecător care se întorcea de la ogor, numit Simon din Cirene, tatăl lui

Alexandru și al lui Ruf și, punându-i crucea în spinare, l-au silit să ducă crucea după Iisus.

11. Lc.23.27. Și-L urma mulțime mare de popor și femei care se băteau în piept și-L plângeau.

12. Lc.23.28. Și întorcându-Se către ele, le-a zis: «Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri.

13. Lc.23.29. Că, iată, vor veni zile când vor zice: “Ferice de cele sterpe, ferice de pântecelile care n-au născut și de sânii care n-au alăptat !

14. Lc.23.30. Atunci vor începe să zică munților: “Cădeți peste noi!”; și dealurilor: “Acoperiți-ne !”

15. Lc.23.31. Că, dacă se fac acestea lemnului verde, ce se va face celui uscat ? »

16. Lc.23.32. Împreună cu Iisus duceau și doi făcători de rele, ca să fie omorâți împreună cu El.

17. In.19.17.Mc.15.22.Mt.27.33.Lc.23.33. Iisus, ducându-Și crucea, a ajuns la locul numit în evreiește “Golgota” care, tâlmăcit, înseamnă: “Locul Căpățânii”.

18. Mt.27.34.Mc.15.23. I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă și fiere, dar El, gustând, n-a voit să bea.

19. In.19.18.Lc.23.33. Și L-au răstignit.

20. Mt.27.38.Mc.15.27.Lc.23.33.In.19.18. Împreună cu El au fost răstigniți și cei doi tâlhari: unul la dreapta, altul la stânga, iar Iisus în mijloc.

21. Mc.15.28. *Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: “A fost socotit în numărul celor fărădelege”.*

22. Lc.23.34. *Iisus zicea: “Tată, iartă-i, că nu știu ce fac”.*

23. In.19.19.Mt.27.37.Lc.23.38.Mc.15.26. Pilat a scris vina Lui pe o placă de lemn pe care a pus-o pe cruce, deasupra capului Lui; și era scris evreiește, latinește și grecește: “Iisus, Nazarineanul, Regele Iudeilor”.

24. In.19.20. Mulți iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde fusese răstignit Iisus era aproape *de cetate*.

25. In.19.21. Arhierii iudeilor i-au zis lui Pilat: « Nu scrie: “Regele iudeilor”, ci scrie că El a zis: “Eu sunt Regele Iudeilor” ».

26. In.19.22. “Ce am scris, am scris”, le-a răspuns Pilat.

CAP. 95.

CU IISUS PE CRUCE, CU IISUS LÂNGĂ CRUCE.

Ostașii împart între ei hainele lui Iisus Cel răstignit. Rudele, cunoscuții și poporul stau și privesc de departe la Iisus Cel răstignit. Iisus Cel răstignit poartă de grijă mamei Sale. Batjocorirea, suferința și moartea lui Iisus Cel răstignit. Cutremurul de pământ și întunericul ce a cuprins pământul.

1. In.19.23.Mt.27.35.Mc.15.24.Lc.23.34. După ce L-au răstignit pe Iisus, ostașii I-au luat hainele și le-au împărțit în patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș. Dar cămașa era țesută de sus, fără cusătură.

2. In.19.24.Mt.27.35.Mc.15.24.Lc.23.34. Ei au zis între ei: “Să n-o sfâșiem, ci să aruncăm sorții, a cui să fie”. Aceasta, ca să se îplinească Scriptura, care zice: “Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au aruncat sorți”.

3. Mt.27.36.In.19.24. Apoi au stat jos și-L păzeau: iată ce au făcut ostașii.

4. In.19.25. Lângă crucea lui Iisus stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

5. In.19.26. Văzând Iisus pe mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând alături, i-a zis mamei Sale: “Femeie, iată fiul tău !”
6. In.19.27. Apoi i-a zis ucenicului: “Tată mama ta!” Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la sine.
7. Lc.23.35. Și sta poporul privind,
8. Mt.27.41.Mc.15.31.Lc.23.35. iar căpeteniile poporului - arhieriei, cărturarii și bătrânii - își băteau joc de El între ei, zicând:
9. Mt.27.42.Mc.15.31.Lc.23.35. « Pe alții i-a mântuit, dar pe sine nu se poate mântui! Să se mântuiască pe sine însuși, dacă este el Hristos, Alesul lui Dumnezeu.
10. Mc.15.32.Mt.27.42. Dacă este el Hristos, Împăratul lui Israel, să se pogoare de pe cruce, ca să vedem, și vom crede în el !
11. Mt.27.43. S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum, dacă-l iubește, că a zis: “Sunt Fiul lui Dumnezeu !” »
12. Mt.27.39.Mc.15.29. Trecătorii își clătinau capetele și-L batjocoreau, zicând: “Huă, tu, care dărâmi templul și-n trei zile îl zidești,
13. Mc.15.30.Mt.27.40. mântuiește-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pe cruce!”
14. Lc.23.36. Ostașii Îl luau și ei în răs, apropiindu-se, dându-I oțet
15. Lc.23.37. și zicându-I: “Dacă ești tu Împăratul iudeilor, mântuiește-te pe tine însuși !”
16. Lc.23.39.Mc.15.32.Mt.27.44. Unul dintre răufăcătorii răstigniți împreună cu El Îl batjocorea, zicând: “Nu ești tu Hristosul? Mântuiește-te pe tine și pe noi !”
17. Lc.23.40. Dar celălalt, certându-l, i-a zis: “Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care te afli sub aceeași osândă ?
18. Lc.23.41. Noi pe drept am primit răsplata cuvenită pentru faptele noastre, dar Omul Acesta n-a făcut nici un rău”.
19. Lc.23.42. Și I-a zis lui Iisus: “Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta !”
20. Lc.23.43. Iar Iisus i-a zis: “Adevăr grăiesc ție astăzi, vei fi cu Mine în rai !”
21. Mt.27.45.Mc.15.33.Lc.23.44,45. Pe la ceasul al șaselea soarele s-a întunecat și s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.
22. Mt.27.46.Mc.15.34. Și în ceasul al nouălea Iisus a strigat cu glas mare: “Eli, Eli* Lama Sabactani?”, adică, “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit ?”
23. Mt.27.47.Mc.15.35. Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind, ziceau: “Tată, cheamă pe Ilie, strigă pe Ilie”.
24. In.19.28. După aceea, Iisus știind că acum toate s-au săvârșit, ca să se împlinescă Scriptura, a zis: “Mi-e sete”.
25. In.19.29.Mt.27.48.Mc.15.36. Acolo era un vas plin cu oțet. Și îndată, unul dintre ostași a alergat, a luat un burete, l-a înmuiat în oțet, l-a pus într-o ramură de isop și ducându-l-l la gură, l-a dat să bea, zicând: “Lăsați, să vedem dacă va veni Ilie să-l pogoare de pe cruce!”
26. Mt.27.49. Iar ceilalți ziceau: “Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-l scape...”
27. In.19.30. Și, luând oțetul, Iisus a zis: “Săvârșitu-s-a !”
28. Mt.27.50.Mc.15.37.Lc.23.46.In.19.30. Iisus a strigat iarăși cu glas mare: “Tată, în mâinile Tale Îmi încreditez duhul!” Și, zicând acestea, Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.
29. Mt.27.51.Mc.15.38.Lc.23.45. Și, îndată, catapetasma* templului s-a sfâșiat în două prin mijloc, de sus până jos; pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,
30. Mt.27.52. mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți au înviat.
31. Mt.27.53. Și ieșind din morminte după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

32. Mt.27.54.Mc.15.39.Lc.23.47. Sutașul, împreună cu cei ce-L păzeau pe Iisus și care stăteau în fața Lui, văzând felul cum Și-a dat duhul precum și cutremurul de pământ și cele petrecute, s-au înfricoșat foarte și au slăvit pe Dumnezeu, zicând: “Cu adevărat Omul Acesta era neprihănit. Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”

33. Lc.23.48. Și tot poporul care venise la priveliștea aceea, văzând cele întâmplare, s-a întors, bătându-și pieptul.

34. Mt.27.55.Mc.15.40.Lc.23.49. Acolo erau mulți cunoscuți de-ai Lui și multe femei din Galileea, care se suiseră cu El la Ierusalim și care stăteau și priveau de departe la cele ce se petreceau.

35. Mt.27.56.Mc.15.40.41 Între ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel Mic și a lui Iosif, și Salomeea, mama fiilor lui Zevedeu, care Îl urmau slujindu-L pe când era El în Galileea .

CAP. 96.

CU IISUS, DE LA LOCUL DE EXECUȚIE LA MORMÂNT.

Ostașii străpung coasta lui Iisus Cel răstignit pentru a-I confirma moartea și zdrobesc fluierile picioarelor celorlalți doi tâlhari pentru a-i ajuta să moară mai repede.

Iosif și Nicodim înmormântează trupul lui Iisus.

Arhiereii pun strajă la mormântul lui Iisus.

1. In.19.31. Fiindcă era *vineri*, ziua Pregătirii, de frică să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, fiindcă ziua sâmbetei aceleia era mare, iudeii l-au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice.

2. In.19.32. Venind, deci, ostașii au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi ale celui alt, care fuseseră răstigniți împreună cu El.

3. In.19.33. Venind și la Iisus și văzând că Iisus murise, nu l-au zdrobit fluierile,

4. In.19.34. ci unul dintre ostași l-a străpuns coasta cu o suliță: și, îndată, a ieșit sânge și apă.

5. In.19.35. Cel ce a văzut dă mărturie și mărturia lui este adevărată, pentru că el știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

6. In.19.36. Acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă Scriptura: “Nici un os nu l-a zdrobit”.

7. In.19.37. Și, iarăși, în alt loc, Scriptura zice: “Vor privi la Acela pe Care l-au străpuns”.

8. Mc.15.42.Mt.27.57.Lc.23.54 Spre seară, fiindcă era ziua Pregătirii*, adică ziua dinaintea sâmbetei -,

9. Mc.15.43.Mt.27.57.Lc.23.50.In.19.38. a venit un om bogat, numit Iosif, sfetnic de vază al sinedriului, bărbat bun și evlavios, care era și el ucenic al lui Iisus, dar în ascuns, de frica iudeilor

10. Lc.23.51.Mc.15.43.Mt.27.57.In.19.38. și care nu luase parte la sfatul și hotărârea celorlalți. El era din Arimateea, cetate a iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.

11. Mt.27.58.Mc.15.43.Lc.23.52.In.19.38. Omul acesta a îndrăznit să meargă la Pilat, rugându-l să-i dea voie să ridice trupul lui Iisus de pe cruce.

12. Mc.15.44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

13. Mc.15.45.Mt.27.58. Și aflând de la sutaș, i-a dăruit lui Iosif trupul, poruncind sutașului să i-l dea.

14. Mc.15.46.Lc.23.53.In.19.38.Mt.27.59. Și Iosif a cumpărat giulgiu* și a ridicat trupul lui Iisus *de pe cruce*.

15. In.19.39. A venit și Nicodim, cel care venise la Iisus noaptea, aducând un amestec de smirnă* și aloe*, cam o sută de livre*.
16. In.19.40.Mt.27.59.Mc.15.46.Lc.23.53. Au luat, deci, trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu curat de in, cu miresme, după cum au obicei iudeii să înmormânteze.
17. In.19.41.Mt.27.60.Mc.15.46.Lc.23.53. În locul unde a fost răstignit Iisus era o grădină; și, în grădină, era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni: Iosif îl săpase în stâncă pentru sine.
18. In.19.42.Mt.27.60.Mc.15.46.Lc.23.54. Din cauză că ziua Pregătirii iudeilor se însera spre sâmbătă și pentru că mormântul era aproape, au pus acolo trupul lui Iisus.
19. Mt.27.60.Mc.15.46. Apoi au prăvălit o piatră mare la ușa mormântului și au plecat.
20. Lc.23.55.Mc.15.47.Mt.27.61. Maria din Magdala și cealaltă Marie, mama lui Iosif, femeile acestea care veniseră cu Iisus din Galileea, ședea în fața mormântului; ele au văzut mormântul și cum a fost pus trupul Lui.
21. Lc.23.56. Și întorcându-se, au pregătit miresme și miruri, iar sâmbătă s-au odihnit după Lege.
22. Mt.27.62. A doua zi, care vine după ziua Pregătirii, arhieriei și fariseii s-au dus la Pilat
23. Mt.27.63. și i-au zis: «Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era în viață, a zis: “După trei zile voi învia”».
24. Mt.27.64. Poruncește, deci, ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva, venind ucenicii lui, să-l fure noaptea și să spună poporului: “A înviat din morți !” Atunci rătăcirea din urmă va fi mai rea decât cea dintâi ».
25. Mt.27.65. Pilat le-a zis: “Aveți straja! Mergeți și păziți-l cum știți”.
26. Mt.27.66. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul, pecetluind piatra și punând straja.
- CAP. 97.

CU IISUS, DIN MOARTE LA VIAȚĂ.

ÎNVIEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS.

Îngerul Domnului prăvălește piatra de la intrarea în mormânt.

Cutremurul de pământ și învierea Domnului.

Iisus Se descopere femeilor mironosițe. Arhieriei îngroapă a doua oară adevărul dezgropat de Dumnezeu. Ucenicii nu cred vestea învierii.

1. Mt.28.1.Lc.24.1.In.20.1.Mc.16.1. După ce a trecut ziua sâmbetei, în ziua cea dintâi a săptămânii (*duminica*)*, Maria din Magdala și Maria, mama lui Iacov, și Salome și altele împreună cu ele, au luat miresmele* și mirurile* pe care le pregătiseră
2. Mc.16.2.Mt.28.1.Lc.24.1.In.20.1. și s-au dus la mormânt dis-de-diminează, pe când începea să răsară soarele, ca să ungă cu ele trupul lui Iisus.
3. Mc.16.3. Și ziceau între ele: “Cine ne va răsturna piatra de la ușa mormântului ?”
4. Mt.28.2. Și, iată, cutremur mare s-a făcut, fiindcă îngerul Domnului, pogorându-se din cer și apropiindu-se, a prăvălit piatra și a șezut deasupra ei.
5. Mt.28.3. Înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
6. Mt.28.4. De frica lui străjerii s-au cutremurat și au rămas ca morți.
7. Mc.16.4.Lc.24.2.In.20.1. Iar femeile, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, a fost răsturnată și luată de pe mormânt.
8. Mt.28.5.Mc.16.6. Dar îngerul, luând cuvântul, le-a zis femeilor: “Nu vă temeți; știu că voi îl căutați pe Iisus Nazarineanul, Care a fost răstignit.
9. Mt.28.6.Mc.16.6. Nu este aici: a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde L-au pus și unde a zăcut Domnul

10. Mt.28.7.Mc.16.7. și, mergând degrabă, spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că a înviat dintre cei morți. Iată, El merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus. Iată, v-am spus vouă aceasta”.
11. Mc.16.5.Lc.24.3. Și intrând în mormânt, n-au găsit trupul Domnului Iisus.
12. Lc.24.4.Mc.16.5. Fiindcă erau nedumerite, iată doi bărbați în veșminte strălucitoare au stat înaintea lor.
13. Lc.24.5. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: “De ce căutați pe Cel viu între cei morți?”
14. Lc.24.6. Nu este aici, a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus, pe când era în Galileea,
15. Lc.24.7. că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși ca să fie răstignit, iar a treia zi să învieze”.
16. Lc.24.8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.
17. Mc.16.8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, pentru că erau cuprinse de tremur și de uimire; și n-au spus nimănui nimic, pentru că se temeau.
18. Mt.28.8. Ele au plecat în grabă, cu frică și cu bucurie mare, și au alergat să vestească ucenicilor Lui.
19. Mt.28.9. Dar, iată, le-a întâmpinat Iisus, zicând: “Bucurați-vă!” Iar ele, apropiindu-se să-I cuprindă picioarele, I s-au închinat.
20. Mt.28.10. Atunci Iisus le-a zis: “Nu vă temeți; duceți-vă și spuneți fraților Mei să meargă în Galileea: acolo Mă vor vedea”.
21. Mt.28.11. Și plecând ele, iată, unii dintre străjeri, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele întâmplate.
22. Mt.28.12. Ei s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, le-au dat ostașilor arginți mulți
23. Mt.28.13. și le-au zis: « Spuneți așa: “Ucenicii lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și l-au furat ”.
24. Mt.28.14. Și dacă va afla guvernatorul, noi îl vom îndupleca și vă vom scăpa de grijă».
25. Mt.28.15. Iar ei, luând arginții, au făcut precum au fost învățați. Și s-a răspândit cuvântul acesta între iudei până în ziua de azi.
26. Mc.16.9. Iisus, după ce a înviat dimineața, în ziua dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei din Magdala, din care scosese șapte demoni.
27. Mc.16.10. Ea le-a dus vestea celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.
28. Lc.24.10. Cele ce au spus acestea apostolilor erau: Maria din Magdala, Ioana, Maria, mama lui Iacov și celelalte, care erau împreună cu ele.
29. Lc.24.9. La întoarcerea lor de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.
30. Lc.24.11. Cuvintele lor li se păreau apostolilor aiureală și nu le credeau.
31. Lc.24.12. Dar Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și aplecându-se, a văzut giulgiul* odihnindu-se singur, și a plecat mirându-se de cele petrecute.
32. In.20.2. Maria Magdalena a alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: “Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus”.
33. In.20.3. Petru și celălalt ucenic au ieșit și au plecat spre mormânt.
34. In.20.4. Cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt.
35. In.20.5. Și aplecându-se, a văzut giulgiul jos, dar n-a intrat.
36. In.20.6. A sosit și Simon Petru, a intrat în mormânt și a văzut giulgiul jos,

37. In.20.7. iar mahrama*, care fusese pe capul Lui, nu era împreună cu giulgiul, ci făcută sul și pusă în alt loc.
38. In.20.8. Atunci a intrat și celălalt ucenic, care sosise cel dintâi la mormânt, și a văzut și a crezut,
39. In.20.9. fiindcă ei nu știau Scriptura că El trebuia să învie din morți.

CAP. 98.

CU IISUS, DUPĂ ÎNVIEREA DIN MORȚI (1)

*Iisus Se arată Mariei Magdalena. Iisus Se arată la doi ucenici pe drumul Emausului.
Iisus Se arată ucenicilor Săi și lui Toma.*

1. In.20.10. Și s-au întors ucenicii iarăși la ai lor.
2. In.20.11. Dar Maria stătea afară, lângă mormânt, și plângea. Pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt
3. In.20.12. și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând unde zăcuse trupul lui Iisus: unul la cap și altul la picioare.
4. In.20.13. Ei i-au zis : “Femeie, de ce plângi?” Ea le-a răspuns: “Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus”.
5. In.20.14. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus.
6. In.20.15. Iisus i-a zis : “Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: “Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau”.
7. In.20.16. Iisus i-a zis: “Maria!” Ea s-a întors și i-a zis *în evreiește*: “Rabbuni!”, *adică: “Învățătorule !”*
8. In.20.17. Iisus i-a zis : “Nu Mă atinge, fiindcă nu M-am suit încă la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru”.
9. In.20.18. Maria Magdalena s-a dus și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus acestea.
10. Mc.16.11. Auzind ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.
11. Mc.16.12. După aceea, S-a arătat sub altă înfățișare la doi dintre ei, pe cale, pe când se duceau la țară.
12. Lc.24.13. În aceeași zi, iată, doi ucenici mergeau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii* de Ierusalim,
13. Lc.24.14. și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.
14. Lc.24.15. Pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus Însuși, apropiindu-Se, mergea pe cale împreună cu ei.
15. Lc.24.16. Dar ochii lor erau ținuți să nu-L cunoască.
16. Lc.24.17. Și El le-a zis: “Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați între voi pe cale?” Iar ei s-au oprit cuprinși de întristare
17. Lc.24.18. și unul, cu numele Cleopa, I-a zis: “Oare, tu ești în trecere prin Ierusalim de nu știi ce s-a petrecut în el zilele acestea ?”
18. Lc.24.19. „Ce?” le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era proroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor,
19. Lc.24.20. cum arhieriei și mai-marii noștri L-au osândit la moarte și L-au răstignit.
20. Lc.24.21. Noi nădăjduiam că El este Acela Care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea.

21. Lc.24.22. Ba, încă, și niște femei de-ale noastre ne-au pus în uimire: ducându-se dis-de-dimineasă la mormânt
22. Lc.24.23. și neaflându-i trupul, au venit zicând că ar fi văzut și vedenie de îngeri care le-au spus că El este viu.
23. Lc.24.24. Și unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut”.
24. Lc.24.25. Atunci Iisus le-a zis: “O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți tot ce au spus proorocii !
25. Lc.24.26. Nu trebuia, oare, să sufere Hristosul acestea și să intre întru slava Sa ?”
26. Lc.24.27. Și, începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcuit din toate Scripturile cele despre El.
27. Lc.24.28. Iar când s-au apropiat de satul la care mergeau, El Se făcea că merge mai departe.
28. Lc.24.29. Dar ei L-au rugat stăruitor, zicând: “Rămâi cu noi, că s-a făcut întuneric”. Și a intrat să rămână cu ei.
29. Lc.24.30. Pe când stătea la masă cu ei, a luat pâinea și, binecuvântând, a frânt și le-a dat.
30. Lc.24.31. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut de la ei.
31. Lc.24.32. Și au zis unul către altul: “Nu ardeau inimile noastre când ne vorbea pe cale și ne deschidea Scripturile?”
32. Lc.24.33.Mc.16.13. Și sculându-se chiar în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei adunați la un loc
33. Lc.24.34. și le-au zis: “A înviat Domnul, cu adevărat, și S-a arătat lui Simon”.
34. Lc.24.35.Mc.16.13. Și au istorisit ce li se întâmplase pe cale și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii, dar nici pe ei nu i-au crezut.
35. Mc.16.14. În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece pe când ședeau la masă și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu i-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat.
36. In.20.19.Lc.24.36. În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor și pe când vorbeau ei acestea, a venit Iisus, a stat în mijloc și le-a zis: “Pace vouă !”
37. Lc.24.37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.
38. Lc.24.38. Dar El le-a zis: “Pentru ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inimile voastre ?
39. Lc.24.39. Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele: Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul n-are carne și oase, cum vedeți că am Eu”.
40. Lc.24.40.In.20.20. (Și zicând acestea, le-a arătat mâinile, picioarele și coasta Sa).
41. In.20.20. Ucenicii s-au bucurat văzându-L pe Domnul.
42. Lc.24.41. Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: “Aveți aici ceva de mâncare ?”
43. Lc.24.42. Și ei I-au dat o bucată de pește fript și *dintr-un fagure de miere*.
44. Lc.24.43. Și luând, a mâncat înaintea lor.
45. Lc.24.44. Și le-a zis: “Acestea sunt cuvintele pe care vi le spuneam pe când eram cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi”.
46. Lc.24.45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile
47. Lc.24.46. și le-a zis: “Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi,
48. Lc.24.47. și întru Numele Său să se propovăduiască pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.

49. Lc.24.48. Voi sunteți martorii acestora.
50. Lc.24.49. Și, iată, voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi, însă rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.
51. In.20.21. Iisus le-a zis din nou: “Pace vouă! Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, tot astfel vă trimit și Eu pe voi”.
52. In.20.22. Și spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: “Luați Duh Sfânt.
53. In.20.23. Celor ce le veți ierta păcatele, iertate vor fi; și celor ce le veți ține, ținute vor fi”.
54. In.20.24. Toma, zis Geamănul, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Iisus.
55. In.20.25. Deci, ceilalți ucenici i-au zis: “Am văzut pe Domnul”. Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în coasta Lui, nu voi crede”.
56. In.20.26. După opt zile, ucenicii lui Iisus erau iarăși înăuntru, și Toma împreună cu ei. Și fiind ușile încuiate, a venit Iisus, a stat în mijloc și le-a zis: “Pace vouă !”
57. In.20.27. Și i-a zis lui Toma: “Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios”.
58. In.20.28. Răspunzând, Toma I-a zis: “Domnul meu și Dumnezeu meu !”
59. In.20.29. Iisus i-a zis: “Pentru că M-ai văzut, ai crezut: fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!”
60. In.20.30. Iisus a făcut încă multe alte minuni înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.
61. In.20.31. Dar acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

CAP. 99.

CU IISUS, DUPĂ ÎNVIEREA DIN MORȚI (2)

Iisus Se arată la marea Tiberiadei. A doua chemare a lui Petru. Iisus Se arată pe muntele din Galileea. Iisus este investit cu toată puterea în cer și pe pământ. Iisus instituie Biserica Universală, trimițând ucenicii să propovăduiască Evanghelia și să facă ucenici până la marginile pământului.*

Iisus Se înalță la cer și șade de-a dreapta Tatălui.

1. In.21.1. După acestea, Iisus S-a mai arătat ucenicilor la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:
2. In.21.2. Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zevedeu și alți doi dintre ucenicii lui Iisus, erau împreună.
3. In.21.3. Simon Petru le-a zis: “Mă duc să pescuiesc”. “Mergem și noi cu tine”, i-au zis ei. Și au ieșit și s-au suit într-o luntre, dar în noaptea aceea n-au prins nimic.
4. In.21.4. Și, făcându-se dimineață, Iisus stătea pe țărm, dar ucenicii nu știau că este Iisus.
5. In.21.5. El le-a zis: “Fiilor, aveți ceva de mâncare ?” Ei I-au răspuns: “Nu”.
6. In.21.6. El le-a zis: “Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi”. Au aruncat-o, deci, și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor.
7. In.21.7. Atunci ucenicul pe care-l iubea Iisus i-a zis lui Petru: “Este Domnul!” Auzind Simon Petru că este Domnul, și-a încins haina, fiindcă era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.
8. In.21.8. Ceilalți ucenici au venit cu luntrea, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm, ca la două sute de coți.

9. In.21.9. Când s-au coborât pe țărm, au văzut acolo jeratec, pește deasupra și pâine.
10. In.21.10. Iisus le-a zis: “Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum”.
11. In.21.11. Simon Petru s-a suit în luntre și a tras mreaja la țărm cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și, cu toate că erau atâția, nu s-a rupt mreaja.
12. In.21.12. “Veniți să prânziți”, le-a zis Iisus. Și niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: “Cine ești?”, fiindcă știau că este Domnul.
13. In.21.13. Iisus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat, de asemenea și peștele.
14. In.21.14. Aceasta era a treia oară când S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morți.
15. In.21.15. După ce au prânzit, Iisus i-a zis lui Simon Petru: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești* tu mai mult decât aceștia?” Petru I-a răspuns : ”Da, Doamne, știi că-Ți sunt prieten*”. Iisus i-a zis: “Paște mieluşei Mei”.
16. In.21.16. A doua oară i-a zis Iisus: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru I-a răspuns: “Da, Doamne, știi că-Ți sunt prieten”. Iisus i-a zis: “Paște oițele Mele”.
17. In.21.17. A treia oară i-a zis Iisus: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: “Mă iubești?”, și I-a răspuns: “Doamne, Tu toate le știi: știi că Te iubesc”. Iisus i-a zis: “Paște oile Mele !
18. In.21.18. Adevărul adevărat îți spun: când erai mai tânăr, singur te încingeai și umblai unde voiai, dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi”.
19. In.21.19. Aceasta a zis-o însemnând cu ce fel de moarte Il va preamări Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: “Urmează-Mi !”
20. In.21.20. Dar Petru, întorcându-se, l-a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care, la Cină, își plecase capul pe pieptul lui Iisus și-I zisese: “Doamne, cine este cel ce Te va vinde ?”
21. In.21.21. Pe acesta, deci, văzându-l, Petru I-a zis lui Iisus: “Doamne, dar cu el ce va fi?”
22. In.21.22. Iisus i-a răspuns: “Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”
23. In.21.23. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri. Însă Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: “Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni Eu, ce te privește *pe tine?*”
24. In.21.24. El este ucenicul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea. Și știm că mărturia lui este adevărată.
25. In.21.25. Mai sunt multe altele pe care le-a făcut Iisus care, dacă s-ar fi scris una câte una, gândesc că lumea aceasta n-ar fi putut cuprinde cărțile care s-ar fi scris.
26. Mt.28.16. Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, la muntele unde le poruncise Iisus să meargă
27. Mt.28.17. și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră.
28. Mt.28.18. Iar Iisus, apropiindu-Se, le-a grăit, zicând: “Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ”.
29. Mc.16.15. Și le-a zis: “Mergeți în toată lumea și propovăduiți* Evanghelia la toată făptura:
30. Mc.16.16. cel ce va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cel ce nu va crede va fi osândit.
31. Mc.16.17. Iar celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în Numele Meu demoni vor izgoni; în limbi noi vor grăi;
32. Mc.16.18. șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și *bolnavii* se vor însănătoși.

33. Mt.28.19. Drept aceea, mergeți și învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
34. Mt.28.20. și învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit. Și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”.
35. Lc.24.50. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.
36. Lc.24.51.Mc.16.19. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
37. Lc.24.52. Iar ei, închinându-I-se, s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare
38. Lc.24.53. și tot timpul erau în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu.
39. Mc.16.20. Apoi au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care urmau. *Amin.*

PARTEA A II-a

CELE PATRU VERSIUNI CANONICE ALE EVANGHELIEI

(DUPĂ MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN)

Aduse la stadiul actual de evoluție al limbii române
prin osteneala lui Nicolae Kreis

SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ MATEI

CAP. 1

*Genealogia lui Iisus Hristos. Vestirea nașterii lui Iisus Hristos.
(Înștiințarea lui Iosif).*

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Din Avraam s-a născut Isaac; din Isaac s-a născut Iacov; din Iacov s-a născut Iuda și frații lui;
3. din Iuda și Tamar s-a născut Fares și Zara; din Fares s-a născut Esrom; din Esrom s-a născut Aram;
4. din Aram s-a născut Aminadab; din Aminadab s-a născut Naason; din Naason s-a născut Salmon;
5. din Salmon și Rahav s-a născut Boaz; din Boaz și Rut s-a născut Obed; din Obed s-a născut Iesei;
6. din Iesei s-a născut David, regele; din regele David și văduva lui Urie s-a născut Solomon;
7. din Solomon s-a născut Roboam; din Roboam s-a născut Abia; din Abia s-a născut Asa;
8. din Asa s-a născut Iosafat; din Iosafat s-a născut Ioram; din Ioram s-a născut Ozia;
9. din Ozia s-a născut Ioatam; din Ioatam s-a născut Ahaz; din Ahaz s-a născut Ezechia;
10. din Ezechia s-a născut Manase; din Manase s-a născut Amon; din Amon s-a născut Iosia;

11. din Iosia s-a născut Iehonia și frații lui, pe vremea deportării în Babilon.
12. După deportarea în Babilon, din Iehonia s-a născut Salatiel; din Salatiel s-a născut Zorobabel;
13. din Zorobabel s-a născut Abiud; din Abiud s-a născut Eliachim; din Eliachim s-a născut Azor;
14. din Azor s-a născut Sadoc; din Sadoc s-a născut Achim; din Achim s-a născut Eliud;
15. din Eliud s-a născut Eleazar; din Eleazar s-a născut Matan; din Matan s-a născut Iacov;
16. din Iacov s-a născut Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care Se numește Hristos.
17. Așadar, de la Avraam până la David sunt paisprezece generații de toate; de la David până la deportarea în Babilon sunt paisprezece generații; și de la deportarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece generații.
18. Dar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Fiind Maria, mama Lui, logodită cu Iosif, mai înainte de a fi ei împreună, ea s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.
19. Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevoind s-o vădească, a vrut s-o lase pe ascuns.
20. Și cugetând el acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme s-o iei pe Maria drept soția ta, fiindcă Ce S-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt.
21. Ea va naște Fiu, și-I vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe cei din poporul Său de păcatele lor".
22. Iar acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă cele spuse de Domnul prin prorocul, care zice:
23. «Iată, fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și-I vor pune numele "Emanuel", care se tâlcuiește: "Cu noi este Dumnezeu"».
24. Și, trezindu-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului: a luat la el pe logodnica sa,
25. dar n-a cunoscut-o până nu L-a născut pe Fiul ei; și I-au pus numele Iisus.

CAP. 2

*Magii, Irod și Pruncul Iisus. Uciderea pruncilor.
Fuga în Egipt și reîntoarcerea la Nazaret.*

1. După ce S-a născut Iisus în Betleemul din Iudeea în zilele regelui Irod, iată, au venit magi de la Răsărit la Ierusalim
2. și au întreat: "Unde este Regele de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui".
3. Auzind, regele Irod s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el.
4. Și adunând pe toți arhierii și pe cărturarii poporului, a căutat să afle de la ei unde urma să Se nască Hristosul.
5. Iar ei i-au răspuns: «"În Betleemul din Iudeea, că iată ce este scris prin prorocul:
6. "Și tu, Betleeme, din pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între cetățile lui Iuda, că din tine va ieși Conducătorul Care va păstori pe poporul Meu, Israel" ».
7. Atunci Irod, chemând în ascuns pe magi, a aflat cu exactitate de la ei timpul în care li se arătase steaua.
8. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: "Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; și, când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui".

9. Iar ei, după ce l-au ascultat pe rege, au plecat. Și, iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.
10. Văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte.
11. Au intrat în casă și, văzând Pruncul cu Maria, mama Lui, au căzut la pământ și I s-au închinat; apoi, deschizându-și vistieriile, I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.
12. Și luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale au plecat în țara lor.
13. După ce au plecat magii, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu, fiindcă Irod va căuta Pruncul ca să-L omoare".
14. Și sculându-se el, l-a luat pe Prunc și pe mama Lui, noaptea, și a plecat în Egipt.
15. Și a stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinescă cele spuse de Domnul prin proorocul, care zice: "Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu".
16. Iar Irod, văzând că a fost înșelat de magi, s-a mâniat foarte și a trimis să omoare pe toți pruncii mai mici de doi ani care erau în Betleem și în împrejurimi, potrivit cu timpul pe care îl aflase de la magi.
17. Atunci s-a împlinit cuvântul spus prin Ieremia, proorocul:
18. "Glas s-a auzit în Rama, plângere și tânguire multă: Rahela își plânge copiii și nu voiește să se mângâie pentru că nu mai sunt".
19. După moartea lui Irod, iată, îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt
20. și-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și întoarce-te în pământul lui Israel, că au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului".
21. Și sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui și s-a întors în țara lui Israel.
22. Auzind, însă, că în Iudeea domnește Arhelau în locul tatălui său Irod, s-a temut să meargă acolo; și primind poruncă în vis, s-a dus în părțile Galileii.
23. Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinescă cele spuse prin prooroci, că Nazarinean Se va chema.

CAP. 3

Ioan Botezătorul propovăduiește Evanghelia și-L botează pe Iisus.

1. In zilele acelea a venit Ioan Botezătorul propovăduind în pustia Iudeii
2. și zicând: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor!"
3. El este acela despre care a zis proorocul Isaia: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiți Calea Domnului, drepte faceți cărările Lui"».
4. Ioan purta îmbrăcăminte din păr de cămilă și era încins cu o cingătoare de piele. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.
5. Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată împrejurimea Iordanului
6. și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.
7. Dar văzând pe mulți dintre farisei și saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis: "Pui de vipere, cine v-a învățat să fugiți de mânia ce va să fie?"
8. Faceți, deci, roade vrednice de pocăință;
9. și să nu vă amăgiți gândind în sinea voastră și zicând: 'Avem ca tată pe Avraam!', căci, vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
10. Iată, securea stă la rădăcina pomilor; și orice pom care nu face roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc.
11. Eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte: El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

12. Acela are lopata în mână: El Își va curăți aria în întregime și Își va strânge grâul în hambar, iar pleava o va arde într-un foc nestins”.
13. Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de acesta.
14. Ioan, însă, Îl oprea, zicând: "Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine ?..."
15. Iisus, răspunzând, i-a zis: "Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea". Atunci Ioan L-a lăsat.
16. După ce a fost botezat, Iisus a ieșit îndată din apă. Și, iată, cerurile s-au deschis și S-a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se ca un porumbel și venind peste El.
17. Și din cer s-a auzit glas grăind: “Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit”.

CAP. 4

Postul și ispitirea Fiului lui Dumnezeu. Iisus începe să propovăduiască Evanghelia. Chemarea primilor patru ucenici. Vindecarea bolnavilor.

1. Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustie ca să fie ispitit de către diavolul.
2. Și, postind El patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.
3. Ispititorul s-a apropiat și I-a zis: “Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, zi-le pietrelor acestora să se facă pâini”.
4. Răspunzând, Iisus i-a zis: «Scris este: “Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” ».
5. Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe aripa* templului
6. și I-a zis: «Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că este scris: “Îngerilor Săi va porunci pentru tine și ei te vor purta pe mâini ca nu cumva să-ți izbești piciorul de piatră”».
7. Iisus i-a zis: «De altă parte este scris: “Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău” ».
8. Diavolul L-a mai dus pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor
9. și I-a zis: “Toate acestea ți le voi da ție dacă vei cădea înaintea mea și te vei închina mie”.
10. Atunci Iisus i-a zis: «Pleacă, Satano, că scris este: “Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești” ».
11. Atunci diavolul L-a lăsat. Și, iată, îngerii s-au apropiat de El și-I slujeau.
12. Și auzind Iisus că Ioan a fost prins și închis, a plecat în Galileea.
13. Părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali,
14. ca să se îplinească cele spuse prin Isaia, proorocul, care zice:
15. "Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, dincolo de Iordan, calea spre mare, Galileea neamurilor,
16. poporul care stătea în întuneric, a văzut o mare Lumină; și celor ce zăceau în ținutul și în umbra morții le-a răsărit Lumina".
17. De atunci Iisus a început să propovăduiască, zicând: “Pocăiți-vă, că s-a apropiat Impărăția cerurilor”.
18. Pe când umbla El pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, care aruncau o mreajă în mare, că erau pescari.
19. El le-a zis: “Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni !”
20. Iar ei, lăsându-și mrejele, au mers după El.

21. De acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zevedeu, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o luntre împreună cu tatăl lor, Zevedeu, și își dregeau mrejele. El i-a chemat.
22. Iar ei, părăsind îndată luntrea și pe tatăl lor, L-au urmat.
23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățându-i în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință din popor.
24. S-a dus vestea despre El în toată Siria. Și au adus la El pe toți cei ce sufereau de diferite boli și chinuri: demonizați, epileptici și slăbănogi, și El îi vindeca.
25. După El au mers mari mulțimi de oameni din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

CAP. 5

Predica de pe munte. Fericirile. Ucenicii sunt sarea pământului și lumina lumii. Împlinirea Legii și a Proorocilor. Despreucidere, adulter, divorț, jurământ și iubirea vrăjmașilor.

1. Văzând Iisus mulțimile, S-a suit pe munte; și, așezându-Se, ucenicii Lui s-au apropiat de El.
2. Atunci Și-a deschis gura și a început să-i învețe, zicând:
3. «Fericți cei săraci în duh, că a lor este Împărăția cerurilor !
4. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia!
5. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul !
6. Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura !
7. Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui !
8. Fericți cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu !
9. Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema !
10. Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este Împărăția cerurilor !
11. Fericți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor spune tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea.
12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri! Că așa i-au prigunit și pe proorocii care au fost înainte de voi.
13. Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va drege? Atunci nu mai este bună decât să fie aruncată și călcată în picioare de oameni.
14. Voi sunteți lumina lumii: nu poate cetatea din vârful muntelui să rămână ascunsă,
15. nici nu aprind oamenii o lumină ca s-o pună sub obroc, ci în sfeșnic, spre a lumina tuturor celor din casă.
16. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei, văzând faptele voastre bune, să slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri.
17. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau Proorocii: n-am venit să stric, ci să împlinesc.
18. Că, adevăr grăiesc vouă, înainte de a trece cerul și pământul, o iotă* sau o cirtă* din Lege nu va trece până ce toate se vor fi împlinit.
19. Deci, cine strică una din aceste porunci, chiar și cea mai neînsemnată, și va învăța pe oameni așa, cel mai neînsemnat va fi socotit în Împărăția cerurilor; dar cine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, acela va fi numit mare în Împărăția cerurilor.
20. Că vă spun: dacă dreptatea voastră n-o va întrece pe aceea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în Împărăția cerurilor.
21. Ați auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu ucizi! Oricine ucide, vrednic este de judecată".

22. Dar Eu vă spun: Oricine se mânie pe fratele său va fi pasibil de judecată; și oricine va zice fratelui său: "Prostule!", va fi pasibil de judecata sinedriului; iar oricine-i va zice: "Nebunule!", va fi pasibil să fie aruncat în focul gheenei*.
23. Deci, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,
24. lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te întâi de te împacă cu fratele tău; apoi vino să-ți aduci darul.
25. Împacă-te cu pârâșul tău degrabă, cât timp ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, iar judecătorul executorului și să fii aruncat în închisoare.
26. Adevăr grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo până nu vei fi plătit cel din urmă bănuț.
27. Ați auzit că s-a zis: "Să nu te desfrânezi".
28. Dar Eu vă spun: Oricine se uită la o femeie poftind-o, s-a și desfrânat cu ea în inima lui.
29. Deci, dacă ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și aruncă-l de la tine: este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale decât să-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
30. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și arunc-o de la tine: este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale decât să-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
31. S-a zis iarăși: "Cine își va lăsa soția, să-i dea ei carte de despărțire".
32. Dar Eu vă spun: Oricine își va lăsa femeia în afară de pricină de desfrânare, o face să săvârșească adulter; și cine va lua pe cea lăsată săvârșește adulter.
33. Ați auzit, iarăși, că s-a zis celor de demult: "Să nu juri strâmb, ci să fii înaintea Domnului jurămintele tale".
34. Dar Eu vă spun: Să nu te juri nicidecum: nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;
35. nici pe pământ, pentru că este scăunelul* de sub picioarele Sale; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea Marelui Împărat;
36. nici pe capul tău, pentru că nu poți să faci un singur fir de păr alb sau negru;
37. ci cuvântul vostru să fie: "Da, da; nu, nu"; ceea ce se spune în plus, de la cel rău este.
38. Ați auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte".
39. Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui rău ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe cel stâng.
40. Oricui vrea să se judece cu tine ca să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.
41. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă, tu să mergi două.
42. Oricui îți cere dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.
43. Ați auzit că s-a zis: "Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău".
44. Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,
45. ca să fiți fii ai Tatălui vostru, Care este în ceruri; fiindcă El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.
46. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac așa și vameșii* ?
47. Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare, păgânii nu fac la fel ?
48. Voi, deci, fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit.

CAP. 6

Despre milostenie. Cum să ne rugăm. Tatăl nostru. Despre post, adevăratele comori, neputința de a sluji la doi stăpâni, grijile și îngrijorările.

1. Feriți-vă să nu săvârșiți dreptatea voastră înaintea oamenilor spre a fi văzuți de ei: altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru, Care este în ceruri.
2. Tu, deci, când faci milostenie, nu trâmbița, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Adevăr grăiesc vouă: și-au luat răsplata.
3. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta,
4. pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns: și, Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.
5. Iar când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căroră le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la răspântiile căilor, ca să fie văzuți de oameni: adevăr vă spun că și-au luat răsplata.
6. Ci tu, când te rogi, intră în camera ta și, încuind ușa, roagă-te Tatălui tău Care este în ascuns: și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.
7. Când vă rugați, să nu repetați aceleași cuvinte ca păgânii care cred că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.
8. Să nu vă asemenați cu ei, că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie mai înainte ca să-I cereți.
9. Iată cum trebuie să vă rugați: "Tatăl nostru Care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;
10. vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.
11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi
12. și ne iartă nouă greșalele* noastre precum și noi iertăm greșiților noștri;
13. și nu ne duce pe noi în ispită*, ci ne izbăvește de rău. *Că a Ta este împărăția și puterea și slava, în veci. Amin!*
14. Că, de veți ierta oamenilor greșalele lor, și Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta vouă;
15. dar dacă nu iertați oamenilor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta.
16. Iar când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii, care-și întristează fețele ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.
17. Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața,
18. ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, Care este în ascuns: și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.
19. Nu vă strângeți comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și furii sparg și fură.
20. Strângeți-vă comori în cer, unde molia și rugina nu le strică și unde furii nu sparg, nici nu fură.
21. Pentru că unde este comoara ta, acolo este și inima ta.
22. Ochiul este luminătorul trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău va fi luminos;
23. dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi întunecat. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta !
24. Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci sau pe unul îl va iubi și pe celălalt îl va urî, sau de unul se va alipi și pe celălalt îl va disprețui: nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona.
25. De aceea, vă spun: Nu vă îngrijiți cu privire la viața voastră ce veți mânca sau ce veți bea, nici cu privire la trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Oare, nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
26. Priviți la păsările cerului: ele nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în hambare și, totuși, Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare, nu sunteți voi cu mult mai de preț decât păsările ?
27. Și cine dintre voi, purtându-și de grijă, poate să adauge staturii sale un cot?

28. Iar de îmbrăcăminte de ce purtați grijă? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: ei nu se ostenesc, nici nu torc;
29. totuși, vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.
30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este iar mâine se aruncă în cuptor, astfel o îmbracă Dumnezeu, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin-credincioșilor ?
31. Așadar, nu vă îngrijorați, spunând: “Ce vom mânca?”, sau: “Ce vom bea?”, sau: “Cu ce ne vom îmbrăca ?”
32. Că pe toate acestea neamurile le caută. Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.
33. Căutați mai întâi Impărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga.
34. Nu purtați, deci, grija zilei de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale: ajunge zilei răutatea ei.

CAP. 7

Judecățile aspre. Paiul și bârna. Lucrurile sfinte. Proorocii mincinoși. Două câi, doi pomi, două temelii.

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați:
2. căci cu judecata cu care judecați veți fi judecați și cu măsura cu care măsurați vi se va măsura.
3. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, dar bârna din ochiul tău n-o vezi ?
4. Sau cum îi vei zice fratelui tău: “Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău”, cât timp tu ai o bârnă într-al tău ?...
5. Fățarnicule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
6. Nu dați cele sfinte câinilor și nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie pe voi.
7. Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.
8. Că oricine cere, primește; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.
9. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea piatră ?
10. Sau, dacă-i cere pește, să-i dea șarpe ?
11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, Care este în ceruri, va da cele bune celor care cer de la El !
12. Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii faceți-le și voi la fel, că aceasta este Legea și proorocii.
13. Intrați pe poarta cea strâmtă, că largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce merg pe ea;
14. dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.
15. Feriți-vă de proorocii mincinoși. Ei vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
16. Îi veți cunoaște după roadele lor: culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini ?
17. Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.
18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.
19. Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.
20. Așa că, după rodul lor îi veți cunoaște.

21. Nu cel ce-Mi zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăția cerurilor, ci acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri.
22. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: "Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?"
23. Atunci le voi spune: " Niciodată nu v-am cunoscut pe voi: depărtați-vă de la Mine toți cei ce săvârșiți fărădelegea !"
24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește, asemena-se-va bărbatului chibzuit care și-a zidit casa pe stâncă.
25. A căzut ploaia, au venit puhoaietele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă.
26. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face, va fi asemănat bărbatului nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip;
27. a căzut ploaia, au venit puhoaietele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit și căderea ei a fost mare".
28. Când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui,
29. fiindcă El îi învăța ca Unul Care are putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.

CAP. 8

Vindecarea unui lepros, a servului unui sutaș, a soacrei lui Petru și a altor bolnavi. Cum să urmărim pe Iisus. Potolirea furtunii. Tămăduirea demonizațiilor din ținutul Gadarenilor.

1. Și coborându-Se El de pe munte, mulțimi numeroase au mers după El.
2. Și, iată, un lepros, apropiindu-se, I s-a închinat, zicând: "Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești".
3. Iisus, întinzând mâna, S-a atins de el și i-a zis: "Voiesc, curățește-te!" Și îndată s-a curățit de lepra lui.
4. Și i-a zis Iisus: "Ia seama să nu spui nimănui; ci du-te de te arată preotului și adu darul pe care l-a rânduit Moise ca mărturie pentru ei".
5. Și, intrând în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș care-L ruga,
6. zicând: "Doamne, servul* meu zace în casă slăbănog și se chinuiește cumplit".
7. Și Iisus i-a zis: "Venind, îl voi tămădui".
8. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: "Doamne nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci spune numai un cuvânt și servul meu se va tămădui.
9. Că și eu sunt om sub stăpânire; am în subordine ostași și zic unuia: 'Du-te!', și se duce; altuia: 'Vino!', și vine; și servului meu: 'Fă aceasta!', și face".
10. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce-L urmau: "Adevăr grăiesc vouă: în Israel, la nimeni n-am găsit o credință atât de mare.
11. Și vă spun că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor,
12. dar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților".
13. Și i-a zis sutașului: "Du-te! Fie ție după credința ta!" Și servul sutașului s-a vindecat chiar în ceasul acela.
14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut-o pe soacra acestuia zăcând, prinsă de friguri;
15. și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile; iar ea s-a sculat și-L slujea.

16. Și făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați și El a scos duhurile necurate prin cuvânt și pe toți cei bolnavi i-a vindecat,
17. ca să se îplinească ce s-a spus prin Isaia, proorocul, care zice: “El neputințele noastre le-a luat și bolile noastre le-a purtat”.
18. Și văzând mulțime multă în jurul Său, a poruncit să treacă de cealaltă parte a mării.
19. Și apropiindu-se un cărturar, I-a zis: “Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge”.
20. Dar Iisus i-a răspuns: “Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, însă Fiul omului n-are unde să-și plece capul”.
21. Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: “Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l îngrop pe tatăl meu”.
22. Răspunzând, Iisus i-a zis: “Tu vino după Mine și lasă-i pe cei morți să-și îngroape morții”.
23. Și urcând El într-o luntre, ucenicii L-au urmat.
24. Și, iată, furtună strașnică s-a stârnit pe mare, încât luntrea se acoperea de valuri; iar El dormea.
25. Și apropiindu-se de El, ucenicii L-au trezit, strigând: “Doamne, scapă-ne, că pierim !”
26. Iar El le-a zis: "De ce vă este teamă, puțin-credincioșilor?" Și sculându-Se, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște mare.
27. Iar oamenii s-au mirat, zicând: “Cine este Acesta, că și vânturile și marea Îl ascultă ?”
28. Și, ajungând El pe celălalt țărm, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați ieșind din morminte, periculoși foarte, așa că nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.
29. Și, iată, demonii au strigat: "Ce este nouă și Ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici înainte de vreme să ne chinuiești ?”
30. Departe de ei era o turmă mare de porci care pășteau.
31. Iar demonii Îl rugau, zicând: “Dacă ne scoți, trimite-ne în turma de porci”.
32. Și El le-a zis: “Duceți-vă”. Iar ei, ieșind, au intrat în porci; și, iată, toată turma s-a repezit de pe stâncă în mare și a pierit în apă.
33. Păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus totul despre cele întâmplate cu demonizații.
34. Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor.

CAP. 9

Vindecarea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. La masă cu Iisus. Despre post. Pildele cu petecul nou și haina veche, cu vinul nou și burdufurile vechi. Învierea fiecei lui Iair. Femeia cu scurgere de sânge. Iisus și Belzebul. Lui Iisus Îi este milă de gloate.

1. Și urcând Iisus în luntre, a trecut și a venit în cetatea Sa.
2. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Iisus, văzându-i credința, i-a zis: “Îndrăznește, fiule! Iertate îți sunt păcatele!”
3. Dar unii dintre cărturari cugetau în sinea lor, zicând: “Acesta hulește !”
4. Iar Iisus, cunoscându-le gândurile, le-a zis: «Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?
5. Oare, ce este mai ușor a zice: “Iertate îți sunt păcatele”, sau: “Scoală-te și umblă!”?
6. Dar, ca să știți că putere are Fiul omului pe pământ să ierte păcatele, - “Scoală-te”, i-a zis El slăbănogului, “ia-ți patul și du-te la casa ta!”»

7. Și sculându-se acesta, s-a dus la casa sa.
8. Mulțimile, văzând, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel Ce dă oamenilor o astfel de putere.
9. Și plecând Iisus de acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând la vamă*. Și i-a zis: "Urmează-Mi!" Omul acela s-a sculat și a mers după El.
10. Pe când ședea El la masă, în casă, iată, mulți vameși și păcătoși stăteau la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui.
11. Văzând aceasta, fariseii au zis ucenicilor Lui: "Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?"
12. El, însă, auzind, le-a zis: «Nu cei sănătoși au trebuință de medic, ci cei bolnavi.
13. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: "Milă voiesc, iar nu jertfă!" Că n-am venit să chem la pocăință pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși ».
14. Atunci s-au apropiat de El ucenicii lui Ioan și I-au zis: "De ce noi și fariseii postim mult, dar ucenicii Tăi nu postesc?"
15. Și Iisus le-a zis: "Pot, oare, să postească nuntașii cât timp Mirele este cu ei? Vor veni zile când Mirele va fi luat de la ei: atunci vor posti.
16. Nimeni nu pune petic nou la o haină veche, căci peticul trage de haină și se face o ruptură mai rea;
17. nici nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă și burdufurile se sparg; ci vinul nou se pune în burdufuri noi și se păstrează amândouă".
18. Pe când le spunea El acestea, iată, a venit la El un dregător și I s-a închinat, aruncându-se cu fața la pământ, și zicând: "Fiica mea a murit de curând; dar, venind, pune-Ți mâinile peste dânsa și va învia".
19. Atunci Iisus, sculându-Se, a mers după el împreună cu ucenicii Lui.
20. Și, iată, o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge, s-a apropiat de El pe la spate și s-a atins de poala hainei Lui,
21. că zicea în sinea ei: "Doar să mă ating de haina Sa și mă voi vindeca".
22. Iar Iisus, întorcându-Se și văzând-o, i-a zis: "Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit". Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.
23. Ajungând Iisus la casa dregătorului și văzând pe cei ce cântau din fluier și gloata bocind,
24. le-a zis: "Depărtați-vă, că fetița n-a murit, ci doarme!" Ei, însă, râdeau de El.
25. După ce a fost scoasă gloata, Iisus a intrat, a luat-o pe copilă de mână și ea s-a sculat.
26. Și s-a răspândit știrea aceasta în tot ținutul acela.
27. Plecând Iisus de acolo, L-au urmat doi orbi care strigau, zicând: "Ai milă de noi, Fiul lui David !"
28. Întrând El în casă, orbii s-au apropiat de El și Iisus le-a zis: "Credeti voi că pot să fac aceasta?" "Da, Doamne", I-au răspuns ei.
29. Atunci S-a atins de ochii lor și le-a zis: "Facă-vi-se după credința voastră !"
30. Și li s-au deschis ochii. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: "Vedeți, să nu știe nimeni".
31. Dar ei, cum au ieșit, L-au vestit în tot ținutul acela.
32. Pe când ieșeau orbii aceia, iată, au adus la El un om mut, având demon.
33. Și, fiind scos demonul, mutul a vorbit. Iar mulțimile se minunau, zicând: "Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel".
34. Dar fariseii ziceau: "Cu domnul demonilor îi scoate pe demoni!"
35. Iar Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățându-i în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice boală și neputință *care era în popor*.
36. Și, văzând El mulțimile, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.

37. Atunci le-a zis ucenicilor Săi: "Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini.
38. Rugați-L, deci, pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul Său".

CAP. 10

*Trimiterea celor doisprezece apostoli. Primirea apostolilor de către lume.
Prigoanele, frica de oameni și frica de Dumnezeu. Vrăjmașii omului.
Purtarea cu vrednicie sau cu nevrednicie a crucii zilnice.*

1. Și chemându-i pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere să scoată duhurile necurate și să tămăduiască orice boală și orice neputință.
2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâi, Simon, numit Petru, apoi Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zevedeu, și Ioan, fratele lui;
3. Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;
4. Simon Cananeul și Iuda din Cariot*, cel care L-a vândut pe Iisus.
5. Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Iisus, după ce le-a dat următoarele învățături: « Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samarinenilor,
6. ci să mergeți, mai degrabă, la oile pierdute ale casei lui Israel;
7. iar pe cale să propovăduiți și să ziceți: "Împărăția cerurilor s-a apropiat !"
8. Vindecați-i pe bolnavi, înviați-i pe cei morți, pe leproși curățiți-i, pe demoni alungați-i. În dar ați primit, în dar să dați.
9. Să nu aveți nici aur, nici argint, nici aramă în cingătorile voastre,
10. nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.
11. În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este vrednic și să rămâneți la el până veți pleca.
12. Și, intrând în casă, urați-i, zicând: "Pace casei acesteia !"
13. Și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.
14. Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea și să vă scuturați praful de pe picioarele voastre.
15. Adevăr grăiesc vouă, în ziua judecății va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.
16. Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, deci, prudenți ca șerpii și simpli ca porumbeii.
17. Păziți-vă de oameni: ei vă vor da pe mâna sinedriștilor și vă vor biciui în sinagogile lor.
18. Din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și a împăraților, ca să le fiți mărturie lor și neamurilor.
19. Iar când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți vorbi, că în ceasul acela vi se va da vouă ce să vorbiți ;
20. fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
21. Și va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu; și copiii se vor scula împotriva părinților și-i vor omorî.
22. Și veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.
23. Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți în alta. Adevărat vă spun că nu veți sfârși cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.

24. Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui, nici servul mai presus de domnul său.
25. Destul îi este ucenicului să fie ca învățătorul lui și servului ca domnul său. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu atât mai mult pe cei din casa Lui !
26. Deci nu vă temeți de ei. Că nu este nimic acoperit care să nu iasă la iveală și nimic tănuit care să nu ajungă cunoscut.
27. Ce vă grăiesc Eu în întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.
28. Nu vă temeți de cei ceucid trupul dar sufletul nu-l pot ucide; temeți-vă, mai degrabă, de Acela Care poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă !
29. Nu se vând două vrăbii pentru un asarion*? Totuși, niciuna dintre ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.
30. Cât despre voi, până și firele de păr, toate vă sunt numărate.
31. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
32. De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.
33. Dar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.
34. Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ: n-am venit să aduc pace, ci sabie.
35. Că am venit să dezbin pe fiu împotriva tatălui, pe fiică împotriva mamei și pe noră împotriva soacrei;
36. și dușmanii omului sunt cei din casa lui.
37. Cel ce-și iubește tatăl ori mama mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cel ce-și iubește fiul ori fiica mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.
38. Cel ce nu-și ia crucea lui și vine după Mine nu este vrednic de Mine.
39. Cine ține la viața lui o va pierde; iar cine-și va pierde viața pentru Mine o va găsi.
40. Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
41. Cine primește un prooroc în numele unui prooroc va primi răsplata unui prooroc; și cine primește un om drept în numele unui om drept va primi răsplata unui om drept.
42. Iar cine dă de băut un pahar cu apă rece unuia dintre acești micuți, în nume de ucenic, adevăr vă spun că nu-și va pierde răsplata".

CAP. 11

*Îndoiala lui Ioan Botezătorul. Mărturia lui Iisus despre Ioan.
 Muștrarea cetăților nepocăiți. Lucrurile descoperite pruncilor.
 Jugul lui Hristos.*

1. Sfârșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai Săi, a plecat de acolo ca să-i învețe și să propovăduiască în cetățile lor.
2. Și auzind Ioan în închisoare despre faptele lui Hristos,
3. a trimis pe ucenicii Săi să-L întrebe: "Tu ești Cel Ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?"
4. Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: "Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:
5. orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește.
6. Fericit este acela care nu se smintește întru Mine".
7. Pe când se duceau ei, Iisus a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: «Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt ?

8. Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine luxoase sunt în casele împăraților.

9. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, mai mult decât un prooroc; 10. că el este acela despre care s-a scris: "Iată, trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta".

11. Adevăr grăiesc vouă: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum Împărăția cerurilor se ia prin străduință și cel ce se străduiește intră într-însa;

13. că toți proorocii și Legea au proorocit până la Ioan.

14. Și, dacă vreți să primiți, el este Ilie, cel ce va să vină.

15. Cine are urechi, să audă !

16. Cu cine voi asemăna neamul acesta? Este asemenea unor copii șezând în piață și strigând unii către alții:

17. - "V-am cântat din fluier și n-ați jucat"; - "V-am cântat de jale și nu v-ați tânguit".

18. Că a venit Ioan nici mâncând, nici bând, și ei zic: "Are demon !"

19. A venit Fiul omului mâncând și bând și ei zic: "Iată om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor!" Totuși, Înțelepciunea s-a dovedit dreaptă din faptele ei ».

20. Atunci Iisus a început să mustre cetățile în care a făcut cele mai multe minuni, pentru că nu s-au pocăit:

21. "Vai ție, Horazine!", a zis El. "Vai ție, Betsaido! Că dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit în sac și cenușă.

22. De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.

23. Și tu, Capernaume, până la cer te vei înălța? Până în iad vei coborî! Că dacă s-ar fi făcut în Sodoma minunile care s-au făcut în tine, ea ar fi rămas până azi.

24. De aceea vă spun că pământului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecării decât ție ».

25. În vremea aceea, luând Iisus cuvântul, a zis: "Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și învățați și le-ai descoperit pruncilor !

26. Da, Tată, pentru că așa a fost plăcut înaintea Ta !

27. Totul Mi-au fost dat de Tatăl Meu; și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl decât Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.

28. Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.

29. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima: și veți găsi odihnă pentru suflete voastre,

30. că jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară".

CAP. 12

Spicele de grâu și sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Iisus, Servul Domnului. Vindecarea unui demonizat. Iisus și Beelzebul. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul proorocului Iona. Pilda duhului necurat care caută odihnă și n-o găsește.

Mama și frații lui Iisus. Adevăratele rude ale lui Iisus.

1. În vremea aceea Iisus trecea prin holde într-o zi de sâmbătă. Ucenicii Lui, flămânzi fiind, au început să smulgă spice și să mănânce.

2. Dar fariseii, văzând, I-au zis: "Iată, ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă sâmbăta".

3. Iar El le-a zis: « N-ați citit, oare, ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților ?

5. Sau n-ați citit în Lege că preoții calcă sâmbăta în templu în ziua sâmbetei și, totuși, sunt fără vină?

6. Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât templul.

7. Dacă ați fi cunoscut ce înseamnă: "Milă voiesc, nu jertfă", n-ați fi osândit niște nevinovați.

8. Că Fiul omului este Domn și al sâmbetei».

9. Și plecând Iisus de acolo, a intrat în sinagoga lor.

10. Și iată un om care avea o mână uscată. Ei, ca să-L poată învinui, L-au întrebat: "Este îngăduit a vindeca în zi de sâmbătă ?"

11. Iar El le-a răspuns: "Care dintre voi, dacă are o oaie și-i cade sâmbăta în groapă, nu o apucă îndată și o scoate ?

12. Cu cât mai de preț este un om decât o oaie! De aceea, este îngăduit să faci bine în ziua sâmbetei".

13. Atunci i-a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o și ea s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii, ieșind, au ținut sfat să-L piardă.

15. Dar Iisus, știind aceasta, a plecat de acolo. Și mulți L-au urmat, iar El i-a tămăduit pe toți cei bolnavi,

16. poruncindu-le cu severitate să nu-I facă publicitate,

17. spre a se împlini cele spuse prin Isaia, proorocul:

18. "Iată Servul* Meu pe Care L-am ales, iubitul Meu în Care sufletul Meu a găsit plăcere. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti neamurilor judecata.

19. Nu Se va certa, nici va striga, și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe.

20. Trestia frântă n-o va zdrobi și feștila fumegândă n-o va stinge până va face să biruie judecata;

21. și neamurile vor nădăjdi în Numele Lui".

22. Atunci au adus la El un demonizat orb și mut; și Iisus l-a tămăduit, așa că mutul vorbea și vedea.

23. Mulțimile toate, nedumerite fiind, ziceau: "Nu cumva Acesta este Fiul lui David ?"

24. Dar fariseii, auzind, au zis: "Acesta nu scoate demonii decât cu Beelzebul, căpetenia demonilor".

25. Însă Iisus, Care le cunoștea gândurile, le-a zis: "Orice împărăție care se dezbină în sinea ei se pustiește; și orice cetate sau casă care se dezbină în sinea ei nu va dăinui.

26. Dacă Satana scoate pe Satana, s-a dezbinat în sine; deci, cum va dăinui împărăția lui ?

27. Și dacă Eu scot demonii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea, ei vă vor fi judecători.

28. Dar dacă Eu îi scot pe demoni cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare ca să-i răpească bunurile, dacă nu leagă mai întâi pe cel tare? Numai așa îi va jefui casa.

30. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește.

31. De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă se vor ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu li se va ierta.

32. Cel ce va grăi cuvânt împotriva Fiului omului va fi iertat; însă cine vorbește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie.

33. Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: că după roadă se cunoaște pomul.
34. Pui de vipere, cum ați putea să grațiți cele bune, răi fiind? Că din prisosul inimii vorbește gura.
35. Omul bun scoate cele bune din comoara lui cea bună, pe când omul rău scoate cele rele din comoara lui cea rea.
36. Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit:
37. că din cuvintele tale vei fi îndreptățit și din cuvintele tale vei fi osândit”.
38. Atunci I-a zis unii dintre cărturari și farisei: “Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine”.
39. El, însă, răspunzând, le-a zis: “Neam viclean și desfrânat cere semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona, proorocul.
40. Că, după cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pânțele chitului, tot așa și Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.
41. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu națiunea aceasta și o vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și, iată, aici este Unul mai mare decât Iona.
42. Împărăteasa de la miazăzi se va scula la judecată cu bărbații acestui neam și-i va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și, iată, aici este Unul mai mare decât Solomon.
43. Duhul necurat, după ce iese din om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, dar n-o găsește.
44. Atunci zice: “Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit”. Și, venind, o află goală, măturată și împodobită.
45. Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el și, intrând, locuiesc acolo: și starea din urmă a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean”.
46. Pe când vorbea El încă mulțimilor, mama și frații Lui stăteau afară, căutând să vorbească cu El.
47. Atunci cineva I-a zis: “Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, dorind să-Ți vorbească”.
48. Dar Iisus i-a răspuns: “Cine este mama Mea și care sunt frații Mei ?”
49. Și întinzând mâna spre ucenicii Săi, a zis: “Iată mama mea și frații Mei !
50. Că oricine face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă”.

CAP. 13

Pildele: semănătorului, neghinei, grăuntelui de muștar, aluatului, comorii ascunse în țarină, negustorului ce caută mărgăritare frumoase și năvodului. Iisus la Nazaret. Poticnirea nazarinenilor.

1. În ziua aceea Iisus a ieșit din casă și a mers la țărmul mării.
2. Și adunându-se la El mulțime multă, El S-a suit și S-a așezat într-o luntre, iar mulțimea stătea pe țărm.
3. Și multe le-a grațit El în pilde, zicând: “Iată, semănătorul a ieșit să semene.
4. Pe când semăna el, unele semințe au căzut pe cale; și, venind păsările, le-au mâncat.
5. Altele au căzut pe stâncă, unde n-aveau pământ mult; și au răsărit îndată, că nu era pământ adânc.
6. Dar când s-a ridicat soarele, s-au ofilit; și, neavând rădăcini, s-au uscat.

7. Altele au căzut între spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit.
8. Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șaiszeci, alta treizeci.
9. Cine are urechi *de auzit* să audă”.
10. Ucenicii Lui, apropiindu-se, I-au zis: “De ce le vorbești în pilde ?”
11. Iar El, răspunzând, le-a zis: «Pentru că vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, dar lor nu li s-a dat:
12. că celui ce are i se va da și-i va prisosi; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are.
13. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, văzând, nu văd, și auzind, nu aud, nici nu înțeleg.
14. Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: "Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți pricepe.
15. Că inima acestui popor s-a împietrit: aude greu cu urechile și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec”.
16. *Dar, fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud !*
17. Adevăr grăiesc vouă că mulți prooroci și drepti au dorit să vadă ce vedeți voi și n-au văzut și să audă ce auziți voi și n-au auzit.
18. Voi, deci, ascultați ce înseamnă pilda semănătorului:
19. Oricine aude Cuvântul privitor la Împărăție și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce s-a semănat în inima lui. Aceasta este sămânța căzută pe cale.
20. Cea semănată pe stâncă este acela care aude Cuvântul și-L primește îndată cu bucurie;
21. dar n-are rădăcini în sine, ci ține până la o vreme; și, cum vine o suferință sau o prigoană din pricina Cuvântului, cade îndată de la credință.
22. Cea semănată între spini este cel ce aude Cuvântul, dar grija cea lumească și înșelăciunea avuției înăbușă Cuvântul, făcându-L neroditor.
23. Iar sămânța semănată în pământ bun este cel care aude Cuvântul și-L înțelege și aduce roadă: unul o sută, altul șaiszeci și altul treizeci ».
24. Altă pildă le-a pus lor înainte și le-a zis: «Împărăția cerurilor este asemenea omului care a semănat sămânță bună în ogorul său.
25. Dar, pe când oamenii dormeau, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină* printre grâu și a plecat.
26. Iar dacă a crescut grâul și a făcut rod, a apărut și neghina.
27. Venind slugile stăpânului casei, i-au zis: "Doamne, n-ai semănat tu sămânță bună în ogorul tău? De unde are, deci, neghină?"
28. El le-a răspuns: "Un vrăjmaș a făcut aceasta". Și slujitorii i-au zis: "Vrei, deci, să mergem s-o smulgem ?"
29. El, însă, le-a zis: “Nu, ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul.
30. Lăsați-le să crească împreună și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți mai întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem; iar grâul adunați-l în hambarul meu”.
31. O altă pildă le-a pus înainte, zicând: “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în ogorul său.
32. Acesta este mai mic decât toate semințele; dar, când crește, este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin păsările cerului și își fac cuiburi în ramurile lui”.
33. Altă pildă le-a spus lor: “Împărăția cerurilor se aseamănă cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a ascuns în trei măsurii de făină, până s-a dospit toată”.
34. Acestea toate le-a spus Iisus mulțimilor în pilde; și fără pilde nimic nu le grăia,
35. ca să se împlinească ce s-a spus prin proorocul, care zice: "In pilde Îmi voi deschide gura și voi rosti taine ascunse de la facerea lumii".

36. Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă. Și ucenicii Lui s-au apropiat de El zicând: "Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din ogor".
37. Iar El, răspunzând, le-a zis: "Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul omului.
38. Ogorul este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău.
39. Vrajmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii sunt îngerii.
40. Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului:
41. Fiul omului îi va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate pricinile de păcătuire împreună cu cei ce săvârșesc fărădelegea
42. și-i vor arunca în cuptorul de foc: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
43. Atunci cei dreپți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi *de auzit* să audă!
44. Asemenea este Împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă într-un ogor, pe care a găsit-o un om și a tănuit-o; și, de bucuria ei, se duce de vinde tot ce are și cumpără ogorul acela.
45. Din nou: Împărăția cerurilor este asemenea unui negustor care caută mărgăritare bune.
46. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără.
47. Din nou: Împărăția cerurilor este asemenea unui năvod aruncat în mare, care prinde tot felul *de pești*.
48. După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, stau jos, aleg în vase pe cei buni și aruncă pe cei răi.
49. Așa va fi și la sfârșitul veacului: îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor dreپți
50. și-i vor arunca în cuptorul de foc: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
51. Ați înțeles voi toate acestea?" i-a întrebat Iisus. - "Da, *Doamne*", I-au răspuns ei.
52. Și El le-a zis: "De aceea, orice cărturar cu învățatură despre Împărăția cerurilor se aseamănă unui om gospodar care scoate din vistieria sa noi și vechi".
53. După ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a plecat de acolo.
54. Și, venind în cetatea în care a crescut, îi învăța în sinagoga lor, încât erau uimiți și ziceau: "De unde are el înțelepciunea aceasta și puterile?"
55. Nu este el fiul tâmplarului? Nu se numește mama sa Maria, și frații lui: Iacov, Iosif, Simon și Iuda?
56. Și surorile lui nu sunt toate la noi? Deci, de unde are el toate acestea?"
57. Și găseau, astfel, motiv de a nu crede într-Însul. Dar Iisus le-a zis: "Un profet nu este disprețuit decât în patria lui și în casa lui".
58. Și n-a făcut multe minuni în locul acela din pricina necredinței lor.

CAP. 14

Onomastica lui Irod și moartea lui Ioan Botezătorul.

Prima înmulțire a pâinilor. Iisus umblă pe mare. Vindecarea bolnavilor.

1. In vremea aceea, tetrarhul* Irod a auzit de faima lui Iisus
2. și le-a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat dintre cei morți și de aceea puterile sunt la lucru în el".
3. Că Irod, prinzându-l pe Ioan, îl legase și-l aruncase în închisoare din pricina Irodiadei, soția fratelui său, Filip,
4. pentru că Ioan îi zicea: "Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă".

5. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de popor, pentru că poporul îl socotea pe Ioan ca prooroc.
6. Dar, prăznuind Irod ziua sa de naștere, fiica Irodiadei a dănuțit în mijloc și i-a plăcut lui Irod.
7. De aceea, i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice-i va cere.
8. Îndemnată de mama sa, ea a zis: "Dă-mi aici, pe o tupsie, capul lui Ioan Botezătorul !"
9. Și regele s-a întristat, dar din pricina jurămintelor sale și a celor ce erau la masă cu el, a poruncit să i-l dea.
10. Și a trimis de au tăiat capul lui Ioan în închisoare.
11. Și capul lui Ioan a fost adus pe tupsie și dat fetei, iar ea l-a dus mamei sale.
12. Ucenicii lui au venit și l-au înmormântat; apoi, ducându-se, au dat de știre lui Iisus.
13. Iisus, auzind, a plecat de acolo cu luntrea într-un loc pustiu; iar mulțimile, aflând, L-au urmat pe jos, ieșind din cetăți.
14. Pe când cobora, a văzut mulțime multă și I S-a făcut milă de ei; și a vindecat pe bolnavii lor.
15. Iar când s-a făcut seară, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis "Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut: dă drumul mulțimilor să meargă prin sate să-și cumpere de mâncare".
16. Dar Iisus le-a zis: "N-au nevoie să plece, dați-le voi să mănânce".
17. Ei, însă, I-au zis: "N-avem aici decât cinci pâini și doi pești".
18. Și El le-a zis: "Aduceți-Mi-le aici !"
19. Și, poruncind mulțimilor să se așeze pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, ridicându-și ochii spre cer, a mulțumit; apoi, frângând pâinile, le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit mulțimilor.
20. Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fărâmituri.
21. Cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați*, afară de femei și copii.
22. Îndată după aceea, Iisus a silit pe ucenicii Săi să intre în luntre și să treacă înaintea Lui pe țarmul celălalt, până va da drumul mulțimilor.
23. Și, dând drumul mulțimilor, S-a suit pe munte să Se roage singur, la o parte. Și, înnoptându-se, El era singur acolo.
24. Dar luntrea era deja la multe stadii departe de țarm, fiind învăluită de valuri, căci vântul le era împotrivă.
25. În a patra strajă a nopții, Iisus a venit la ei umblând pe mare.
26. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat și au zis: "Este o nălucă!" Și, de frică, au strigat.
27. Dar El le-a vorbit îndată, zicând: "Îndrăzniți! Eu sunt; nu vă temeți !"
28. Iar Petru, răspunzând, I-a zis: "Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă".
29. "Vino!" i-a zis Iisus. Iar Petru, coborând din luntre, a mers pe apă și s-a dus la Iisus.
30. Dar văzând vântul puternic, s-a temut; și începând să se afunde, a strigat, zicând: "Doamne, scapă-mă !"
31. Îndată Iisus, întinzând mâna, l-a apucat și i-a zis: "Puțin-credinciosule, pentru ce te-ai îndoit ?"
32. Și suindu-se ei în luntre, vântul a încetat.
33. Cei ce erau în luntre I s-au închinat și I-au zis: "Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!"
34. Ajungând la mal, au venit pe uscat la Ghenezaret.

35. Bărbații din locul acela, recunoscându-L pe Iisus, au trimis în toate împrejurimile și au adus la El pe toți bolnavii.

36. Ei Îl rugau să le dea voie numai să atingă poala hainei Lui. Și, câți se atingeau, se vindecau.

CAP. 15

*Fariseii și tradiția bătrânilor. Ce spurcă pe om. Femeia cananeancă.
A doua înmulțire a pâinilor și a peștilor.*

1. Atunci au venit fariseii și cărturarii din Ierusalim la Iisus și I-au zis:
2. “De ce încalcă ucenicii Tăi tradiția bătrânilor? Că nu-și spală mâinile când mănâncă”.
3. Iar El, răspunzând, le-a zis: «Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul datinei voastre?
4. Că Dumnezeu a zis: “Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”; și: “Cine va grăi de rău pe tată sau pe mamă să fie pedepsit cu moarte”.
5. Dar voi ziceți: “Cine zice tatălui sau mamei sale: ‘Darul cu care te-aș putea ajuta I l-am dăruit lui Dumnezeu’,
6. acela poate să nu-și mai cinstească tatăl sau mama”. Și așa ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră.
7. Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis:
8. ‘Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
9. În zadar Mă cinstesc ei învățând învățături care sunt porunci omenești’».
10. Și chemând la Sine mulțimea, a zis: “Ascultați și înțelegeți:
11. Nu ceea ce intră în gură îl spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea îl spurcă pe om”.
12. Atunci ucenicii Lui s-au apropiat și I-au zis: "Știi că fariseii, auzind cuvântul, s-au scandalizat?"
13. El, însă, răspunzând, le-a zis: "Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu Cel ceresc va fi smuls din rădăcină.
14. Lăsați-i: sunt călăuze oarbe orbilor; și, când orb pe orb călăuzește, cad amândoi în groapă".
15. Petru a luat cuvântul și I-a zis: “Lămurește-ne pilda aceasta”.
16. Iisus i-a zis: “Acum și voi sunteți nepricepuți ?
17. Nu înțelegeți că orice intră în gură se duce în pântece și iese afară ?
18. Dar ce iese din gură pornește din inimă și aceea îl spurcă pe om.
19. Că din inimă ies gândurile rele, uciderile, desfrânările, adulterele, hoțiile, mărturiile mincinoase, hulele.
20. Acestea sunt care-l spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om”.
21. Și plecând Iisus de acolo, S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.
22. Și, iată, o femeie cananeancă, ieșind din hotarele acelea, striga, zicând: “Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un demon !”
23. El, însă, nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii Săi, Îl rugau, zicând: “Slobozește-o, că strigă în urma noastră”.
24. Iar El, răspunzând, a zis: “Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel”.
25. Dar ea, venind, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a zis: “Doamne, ajută-mă !”
26. Răspunzând, El i-a zis: “Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor !”

27. Iar ea a zis: “Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor”.
28. Atunci Iisus i-a zis: “O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești”. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.
29. Și plecând de acolo, Iisus a venit la marea Galileii. Și, suindu-Se pe munte, a șezut acolo.
30. Și mulțimi mari s-au apropiat de El, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi; și i-au pus la picioarele Lui, iar El i-a vindecat,
31. încât mulțimea se minuna văzând pe muți vorbind, pe ciungi sănătoși, pe șchiopi umblând și pe orbi văzând; și-L slăveau pe Dumnezeuul lui Israel.
32. Dar Iisus, chemând la Sine pe ucenicii Săi, le-a zis: “Milă Îmi este de mulțime, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă Mine și n-au ce să mănânce; și să le dau drumul flămânzi nu vreau, ca să nu leșine de foame pe cale”.
33. Ucenicii I-au zis: “De unde să avem noi în pustiul acesta pâine ca să săturăm atâta mulțime?”
34. Iisus i-a întrebat: “Câte pâini aveți?” Ei I-au răspuns: “Șapte și câțiva peștișori”.
35. Și poruncind mulțimii să șadă pe pământ,
36. Iisus a luat cele șapte pâini și peștii și, mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor, iar ucenicii, mulțimilor.
37. Și au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat șapte coșuri pline cu rămășițe de fărâmituri.
38. Cei ce au mâncat erau ca la patru mii de bărbați, afară de femei și copii.
39. Și dând drumul mulțimilor, Iisus S-a suit în luntre și a venit în ținutul Magdalei.

CAP. 16

Fariseii cer semn din cer. Semnul lui Iona. Aluatul fariseilor. Cine zic oamenii că este Iisus? Mărturisirea lui Petru. Vestirea patimilor. Cum să urmăm pe Iisus.

1. Și apropiindu-se fariseii și saducheii ca să-L pună la încercare, L-au rugat să le arate un semn din cer.
2. El, însă, răspunzând, le-a zis: “Când se face seară, voi ziceți: ‘Va fi timp frumos, pentru că cerul e roșu’.
3. Iar dimineața ziceți: ‘Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roș-posomorât’. *Fățarnicilor*, fața cerului știți s-o tălmăciți, dar semnele vremurilor nu puteți!
4. Neam viclean și desfrânat cere semn, dar semn nu i se va da decât semnul lui Iona”. Și lăsându-i, a plecat.
5. Și, trecând de cealaltă parte, ucenicii au uitat să ia pâini.
6. Iisus le-a zis: “Luați aminte și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor”.
7. Ucenicii se gândeau în ei și ziceau: “*Ne zice așa* pentru că n-am luat pâini !”
8. Dar Iisus, cunoscându-le gândul, le-a zis: “Pentru ce cugetați în voi înșivă că n-ați luat pâini, puțin-credincioșilor?”
9. Tot nu înțelegeți, nici nu vă amintiți de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de bărbați, și câte coșuri ați luat ?
10. Nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii, și câte coșuri ați luat ?
11. Cum de nu înțelegeți că nu v-am spus de pâini, ci v-am spus să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor ?”
12. Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

13. Venind Iisus în părțile Cezareii lui Filip, i-a întrebat pe ucenicii Săi: “Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului ?”
14. Iar ei I-au răspuns: “Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul dintre prooroci”.
15. “Dar voi”, le-a zis El, “cine ziceți că sunt?”
16. Simon Petru, răspunzând, I-a zis: “Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu !”
17. Iisus a luat din nou cuvântul și i-a zis: “Fericit ești, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu, Care este în ceruri.
18. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această stâncă voi zidi Biserica Mea și porțile iadului* nu o vor birui.
19. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri”.
20. Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul.
21. De atunci, Iisus a început să le arate ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe din partea bătrânilor, a arhierilor și a învățătorilor de Lege, să fie omorât și a treia zi să învieze.
22. Atunci Petru, luându-L la o parte, a început să-L mustre, zicând: “Fie-Ți milă de Tine, Doamne, să nu-Ți fie Ție acestea !”
23. El, însă, întorcându-Se, i-a zis lui Petru: “Mergi înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Că tu nu cugeți la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.
24. Atunci Iisus le-a zis ucenicilor Săi: “Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
25. Fiindcă oricine va voi să-și salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va găsi.
26. Ce-i folosește omului dacă lumea întreagă o câștigă, dar sufletul și-l pierde? Sau ce poate da un om în schimb pentru sufletul său ?
27. Fiindcă Fiul omului va să vină întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci îi va răsplăti fiecăruia după faptele sale.
28. Adevăr grăiesc vouă: Sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu-L vor vedea pe Fiul omului venind în Impărăția Sa”.

CAP. 17

*Schimbarea la față. Vindecarea copilului lunatic. Vestirea patimilor.
Iisus plătește darea pentru templu.*

1. Și după șase zile, Iisus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus pe un munte înalt, la o parte.
2. Și S-a schimbat la față înaintea lor; și fața Lui a strălucit ca soarele, iar veșmintele I s-au făcut albe ca lumina.
3. Și, iată, Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El.
4. Petru, luând cuvântul, I-a zis: “Doamne, bine ne este să fim aici; dacă voiești, voi face aici trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie”.
5. Pe când vorbea el încă, iată, un nor luminos i-a umbrit pe ei. Și din nor s-a auzit un glas care zicea: “Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit: de El să ascultați !”
6. Auzind, ucenicii au căzut cu fețele la pământ și s-au înspăimântat foarte.
7. Dar Iisus, apropiindu-Se și atingându-Se de ei, le-a zis: “Sculați-vă, nu vă temeți !”
8. Iar ei, ridicându-și ochii, n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Iisus singur.

9. Pe când se coborau de pe munte, Iisus le-a poruncit, zicând: “Să nu spuneți nimănui despre vedenia aceasta până va învia Fiul omului dintre cei morți”.
10. Ucenicii L-au întrebat, zicând: “De ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie ?”
11. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Este adevărat că Ilie trebuie să vină întâi și să așeze din nou toate.
12. Eu însă vă spun că Ilie a și venit, dar ei nu l-au cunoscut și au făcut cu el ce au vrut. Tot așa va pătimi și Fiul omului din partea lor”.
13. Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.
14. Și mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de El un om căzând în genunchi
15. și zicând: “Doamne, ai milă de fiul meu, că este lunatic și rău pătimește: adesea cade în foc și adesea în apă;
16. l-am adus la ucenicii Tăi, dar ei n-au putut să-l vindece”.
17. Iisus i-a răspuns: “O, neam necredincios și pervers, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l aici, la Mine”.
18. Și Iisus a certat demonul și a ieșit demonul din el și băiatul s-a tămăduit în ceasul acela.
19. Atunci, apropiindu-se de El ucenicii Săi, I-au zis la o parte: “Noi de ce n-am putut să-l scoatem ?”
20. “Din pricina puținii voastre credințe”, le-a răspuns Iisus. “Adevăr grăiesc vouă că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici acolo’, și el s-ar muta și nimic nu v-ar fi cu neputință.
21. *Dar acest soi de demoni nu iese decât prin rugăciune și post”.*
22. Și întorcându-Se în Galileea, Iisus le-a zis: “Fiul omului este destinat să fie dat în mâinile oamenilor.
23. Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia”. *Ucenicii s-au întristat foarte mult.*
24. Cei ce strângeau darea, ajungând în Capernaum, s-au apropiat de Petru și i-au zis: “Învățătorul vostru nu plătește didrahma*?”
25. “Ba da”, le-a zis Petru. Și, intrând el în casă, Iisus i-a luat-o înainte și i-a zis: “Ce părere ai, Simone? Împărații pământului de la cine percep dări sau biruri? De la fiii lor, sau de la străini ?”
26. Petru I-a răspuns: “De la străini”. Și Iisus i-a zis: “Așadar, fiii sunt scutiți.
27. Dar, ca să nu-i scandalizăm, du-te la mare și, aruncând undița, ia peștele care va veni întâi: deschide-i gura și vei găsi în ea un statir* pe care ia-l și dă-l lor, pentru Mine și pentru tine”.

CAP. 18

Cine este cel mai mare. Pricinile și prilejurile de păcătuire. Pilda cu oaia răătăcită. Iertarea greșelilor. Pilda celor doi datornici.

1. În ceasul acela s-au apropiat de Iisus ucenicii Săi și L-au întrebat: “Cine este, oare, mai mare în Împărăția cerurilor ?”
2. Și El, chemând la Sine un copil, l-a pus în mijlocul lor
3. și le-a zis: “Adevăr zic vouă : de nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția cerurilor.
4. De aceea, cel ce se va smeri pe sine ca acest copil, acela este mai mare în Împărăția cerurilor.
5. Și cine primește un copil ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește.
6. Dar cine face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, mai de folos i-ar fi să i se atârne o piatră de moară de gât și să fie aruncat în adâncul mării.

7. Vai lumii din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă este cu neputință să nu vină prilejul de păcătuire, dar vai omului aceluia prin care vine prilejul de păcătuire !

8. Dacă mâna sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l și aruncă-l de la tine, că mai bine-ți este să intri în viață ciung sau șchiop decât să ai amândouă mâinile și picioarele și să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și aruncă-l de la tine, că mai bine-ți este să intri în viață numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul gheenei.

10. Feriți-vă să nu disprețuiți pe unul din aceștia mici, căci vă spun că îngerii lor, în ceruri, văd pururea Fața Tatălui Meu, Care este în ceruri ;

11. *fiindcă Fiul omului a venit să-l mântuiască pe cel pierdut.*

12. Ce părere aveți? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munte și, mergând, o caută pe cea rătăcită ?

13. Și dacă se întâmplă s-o găsească, adevăr grăiesc vouă că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.

14. Tot așa, nu este vrere înaintea Tatălui vostru Cel din ceruri ca să se piardă vreunul dintr-acești micuți.

15. De-ți va greși ție fratele tău, mergi și muștră-l între tine și el singur. Și dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

16. Dar dacă nu te ascultă, ia cu tine încă unul sau doi, pentru ca din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot ce se spune.

17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

18. Adevăr grăiesc vouă: Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer.

19. Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru, le va fi dat de Tatăl Meu, Care este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”.

21. Atunci Petru, apropiindu-se, I-a zis: “Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când păcătuiește împotriva mea? Oare, până la șapte ori?”

22. Iisus i-a zis: “Eu nu-ți zic să-l ierți până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23. De aceea, Împărăția cerurilor este asemenea unui împărat care a vrut să se socotească cu slujitorii săi.

24. Începând verificările, i-au adus pe unul care îi datora zece mii de talanți.

25. Fiindcă n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să fie vândut el și soția și copiii, împreună cu tot ce avea, ca să se plătească datoria.

26. Dar servul acela, căzând în genunchi, îl ruga, zicând: “Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti”.

27. Făcându-i-se milă de el, stăpânul i-a iertat datoria și i-a dat drumul.

28. Dar, ieșind, slujitorul acela a întâlnit pe unul din cei ce slujeau împreună cu el și care-i datora o sută de dinari. Și, punând mâna pe el, îl strângea de gât, zicându-i: “Plătește-mi ce-mi ești dator !”

29. Colegul lui a căzut în genunchi și-l ruga, zicând: “Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti”.

30. Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în închisoare până va plăti datoria.

31. Ceilalți slujitori, văzând cele întâmplate, s-au întristat foarte și, ducându-se, au spus stăpânului lor toate cele petrecute.

32. Atunci stăpânul, chemându-l pe slujitorul acela, i-a zis: “Serv viclean! Eu ți-am iertat toată datoria fiindcă m-ai rugat.

33. Nu se cuvenea, oare, să ai și tu milă de cel ce este slugă împreună cu tine așa cum am avut eu milă de tine ?”
34. Și mâniindu-se stăpânul, l-a dat pe mâna chinuitorilor până va plăti tot ce-i datora.
35. Tot așa vă va face și Tatăl Meu Cel ceresc, dacă fiecare dintre voi nu iartă din toată inima pe fratele său».

CAP. 19

Despre desfacerea căsătoriei. Iisus binecuvântează copiii. Tânărul bogat.

1. După ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a plecat din Galileea și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.
2. Și L-au urmat mulțimi multe și i-a vindecat pe ei acolo.
3. Și s-au apropiat de El fariseii, ispitindu-L și zicând: “Se cuvine, oare, ca bărbatul să-și lase femeia din orice pricină ?”
4. Iar El, răspunzând, le-a zis: «Oare, n-ați citit că Acela Care i-a făcut, de la început i-a făcut bărbat și femeie
5. și a zis: “De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și cei doi vor fi un trup”.
6. Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă ».
7. Ei I-au zis: “Atunci, de ce a rânduit Moise să-i dea carte de despărțire și s-o lase ?”
8. Răspuns-a lor Iisus: “Din pricina împietririi inimii voastre a îngăduit Moise să vă lăsați femeile; dar de la început n-a fost așa.
9. Eu însă vă spun : Oricine își lasă soția în afară de pricină de desfrânare și va lua alta, săvârșește adulter; și cine o ia pe cea lăsată săvârșește adulter”.
10. Ucenicii I-au zis: "Dacă astfel este pricina bărbatului cu femeia, nu este de folos să se însoare”.
11. El le-a răspuns: “Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat:
12. fiindcă sunt fameni care s-au născut așa din pântecele mamei lor; sunt fameni pe care oamenii i-au făcut fameni; și sunt fameni care ei înșiși s-au făcut fameni de dragul Împărăției cerurilor. Cine poate să primească *aceasta*, să primească !”
13. Atunci I-au adus copii ca să-și pună mâinile peste ei și să Se roage. Dar ucenicii îi certau.
14. Iar Iisus le-a zis: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că Împărăția cerurilor este a unora ca ei”.
15. Și, punându-și mâinile peste copii, a plecat de acolo.
16. Și, iată, un tânăr s-a apropiat de El și I-a zis: “Învățătorule, ce bine să fac ca să am viața veșnică?”
17. Răspunsu-i-a Iisus: “De ce Mă întrebi: ‘Ce bine?’ Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile”.
18. “Care?” I-a zis el. Iisus i-a răspuns: “Să nu ucizi; să nu te desfrânezi; să nu furi; să nu depui mărturie mincinoasă;
19. să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.
20. Tânărul i-a zis: “Pe toate acestea le-am păzit din copilăria mea: ce-mi mai lipsește?”
21. Iisus i-a zis: “Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averea și dă celor săraci și vei avea comoară în cer ! Apoi vino și urmează Mie”.
22. Auzind tânărul cuvântul acesta, a plecat întristat, pentru că avea multe averi.

23. *Iar Iisus a zis către ucenicii Săi: “Adevăr grăiesc vouă: cu greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.*
24. *Și iarăși zic vouă: mai ușor este să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu”.*
25. *Auzind, ucenicii au rămas uimiți foarte și au zis: “Atunci, cine poate să fie mântuit?”*
26. *Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: “La oameni aceasta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință”.*
27. *Atunci Petru, luând cuvântul, I-a zis: “Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat: ce va fi nouă?”*
28. *Iar Iisus le-a zis: “Adevăr zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la nașterea din nou a lumii, când Fiul omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.*
29. *Și oricine va fi lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau ogoare pentru Numele Meu, însutit va primi și viață veșnică va moșteni.*
30. *Dar mulți dintre cei dintâi vor fi la urmă și cei de la urmă vor fi întâi.*

CAP. 20

*Pilda lucrătorilor viei. Iisus vestește moartea și învierea Sa.
Cererea fiilor lui Zevedeu. Doi orbi vindecați la Ierihon.*

1. *Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om, stăpân de casă, care a ieșit dis-de-diminează să tocmească lucrători la via sa.*
2. *Învoindu-se cu lucrătorii cu câte un dinar* pe zi, i-a trimis în vie.*
3. *Și ieșind el pe la ceasul al treilea, a văzut pe alții stând în piață fără lucru.*
4. *Și le-a zis acelor: ”Mergeți și voi în vie și vă voi da dreptul vostru”.*
5. *Iar ei s-au dus. Ieșind el, iarăși, pe la ceasul al șaselea și al nouălea, a făcut la fel.*
6. *Ieșind la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață și le-a zis: “De ce ați stat aici toată ziua fără lucru?”*
7. *Ei i-au răspuns: “Fiindcă nu ne-a tocmit nimeni”. ”Duceți-vă și voi în vie și veți primi dreptul vostru!”*, le-a zis el.
8. *Seara, stăpânul viei i-a zis economului* său: “Cheamă-i pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei din urmă până la cei dintâi”.*
9. *Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au primit câte un dinar.*
10. *Venind și cei dintâi, au crezut că vor primi mai mult, dar au primit tot câte un dinar.*
11. *După ce au primit, căteau împotriva stăpânului casei,*
12. *zicând: “Aceștia de la urmă au lucrat un ceas, iar la plată i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul zilei și arșița”.*
13. *El, însă, răspunzând, a zis unuia dintre ei: “Prietene, nu-ți fac nedreptate: nu te-ai învoit cu mine pentru un dinar?”*
14. *Ia-ți ce este al tău și pleacă ! Vreau eu să-i dau acestuia din urmă ca și ție.*
15. *Oare, n-am dreptul să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori ochiul tău este rău fiindcă eu sunt bun?”*
16. *Așa vor fi cei de la urmă întâi și cei dintâi la urmă, fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși ».*
17. *Și suindu-Se Iisus la Ierusalim, a luat de o parte pe cei doisprezece ucenici și le-a spus pe cale:*
18. *“Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul omului va fi dat pe mâna arhiereilor și a cărturarilor și ei Îl vor osândi la moarte*

19. și-L vor da pe mâna păgânilor, ca să-L batjocorească, să-L biciuiască și să-L răstignească; dar a treia zi va învia”.
20. Atunci s-a apropiat de El mama fiilor lui Zevedeu împreună cu fiii ei, îngenunchind și dorind să-i facă o cerere.
21. El i-a zis: “Ce dorești?” Ea I-a răspuns: “Poruncește ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta, întru Împărăția Ta”.
22. Dar Iisus, răspunzând, a zis: “Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care-l voi bea Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu?” Iar ei i-au zis: “Putem”.
23. Și El, răspunzând, le-a zis: “Paharul Meu îl veți bea și cu botezul cu care Mă botez Eu vă veți boteza, dar a șede la dreapta și la stânga Mea nu depinde de Mine să dau, ci este pentru cei care s-a pregătit de către Tatăl Meu”.
24. Auzind cei zece, s-au mâniat pe cei doi frați.
25. Dar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: “Știți că aceia care se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire.
26. Între voi să nu fie așa, ci acela care voiește să fie mai mare, să fie slujitorul vostru;
27. și care dintre voi voiește să fie întâiul, să vă fie vouă slugă.
28. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți”.
29. Și plecând ei din Ierihon, mulțime multă venea în urma Lui.
30. Și, iată, doi orbi care ședeau lângă cale, auzind că trece Iisus, au strigat, zicând: “Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David !”
31. Dar mulțimea îi certa să tacă. Ei, însă, mai tare strigau, zicând: “Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David !”
32. Iisus, oprindu-Se, i-a chemat și le-a zis: “Ce voiți să vă fac ?”
33. Ei I-au zis: “Doamne, să ni se deschidă ochii”.
34. Și făcându-I-Se milă de ei, Iisus S-a atins de ochii lor și îndată au văzut și L-au urmat.

CAP. 21

Intrarea lui Iisus în Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din templu. Blestemarea smochinului. Puterea credinței. Puterea lui Iisus și botezul lui Ioan. Pilda celor doi fii. Pilda lucrătorilor viei. Piatra din capul unghiului.

1. Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, la Muntele Măslinilor, Iisus a trimis doi ucenici,
2. spunându-le: “Mergeți în satul dinaintea voastră și îndată veți găsi o asină legată și un mânz împreună cu ea: dezlegați-o și aduceți-i la Mine.
3. Și dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei și-i va trimite îndată înapoi”.
4. Aceasta s-a făcut ca să se împlinescă cele spuse prin proorocul, care zice:
5. «Spuneți fiicei Sionului: “Iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug”.
6. Și ducându-se ucenicii, au făcut cum le poruncise Iisus.
7. Au adus asina și mânzul, și-au pus veșmintele peste ei, iar El a șezut pe ele.
8. Cei mai mulți din mulțime își așterneau hainele în cale, iar alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe cale.
9. Mulțimile care mergeau înaintea Lui și cele care veneau în urmă strigau, zicând: “Osana, Fiului lui David! Bindecuvântat este Cel Ce vine întru Numele Domnului! Osana întru Cei de sus!”

10. Și intrând El în Ierusalim, toată cetatea s-a cutremurat, zicând: “Cine este Acesta?...”
11. Iar mulțimile răspundeau: “Acesta este Iisus, Proorocul din Nazaretul Galileii”.
12. Și a intrat Iisus în templu și i-a alungat pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei
13. și le-a zis: «Scris este: “Casa Mea, casă de rugăciune se va chema”, dar voi ați făcut dintr-înșă peșteră de tâlhari».
14. Și au venit la El, în templu, orbi și șchiopi și El i-a vindecat.
15. Dar arhierii și învățătorii de Lege, văzând lucrările minunate pe care le-a făcut și pe copiii strigând în templu și zicând: “Osana, Fiul lui David!”, s-au mâniat
16. și I-au zis: “Tu auzi ce zic aceștia?” “Da”, le-a răspuns Iisus. Și le-a zis: «Oare, niciodată n-ați citit că: “Din gura pruncilor și a sugarilor Ți-ai scos lauda”? »
17. Și, lăsându-i, a ieșit din cetate spre Betania și a rămas acolo peste noapte.
18. Dimineața, însă, pe când Se întorcea în cetate, a flămânzit ;
19. și văzând un smochin lângă cale, S-a apropiat de el, dar n-a găsit în el decât frunze; și a zis smochinului: “De acum, în veac să nu mai fie rod în tine!” Și, îndată, smochinul s-a uscat.
20. Văzând aceasta, ucenicii s-au mirat zicând: “Cum de s-a uscat smochinul într-o clipă?”
21. Iisus le-a zis: «Adevăr grăiesc vouă: Dacă veți avea credință și nu vă veți îndoi, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci și muntelui acestuia de-i veți zice: “Ridică-te și aruncă-te în mare !”, așa va fi.
22. Și tot ce veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi ».
23. Și venind El în templu, în timp ce-i învăța, s-au apropiat de El arhierii și bătrânii poporului, zicând: “Cu ce putere faci acestea? Și cine Ți-a dat puterea aceasta?”
24. Răspunzând, Iisus le-a zis: “Vă voi întreba și Eu un cuvânt și, dacă-Mi veți răspunde, vă voi spune și Eu cu ce putere fac acestea.
25. Botezul lui Ioan de unde a fost ? Din cer, sau de la oameni?” Iar ei cugetau în sinea lor, zicând: « Dacă vom răspunde: “Din cer”, ne va zice: “Atunci de ce nu l-ați crezut?”
26. Și de vom zice: “De la oameni”, ne temem de popor, pentru că toți îl consideră pe Ioan drept prooroc ».
27. Și, răspunzând ei lui Iisus, I-au zis: “Nu știm!” Iar El, la rândul Său, le-a zis: “Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac acestea...”
28. Ce părere aveți? Un om avea doi fii; și, mergând la cel dintâi, i-a zis: “Fiule, du-te astăzi să lucrezi în via mea !”
29. Iar el, răspunzând, a zis: “Nu vreau”. Mai târziu, însă, părându-i rău, s-a dus.
30. Ducându-se și la celălalt, i-a zis la fel. Iar acesta i-a răspuns: “Mă duc, Doamne”. Dar nu s-a dus.
31. Care din amândoi a făcut voia tatălui?” “Cel dintâi”, I-au răspuns ei. Și Iisus le-a zis: «Adevăr zic vouă că vameșii și prostituatele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.
32. Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele l-au crezut; iar voi, văzând *aceasta*, nu v-a părut rău mai târziu ca să-l credeți.
33. Ascultați altă pildă: Era un om, stăpân al casei sale, care a sădit o vie; a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc și a clădit turn. Apoi a dat-o în seama lucrătorilor, iar el s-a dus departe.
34. Venind vremea roadelor, a trimis pe servii săi la lucrători ca să-și ia în primire roadele.

35. Dar lucrătorii, prinzându-i pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.
36. A trimis din nou alți slujitori, mai mulți decât cei dintâi, și ei le-au făcut la fel.
37. La urmă, a trimis pe fiul său, zicând: “De fiul meu se vor rușina !”
38. Dar lucrătorii viei, văzându-l pe fiul, au zis între ei: “Acesta este moștenitorul: veniți să-l omorâm, ca să avem noi moștenirea lui !”
39. Și, prinzându-l, l-au scos afară din vie și l-au omorât.
40. Deci, când va veni stăpânul viei, ce le va face lucrătorilor acela?”
41. Ei l-au răspuns: “Pe răii aceia cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care-i vor da roadele la vremea lor”».
42. Iisus le-a zis: «Oare, niciodată n-ați citit în Scripturi: “Piatra pe care au nesocotit-o zidarii a ajuns în capul unghiului; de la Domnul a fost aceasta și este minunat în ochii noștri”?»
43. De aceea, vă spun: Împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da unui fel de oameni* care-i va aduce roadele.
44. Cel ce va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar peste cine va cădea ea, îl va spulbera».
45. Auzind arhieriei și fariseii pildele Sale, au înțeles că despre ei vorbește;
46. și, căutând să-L prindă, s-au temut de popor, pentru că Îl socotea prooroc.

CAP. 22

Pilda nunții fiului de împărat. Fariseii și birul cezarului. Saducheii și învierea morților.

1. Iisus le-a vorbit iarăși în pilde și le-a zis:
2. «Asemănatu-s-a Împărăția cerurilor omului-împărat care i-a făcut nuntă fiului său.
3. El și-a trimis slujitorii să-i cheme la nuntă pe cei poftiți, dar ei n-au vrut să vină.
4. Din nou a trimis alți slujitori, zicând: “Spuneți celor chemați: Iată, am pregătit ospățul meu; juncii mei și cele îngrășate s-au junghiat și totul este gata; poftiți la nuntă!”
5. Dar ei, fără să țină seama, au plecat: unul la holda lui, altul la negustoria lui.
6. Iar ceilalți, punând mâna pe slujitorii săi, i-au batjocorit și i-au omorât.
7. Auzind împăratul acestea, s-a mâniat și, trimițând oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.
8. Atunci a zis servilor săi: “Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici.
9. Mergeți, deci, la răspântiile drumurilor și, pe câți îi veți găsi, chemați-i la nuntă”.
10. Și ieșind slujitorii la răspântii, au chemat pe toți pe care i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți.
11. Iar împăratul, intrând să-și vadă oaspeții, a văzut un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă
12. și i-a zis: “Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?” El, însă, a tăcut.
13. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: “Legăți-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților,
14. că mulți sunt chemați, dar puțini aleși”».
15. Atunci fariseii, ducându-se, au ținut sfat ca să-L prindă pe Iisus în cuvânt.
16. Și au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodianii, zicând: “Învățătorule, știm că ești adevărat și întru adevăr înveți Calea lui Dumnezeu și nu-Ți pasă de nimeni, pentru că Tu nu cauți la fața oamenilor.
17. Spune-ne, deci, ce părere ai: se cuvine să plătim bir cezarului, sau nu?”

18. Dar Iisus, cunoscându-le vicleșugul, le-a răspuns: “De ce Mă ispitiți, fățarnicilor?
19. Arătați-Mi banul birului”. Și ei I-au adus un dinar.
20. El i-a întrebat: “Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?”
21. Ei au zis : “Ale cezarului”. Iar El le-a zis: “Dați, deci, cezarului cele ce sunt ale cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu!”
22. Auzind ei acestea, s-au minunat și, lăsându-L, au plecat.
23. În ziua aceea s-au apropiat de El saducheii, care zic că nu este înviere, și L-au întrebat,
24. zicând: “Învățătorule, Moise a zis: ‘Dacă cineva moare fără să fi avut copii, fratele lui s-o ia de soție pe văduvă și să ridice urmași fratelui său’.
25. Erau, deci, la noi, șapte frați. Cel dintâi s-a însurat și a murit fără să aibă urmași, lăsând pe femeia sa fratelui său.
26. Asemenea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.
27. La urma tuturor a murit și femeia.
28. La înviere, soția căruia dintre cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă”.
29. Răspunzând, Iisus le-a zis: « Vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30. Că la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
31. Iar despre învierea morților, oare, n-ați citit ce v-a spus Dumnezeu când a zis:
32. “Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov ”? El nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii».
33. Iar mulțimile, ascultându-L, au rămas uimite de învățătura Lui.
34. Auzind fariseii că Iisus a închis gura saducheilor, s-au adunat laolaltă
35. și unul dintre ei, învățător de Lege, L-a întrebat, ispitindu-L:
36. “Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege ?”
37. El i-a răspuns: « “Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.
38. Aceasta este marea și întâia poruncă.
39. Iar a doua, asemenea acesteia, este: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.
40. În aceste două porunci sunt cuprinse toată Legea și Prooroceii».
41. Și fiind adunați fariseii, Iisus i-a întrebat,
42. zicând: “Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” Ei I-au răspuns: “Al lui David”.
43. Și Iisus le-a zis: «Cum, deci, David, în Duh, Îl numește pe El Domn, când spune:
44. “Zis-a Domnul Domnului Meu: ‘Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale’ ?
45. Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui? »
46. Și nimeni nu putea să-I răspundă nici un cuvânt. Și, din ziua aceea n-a mai îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

CAP. 23

Iisus mustră pe cărturarii și fariseii fățarnici și proorocește sfârșitul tragic al Ierusalimului.

1. Atunci le-a vorbit Iisus mulțimilor și ucenicilor Săi,
2. zicând: «Pe scaunul lui Moise s-au așezat cărturarii și fariseii ;
3. deci toate câte vă spun ei, faceți-le și păziți-le, dar după faptele lor să nu faceți, că ei zic, dar nu fac.

4. Ei leagă sarcini grele, dificile de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.
5. Toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își lătesc filacterele* și-și măresc ciucurii de la poale;
6. le place să stea în capul mesei la ospete și pe scaunele dintâi în sinagogi;
7. să le facă lumea plecăciuni în piețe și să fie numiți de oameni "Rabi".
8. Voi să nu vă lăsați numiți Rabi, că Unul este Învățătorul vostru, Hristos, iar voi, toți, sunteți frați.
9. Și "tată" sau "părinte" să nu numiți pe nimeni pe pământ, că Tatăl vostru Unul este, Cel din ceruri.
10. Nici "dascăli" sau îndrumători să nu vă numiți, pentru că Unul este Îndrumătorul vostru: Hristos.
11. Și cel ce este mai mare între voi să fie slujitorul vostru.
12. Cel ce se va înălța pe sine va fi smerit, și cel ce se va smeri pe sine va fi înălțat.
13. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici, că închideți Împărăția cerurilor înaintea oamenilor: nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.
14. *Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că secătuiți casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi: de aceea, o mai mare osândă veți lua.*
15. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un prozelit; și, după ce a ajuns tovarăș de credință cu voi, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât voi.
16. Vai vouă, călăuze oarbe, care ziceți: 'Cel ce se jură pe templu nu este cu nimic legat; dar dacă se jură pe aurul templului se leagă pe sine'.
17. Nebuni și orbi! Ce este mai mare: aurul, sau templul care sfințește aurul?
18. Și: 'Dacă se jură cineva pe altar, nu-i nimic; dar dacă se jură pe darul de pe el se leagă pe sine'.
19. Nebuni și orbi ! Ce este mai mare: darul, sau altarul care sfințește darul?
20. Deci, cine se jură pe altar se jură pe el și pe tot ce este pe el;
21. cine se jură pe templu se jură pe el și pe Cel Ce locuiește în el;
22. și cine se jură pe cer se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel Ce șade pe el.
23. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că dați zeciuală din izmă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile mai importante din Lege: dreptatea, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.
24. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul dar înghițiți cămila !
25. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de lăcomie și nedreptate.
26. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea de afară.
27. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că semănați cu mormintele vărute care, pe din afară se arată frumoase, dar înăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția.
28. Așa și voi: pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.
29. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiiți pe ale dreptilor,
30. și ziceți: 'Dacă am fi fost noi în zilele părinților noștri, n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea sângelui proorocilor !',
31. așa încât voi înșivă mărturisiți că sunteți fiii celor ce i-au omorât pe prooroci.
32. Voi, deci, întreceți măsura părinților voștri !
33. Șerpi, pui de vipere, cum veți scăpa de osânda gheenei ?

34. De aceea, iată, Eu trimit la voi prooroci, înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și răstigni, dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți prigoni din cetate în cetate,
35. ca să cadă asupra voastră tot sângele nevinovat ce s-a vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar.
36. Adevăr grăiesc vouă: toate acestea vor veni peste neamul acesta !
37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am voit să adun pe copiii tăi cum își strânge pasărea puii sub aripi și n-ați vrut.
38. Iată, vi se lasă casa pustie,
39. că zic vouă : De acum nu Mă veți mai vedea până când veți zice: “Binecuvântat este Cel Ce vine întru Numele Domnului !” »

CAP. 24

Semnele sfârșitului veacului acestuia. Urâciunea pustiirii și venirea Fiului omului. Îndemn la veghere

1. Și ieșind Iisus din templu, pe când mergea, s-au apropiat de El ucenicii Lui ca să-I arate clădirile templului.
2. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Vedeți voi toate acestea? Adevăr grăiesc vouă: nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu se risipească”.
3. Și șezând El pe Muntele Măslinilor, s-au apropiat de El ucenicii Lui, de o parte, și I-au zis: “Spune-ne, când vor fi acestea? Și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?”
4. Răspunzând, Iisus le-a zis: «Fiți atenți să nu vă amăgească cineva.
5. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: “Eu sunt Hristosul!”, și pe mulți îi vor înșela.
6. Veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie: luați seama să nu vă înspăimântați, că toate trebuie să fie, dar încă nu este sfârșitul.
7. Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție; și va fi foamete și ciumă și cutremur mare pe alocuri.
8. Dar toate acestea sunt doar începutul durerilor.
9. Atunci vă vor da pe voi la chinuri și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.
10. Atunci mulți vor cădea *de la credință* și se vor vinde unii pe alții și se vor urî.
11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.
12. Iar din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci;
13. dar cine va răbda până la sfârșit, acela va fi mântuit.
14. Și se va propovădui această Evanghelie a Împărăției în toată lumea, spre mărturie tuturor neamurilor: atunci va veni sfârșitul.
15. Deci, când veți vedea urâciunea pustiirii, ce s-a zis prin Daniel, proorocul, stând în locul cel sfânt - cine citește să înțeleagă ! -,
16. atunci cei din Iudeea să fugă în munți;
17. cel ce va fi pe casă să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă ;
18. și cel ce va fi pe ogor să nu se întoarcă să-și ia haina.
19. Vai de cele însărcinate și de cele ce alăptează în zilele acelea !
20. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici sâmbăta.
21. Că atunci va fi o strâmtorare mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii, nici nu va mai fi.

22. Și dacă zilele acelea n-ar fi scurtate, nici un trup n-ar scăpa; dar zilele acelea se vor scurta pentru cei aleși.
23. Atunci, dacă vă va spune cineva: “Iată, aici este Mesia! ” , sau: “Acolo!”, să nu-l credeți.
24. Că se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne mari și minuni ca să-i înșele, de va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.
25. Iată, v-am spus-o dinainte.
26. Deci, dacă vă vor zice: “Iată-L în pustie”, să nu ieșiți! “Iată-L în cămări !”, să nu credeți.
27. Că, precum iese fulgerul de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.
28. Unde este stârvul, acolo se vor aduna vulturii.
29. Îndată, după necazul din zilele acelea, “soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor clătina.
30. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului omului și toate semințiile pământului vor plânge când Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu multă slavă.
31. El îi va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și-i vor strânge pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la marginile lor.
32. De la smochin învățați pilda: când mlădița lui devine fragedă și înfrunzește, știți că vara este aproape.
33. Așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, *este* la ușă.
34. Adevăr grăiesc vouă: Nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea.
35. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece !
36. Dar despre ziua și ceasul acela nimeni nu știe: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
37. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului omului.
38. Că, precum în zilele acelea dinainte de potop, oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie
39. și n-au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și venirea Fiului omului.
40. Atunci, din doi care vor fi pe ogor, unul va fi luat și altul lăsat.
41. Din două care vor măcina la râșniță, una se va lua și alta se va lăsa.
42. Privegheați, deci, pentru că nu știți în ce zi vine Domnul vostru !
43. Aceasta să cunoașteți că, dacă ar ști stăpânul casei în care strajă vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.
44. De aceea și voi fiți gata, că Fiul omului va veni în ceasul în care nu gândiți.
45. Care este, oare, slujitorul credincios și înțelept pe care stăpânul l-a pus peste slugile sale ca să le dea hrană la timp?
46. Fericit este slujitorul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!
47. Adevăr grăiesc vouă că îl va pune peste toate avuțiile sale.
48. Dar dacă slujitorul acela, rău fiind, va zice în inima lui: “Stăpânul meu întârzie...”,
49. și va începe să-i bată pe cei ce slujesc împreună cu el și să mănânce și să bea cu bețivii,
50. stăpânul slujitorului aceluia va veni în ziua când el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe,
51. îl va despica în două și-i va rânduia partea cu fățarnicii: acolo va plânsul și scrâșnirea dinților.

Pilda celor zece fecioare. Pilda talanților. Judecata viitoare.

1. Atunci asemana-se-va Împărăția cerurilor cu zece fecioare care, luându-și candelile, au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2. Cinci dintre ele erau nehibzuite și cinci prevăzătoare.
3. Cele nehibzuite, luându-și candelile, n-au luat cu ele și untdelemn;
4. dar cele prevăzătoare, odată cu candelile, și-au luat și untdelemn în vase.
5. Întârziind însă mirele, au ațipit toate și au adormit.
6. La miezul nopții, s-a auzit un strigăt: "Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!"
7. Atunci s-au sculat toate fecioarele acelea și și-au pregătit candelile.
8. Cele nehibzuite au zis către cele prevăzătoare: "Dați-ne din untdelemnul vostru, că ni se sting candelile".
9. Cele prevăzătoare le-au răspuns: "Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; mergeți, mai bine, la cei ce vând și cumpărați-vă!"
10. Deci, plecând ele să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau gata au intrat cu El la nuntă și ușa s-a închis.
11. Mai târziu au venit și celelalte fecioare, zicând: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"
12. Dar El, răspunzând, le-a zis: "Adevăr zic vouă: Nu vă cunosc pe voi!"
13. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemana cu un om care, plecând departe, și-a chemat slujitorii și le-a încredințat averea:
15. unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci.
17. La fel, cel cu doi a câștigat alți doi.
18. Dar cel ce primise un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns arginții stăpânului său.
19. După multă vreme, stăpânul slujitorilor aceluia s-a întors și le-a cerut socoteala.
20. Apropiindu-se cel care primise cinci talanți, a adus alți cinci, zicând: "Doamne, cinci talanți mi-ai dat: iată, alți cinci am câștigat cu ei".
21. Stăpânul său i-a zis: "Bine, serv bun și credincios: peste puțin ai fost credincios, peste mult te voi pune; intră în bucuria stăpânului tău".
22. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: "Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată, alți doi am câștigat cu ei".
23. Zis-a lui stăpânul: "Bine, serv bun și credincios, peste puțin ai fost credincios, peste mult te voi pune: intră în bucuria stăpânului tău".
24. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: "Doamne, te-am știut om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat;
25. și, temându-mă, m-am dus și am ascuns talantul în pământ: acum, iată ce este al tău".
26. Dar stăpânul său, răspunzând, i-a zis: "Serv viclean și leneș! Știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat.
27. Se cuvenea, deci, să-mi fi dat arginții la zarafi, iar eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă !
28. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți,
29. întrucât celui ce are i se va da și-i va prisosi, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are !
30. Iar pe servul cel netrebnic aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

31. Deci, când va veni Fiul omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri împreună cu El, va șede pe tronul slavei Sale
32. și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. Și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre
33. și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga.
34. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Sa: “Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, și moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii,
35. că flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;
36. gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în închisoare am fost și ați venit la Mine”.
37. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: “Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei?
38. Când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?
39. Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la Tine?”
40. Răspunzând, Împăratul le va zice: “Adevăr grăiesc vouă: întrucât ați făcut acestea unuia dintr’acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut”.
41. Apoi va zice celor de la stânga: “Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,
42. că am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;
43. străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu M-ați cercetat”.
44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: “Doamne, când Te-am văzut flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în închisoare și nu Ți-am slujit?”
45. El, însă, le va răspunde, zicând: “Adevăr grăiesc vouă: Întrucât n-ați făcut acestea unuia dintr’acești prea mici, Mie nu Mi-ați făcut”.
46. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică ».

CAP. 26

Sfătuirea împotriva lui Iisus. Ungerea din Betania. Vânzarea lui Iisus și descoperirea vânzătorului. Cina cea de taină. Ghetsimani. Prinderea lui Iisus. Iisus înaintea sinedriului. Lepădarea lui Petru.

1. Când a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor Săi:
2. “Știți că după două zile vor fi Paștile și Fiul omului Se va da pe Sine să fie răstignit”.
3. Atunci arhierii, cărturarii și bătrânii poporului, s-au strâns în curtea arhierului Caiafa,
4. și s-au sfătuit să prindă pe Iisus cu viclenie, ca să-L omoare.
5. Dar ziceau: “Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor”.
6. Fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,
7. s-a apropiat de El o femeie având un alabastru cu mir de mare preț; și, pe când stătea El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui.
8. Ucenicii, văzând, s-au indignat și au zis: “Pentru ce risipa aceasta ?
9. Mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor”.
10. Dar Iisus, cunoscându-le gândul, le-a zis: “De ce faceți supărare femeii? Fiindcă lucru bun a făcut ea față de Mine,
11. pentru că pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.
12. Că ea, turnând acest mir pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o.

13. Adevăr grăiesc vouă: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea spre pomenirea ei”.
14. Atunci unul dintre cei doisprezece, cel numit Iuda din Cariot*, s-a dus la căpeteniile preoților
15. și a zis: “Ce vreți să-mi dați și eu vi-l voi da în mâini?” Ei i-au oferit treizeci de arginți*.
16. De atunci el căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mâinile lor.
17. În ziua dintâi a Azimelor, ucenicii s-au apropiat de Iisus, zicând: “Unde voiești să-Ți pregătim să mănânci Paștile ?”
18. Iar El le-a zis: «Mergeți în cetate, la cutare, și spuneți-i: Învățătorul zice: ‘Vremea Mea este aproape: la tine voi face Paștile cu ucenicii Mei’».
19. Ucenicii au făcut precum le poruncise Iisus și au pregătit cina pascală.
20. Seara, Iisus era la masă cu cei doisprezece.
21. Pe când mâncau, Iisus le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă că unul dintre voi Mă va vinde”.
22. Și ei, întristându-se foarte, au început să-I zică fiecare: “Nu cumva sunt eu, Doamne?”
23. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Cel care a întins cu Mine mâna în blid, acela Mă va vinde.
24. Fiul omului Se duce, după cum este scris despre El. Vai, însă, omului acela prin care este vândut Fiul omului! Bine era de omul acela dacă nu nu se năștea!”
25. Atunci Iuda, cel care l-a vândut, I-a zis: “Nu cumva sunt eu, Învățătorule?” Răspunsu-i-a Iisus: “Tu ai zis”.
26. Pe când mâncau ei, Iisus, luând pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat ucenicilor, zicând: “Luați, mâncați: acesta este trupul Meu”.
27. Și luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: “Beți dintru acesta toți:
28. acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.
29. Vă spun că, de acum, nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea când îl voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu”.
30. Și, după ce au cântat psalmii de laudă, au ieșit la Muntele Măslinilor.
31. Atunci Iisus le-a zis: « În noaptea aceasta toți vă veți poticni întru Mine, că scris este: “Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei”.
32. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea ».
33. Iar Petru, răspunzând, I-a zis: “Chiar dacă toți se vor poticni întru Tine, eu niciodată nu mă voi poticni.”
34. Zis-a lui Iisus: “Adevăr îți spun că în noaptea aceasta, înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine”.
35. Petru, însă, răspunzând, I-a zis: “Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine”. Și toți ucenicii au spus la fel.
36. Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc îngrădit, numit Ghetsimani, și le-a zis: “Ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog”.
37. Și luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a Se întrista și a Se tulbura.
38. Atunci El le-a zis: “Sufletul Meu este întristat de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine”.
39. Și, mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și Se ruga, zicând: “Tată, de este cu puțință, trecă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum voiești Tu”.
40. Apoi, venind la ucenici, i-a găsit dormind; și i-a zis lui Petru: “Așa, un ceas n-ați fost în stare să vegheați împreună cu Mine?”

41. Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar trupul este neputincios”.
42. Și depărtându-Se a doua oară, S-a rugat, zicând: “Tată, dacă nu e cu putință să treacă de la Mine paharul acesta, ca să nu-l beau, facă-se voia Ta !”
43. Și, venind, iarăși i-a aflat dormind, că ochii le erau îngreuiți.
44. Și iarăși lăsându-i, S-a depărtat și S-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.
45. Atunci a venit la ucenici și le-a zis: “Dormiți de acum și odihniți-vă!...Iată, s-a apropiat ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.
46. Sculați-vă, să mergem: iată, se apropie vânzătorul”.
47. Pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el o gloată mare cu săbii și ciomege, trimiși de arhierii și de bătrânii poporului.
48. Vânzătorul le dăduse un semn, zicând: “Pe care-L voi săruta eu, acela este: să puneți mâna pe el!”
49. Și, ducându-se îndată la Iisus, I-a zis: “Bucură-Te, Învățătorule!” Și L-a sărutat.
50. Iisus i-a zis: “Prietene, ce ai de făcut, fă ” Atunci s-au apropiat, au pus mâinile pe El și L-au prins.
51. Și, iată, unul dintre cei ce erau cu Iisus, întinzând mâna, a scos sabia și, lovind pe servul marelui preot, i-a tăiat urechea.
52. Atunci Iisus i-a zis: “Întoarce-ți sabia la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.
53. Sau crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu Care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?”
54. Dar cum se vor împlini Scripturile care zic că așa trebuie să se întâmple ?”
55. În ceasul acela, Iisus a zis către gloată: “Ca împotriva unui tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți? În fiecare zi ședeam învățând în templu și n-ați pus mâna pe Mine.
56. Dar toate acestea s-au făcut ca să se îplinească Scripturile proorocilor”. Atunci toți ucenicii L-au lăsat și au fugit.
57. Cei ce L-au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa, arhierul, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.
58. Petru L-a urmat de departe până la curtea marelui preot și, intrând înăuntru, ședea cu slujitorii, ca să vadă sfârșitul.
59. Arhierii, bătrânii și tot sinedriul, căutau o mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.
60. Dar n-au găsit, deși s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă, apropiindu-se doi, au spus:
61. “Acesta a zis: ‘Eu pot să dărâm templul lui Dumnezeu și-n trei zile să-l zidesc’”.
62. Arhierul s-a sculat în picioare și I-a zis: “Nu răspunzi nimic la cele ce mărturisesc aceștia împotriva ta ?”
63. Dar Iisus tăcea. Și arhierul I-a zis: “Te jur pe Dumnezeul cel viu să ne spui dacă ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”.
64. Iisus i-a răspuns: “Tu ai zis. Și vă spun încă : De acum veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta Puterii și venind pe norii cerului”.
65. Atunci arhierul și-a sfâșiat veșmintele, zicând: “A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată, acum i-ați auzit blasfemia.
66. Ce părere aveți?” Iar ei, răspunzând, au zis: “Vinovat este de moarte !”
67. Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii; iar alții, palmuindu-L,
68. Îi ziceau: “Proorocește-ne, Hristoase, cine te-a lovit ?”
69. Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s-a apropiat de el, zicând: “Și tu erai cu Iisus, Galileanul !”

70. Dar el a tăgăduit înaintea tuturor, zicând: “Nu știu ce zici”.
71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și le-a zis celor de acolo: “Și acesta era cu Iisus, Nazarineanul!”
72. El s-a lepădat iarăși cu jurământ, zicând: “Nu cunosc pe omul acesta!”
73. Peste puțin timp, apropiindu-se cei ce stăteau acolo, i-au zis lui Petru: “Cu adevărat, și tu ești dintre ei, că și graiul tău te vădește”.
74. Atunci el a început a se blestema și a se jura, zicând: “Nu cunosc pe omul acesta!” Și îndată a cântat cocoșul.
75. Și Petru și-a amintit de cuvântul lui Iisus: “Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori”. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

CAP. 27

Iisus înaintea lui Pilat. Sinuciderea lui Iuda.

Condamnarea, răstignirea, batjocorirea, moartea și înmormântarea lui Iisus.

Paza mormântului.

1. Și făcându-se dimineată, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus ca să-L omoare.
2. Și, legându-L, L-au dus și L-au predat guvernatorului Pilat din Pont.
3. Atunci Iuda, cel care L-a vândut, văzând că a fost osândit la moarte, s-a căit și le-a înapoiat arhierilor și bătrânilor cei treizeci de arginți,
4. zicând: “Am păcătuit vânzând sânge nevinovat !” Ei i-au zis: “Ce ne pasă nouă? Treaba ta!..”
5. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat.
6. Iar arhierii, luând arginții, au zis: “Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, pentru că sunt preț de sânge”.
7. Și ținând sfat, au cumpărat cu ei “Ogorul olarului”, ca loc de înmormântare pentru străini.
8. De aceea ogorul acela a fost numit “Ogorul sângelui” până în ziua de azi.
9. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: “Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, pe care L-au prețuit fiii lui Israel
10. și i-au dat pentru ‘Ogorul olarului’, după cum mi-a spus mie Domnul”.
11. Iar Iisus stătea înaintea guvernatorului; și L-a întrebat guvernatorul, zicând: “Tu ești împăratul iudeilor?” Iisus i-a răspuns: “Tu zici”.
12. Și la învinuirile ce I Se aduceau de către arhierii și bătrâni, nimic nu răspundea.
13. Pilat I-a zis: “Tu nu auzi câte mărturisec ei împotriva ta?”
14. *Dar Iisus nu i-a răspuns lui nici un cuvânt, încât guvernatorul se mira foarte.*
15. La sărbătoarea Paștilor, guvernatorul avea obicei să le elibereze un întemnițat pe care-l voiau.
16. Și aveau atunci un întemnițat vestit, numit Baraba¹.
17. Deci adunându-se ei, Pilat le-a zis: “Pe care voți să vi-l eliberez: pe Baraba*, sau pe Iisus, Cel numit Hristos?”
18. Fiindcă știa că din invidie L-au dat în mâinile lui.
19. Pe când ședea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui a trimis să-i spună: “Nici un rău să nu-I faci Dreptului Aceluia, pentru că azi am suferit mult în vis din pricina Lui”.
20. Însă arhierii și bătrânii au înduplecat mulțimea să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L piardă.
21. Guvernatorul le-a zis: “Pe care din cei doi voți să vi-l eliberez?” Ei i-au răspuns: “Pe Baraba!”

22. Și Pilat le-a zis: “Dar cu Iisus, care se numește Hristos, ce voiți să fac?” Toți au răspuns: “Să fie răstignit !”
23. El le-a zis din nou: “Dar ce rău a făcut ?” Ei, însă, mai tare strigau: “Să fie răstignit !”
24. Văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare tulburare se face, luând apă, și-a spălat mâinile înaintea mulțimii și a zis: “Nevinovat sunt eu de sângele Dreptului Acestuia. Voi veți vedea !”
25. Și tot poporul, răspunzând, a zis: “Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri”.
26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, după ce L-a biciuit, L-a dat să fie răstignit.
27. Iar ostașii guvernatorului, ducându-L pe Iisus în pretoriu*, au strâns împotriva Lui toată cohorta*.
28. Și dezbrăcându-L de hainele Lui, L-au îmbrăcat cu o mantie roșie*;
29. și, împletind o coroană de spini, I-au pus-o pe cap, iar în dreapta Lui I-au pus o trestie; și îngenunchind înaintea Lui, își băteau joc de El, zicând: “Bucură-te, rege al iudeilor !”
30. Și scuipând asupra Lui, Îl băteau cu trestia în cap.
31. După ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de mantia cea roșie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.
32. Pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon: pe acesta l-au silit să-I ducă crucea.
33. Și venind la locul numit Golgota, care înseamnă “Locul Căpățânii”,
34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; și gustând, n-a voit să bea.
35. După ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui, aruncând sorții, *ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul, care zice: “Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorți”*.
36. Și șezând, Îl păzeau acolo.
37. Și deasupra capului au pus vina Lui scrisă: “Acesta este Iisus, Regele iudeilor”.
38. Atunci au răstignit împreună cu El doi tâlhari: unul la dreapta și altul la stânga.
39. Trecătorii Îl huleau, clătinându-și capetele
40. și zicând: “Tu, cel ce dă râmi templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce !”
41. Asemenea și arhierii, bătându-și joc împreună cu bătrânii și cărturarii,
42. ziceau: “Pe alții i-a mântuit, dar pe sine nu se poate mântui! Dacă este el Regele lui Israel, să se pogoare acum de pe cruce și vom crede în el !
43. S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum, dacă-l iubește, că a zis: “Sunt Fiul lui Dumnezeu!”
44. În același chip Îl batjocoreau și tâlharii care erau răstigniți împreună cu El.
45. Și de la ceasul al șaselea, întuneric a venit peste toată țara până la ceasul al nouălea.
46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: “Eli, Eli, Lama Sabactani?”, adică: “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit ?”
47. Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind, ziceau: “Pe Ilie îl strigă acesta !”
48. Și unul dintre ei, alergând îndată și luând un burete, l-a umplut cu oțet și, punându-l într-o trestie, I-a dat să bea.
49. Iar ceilalți ziceau: “Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L scape !...”
50. Dar Iisus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat duhul.
51. Și îndată, catapetasma* templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,
52. *mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți au înviat.*

53. Și ieșind din morminte după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.
54. Sutașul, și cei ce-L păzeau pe Iisus împreună cu el, văzând cutremurul și cele întâmplate, s-au temut foarte și au zis: “Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu a fost Acesta !”
55. Și erau acolo multe femei, privind de departe, care-L urmaseră pe Iisus din Galileea slujindu-L;
56. între ele erau Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zevedeu.
57. Și făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Iisus.
58. Acesta, ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Pilat a poruncit să i se dea.
59. Și luând trupul, Iosif l-a înfășurat în giulgiu curat de in
60. și l-a pus în mormântul nou, al său, pe care-l săpase în stâncă; și prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, a plecat.
61. Acolo erau și Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând în fața mormântului.
62. A doua zi, care vine după ziua Pregătirii, arhieriei și fariseii s-au dus la Pilat
63. și i-au zis: “Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era în viață, a zis: ‘După trei zile voi învia’.
64. Poruncește, deci, ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva, venind ucenicii lui, să-l fure și să spună poporului: ‘A înviat din morți!’ Atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai rea decât cea dintâi”.
65. Pilat le-a zis: “Aveți straja! Mergeți și păziți-l cum știți”.
66. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul, pecetluind piatra și punând straja.

CAP. 28

Învierea lui Hristos. Arătările Mântuitorului după înviere. Porunca botezului.

1. Și trecând sâmbăta, pe când se lumina spre ziua cea dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.
2. Și, iată, cutremur mare s-a făcut; că îngerul Domnului, pogorându-se din cer și apropiindu-se, a prăvălit piatra și a șezut deasupra ei.
3. Înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada.
4. De frica lui, străjerii s-au cutremurat și au rămas ca morți.
5. Iar îngerul, luând cuvântul, le-a zis femeilor: “Nu vă temeți; știu că pe Iisus Cel răstignit Îl căutați.
6. Nu este aici: a înviat, precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul
7. și, mergând degrabă, spuneți-le ucenicilor Lui că S-a sculat dintre cei morți și, iată, va merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus vouă aceasta”.
8. Și plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să vestească ucenicilor Lui.
9. Pe când alergau ele să-i vestească pe ucenici, iată, le-a întâmpinat Iisus, zicând: “Bucurați-vă!” Iar ele, apropiindu-se să-I cuprindă picioarele, I s-au închinat.
10. Atunci Iisus le-a zis: “Nu vă temeți; duceți-vă și vestiți-i pe frații Mei să meargă în Galileea: acolo Mă vor vedea”.
11. Și plecând ele, iată, unii dintre străjeri, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele întâmplate.
12. Ei s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, le-au dat ostașilor arginți mulți
13. și le-au zis: “Spuneți că ucenicii lui au venit noaptea și l-au furat pe când dormeam noi;

14. și, dacă va afla guvernatorul, noi îl vom îndupleca și vă vom scăpa de grijă”.
15. Iar ei, luând arginții, au făcut precum au fost învățați. Și s-a răspândit cuvântul acesta între iudei până în ziua de azi.
16. Cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-a poruncit Iisus
17. și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră.
18. Iar Iisus, apropiindu-Se de ei, le-a grăit, zicând: “Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ.
19. Drept aceea, mergeți și învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
20. învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit. Și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. *Amin.*

SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ MARCU

CAP. 1

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul. Botezul și ispitirea lui Iisus. Începutul propovăduirii lui Iisus. Chemarea primilor ucenici. Vindecarea unui demonizat, a soacrei lui Petru și a altor bolnavi. Curățirea unui lepros.

1. Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2. Precum este scris în proorocul Isaia: «Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care Îți va pregăti calea,
3. glasul celui ce strigă în pustie: “Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui”».
4. Ioan boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.
5. Și ieșeau la el toți locuitorii din ținutul Iudeii și din Ierusalim și, mărturisindu-și păcate-le, erau botezați de el în râul Iordan.
6. Și era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, cu cingătoare de piele împrejurul mijlocului și se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.
7. Și propovăduia, zicând: “Vine în urma mea Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-i dezleg cureaua încălțămintelor.
8. Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duh Sfânt”.
9. În zilele acelea a venit Iisus din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan de către Ioan.
10. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul, ca un porumbel, pogorându-Se peste El.
11. Și glas s-a auzit din ceruri: “Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit”.
12. Și îndată, Duhul L-a mânat în pustie,
13. unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de satana. Și era împreună cu fiarele, iar îngerii Îl slujeau.
14. După ce Ioan a fost închis, Iisus a venit în Galileea, propovăduind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu
15. și zicând: “S-a împlinit vremea și s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu: Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie”.
16. Și umblând pe lângă Marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând mrejele în mare, căci erau pescari.
17. Și le-a zis Iisus: “Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”.
18. Și îndată, lăsându-și mrejele, au mers după El.

19. Și mergând puțin mai departe, a văzut pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui. Ei erau în luntre, dregându-și mrejele.
20. Și i-a chemat îndată. Iar ei, lăsându-l pe tatăl lor, Zevedeu, în luntre, cu cei ce lucrau pe plată, au mers după El.
21. Și venind în Capernaum, a intrat îndată sâmbăta în sinagogă și-i învăța.
22. Și erau uimiți de învățătura Lui, că El îi învăța ca Unul Care are putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.
23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga tare,
24. zicând: "Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!"
25. Și Iisus l-a certat, zicând: "Taci și ieși din el!"
26. Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l și strigând cu glas mare.
27. Și toți s-au înspăimântat și se întrebau între ei, zicând: "Ce este aceasta? O învățătură nouă și cu putere, că El și duhurilor necurate le poruncește și ele I se supun!"
28. Și îndată s-a răspândit vestea despre El în tot ținutul Galileii.
29. Și, ieșind din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei.
30. Iar soacra lui Simon zăcea prinsă de friguri; și îndată I-au vorbit despre ea.
31. Și apropiindu-Se, a luat-o de mână și a ridicat-o; și, lăsând-o frigurile, ea le slujea.
32. Iar când s-a făcut seară, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și demonizații
33. și toată cetatea era adunată la ușă.
34. Și a tămăduit pe mulți care păteau de felurite boli, și demoni mulți a alungat. Și pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că ei știau că El este Hristos.
35. A doua zi, sculându-Se dis-de-diminează, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo.
36. Iar Simon și cei ce erau cu el s-au dus după Dânsul.
37. Și aflându-L, I-au zis: "Toți Te caută!"
38. Iar El le-a zis: "Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo, fiindcă pentru aceasta am venit".
39. Și a propovăduit în sinagogile lor, prin toată Galileea, alungându-i pe demoni.
40. Și a venit la El un lepros și-L ruga, îngenunchind și zicând: "Dacă voiești, poți să mă curățești".
41. Și făcându-I-se milă, Și-a întins mâna, S-a atins de el și i-a zis: "Voiesc, curățește-te!"
42. Și îndată s-a depărtat lepra de la el și s-a curățit.
43. Și alungându-l, i-a poruncit cu asprime,
44. zicându-i: "Ia seama să nu spui nimănui nimic, ci mergi de te arată preotului, aducând pentru curățirea ta cele rânduite de Moise, spre mărturie lor".
45. Dar el, ieșind, a început să răspândească vestea, încât Iisus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci stătea afară, în locuri pustii; și veneau la El de pretutindeni.

CAP. 2

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Levi. Ospățul lui Levi. Spicile de grâu și sâmbăta.

1. După câteva zile Iisus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă
2. și s-au adunat îndată așa de mulți, că nu mai aveau loc nici înaintea ușii. El le vestea Cuvântul.

3. Și au venit la El aducând un slăbănog pe care-l purtau patru inși.
4. Și neputând ei să se apropie de El din pricina mulțimii, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și au coborât prin spărtură patul în care zăcea slăbănogul.
5. Iar Iisus, văzându-le credința, a zis slăbănogului: “Fiule, iertate îți sunt păcatele !”
6. Unii dintre cărturarii care erau de față se gândeau în inimile lor:
7. “Pentru ce vorbește omul acesta astfel? El hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai unul Dumnezeu ?”
8. Și îndată cunoscând Iisus cu Duhul Său că așa gândeau ei în sinea lor, le-a zis: «De ce cugetați acestea în inimile voastre?
9. Ce este mai ușor: a-i zice slăbănogului: “Păcatele îți sunt iertate”, ori a-i zice: “Scoală-te, ridică-ți patul și umblă!”?
10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,
11. ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, “scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta”.
12. Și îndată el s-a sculat și, luându-și patul, a ieșit în fața tuturor, încât toți erau uimiți și-L slăveau pe Dumnezeu, zicând: “Niciodată n-am văzut așa ceva !”
13. Și iarăși a ieșit la mare și toată mulțimea venea la El; și El îi învăța.
14. Pe când trecea, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu, șezând la vamă și i-a zis: “Vino după Mine!” Iar el, sculându-se, L-a urmat.
15. Pe când ședea Iisus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși ședea la masă cu El și cu ucenicii Lui; că aceștia erau mulți și-L urmau.
16. Iar cărturarii și fariseii, văzându-L că mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii, ziceau către ucenicii Lui: “De ce mănâncă și bea Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii ?”
17. Auzind aceasta, Iisus le-a zis: “Nu cei sănătoși au trebuință de medic, ci cei bolnavi. Eu am venit să-i chem la pocăință nu pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși”.
18. Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau. Ei au venit la Iisus și I-au zis: “Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?”
19. Iisus le-a răspuns: “Pot, oare, să postească nuntașii cât timp Mirele este cu ei? Câtă vreme au pe Mire cu ei nu pot să postească.
20. Dar vor veni zile când se va lua Mirele de la ei: atunci vor posti în acele zile.
21. Nimeni nu coase petic de postav nou la haină veche; altfel, peticul nou trage din haina veche și se face o ruptură mai rea.
22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică; ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi”.
23. Și pe când mergea El într-o zi de sâmbătă prin semănături, ucenicii Săi au început să smulgă spice pe cale.
24. Și fariseii Îi ziceau: “Vezi, de ce fac ei sâmbăta ce nu se cuvine?”
25. Iar Iisus le-a răspuns: “Oare, niciodată n-ați citit ce a făcut David când, fiind în nevoie, a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el?
26. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu în zilele lui Abiatar, arhiereul, și a mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu se cuvenea să le mănânce decât preoții, și a dat și celor ce erau cu el?”
27. Și le zicea: "Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbătă,
28. așa că Fiul omului este Domn și al sâmbetei”.

CAP. 3

*Omul cu mâna uscată. Alegerea celor doisprezece.
Hula împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.*

1. Și iarăși a intrat în sinagogă. Și era acolo un om având mâna uscată.
2. Ei Îl pândeau să vadă dacă-l va vindeca sâmbăta, ca să-L învinuiască.
3. Și i-a zis omului care avea mâna uscată: "Ridică-te și stai în mijloc!"
4. Iar lor le-a zis: "Se cuvine, oare, ca sâmbăta, să faci bine sau să faci rău? Să salvezi viața cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau.
5. Atunci, mâhnit de împietrirea inimii lor, Și-a rotit privirile cu mânie peste ei și a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o și mâna lui s-a făcut sănătoasă.
6. Dar fariseii, ieșind îndată, s-au sfătuit cu irodianii să-L piardă.
7. Însă Iisus a plecat spre mare cu ucenicii Săi. Și o mare mulțime din Galileea, din Iudeea,
8. din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan și din împrejurimile Tirului și Sidonului, auzind câte făcea, a venit la El.
9. Iar El le-a zis ucenicilor să-I pună la îndemână o luntre, ca să nu fie îmbulzit de mulțime,
10. fiindcă îi vindecase pe mulți și de aceea, toți cei ce aveau boli năvăleau asupra-I ca să se atingă de El.
11. Iar duhurile necurate, când Îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu!"
12. Dar El mult le certa ca să nu-L facă ele cunoscut.
13. În urmă, S-a suit pe munte și a chemat la Sine pe cine a vrut, iar ei au venit la El.
14. Și a rânduit dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.
15. Și le-a dat putere să vindece bolile și să scoată demonii.
16. Iată cei doisprezece pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru;
17. Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanergheș, adică Fiii Tunetului;
18. Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov al lui Alfeu; Tadeu; Simon, Cananeul,
19. și Iuda, Iscarioteanul, care L-a vândut.
20. Și, venind în casă, s-a adunat iarăși mulțimea, așa că nu puteau nici pâine să mănânce.
21. Iar rudele Lui, auzind *cele ce se petreceau*, au venit să-L prindă, căci ziceau: "Nu este în toate mințile".
22. Și cărturarii, care se coborâseră din Ierusalim, ziceau: "Este stăpânit de Beelzebul: cu domnul demonilor alungă el demonii".
23. Dar Iisus i-a chemat *la Sine* și le-a zis în pilde: "Cum poate satana să-l alunge pe satana?"
24. Dacă o împărăție se dezbină în sine, împărăția aceea nu poate dăinui.
25. Și dacă o casă se dezbină în sine, casa aceea nu poate dăinui.
26. Tot astfel, dacă satana se scoală împotriva lui însuși, dezbinându-se, nu poate dăinui, ci i-a venit sfârșitul.
27. Nimeni nu poate, intrând în casa unui *om* tare, să-i răpească bunurile, dacă nu-l leagă mai întâi pe *omul* acela tare; numai așa îi va jefui casa.
28. Adevăr grăiesc vouă: toate păcatele și hulele pe care le vor fi rostit fiii oamenilor li se vor ierta,
29. dar cine va huli împotriva Duhului Sfânt nu are iertare în veac, ci este vinovat de păcat veșnic".
30. Aceasta, pentru că ziceau: "Are duh necurat".
31. Mama și frații Lui, stând afară, au trimis să-L cheme.

32. Iar mulțimea ședea împrejurul Lui când I-au zis: “Iată, mama Ta, frații Tăi și surorile Tale sunt afară și Te caută”.
33. Dar El, răspunzându-le, le-a zis: “Cine este mama Mea și frații Mei ?”
34. Și privind-i pe cei ce ședeau în jurul Lui, a zis: “Iată mama Mea și frații Mei !
35. Că oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate și soră și mamă”.

CAP. 4

Pilda semănătorului, a pământului care rodește singur și a grăuntelui de muștar. Potolirea furtunii.

1. Și iarăși a început Iisus să-i învețe lângă mare; și adunându-se la El mulțime mare foarte, S-a suit într-o luntre, pe mare, iar mulțimea stătea pe țărm, lângă mare.
2. Și-i învăța multe în pilde, iar în învățătura Sa le zicea:
3. « Ascultați! Iată, ieșit-a semănătorul să semene.
4. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă cale și au venit păsările cerului și au mâncat-o.
5. Alta a căzut pe loc pietros, unde n-avea mult pământ; și îndată a răsărit, pentru că nu avea pământ mult;
6. dar, când s-a ridicat soarele, s-a ofilit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.
7. Alta a căzut între spini și spinii, crescând, au înăbușit-o și n-a dat rod.
8. Altele au căzut în pământul cel bun; și înălțându-se și crescând, au dat roade: una treizeci, alta șaizeci și alta o sută”.
9. Și zicea: “Cine are urechi de auzit să audă”.
10. Iar când a fost singur, cei ce erau în jurul Său împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.
11. El le-a zis: “Vouă vă este dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei de afară toate sunt înfățișate în pilde
12. ca, “privind să privească și să nu vadă și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să fie iertați”.
13. Și le-a zis: “Nu pricepeți pilda aceasta? Atunci cum veți înțelege toate celelalte pilde ?
14. Semănătorul seamănă Cuvântul.
15. Sămânța căzută lângă cale sunt aceia în care se seamănă cuvântul; dar, de îndată ce-l aud, vine satana și ia cuvântul semănat în inimile lor.
16. Sămânța căzută pe stâncă sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie,
17. dar n-au rădăcină în ei, ci țin până la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina cuvântului, se leapădă îndată de el.
18. Sămânța căzută între spini sunt aceia care ascultă cuvântul,
19. dar grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și alte poftă, năvălind în ei, înăbușă cuvântul, făcându-l neroditor.
20. Sămânța căzută în pământul cel bun sunt cei care aud cuvântul, îl primesc și aduc roadă: unul treizeci, altul șaizeci și altul o sută”.
21. Și le zicea: “Se aduce, oare, făclia ca să fie pusă sub obroc sau sub pat? Nu spre a fi pusă în sfeșnic?
22. Că nu este nimic ascuns care să nu fie dat pe față și nimic tăinuit care să nu iasă la lumină.
23. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă !”
24. Și le zicea: «Luați seama la ce auziți! Cu ce măsură măsurați vi se va măsura; iar vouă, care ascultați, vi se va da și vă va prisosi,

25. fiindcă celui ce are i se va da, dar celui ce n-are i se va lua și ce are”.
26. Și zicea: "Împărăția lui Dumnezeu este asemenea unui om care aruncă sămânța în pământ:
27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.
28. Pământul rodește de la sine: mai întâi pai, apoi spic, apoi grâu deplin în spic;
29. iar când rodul se coace, trimite îndată secera, că a sosit secerișul”.
30. Și zicea: “Cu ce vom asemana Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?
31. Se aseamnă cu grăuntele de muștar care este mai mic decât toate semințele pământului;
32. dar, după ce a fost semănat, crește mai mare decât toate leguminoasele și face ramuri mari, așa că păsările cerului fac cuiburi la umbra lui”.
33. Iisus le vestea Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L înțeleagă;
34. și fără pilde nu le grăia, dar ucenicilor Săi le lămurea toate, separat.
35. În aceeași zi, seara, Iisus le-a zis ucenicilor: “Să trecem pe țarmul celălalt”.
36. Și lăsând ei mulțimea, L-au luat în luntre așa cum era, căci erau cu El și alte luntre.
37. Și s-a făcut furtună mare de vânt și valurile se prăvăleau peste luntre, încât luntrea era aproape să se umple;
38. iar El dormea la cârmă, pe căpătâi. Ucenicii L-au trezit și i-au zis: “Învățătorule, nu-Ți este grijă că pierim?”
39. Și El, sculându-Se, a certat vântul și a poruncit mării: “Taci! Fără gură!” Și vântul a încetat și s-a făcut liniște mare.
40. Și le-a zis: “De ce sunteți așa de fricoși? Încă n-aveți credință?”
41. Și frică mare i-a cuprins și ziceau unii către alții: “Cine este Acesta, că și vântul și marea I se supun ?”

CAP. 5

*Vindecarea demonizatului din ținutul Gadarenilor. Învierea fiicei lui Iair.
Femeia cu scurgere de sânge.*

1. Și au venit în cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.
2. De îndată ce a ieșit Iisus din corabie, L-a întâmpinat un om cu duh necurat,
3. care își avea locuința în morminte; și nu puteau să-l țină legat nici măcar în lanțuri,
4. pentru că de multe ori, fiind legat în obezi și lanțuri, el rupea lanțurile și sfărâma obezile și nimeni nu putea să-l domolească;
5. și neîncetat, noapte și zi, era prin morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre.
6. Iar văzându-L de departe pe Iisus, a alergat și I s-a închinat.
7. Și, strigând cu glas mare, I-a zis: “Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te jur pe Dumnezeu să nu mă chiniești!”
8. Că Iisus îi zicea: “Duh necurat, ieși din omul acesta!”
9. Și l-a întrebat: “Care-ți este numele?” El I-a răspuns: «Numele meu este “Legiune”, pentru că suntem mulți».
10. Și Îl rugau stăruitor să nu-i trimită afară din ținutul acela.
11. Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci, care pășteau.
12. Și L-au rugat, zicând: “Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei”.
13. El le-a dat voie. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci și turma s-a aruncat de pe stâncă în mare și s-a înecat; și erau ca la două mii *de porci*.

14. Iar cei care-i pășteau au fugit și au dat de știre în cetate și prin sate. Și oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.
15. Au venit la Iisus și au văzut pe cel ce avusese legiunea de demoni stând jos, îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înfricoșat.
16. Iar cei ce au văzut le-au povestit cele întâmplate cu demonizatul și cu porcii.
17. Atunci ei au început a-L ruga să plece din hotarele lor.
18. Pe când intra El în luntre, cel ce fusese demonizat Îl ruga să-i îngăduie să meargă cu Dânsul.
19. Dar Iisus nu i-a îngăduit, ci i-a zis: “Mergi în casa ta, la ai tăi, și spune-le cât bine ți-a făcut ție Domnul și cum a avut milă de tine”.
20. Iar el a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Iisus. Și toți se minunau.
21. Și, trecând Iisus iarăși cu luntrea de partea cealaltă, s-a adunat la El mulțime multă; și El era lângă mare.
22. Și a venit unul din mai-marii sinagogii, cu numele Iair, și văzându-L, I-a căzut la picioare
23. și L-a rugat stăruitor: “Fiica mea este pe moarte: rogu-Te, vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să se facă sănătoasă și să trăiască”.
24. Și a mers cu el. Și mulțime multă mergea după El și-L îmbulzea.
25. Și era o femeie care de doisprezece ani avea scurgere de sânge;
26. și multe îndurase ea de la mulți medici, cheltuindu-și toată averea fără a simți vreo ușurare, din contră, îi era mai rău.
27. Auzind despre Iisus, a venit în mulțime și, pe la spate, s-a atins de haina Lui,
28. fiindcă își zicea: “De mă voi atinge măcar de haina Lui mă voi tămădui”.
29. Și îndată izvorul sângelui ei a secat și a simțit în trup că s-a vindecat de boală.
30. Iar Iisus, cunoscând îndată în Sine că a ieșit o putere dintr’Însul, S-a întors spre mulțime și a întrebat: “Cine s-a atins de hainele Mele?”
31. Ucenicii I-au zis: «Vezi că mulțimea Te îmbulzește și zici: “Cine s-a atins de Mine?”»
32. El Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta.
33. Iar femeia, înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și, aruncându-se la picioarele Lui, I-a spus tot adevărul.
34. Iar El i-a zis: “Fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta”.
35. Pe când vorbea El încă, au venit unii de la mai-marele sinagogii și i-au zis: “Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?”
36. Dar Iisus, auzind cuvântul ce se grăise, i-a zis mai-marelui sinagogii: “Nu te teme. Crede numai!”
37. Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, decât lui Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38. Ajungând la casa fruntașului sinagogii, a văzut tulburare și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.
39. Și intrând, le-a zis: De ce vă tulburați și plângeți? Copila n-a murit, ci doarme”.
40. Ei Îl luau în răs. Iar El, scoțându-i pe toți afară, a luat cu Sine pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce-L însoțeau și a intrat unde era copila.
41. Și apucând-o de mână, i-a grăit: “Talita kumi!”, care se tălmăcește: “Fiică, ție-ți zic, scoală-te!”
42. Și îndată copila s-a sculat și umbla, că era de doisprezece ani; iar ei au rămas încremeniți *de uimire*.
43. Dar Iisus le-a poruncit cu strășnicie ca nimeni să nu afle aceasta; și le-a spus să-i dea copilei să mânânce.

CAP. 6

Necredința nazarinenilor. Trimiterea celor doisprezece. Moartea lui Ioan Botezătorul. Prima înmulțire a pâinilor. Iisus umblă pe mare. Vindecări la Ghenezaret.

1. Și ieșind de acolo, a venit în patria Sa, iar ucenicii Lui au mers după El.
2. Și, fiind sâmbătă, a început să-i învețe în sinagogă. Mulți, auzindu-L, se mirau și ziceau: “De unde are El acestea? Ce fel de înțelepciune este aceasta care I s-a dat? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui ?
3. Nu este acesta teslarul*, fiul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iosif, al lui Iuda și al lui Simeon? Și nu sunt surorile Lui aici, între noi?” Și se poticneau întru El.
4. Dar Iisus le-a zis: “Un profet nu este disprețuit decât în patria sa, între rudele lui și în casa lui”.
5. Și n-a putut să facă acolo nici o minune, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.
6. Și Se mira de necredința lor. Iisus străbătea satele din împrejurimi și-i învăța.
7. Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate.
8. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe cale, decât toiag: nici pâine, nici traistă, nici bani la cingătoare;
9. să se încalțe cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.
10. Și le zicea: “În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca din locul acela.
11. Și, dacă într-un loc nu vă vor primi, nici nu vă vor asculta, plecând de acolo, să vă scuturați îndată praful de pe picioare spre mărturie împotriva lor. *Adevăr grăiesc vouă: în ziua judecării, va fi mai ușor Sodomei și Gomorei decât cetății aceleia”.*
12. Și ieșind, ei propovăduiau oamenilor să se pocăiască.
13. Și scoteau mulți demoni și pe mulți bolnavi îi ungeau cu untdelemn și-i vindecau.
14. Și auzind regele Irod că Numele lui Iisus ajunsese vestit, a zis: “Ioan Botezătorul a înviat din morți, de aceea se fac minuni prin el”.
15. Alții, însă, ziceau că este Ilie, iar alții că este prooroc ca unul din prooroci.
16. Dar Irod, auzind, a zis: “Ioan este, căruia i-am tăiat capul; el a înviat ...”.
17. Că Irod, trimițând, l-a prins pe Ioan și l-a legat în temniță din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție.
18. Fiindcă Ioan îi zicea lui Irod: “Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!”
19. Iar Irodiada îl ura și voia să-l omoare, dar nu putea,
20. pentru că Irod se temea de Ioan și-l ocrotea, știindu-l bărbat drept și sfânt; și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.
21. Totuși, a venit o zi cu bun prilej când Irod, sărbătorindu-și ziua nașterii, a făcut ospăț dregătorilor săi, căpeteniilor oastei și frunțașilor Galileii.
22. Și intrând fiica Irodiadei și dănuind, i-a plăcut lui Irod și celor ce stăteau la masă cu el. Iar regele i-a zis fetei: “Cere de la mine orice vei voi și-ți voi da”.
23. Și s-a jurat: “Orice-mi vei cere îți voi da, până la jumătate din regatul meu”.
24. Iar ea, ieșind, a întrebat-o pe mama sa: “Ce să cer?” Și aceea i-a zis: “Capul lui Ioan Botezătorul”.
25. Fata s-a grăbit să vină la rege și i-a cerut, zicând: “Vreau să-mi dai chiar acum, pe tipsie, capul lui Ioan Botezătorul”.
26. Regele s-a mâhnit adânc; dar, din cauza jurământelor și pentru cei ședea la masă cu el, n-a vrut să spună nu.
27. Și îndată a trimis un paznic cu porunca de a-i aduce capul.

28. Iar acela, mergând, a tăiat capul lui Ioan în temniță, l-a adus pe tipsisie, l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale.
29. Și auzind ucenicii lui, au venit, i-au ridicat trupul și l-au pus în mormânt.
30. Și s-au adunat apostolii la Iisus și I-au spus toate câte au făcut și i-au învățat.
31. Și El le-a zis: "Veniți numai voi la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin". Că mulți erau care veneau și plecau, iar ei nu aveau timp nici să mănânce.
32. Au plecat, deci, cu corabia, către un loc pustiu, în singurătate.
33. Și i-au văzut plecând și mulți au priceput și au alergat într-acolo pe jos din toate cetățile și au ajuns înaintea lor.
34. Pe când ieșea din corabie, Iisus a văzut mulțime mare și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să-i învețe multe.
35. Făcându-se târziu, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: "Locul este pustiu și ziua este pe sfârșite;
36. slobozește-i să meargă prin cetățile și satele din împrejurimi ca să-și cumpere de mâncare".
37. Iisus le-a răspuns: "Dați-le voi să mănânce". Dar ei I-au zis: "Să mergem noi să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?"
38. Iar El i-a întrebat: "Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți". Și aflând ei, I-au spus: "Cinci pâini și doi pești".
39. Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde.
40. Și au stat jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci.
41. Și luând El cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer, a binecuvântat și frângând, le-a dat ucenicilor ca să le pună înaintea lor; de asemenea, și cei doi pești i-au împărțit tuturor.
42. Și au mâncat toți și s-au săturat.
43. Și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmiturile de pâine și cu resturile din pești.
44. Iar cei ce au mâncat pâinile erau cinci mii de bărbați.
45. Și îndată Iisus i-a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să meargă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida, până ce El va da drumul mulțimii.
46. Iar după ce i-a slobozit, S-a dus în munte să Se roage.
47. Și făcându-se seară, corabia era în mijlocul mării, iar El singur pe țărm.
48. Și i-a văzut cum se chinuiau vâslind, că vântul le era împotriva. Și către a patra strajă din noapte a venit la ei umblând pe mare și voia să treacă pe lângă ei.
49. Iar ei, văzându-L umblând pe mare, au crezut că este nălucă și au strigat,
50. pentru că toți L-au văzut și s-au înspăimântat. Dar El a vorbit îndată cu ei și le-a zis: "Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!"
51. Și S-a suit la ei în corabie și vântul s-a potolit. Iar ei erau peste măsură de uimiți în sinea lor
52. pentru că nimic nu pricepuseră din minunea cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.
53. Și trecând marea, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la mal.
54. Și, ieșind El din corabie, îndată L-au recunoscut,
55. au alergat la El din toate împrejurimile, aducând bolnavii pe paturi, pretutindeni pe unde se auzea că este El.
56. Și oriunde intra, în sate, în cetăți sau cătune, puneau pe cei bolnavi la răspântii și-L rugau să le îngăduie să se atingă măcar de poala hainei Sale. Și toți care s-au atins de El s-au vindecat.

*Tradiția strămoșească. Ce spurcă pe om. Iisus în ținutul Tirului și al Sidonului.
Vindecarea unui surdo-mut.*

1. Și venind la El câțiva farisei și cărturari de la Ierusalim
2. și văzându-i pe unii dintre ucenicii Lui că mănâncă pâinea cu mâinile necurate, adică nespălate, cârteau.
3. Fiindcă fariseii și toți iudeii nu mănâncă pâine până nu-și spală cu grijă mâinile, potrivit datinei bătrânilor.
4. Și, când se întorc de la piață, nu mănâncă pâine până nu se spală; și sunt multe alte obiceiuri pe care le-au primit să le păzească: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor.
5. Și L-au întrebat fariseii și cărturarii: "De ce nu umblă ucenicii Tăi după datina bătrânilor, ci mănâncă pâinea cu mâinile nespălate?"
6. Iar El le-a zis: «Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor, când a scris: "Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
7. Dar în zadar Mă cinstesc ei învățând învățături care sunt porunci omenesti".
8. Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor; și faceți multe asemenea acestora ».
9. Și le-a zis: «Cu câtă iscusință ați desființat voi porunca lui Dumnezeu ca să țineți tradiția voastră,
10. fiindcă Moise a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta"; și: "Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea".
11. Voi, dimpotrivă, ziceți: "Dacă un om îi va spune tatălui sau mamei sale: Corban, adică "Darul cu care aș putea să te ajut l-am dăruit lui Dumnezeu", face bine;
12. și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl său, ori pentru mama sa.
13. Și așa ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră. Și faceți multe altele asemenea acestora! »
14. Și chemând iarăși mulțimile la Sine, le zicea: "Ascultați-Mă toți și înțelegeți.
15. Nu este nimic din afara omului care, intrând într-însul, să-l poată spurca; dar cele ce ies din om, acelea îl spurcă.
16. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!"
17. Și, intrând în casă, pe când era departe de mulțime, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.
18. Iar El le-a zis: "Așadar, și voi sunteți nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om din afară nu-l poate spurca,
19. fiindcă nu intră în inima lui, ci în pântece și iese afară pe calea sa, bucatele toate fiind curate".
20. Și le-a zis: "Ce iese din om, aceea îl spurcă pe om.
21. Fiindcă dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, desfrânările, uciderile,
22. adulterul, hoțiile, lăcomiile, vicleniile, înșelăciunile, nerușinarea, invidia, hula, trufia, fuga de răspundere.
23. Toate aceste rele ies dinăuntru și-l spurcă pe om".
24. Și plecând de acolo, S-a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului. Și, intrând într-o casă, dorea să nu știe nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămână tăinuit,
25. că, îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat, auzind vorbindu-se despre El, a venit și a căzut la picioarele Lui.
26. Și femeia era păgână, de neam din Fenicia Siriei. Ea Îl ruga să alunge demonul din fiica ei.

27. Dar Iisus i-a zis: “Lasă întâi să se sature copiii, că nu e bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor”.
28. Ea, însă, a răspuns, zicând: “Da, Doamne, dar și câinii, sub masă, mănâncă din fărâmiturile copiilor”.
29. Și Iisus i-a zis: “Pentru cuvântul acesta, du-te: a ieșit demonul din fiica ta”.
30. Iar ea, mergând la casa ei, a găsit-o pe copilă culcată în pat, iar demonul ieșise.
31. Și, plecând din hotarele Tirului, a venit prin Sidon la Marea Galileii, prin mijlocul hotarelor Decapolei.
32. I-au adus un surd, care era și gângav, și L-au rugat să-și pună mâinile peste el.
33. Și luându-l la o parte din mulțime, i-a pus degetele în urechi și i-a atins limba cu scuiat.
34. Apoi, ridicându-și ochii spre cer, a suspinat și a zis: "Efata!", adică: "Deschide-te!"
35. Îndată urechile i s-au deschis, legătura limbii i s-a dezlegat și vorbea bine.
36. Și le-a poruncit să nu spună nimănui. Dar cu cât le porunceau, cu atât mai mult ei îl vesteau.
37. Și erau peste măsură de uimiți și ziceau: "Pe toate le face bine: pe surzi îi face să audă și pe muți să vorbească".

CAP. 8

A doua înmulțire a pâinilor. Aluatul fariseilor. Vindecarea unui orb în Betsaida. Iisus în ținutul Cezareii lui Filip.

1. In zilele acelea, strângându-se iarăși mulțime multă și neavând ce să mănânce, Iisus i-a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis:
2. “Milă Îmi este de mulțime, că sunt trei zile de când așteaptă lângă Mine și n-au ce să mănânce.
3. Dacă-i voi slobozi flămânzi la casele lor, se vor istovi pe cale, fiindcă unii dintre ei au venit de departe”.
4. Ucenicii I-au răspuns: “Cum ar putea cineva să-i sature cu pâine pe aceștia, aici, în pustie?”
5. Și El i-a întrebat: “Câte pâini aveți?” Iar ei I-au răspuns: “Șapte”.
6. Atunci a poruncit mulțimii să stea jos, pe pământ; și luând cele șapte pâini, a mulțumit, le-a frânt și le-a dat ucenicilor ca să le pună înainte.
7. Aveau și puțini peștișori. Și, binecuvântându-i, a zis să-i pună și pe aceștia înaintea lor.
8. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat șapte coșuri cu rămășițele de fărâmituri.
9. Iar cei ce au mâncat erau ca la patru mii. Și i-a slobozit.
10. Și intrând îndată în corabie cu ucenicii Săi, a venit în părțile Dalmanutei.
11. Și venind deodată fariseii, au început o dispută cu El; și ispitindu-L, I-au cerut semn din cer.
12. Iisus a suspinat adânc în duhul Său și le-a zis: "Pentru ce neamul acesta cere semn? Adevăr grăiesc vouă că nu i se va da lui semn”.
13. Și, lăsându-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.
14. Ucenicii au uitat să ia pâini; cu ei în corabie nu aveau decât o pâine.
15. Și El le-a poruncit, zicând: “Luați aminte și păziți-vă de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod !”
16. Iar ei vorbeau între ei: “Ne zice așa fiindcă n-am luat pâini”.
17. Și înțelegând Iisus, le-a zis: “Pentru ce gândiți că n-aveți pâine? Tot nu pricepeți și nu înțelegeți? Atât de împietrită vă este inima?”

18. Ochi aveți și nu vedeți? Urechi aveți și nu auziți și nu vă aduceți aminte ?
19. Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii, câte coșuri pline cu fărâmituri ați ridicat?” Iar ei au zis : “Douăsprezece”.
20. “Și când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii, câte coșuri pline cu fărâmituri ați ridicat?” “Șapte”, I-au răspuns ei.
21. Și El le-a zis: “Tot nu înțelegeți?”
22. Și venind în Betsaida, au adus la El un orb și L-au rugat să Se atingă de el.
23. Iar El, luându-l pe orb de mână, l-a scos din sat; apoi i-a uns ochii cu scuipat și, punându-Și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.
24. El s-a uitat și a zis: “Zăresc oamenii, dar îi văd ca pe niște copaci umblând”.
25. I-a pus iarăși mâinile pe ochi și i-a spus să se uite țintă: și, când s-a uitat, a văzut toate deslușit.
26. Atunci l-a trimis la casa sa, zicându-i: “Să nu te duci în sat, ca să spui cuiva din sat ”.
27. Și Iisus a plecat cu ucenicii Săi în satele din preajma Cezareii lui Filip. Pe drum i-a întrebat, zicându-le: “Cine zic oamenii că sunt Eu?”
28. Ei I-au răspuns: “Unii spun că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: unul dintre prooroci”.
29. Și El i-a întrebat: “Dar voi cine ziceți că sunt?” Răspunzând, Petru I-a zis: “Tu ești Hristosul !”
30. Și El le-a dat poruncă să nu spună nimănui despre El.
31. Și a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de arhierii și de cărturari, să fie omorât și, după trei zile, să învieze.
32. Le spunea acestea pe față. Dar Petru, luându-L la o parte, a început să-L dojenească.
33. Iar El, întorcându-Se și uitându-Se la ucenicii Săi, l-a mustrat pe Petru, zicându-i: “Treci înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci pe cele ale oamenilor”.
34. Și chemând la Sine mulțimea împreună cu ucenicii Săi, le-a zis tuturor: “Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze,
35. că oricine va voi să-și scape viața o va pierde; dar oricine-și va pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, acela o va mântui.
36. Și ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă dacă-și pierde sufletul?
37. Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul lui?
38. Că de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam desfrânat și păcătos, și Fiul omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri”.

CAP. 9

*Schimbarea la față. Tămăduirea unui copil epileptic. Vestirea patimilor.
Cine este cel mai mare. Pricinile de păcătuire.*

1. Și le zicea: “Adevăr grăiesc vouă : sunt unii dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere”.
2. Și, după șase zile, i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și i-a dus singuri, la o parte, pe un munte înalt, și S-a schimbat la față înaintea lor:
3. veșmintele Lui s-au făcut albe foarte, strălucitoare ca zăpada, de o albeață pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da.
4. Și li s-a arătat Ilie împreună cu Moise vorbind cu Iisus.
5. Iar Petru, luând cuvântul, I-a zis lui Iisus: “Învățătorule, bine ne este să fim aici; să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie”.

6. Nu știa ce spune, atât de mare spaimă îi apucase.
7. Și s-a făcut un nor care-i umbrea; și din nor s-a auzit un glas zicând: “Acesta este Fiul Meu cel iubit: pe Acesta să-L ascultați !”
8. Dar, deodată, privind ei în jur, n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Iisus singur cu ei.
9. Pe când se coborau de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui cele văzute, până va învia Fiul omului dintre cei morți.
10. Ei au păzit cuvântul și se întrebau între ei: “Ce înseamnă a învia din morți ? ”
11. Și L-au întrebat, zicând: “Pentru ce spun cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie ?”
12. Iar El le-a răspuns: “În adevăr, Ilie va veni întâi și va așeza iarăși toate. Și cum este scris despre Fiul omului că va să pătimească multe și să fie defăimat?”
13. Dar Eu vă spun că Ilie a și venit și ei au făcut cu el ce au vrut, după cum s-a scris despre el”.
14. Și venind ei la ucenici, a văzut mulțime mare în jurul lor și pe cărturari întrebându-se cu ei.
15. De îndată ce L-a văzut, mulțimea a fremătat și a alergat să I se închine.
16. El i-a întrebat pe cărturari: “Despre ce vă întrebați cu ei?”
17. Și I-a răspuns Lui unul din mulțime : “Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.
18. Oriunde îl apucă, îl aruncă la pământ, face spume la gură, scrâșnind din dinți și înțepenind. I-am rugat pe ucenicii Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut”.
19. Iar El, răspunzându-le, le-a zis : “O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la Mine”.
20. L-au adus la El. Și, văzându-L pe Iisus, duhul îndată l-a zguduit pe copil, și căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.
21. Iar Iisus l-a întrebat pe tatăl copilului: “De cât timp i-a venit aceasta?” “Din pruncie”, I-a răspuns el.
22. “Și de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l piardă. Dar dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne”.
23. Iisus i-a răspuns: «Tu zici: “Dacă poți!” “Toate sunt cu putință celui ce crede!”»
24. Îndată, tatăl copilului a strigat, lăcrimând: “Cred, *Doamne!* Ajută necredinței mele!”
25. Văzând Iisus că mulțimea dă năvală, a mustrat duhul necurat, zicându-i: “Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși din el și să nu mai intri în el!”
26. Și *duhul* a ieșit răcnind și zguduindu-l cu putere, iar copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau că a murit.
27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat și el s-a sculat în picioare.
28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat de o parte: “Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?”
29. El le-a zis: “Soiul acesta de demoni prin nimic nu poate ieși decât prin rugăciune și post”.
30. Și ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea. Dar El nu voia să știe nimeni că trece,
31. pentru că îi învăța pe ucenicii Săi, spunându-le că Fiul omului Se va da pe Sine în mâinile oamenilor și-L vor ucide, dar a treia zi, după ce-L vor ucide, va învia.
32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.
33. Au venit în Capernaum. Pe când erau în casă, i-a întrebat: “Despre ce vorbeați între voi pe cale ?”
34. Dar ei tăceau, pentru că pe cale se certaseră între ei, ca să știe care urma să fie șeful.
35. Atunci Iisus a stat jos și, chemând pe cei doisprezece, le-a zis: “Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor!”
36. Și luând un copil, l-a pus în mijloc; și luându-l în brațe, le-a zis:

37. “Oricine primește în Numele Meu pe unul din acești copii, pe Mine Mă primește; și cel ce Mă primește pe Mine nu pe Mine Mă primește, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine”.
38. Și I-a zis Ioan: “Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu merge cu noi”.
39. Iar Iisus i-a zis : “Nu-l opriți, că nu este nimeni care, făcând minuni în Numele Meu, să Mă grăiască de rău îndată după aceea,
40. fiindcă cine nu este împotriva noastră este pentru noi;
41. și oricine vă va da să beți un pahar de apă în Numele Meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, adevăr vă spun: nu-și va pierde răsplata.
42. Dar cine va sminti pe unul din acești micuți, care cred *în Mine*, mai bine ar fi pentru el dacă și-ar lega de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mare.
43. Și dacă mâna ta te face să cazi *în păcat*, taie-o: că mai bine-ți este să intri în Viață ciung decât două mâini având, să mergi în gheenă, în focul cel nestins,
44. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
45. Și dacă piciorul tău te face să cazi *în păcat*, taie-l: că mai bine-ți este să intri în Viață șchiop decât să ai amândouă picioarele și să fii aruncat în gheenă, în focul cel nestins,
46. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
47. Și dacă ochiul tău te face să cazi *în păcat*, scoate-l, că mai bine-ți este să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul gheenei,
48. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
49. Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, după cum orice jertfă se sarează cu sare.
50. Sarea este bună ; dar dacă sarea își pierde gustul prin ce o veți drege? Aveți sare în voi înșivă, ca să trăiți în pace unii cu alții.

CAP. 10

*Despărțirea bărbatului de femeie. Iisus și copilașii.
Tânărul bogat și viața veșnică. Vestirea patimilor. Cererea fiilor lui Zevedeu.
Vindecarea orbului Bartimeu.*

1. Și sculându-Se de acolo, a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. Mulțimile s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăși să-i învețe.
2. Și apropiindu-se fariseii ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase femeia.
3. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Ce v-a poruncit Moise?”
4. Ei au zis: “Moise i-a dat voie să-i scrie o carte de despărțire și s-o lase”.
5. Și, răspunzând, Iisus le-a zis: «Din pricina învârtoșării inimii voastre v-a scris el porunca aceasta,
6. dar, de la începutul făpturii, “Bărbat și femeie i-a făcut Dumnezeu.
7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa
8. și cei doi vor fi un singur trup”. Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.
9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă ».
10. În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși despre aceasta.
11. Și El le-a zis: “Oricine își lasă femeia și o ia pe alta, săvârșește adulter.
12. Și dacă femeia își lasă bărbatul și se mărită cu altul, săvârșește adulter ».
13. Și aduceau la El copiii ca să-Și pună mâinile peste ei. Dar ucenicii îi certau pe cei ce-i aduceau.
14. Iisus, văzând aceasta, S-a supărat și le-a zis: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este Împărăția lui Dumnezeu.

15. **Adevăr zic vouă: cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea!”**
16. **Și, luându-i în brațe, i-a binecuvântat, punându-Și mâinile peste ei.**
17. **Pe când ieșea El în drum, a alergat unul la El și, îngenunchind înaintea Lui, L-a întrebat: “Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică ”**
18. **Iisus i-a zis: «Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât Unul Dumnezeu.**
19. **Cunoști poruncile: “Să nu ucizi, să nu te desfrânezi, să nu furi, să nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”».**
20. **El I-a răspuns: “Învățătorule, pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea”.**
21. **Iar Iisus, privind la el cu luare aminte, l-a îndrăgit și i-a zis: “Îți mai lipsește una: du-te de vinde tot ce ai, dă săracilor și vei avea o comoară în cer; apoi, luându-ți crucea, vino și urmează Mie”.**
22. **Dar el, întristându-se de cuvântul acesta, a plecat mâhnit, fiindcă avea multe bogății.**
23. **Iar Iisus, uitându-Se în jur, a zis către ucenicii Săi: “Cât de greu vor intra cei bogați în Împărăția lui Dumnezeu!”**
24. **Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Văzând, Iisus le-a zis din nou: “Fiilor, cât de greu le este celor ce se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu !**
25. **Mai lesne-i este cămăii să treacă prin urechea acului decât bogatului să intre în Împărăția lui Dumnezeu!”**
26. **Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: “Cine poate, *atunci*, să fie mântuit?”**
27. **Iisus, privind la ei cu luare aminte, le-a zis: “La oameni, aceasta este cu neputință, dar nu la Dumnezeu, pentru că la Dumnezeu toate sunt cu putință”.**
28. **Și a început Petru a-I zice: “Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat”.**
29. **Iisus le-a răspuns: “Adevăr grăiesc vouă: Nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau copii, sau ogoare pentru Mine și pentru Evanghelie**
30. **și să nu primească însutit în veacul acesta: case, frați, surori, mame, copii și ogoare împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor, viață veșnică.**
31. **Dar mulți din cei dintâi vor fi la urmă, iar cei din urmă vor fi întâi”.**
32. **Ei erau pe cale, suindu-se la Ierusalim, iar Iisus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburați, iar cei ce mergeau după El se temeau. Și luând iarăși la Sine pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple.**
33. **“Iată”, a zis El, “ne suim la Ierusalim și Fiul omului va fi predat arhierilor și cărturarilor. Ei Îl vor condamna la moarte și-L vor da pe mâna păgânilor,**
34. **care Îl vor batjocori, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și-L vor omorî; dar după trei zile va învia”.**
35. **Și au venit la El Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, și I-au zis: “Învățătorule, voim să ne faci ceea ce-Ți vom cere”.**
36. **El le-a zis: “Ce voiți să vă fac ?”**
37. **Iar ei I-au zis: “Dă-ne să ședem unul la dreapta și altul la stânga Ta, întru slava Ta”.**
38. **Dar Iisus le-a răspuns: “Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care îl beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu ?”**
39. **Iar ei I-au zis: “Putem”. Și Iisus le-a zis: “Paharul pe care-l voi bea Eu îl veți bea și cu botezul cu care Mă botez vă veți boteza,**
40. **dar a șede la dreapta sau la stânga Mea nu depinde de Mine să dau, ci este pentru cei care s-a pregătit”.**
41. **Auzind cei zece aceasta, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan,**
42. **dar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: “Știți că aceia care se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire;**

43. dar între voi să nu fie așa, ci oricine voiește să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;
44. și oricine voiește să fie întâiul între voi să fie slujitorul tuturor.
45. Că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!”
46. Au ajuns la Ierihon. Și, pe când ieșea Iisus din Ierihon împreună cu ucenicii Săi și cu mare mulțime, Bartimeu, orbul, fiul lui Timeu, ședea alături de cale și cerșea.
47. Auzind că trece Iisus din Nazaret, a început să strige: “Iisuse, Fiul lui David, ai milă de mine !”
48. Mulți îl certau să tacă, dar el mai tare striga: “Fiul lui David, ai milă de mine !”
49. Iisus, oprindu-Se, le-a zis: “Chemați-l!” Ei l-au chemat, zicându-i: “Îndrăznește, scoală-te! Te cheamă”.
50. Iar orbul, lepădându-și haina și sărind în picioare, a venit la Iisus.
51. Și l-a întrebat Iisus zicându-i: “Ce voiești să-ți fac?” Iar orbul l-a zis : “Învățătorule, să-mi capăt vederea”.
52. Iar Iisus i-a zis: “Du-te, credința ta te-a mântuit”. Și îndată a văzut și-I urma lui Iisus pe cale.

CAP. 11

*Intrarea lui Iisus în Ierusalim. Blestemarea smochinului.
Puterea credinței. Puterea lui Iisus.*

1. Pe când s-au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, înspre Muntele Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi
2. și le-a zis: “Mergeți în satul care este înaintea voastră și, intrând în el, îndată veți găsi un mânz legat, pe care n-a încălecat încă nici un om: dezlegați-l și aduceți-l la Mine.
3. Iar de vă va zice cineva: “De ce faceți aceasta?”, spuneți-i: “Domnul are trebuință de el și îndată îl va trimite aici”.
4. Deci s-au dus și au găsit mânzul la răspântie, legat afară, la o poartă, și l-au dezlegat.
5. Unii dintre cei ce stăteau acolo le-au zis: “Ce faceți? De ce dezlegați mânzul ?”
6. Iar ei le-au răspuns așa cum le spusese El. Și i-au lăsat.
7. Au adus mânzul la Iisus, și-au pus hainele pe el și Iisus a șezut deasupra.
8. Mulți își așterneau hainele pe cale, iar alții presărau ramuri pe care le tăiau din copaci.
9. Cei ce mergeau înaintea și cei ce veneau în urmă strigau: “Osana! Bindecuvântat este Cel Ce vine întru Numele Domnului !
10. Bindecuvântată este Împărăția care vine, a părintelui nostru David ! Osana în cerurile prea înalte !”
11. Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu. Și după ce S-a uitat la toate de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a ieșit spre Betania împreună cu cei doisprezece.
12. A doua zi, pe când ieșeau din Betania, El a flămânzit.
13. Și văzând de departe un smochin care avea frunze, S-a dus să vadă dacă va găsi ceva în el, dar n-a găsit decât frunze, fiindcă nu era încă vremea smochinelor.
14. Și, vorbindu-i, i-a zis: “De acum înaintea, în veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Iar ucenicii Săi au auzit.
15. Ajungând în Ierusalim și intrând în templu, a început să-i dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu, iar mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei le-a răsturnat;
16. și nu îngăduia nimănui să poarte vreun vas prin templu.

17. Și-i învăța, zicând: «Oare, nu este scris: “Casa Mea se va chema casă de rugăciune pentru toate neamurile”? Dar voi ați făcut din ea peșteră de tâlhari!»
18. Și au auzit arhieriei și cărturarii. Și căutau să-L piardă, întrucât se temeau de El, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura Lui.
19. Iar când s-a făcut seară, au ieșit din cetate.
20. A doua zi dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.
21. Și Petru, aducându-și aminte, I-a zis : “Învățătorule, iată, smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat”.
22. Răspunzând, Iisus le-a zis: “Aveți credință în Dumnezeu !
23. Adevărat vă spun că, oricine va zice muntelui acestuia: “Ridică-te și aruncă-te în mare”, și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice.
24. De aceea vă spun: toate câte le cereți rugându-vă, să credeți că le-ați și primit și le veți avea.
25. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru, Care este în ceruri, să vă ierte greșalele voastre.
26. *Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșalele ».*
27. S-au dus din nou în Ierusalim. Și în timp ce umbla Iisus prin templu, au venit la El arhieriei, cărturarii și bătrânii
28. și I-au zis: “Cu ce putere faci acestea? Sau cine ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?”
29. Iar Iisus le-a zis: “Am să vă pun și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde, vă voi spune și Eu cu ce putere fac acestea.
30. Botezul lui Ioan a fost din cer, sau de la oameni? Răspundeți-Mi !”
31. Ei vorbeau între ei, zicând: «Dacă răspundem: “Din cer”, va zice: “Atunci, de ce nu l-ați crezut?”
32. Iar de vom zice: “De la oameni...”, se temeau de popor, pentru că toți socoteau că Ioan era, în adevăr, prooroc.
33. Atunci I-au răspuns: “Nu știm”. Iar Iisus le-a zis: “Nici Eu nu vă spun cu ce putere fac acestea”.

CAP. 12

*Pilda vierilor. Birul cezarului. Despre înviere. Cea mai mare poruncă.
Al cui fiu este Hristosul. Văduva săracă.*

1. Și a început să le vorbească în pilde: «Un om a sădit o vie, a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe.
2. La vremea convenită a trimis la lucrători un slujitor ca să ia de la ei din roadele viei.
3. Dar ei, prinzându-l, l-au bătut și i-au dat drumul cu mâinile goale.
4. A trimis alt slujitor, dar și pe acela, lovindu-l cu pietre, i-au spart capul și l-au izgonit, ocărându-l.
5. A trimis un altul, dar pe acela l-au omorât; apoi mulți alții, pe unii maltratându-i, pe alții omorându-i.
6. Mai avea un fiu iubit; la urmă, l-a trimis și pe el, zicând : “De fiul meu se vor rușina !”
7. Dar lucrătorii au zis între ei: “Acesta este moștenitorul: veniți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră”.
8. Și, prinzându-l, l-au omorât și l-au aruncat afară din vie.

9. Ce va face, deci, stăpânul viei? Va veni, va nimici pe lucrătorii aceia și via o va da altora.

10. Oare, nici Scriptura aceasta n-ați citit-o: “Piatra pe care au nesocotit-o zidarii a ajuns în capul unghiului;

11. de la Domnul a fost aceasta și este minunat în ochii noștri”?

12. Și căutau să-L prindă, dar se temeau de popor, fiindcă pricepuseră că împotriva lor spusese pilda. Și, lăsându-L, au plecat.

13. Și au trimis la El pe unii dintre farisei și irodiani ca să-L prindă în cuvânt.

14. Aceștia, venind, I-au zis: “Învățătorule, știm că adevărat ești și nu-Ți pasă de nimeni, fiindcă tu nu cauți la fața oamenilor, ci-i înveți calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cuvine, oare, să plătim bir cezarului? Să plătim, sau să nu plătim ?”

15. El, însă, cunoscându-le fățărnicia, le-a zis: “De ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un dinar ca să-l văd”.

16. Și I-au adus; și i-a întrebat Iisus: “Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?” Ei I-au zis : “Ale cezarului”.

17. Iar Iisus a zis: “Dați, deci, cezarului cele ale cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu”. Și se mirau de El.

18. Și au venit la El saducheii, care zic că nu este înviere, și-L întrebau zicând:

19. «Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că, dacă moare fratele cuiva și-i rămâne femeia fără copii, fratele său să ia pe femeia lui și să ridice urmaș fratelui mort.

20. Erau, deci, șapte frați. Cel dintâi și-a luat femeie, dar a murit fără să lase urmaș.

21. Și a luat-o cel de al doilea și a murit și el fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.

22. Și au luat-o toți șapte și n-au lăsat urmaș. În urma tuturor a murit și femeia.

23. La înviere, soția căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de nevastă ».

24. Răspunzând, Iisus le-a zis: «Oare, nu vă rătăciți voi din cauză că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Pentru că, atunci când vor învia dintre cei morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii în ceruri.

26. Iar despre morți, că vor învia, n-ați citit, oare, în cartea lui Moise, când i-a vorbit Dumnezeu din rug, zicând : “Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”?

27. Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii. Prin urmare, mult vă rătăciți!»

28. Și unul dintre cărturari, care-i auzise vorbind, și văzând că bine le-a răspuns, s-a apropiat de El și L-a întrebat: “Care poruncă este întâia dintre toate ?”

29. Iisus i-a răspuns că întâia este: “Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn”;

30. și: “Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta”. Aceasta este cea dintâi poruncă.

31. Iar a doua e aceasta: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Altă poruncă mai mare decât acestea nu este ».

32. Și i-a zis cărturarul: “Bine, Învățătorule, adevărat ai zis că Unul este Dumnezeu și nu este altul în afară de El

33. și a-L iubi pe El din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și cu toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe tine însuși este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele”.

34. Iar Iisus, văzând că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: “Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu”. Și nimeni nu mai îndrăzne să-I mai pună întrebări.

35. Pe când învăța mulțimea în templu, Iisus i-a întrebat, zicând: «Cum zic cărturarii că Hristos este fiul lui David?
36. Însuși David a spus întru Duhul Sfânt: “Zis-a Domnul către Domnul meu: Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut sub picioarele Tale”.
37. Așadar, însuși David Îl numește Domn; atunci cum este El Fiul lui?» Și gloata cea mare Îl asculta cu bucurie.
38. Și le zicea în învățătura Sa: “Păziți-vă de cărturarii cărora le place să umble în haine lungi și să le facă lumea plecăciuni în piețe.
39. Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi și după locurile dintâi la ospete;
40. casele văduvelor le secătuiesc și, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi: de aceea, o mai mare osândă vor primi”.
41. Și șezând în preajma cutiei pentru daruri, Iisus privea cum mulțimea aruncă bani în cutie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult.
42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat două leptale*, care fac un codrant*.
43. Atunci Iisus i-a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă că această văduvă săracă a dăruit mai mult decât toți ceilalți;
44. pentru că toți aceștia au aruncat din prisosul lor, pe când ea, din sărăcia ei, a dat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască”.

CAP. 13

Dărâmarea Ierusalimului și venirea Fiului omului. Îndemn la veghere.

1. Pe când ieșea din templu, unul dintre ucenicii Săi i-a zis: “Învățătorule, privește ce pietre și ce zidiri!”
2. Dar Iisus i-a zis: “Vezi tu aceste zidiri mărețe? Piatră pe piatră nu va rămâne, care să nu se risipească”.
3. Și șezând El pe Muntele Măslinilor, în fața templului, Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat deoparte:
4. “Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul când toate acestea se vor împlini?”
5. Iisus a început să le spună: “Luați aminte să nu vă înșele cineva:
6. fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, zicând că sunt Eu și vor amăgi pe mulți.
7. Iar când veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie, să nu vă tulburați, pentru că ele trebuie să fie, dar încă nu va fi sfârșitul.
8. Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție; vor fi cutremure de pământ pe alocuri și foamete și tulburări vor fi: acestea sunt începutul durerilor nașterii.
9. Luați seama la voi înșivă: din pricina Mea vă vor da *pe mâna* sinedriurilor și veți fi bătuți în sinagogi; veți fi duși înaintea dregătorilor și a împăraților, spre mărturie lor,
10. că trebuie ca mai întâi Evanghelia să se propovăduiască la toate neamurile.
11. Iar când vă vor duce să vă predea, să nu vă îngrijiți dinainte ce veți vorbi, ci să vorbiți ceea ce vi se va da vouă în ceasul acela: că nu voi sunteți cei ce veți vorbi, ci Duhul Sfânt.
12. Și frate pe frate va da la moarte, și tată pe fiu; și copiii se vor răzvrăti împotriva părinților și-i vor omorî.
13. Și veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.
14. Iar când veți vedea “urâciunea pustiirii” stând unde nu se cuvine, - cine citește să înțeleagă -, atunci cei din Iudeea să fugă în munți.
15. Cine va fi pe acoperiș să nu se coboare, nici să intre spre a-și lua ceva din casa sa.

16. Și cine va fi pe ogor să nu se întoarcă să-și ia haina.
17. Vai de cele însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!
18. Rugați-vă ca *fuga voastră* să nu fie iarna,
19. pentru că în zilele acelea va fi necaz cum n-a fost de la începutul făpturii pe care a zidit-o Dumnezeu, și nici nu va mai fi.
20. Și, dacă Domnul n-ar fi scurtat zilele acelea, nici un trup n-ar scăpa; dar, de dragul celor aleși, pe care El i-a ales, a scurtat acele zile.
21. Atunci, dacă vă va zice cineva: "Iată, Hristosul este aici", sau: "Iată-L acolo", să nu credeți,
22. pentru că se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni ca să înșele, de se poate, pe cei aleși.
23. Păziți-vă: iată, vi le-am spus toate dinainte.
24. Că în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina ei ;
25. și stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în ceruri se vor clătina.
26. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe nori cu putere multă și cu slavă;
27. El îi va trimite pe îngerii Săi și pe aleșii Săi îi va aduna din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.
28. De la smochin învățați pilda: când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara e aproape.
29. Tot așa și voi, când veți vedea acestea împlinindu-se, să știți că El este aproape, este la ușă.
30. Adevăr grăiesc vouă : neamul acesta nu va trece până nu se vor împlini toate acestea.
31. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
32. Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33. Luați aminte, privegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea.
34. Este ca un om care, plecând în altă țară, își lasă casa dând servilor săi puterea, arătând fiecăruia care este datoria lui, iar portarului îi poruncește să vegheze.
35. Vegheați, deci, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața,
36. ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.
37. Ce zic vouă, zic tuturor: Vegheați !>

CAP. 14

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea din Betania. Paștile Domnului.

Cina cea de taină. Înștiințarea lui Petru. Ghetsimani.

Prinderea și condamnarea lui Iisus. Tăgăduirea lui Petru.

1. După două zile erau Paștile și Azimele. Și arhierii și cărturarii căutau cum să-L prindă cu vicleșug, ca să-L omoare.
2. Dar ziceau: "Nu în ziua praznicului, ca să nu fie tulburare în popor".
3. Și fiind El în Betania, în casa lui Simon Leprosul, și șezând la masă, a venit o femeie având un alabastru cu mir de nard* curat, de mare preț; și, spărgând vasul, a vărsat mirul pe capul lui Iisus.
4. Dar erau unii care s-au mâhnit în sinea lor, zicând: "De ce s-a făcut risipa aceasta de mir?"
5. Mirul acesta se putea vinde cu peste trei sute de dinari și să se dea săracilor". Și cârteau împotriva ei.

6. Dar Iisus a zis: “Lăsați-o, de ce-i faceți supărare? Bun lucru a făcut ea pentru Mine;
7. că pe săraci îi aveți pururea cu voi și le puteți face bine oricând, dar pe Mine nu Mă aveți pururea.

8. Ea a făcut ceea ce avea de făcut: mai dinainte Mi-a uns trupul spre înmormântare.

9. Adevăr zic vouă: oriunde se va propovădui Evanghelia, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei”.

10. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la arhierii ca să-L dea pe Iisus în mâna lor.

11. Și auzind ei, s-au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta cum să-L dea lor la momentul potrivit.

12. În ziua cea dintâi a Azimelor, când jertfeau Paștile, ucenicii Săi L-au întrebat: “Unde voiești să mergem să-Ți gătim ca să mănânci Paștile?”

13. Și a trimis doi dintre ucenicii Săi, zicându-le: «Duceți-vă în cetate și vă va întâmpina un om ducând un ulcior cu apă: mergeți după el

14. și unde va intra el, spuneți stăpânului casei: “Învățătorul îți zice: Unde este odaia în care să mănânc Paștile împreună cu ucenicii Mei?”

15. Iar el vă va arăta o cameră mare la etaj, așternută gata: acolo să pregătiți pentru noi ».

16. Și ducându-se ucenicii în cetate, au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștile.

17. Seara, Iisus a venit cu cei doisprezece.

18. Pe când ședeau la masă și mâncau, Iisus a zis: “Adevăr grăiesc vouă că unul dintre voi, care mănâncă împreună cu Mine, Mă va vinde”.

19. Ei au început să se întristeze și să-I zică unul câte unul: “Nu cumva sunt eu ?...”

20. Iar El le-a zis: “Este unul din cei doisprezece, care întinge cu Mine în blid.

21. Fiul omului Se duce precum este scris despre El, dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul omului! Bine era de el dacă nu s-ar fi născut”.

22. Și pe când mâncau, Iisus a luat pâine și, binecuvântând, a frânt și le-a dat lor, zicând: “Luați, mâncați, acesta este trupul Meu”.

23. Și luând paharul, mulțumind, l-a dat și au băut toți din el.

24. Și le-a zis: “Acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă.

25. Adevăr grăiesc vouă că, de acum, nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu”.

26. Și, după ce au cântat psalmii de laudă, au ieșit la Muntele Măslinilor.

27. Și le-a zis Iisus: «În noaptea aceasta toți vă veți poticni întru Mine, pentru că scris este: “Bate-voi păstorul și oile se vor risipi”.

28. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea ».

29. Iar Petru i-a zis: “Chiar dacă toți se vor poticni întru Tine, eu nu mă voi poticni”.

30. Și i-a zis Iisus: “Adevăr grăiesc ție că astăzi, în noaptea aceasta, înainte de a cânta de două ori cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine”.

31. El, însă, spunea mai stăruitor: “Și de-ar fi să mor cu Tine, nu Te voi tăgădui!...” Și toți ziceau la fel.

32. Și au venit într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și le-a zis ucenicilor Săi: “Ședeți aici până Mă voi ruga”.

33. Și luând cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, a început a Se tulbura și a Se mâhni

34. și le-a zis: “Sufletul Meu este întristat de moarte... ; rămâneți aici și privegheați!”

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și Se ruga, de este cu puțință, să treacă de la El ceasul acela.

36. El zicea: “Avva, Părinte, Ție toate Îți sunt cu puțință: depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, facă-se nu ce voiesc Eu, ci aceea ce voiești Tu”.

37. Și venind la ucenici, i-a găsit dormind. Și i-a zis lui Petru: “Simone, dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?”
38. Privegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită, că duhul este sârguincios, pe când trupul este neputincios”.
39. Și iarăși mergând, S-a rugat spunând același cuvânt.
40. Și iarăși venind, i-a găsit dormind, că ochii le erau îngreuiți și nu știau ce să-I răspundă.
41. Și a venit a treia oară și le-a zis: “Dormiți de acum și odihniți-vă! Destul! A sosit ceasul! Iată, Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.
42. Sculați-vă, să mergem: iată, se apropie vânzătorul!”
43. Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el o gloată cu săbii și cu ciomege, de la arhierii, de la cărturari și de la bătrâni.
44. Vânzătorul le dăduse semn, zicând: “Pe care-l voi săruta, acela este : să-l prindeți și să-l duceți sub pază”.
45. Și venind îndată și apropiindu-se de El, I-a zis: “Învățătorule!” Și L-a sărutat.
46. Iar ei au pus mâna pe El și L-au prins.
47. Unul dintre cei ce stăteau lângă El, scoțând sabia, a lovit pe servitorul arhierelui și i-a tăiat urechea.
48. Și răspunzând Iisus, le-a zis: “Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu ciomege ca să Mă prindeți.
49. În fiecare zi eram la voi în templu, învățând, și nu M-ați prins. Dar acestea sunt ca să se împlinescă Scripturile”.
50. Atunci, părăsindu-L, toți ucenicii au fugit.
51. Iar un tânăr mergea după El, având doar o învelitoare de pânză de in pe trupul gol. Au pus mâna pe el,
52. dar el, lăsându-și învelitoarea, a fugit gol.
53. Și au dus pe Iisus la arhierii și s-au adunat toți arhierii și bătrânii și cărturarii.
54. Iar Petru Il urma de departe până a intrat înăuntru, în curtea arhierelui și ședea împreună cu servitorii, încălzindu-se la foc.
55. Arhierii și tot sinedriul căutau mărturie împotriva lui Iisus ca să-L dea la moarte, dar nu găseau.
56. Că mulți mărturiseau mincinos împotriva Lui, dar mărturiile lor nu se potriveau.
57. Și ridicându-se unii, au dat mărturie mincinoasă împotriva Lui, zicând:
58. «Noi l-am auzit zicând: “Voi dărâma acest templu făcut de mână și în trei zile voi clădi altul nefăcut de mână”».
59. Dar nici așa mărturia lor nu era la fel.
60. Și sculându-se arhierul în mijloc, L-a întrebat pe Iisus, zicând: “Nu răspunzi nimic la cele ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?”
61. El tăcea și nu răspundea nimic. Iarăși L-a întrebat arhierul și I-a zis: “Ești Tu Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?”
62. Iisus i-a zis: “Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta Celui Atotputernic și venind pe norii cerului”.
63. Atunci arhierul și-a sfâșiat hainele și a zis: “Ce nevoie mai avem de martori ?
64. Ați auzit hula. Ce părere aveți?...” Iar ei toți au judecat că este vrednic de moarte.
65. Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii și să-I zică: “Proorocește !” Iar servitorii Îl loveau cu palmele.
66. Pe când Petru era jos, în curte, a venit una dintre slujnicele arhierelui
67. și, văzându-l pe Petru încălzindu-se, s-a uitat la el și i-a zis: “Și tu erai cu Iisus, Nazarineanul!”

68. El, însă, a tăgăduit, zicând: “Nu știu, nici nu înțeleg ce zici”. Și ieșind afară, în fața curții, a cântat cocoșul.
69. Iar slujnica, văzându-l, a început iarăși să le spună celor de față că acesta este dintre ei”.
70. Dar el a tăgăduit din nou. După puțin timp, cei de față ziceau iarăși lui Petru: “Cu adevărat ești dintre ei, că ești galilean și vorbirea ta seamănă cu a lor”.
71. Iar el a început să se blesteme și să se jure, zicând: “Nu cunosc pe omul acesta despre care vorbiți!”
72. Și îndată cocoșul a cântat a doua oară. Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese Iisus: “Înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori”. Și a început să plângă.

CAP. 15

Iisus înaintea lui Pilat. Răstignirea, moartea și îngroparea lui Iisus.

1. Dimineața, arhierii au ținut îndată sfat cu bătrânii, cu cărturarii și cu tot sinedriul. Și legându-L pe Iisus, L-au dus și L-au predat lui Pilat.
2. Pilat L-a întrebat: “Ești Tu Împăratul iudeilor?” Iar El, răspunzând, i-a zis: “Tu însuși o spui”.
3. Arhierii Îl învinuiau de multe.
4. Pilat L-a întrebat din nou: “Nu răspunzi nimic? Iată de câte te învinuiesc ei!”
5. Dar Iisus n-a mai răspuns nimic, așa încât Pilat se mira.
6. La fiecare praznic al Paștilor, Pilat le elibera un întemnițat pe care-l cereau ei.
7. Și era unul cu numele Baraba, închis împreună cu tovarășii lui din pricina unui omor pe care-l săvârșiseră într-o răscoală.
8. Și mulțimea se suia strigând și cerând lui Pilat să le facă precum avea obiceiul.
9. Pilat le-a zis: “Voiți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?”
10. Fiindcă știa că arhierii din invidie Îl dăduseră în mâinile lui.
11. Dar arhierii au incitat mulțimea ca să le elibereze mai degrabă pe Baraba.
12. Pilat, răspunzând, le-a zis iarăși: “Ce voiți să fac cu Acela pe Care-l numiți Împăratul iudeilor?”
13. Ei au strigat din nou: “Răstignește-l!”
14. “Dar ce rău a făcut?” le-a zis Pilat. Însă ei mai tare strigau: “Răstignește-l!”
15. Și Pilat, vrând să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, după ce L-a biciuit, L-a dat să fie răstignit.
16. Ostașii L-au dus în pretoriu, adică înăuntrul curții și, adunând toată cohorta,
17. L-au îmbrăcat în purpură; apoi, împletind o cunună de spini, I-au pus-o *pe cap*.
18. Și făcând plecăciuni în fața Lui, Îi ziceau: “Bucură-te, împăratul iudeilor!”
19. Și-L loveau cu o trestie în cap, Îl scuipau și, îngenunchind, I se închinau.
20. După ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.
21. Și au silit pe un trecător care se întorcea de la ogor, numit Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, să ducă crucea Lui.
22. Și L-au dus la locul Golgota, care se tălmăcește “Locul Căpățâni”.
23. I-au dat vin amestecat cu smirnă, dar El n-a luat.
24. După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, aruncând sorți ce să ia fiecare.
25. Când L-au răstignit, era ceasul al treilea.
26. Și vina Lui era scrisă deasupra: “Regele iudeilor”.
27. Împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul la dreapta și altul la stânga Lui.

28. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: "A fost socotit în rândul celor fărădelege".
29. Cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătînându-și capetele și zicând: "Huo, tu, care dărâmi templul și'n trei zile îl zidești,
30. mântuiește-te pe tine însuși, coboară-te de pe cruce!"
31. Arhierii Îl batjocoreau și ei împreună cu cărturarii, zicând: "Pe alții i-a mântuit, dar pe sine nu se poate mântui!
32. Hristos, împăratul lui Israel, să se coboare de pe cruce, ca să vedem și să credem!" Cei răstigniți împreună cu El, deasemenea, își băteau joc de El.
33. Iar când a fost ceasul al șaselea s-a făcut întuneric peste tot pământul până la ceasul al nouălea.
34. Și, în ceasul al nouălea, Iisus a strigat cu glas mare: "Eloi, Eloi, lama sabahtani?", care se tâlmăcește: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?"
35. Și auzind unii dintre cei ce stăteau acolo, ziceau: "Tată, îl strigă pe Ilie!"
36. Și alergând unul, a umplut cu oțet un burete, l-a pus într-o trestie și l-a dat să bea, zicând: "Lăsați să vedem dacă vine Ilie să-l coboare".
37. Dar Iisus, strigând cu glas mare, Și-a dat duhul.
38. Și catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos.
39. Iar sutașul care sta în fața Lui, văzând că astfel Și-a dat duhul, a zis: "Cu adevărat, Omul Acesta era Fiul lui Dumnezeu!"
40. Acolo erau și femei care priveau de departe, între care și Maria din Magdala, Maria, mama lui Iacov cel Mic și a lui Iosif, și Salomeea,
41. care Îl urmau și-L slujeau pe când era El în Galileea, și multe altele care se suiseră cu El la Ierusalim.
42. Și făcându-se seară, fiindcă era ziua Pregătirii, care este înaintea sâmbetei,
43. a venit Iosif din Arimateea, sfetnic de vază al sinedriului, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu; și, îndrăznind, a intrat la Pilat și i-a cerut trupul lui Iisus.
44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.
45. Și aflând de la sutaș, i-a dăruit lui Iosif trupul.
46. Iar Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.
47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus.

CAP. 16

Invierea lui Iisus. Arătările lui Iisus după înviere. Înălțarea la cer.

1. După ce a trecut ziua sâmbetei, Maria din Magdala, Maria, mama lui Iacov și Salomeea, au cumpărat miresme ca să vină să-L ungă.
2. În ziua dintâi a săptămânii s-au dus la mormânt dis-de-diminează, pe când începea să răsară soarele.
3. Și ziceau între ele: "Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului?"
4. Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată.
5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au înspăimântat.
6. Dar el le-a zis: "Nu vă'nspăimântați! Căutați pe Iisus, Nazarineanul, Care a fost răstignit? A înviat! Nu este aici; iată locul unde L-au pus.
7. Mergeți, însă, și spuneți ucenicilor Săi, și lui Petru, că va merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veți vedea, cum v-a spus".

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, pentru că erau cuprinse de tremur și de uimire; și n-au spus nimănui nimic, pentru că se temeau.
9. Și înviind dimineața, în ziua dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.
10. Aceea mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care plângeau și se tânguiau.
11. Auzind ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut.
12. După aceea S-a arătat sub altă înfățișare la doi dintre ei pe cale, pe când se duceau la țară.
13. Și aceea, mergând, le-au dat de veste celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.
14. La urmă S-a arătat celor unsprezece, pe când ședeau la masă, și i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu i-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat.
15. Apoi le-a zis: “Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura:
16. cel ce va crede și se va boteza se va mântui; dar cel ce nu va crede se va osândi.
17. Iar celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în Numele Meu demoni vor izgoni; în limbi noi vor grăi;
18. șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte dacă vor bea nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și *bolnavii* se vor însănătoși”.
19. Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
20. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care urmau. *Amin.*

SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ LUCA

CAP. 1

*Cuvânt înainte. Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul.
Vestirea nașterii lui Iisus Hristos. Cântarea Mariei.
Nașterea lui Ioan Botezătorul. Cântarea lui Zaharia.*

1. Întrucât mulți au încercat să alcătuiască o istorisire a faptelor ce s-au adevărit printre noi,
2. după cum ni le-au încredințat cei ce de la început au fost martori și slujitori ai Cuvântului,
3. am găsit și eu cu cale, preaputernice Teofile, să ți le scriu pe rând, după ce pe toate le-am cercetat în amănunt de la început,
4. ca să ai certitudine asupra învățăturii pe care ai primit-o prin viu grai.
5. Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia; femeia lui era dintre fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta.
6. Amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului,
7. dar nu aveau copii pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau înaintați în zilele lor.
8. Și a fost că, pe când slujea el ca preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetii lui,
9. i-au ieșit sorții, după rânduiala preoției, să intre să tămâieze în Locul prea sfânt*,
10. în timp ce toată mulțimea poporului se ruga în ceasul tămâierii afară, în Locul sfânt*.
11. Atunci îngerul Domnului i s-a arătat stând la dreapta altarului* tămâierii.
12. Zaharia, văzându-l, s-a tulburat și frică a căzut peste el.

13. Dar îngerul i-a grăit: "Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăcinea ta a fost ascultată: soția ta, Elisabeta, îți va naște fiu, căruia îi vei pune numele Ioan;
14. și bucurie și veselie vei avea și de nașterea lui mulți se vor bucura,
15. fiindcă mare va fi el înaintea Domnului. Nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare, și se va umple de Duh Sfânt încă din pântecul mamei sale;
16. și pe mulți dintre fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul, Dumnezeuul lor.
17. El va merge înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului un popor pregătit."
18. Atunci Zaharia a zis către înger: "Din ce voi cunoaște aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân, iar soția mea este înaintată în zile".
19. Îngerul, răspunzând, i-a zis: "Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu; trimis am fost să-ți grăiesc și să-ți binevestesc acestea.
20. Și, iată, vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la timpul lor".
21. Poporul, însă, îl aștepta pe Zaharia și se mira de întârzierea lui în Sfânta sfințelor*.
22. Și ieșind, nu putea să le vorbească: atunci au înțeles că a văzut vedenie în Locul prea sfânt. El le făcea semne și a rămas mut.
23. Și împlinindu-se zilele slujirii lui la templu, s-a dus la casa sa.
24. Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, zămisind, s-a tăinuit pe sine cinci luni, fiindcă își zicea:
25. "Iată ce mi-a făcut Domnul în zilele în care a privit spre mine ca să-mi ridice ocară dintre oameni".
26. În luna a șasea a fost trimis de la Dumnezeu îngerul Gavriil într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27. la o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; numele fecioarei era Maria.
28. Și intrând îngerul la dânsa, i-a zis: "Bucură-te, aceea ce ești plină de har: Domnul este cu tine, *binecuvântată ești tu între femei*".
29. Ea, *văzându-l*, s-a tulburat de cuvintele lui și se întreba în sine ce fel de închinare poate fi aceasta .
30. Dar îngerul i-a zis: "Nu te teme, Maria, fiindcă ai aflat har la Dumnezeu.
31. Că, iată, vei zămisli în pântec și vei naște Fiul, Căruia Îi vei pune numele Iisus.
32. El va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema; Domnul Dumnezeu Îi va da tronul lui David, părintele său,
33. și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit".
34. Atunci Maria a zis către înger: "Cum va fi aceasta de vreme ce eu nu știu de bărbat ?"
35. Răspunzând, îngerul i-a zis: "Duhul Sfânt Se va pogori* peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. Pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema.
36. Și iată, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă,
37. fiindcă la Dumnezeu nimic nu este cu neputință".
38. Maria a zis către înger: "Iată serva* Domnului, fie mie după cuvântul tău". Și îngerul a plecat de la dânsa.
39. În zilele acelea, sculându-se Maria, a plecat în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda
40. și intrând în casa lui Zaharia, i-a urat de bine Elisabetei.

41. Auzind Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece și Elisabeta, umplându-se de Duh Sfânt,
42. a strigat cu glas mare: "Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Și de unde mie aceasta, să vină la mine maica Domnului meu?
44. Fiindcă, iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.
45. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul".
46. Iar Maria a zis: "Sufletul meu mărește pe Domnul
47. și duhul meu se bucură în Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48. că a privit spre starea smerită a servei* Sale. Fiindcă, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile,
49. că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și – sfânt este Numele Lui –,
50. mila Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.
51. El a arătat putere cu brațul Lui: a risipit gândurile celor mândri în inima lor,
52. a răsturnat pe cei puternici de pe tronurile lor și i-a înălțat pe cei smeriți;
53. pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți;
54. așa a sprijinit El pe Israel, slujitorul Lui, fiindcă Și-a adus aminte de îndurarea Sa,
55. cum făgăduise părinților noștri - față de Avraam și sămânța lui, în veac".
56. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni, apoi s-a întors la casa ei.
57. Iar când s-a împlinit vremea, Elisabeta a născut un fiu.
58. Și auzind vecinii și rudele ei că Domnul Și-a mărit mila față de ea, se bucurau împreună cu dânsa.
59. Iar în ziua a opta au venit să-l taie împrejur* pe prunc și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.
60. Dar mama lui, luând cuvântul, le-a zis: "Nu. Ci se va chema Ioan".
61. Iar ei au zis către dânsa: "Nimeni din rudeniile tale nu se cheamă cu numele acesta".
62. Și i-au făcut semn tatălui său cum ar vrea să-i pună numele.
63. Iar el, cerând o tăbliță, a scris: "Numele lui este Ioan". Și toți s-au mirat.
64. În clipa aceea i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba și el vorbea, binecuvântând pe Dumnezeu.
65. Și frică i-a cuprins pe toți vecinii; și lucrurile acestea s-au vestit în tot ținutul muntos al Iudeii.
66. Iar cei ce le auzeau le puneau în inima lor, zicând: "Ce va fi, oare, copilul acesta?" Fiindcă mâna Domnului era, în adevăr, cu el.
67. Și Zaharia, tatăl lui, umplându-se de Duh Sfânt, a proorocit, zicând:
68. Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său,
69. ridicându-ne corn* de mântuire în casa lui David, slujitorul Său,
70. cum grăise prin gura sfinților Săi prooroci din veac:
71. "Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc".
72. Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, aducându-Și aminte de Legământul Lui cel sfânt,
73. de jurământul cu care s-a jurat către Avraam, părintele nostru,
74. că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică,
75. trăind înaintea Lui în sfințenie și dreptate, în toate zilele vieții noastre.
76. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, fiindcă vei merge înaintea feței Domnului ca să-I gătești căile,
77. dând celor din poporul Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor lor,

78. datorită lăuntrului îndurării Dumnezeului nostru cu care ne-a cercetat Răsăritul cel de Sus,
79. ca să-i lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii”.
80. Iar copilul creștea și se întărea în duh. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

CAP. 2

Nașterea lui Iisus Hristos. Păstorii din Betleem. Iisus adus în templu. Cântarea lui Simeon. Întoarcerea la Nazaret. Iisus în templu la vârsta de doisprezece ani.

1. În zilele acelea a ieșit poruncă de la cezarul August să se înscrie toată lumea.
2. Recensământul acesta, cel dintâi, s-a făcut pe când Quirinius era dregător în Siria.
3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.
4. Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, - pentru că era din casa și din seminția lui David -,
5. să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.
6. Pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască.
7. Și L-a născut pe Fiul ei Cel Întâi-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, pentru că în casă* nu era loc pentru ei.
8. În ținutul acela erau păstori care stăteau pe câmp și făceau noaptea de strajă, păzindu-și turma.
9. Și, iată, îngerul Domnului a stat lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor și ei s-au înfricoșat cu frică mare.
10. Dar îngerul le-a zis: "Nu vă temeți. Că iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul:
11. astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitor, Care este Hristos, Domnul.
12. Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle".
13. Și deodată s-a văzut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând:
14. "Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire".
15. Iar după ce îngerii au plecat de la ei la cer, păstorii au zis unii către alții: "Să mergem până la Betleem, să vedem lucrul ce s-a făcut și pe care ni l-a făcut cunoscut Domnul".
16. Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc culcat în iesle.
17. Și văzându-L, au vestit cuvântul ce li se grăise despre Copil.
18. Și toți câți auzeau, se mirau de cele spuse lor de către păstori.
19. Iar Maria păstra toate cuvintele acestea și se gândea la ele în inima ei.
20. Și s-au întors păstorii slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate câte auziseră și văzuseră, și care erau *întocmai* precum li se spusese.
21. Iar când s-au împlinit opt zile ca să-L taie împrejur*, I-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger înainte de a Se fi zămislit El în pânțe.
22. Și, împlinindu-se zilele curățirii lor după Legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului,
23. precum este scris în Legea Domnului, că orice întâi născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului,
24. și să aducă jertfă o pereche de turturele sau doi pui de porumbel, precum s-a zis în Legea Domnului.

25. Și, iată, era în Ierusalim un om cu numele Simeon, care era drept și temător de Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el.
26. Și i se vestise lui de către Duhul Sfânt că nu va gusta moartea înainte de a-L vedea pe Hristosul Domnului.
27. El a venit la templu din îndemnul Duhului. Iar când părinții L-au adus înăuntru pe Pruncul Iisus ca să facă pentru El după obiceiul Legii,
28. Simeon L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu, zicând:
29. "Acum, slobozește în pace pe servul* Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău,
30. că văzură ochii mei Mântuirea Ta,
31. pe Care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,
32. Lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău, Israel".
33. Iar Iosif și mama Lui se mirau de cele ce se grăiau despre Prunc.
34. Și i-a binecuvântat Simeon și i-a zis Mariei, mama Lui: "Iată, Acesta este pus spre căderea și ridicarea multora din Israel, și să fie un semn care va stârni împotrivire.
35. Și chiar prin sufletul tău va trece sabie ca să se descopere gândurile multor inimi".
36. Și era și Ana, proorocița, fiica lui Fanuel din seminția lui Așer. Înaintată în zile multe, ea trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.
37. Văduvă, în vârsta de optzeci și patru de ani, ea nu se depărta de la templu, slujind noapte și zi în post și rugăciuni.
38. Și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și le grăia despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.
39. După ce au săvârșit toate, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40. Iar Copilul creștea și Se întărea în duh; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El.
41. Și părinții Lui se duceau la Ierusalim în fiecare an de sărbătoarea Paștilor.
42. Iar când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.
43. Și sfârșindu-se zilele, pe când se întorceau ei, Copilul Iisus a rămas în Ierusalim și părinții Lui nu știau.
44. Gândind că este în ceata lor de călători, au mers cale de o zi și L-au căutat printre rude și cunoscuți,
45. dar, negăsindu-L, s-au întors la Ierusalim căutându-L.
46. Și a fost că, după trei zile, L-au găsit în templu șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.
47. Toți care-L auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Lui.
48. Și, văzându-L, au rămas uimiți; iar mama Sa I-a zis: "Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat îngijorați".
49. Și El a zis către ei: "De ce M-ați căutat? Oare, nu știați că întru cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?"
50. Dar ei n-au înțeles cuvântul pe care l-a grăit către ei.
51. Și S-a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus. Iar mama Sa păstra în inima ei toate cuvintele acestea.
52. Și Iisus sporea cu vârsta, cu înțelepciunea și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

CAP. 3

*Propovăduirea lui Ioan Botezătorul. Închiderea lui Ioan.
Botezul lui Iisus. Cartea neamului lui Iisus Hristos.*

1. În anul al cinsprezecelea al domniei cezarului Tiberiu, - pe când Pilat din Pont era procurator al Iudeii, Irod, tetrarh* al Galileii, Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, tetrarh al Abilenei,
2. și în zilele arhierilor Hanan* și Caiafa, a fost Cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3. Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului propovăduind botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor,
4. după cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, proorocul: «Glasul celui ce strigă în pustie: “Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.
5. Orice vale se va umple și orice munte și deal se vor micșora, cele strâmbe se vor îndrepta și căile zgrunțuroase se vor netezi;
6. și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu”».
7. Ioan le spunea, deci, mulțimilor care veneau să se boteze de către el: « Pui de vipere, cine v-a învățat să fugiți de mânia ce va să fie?
8. Așadar, faceți roade vrednice de pocăință; și nu începeți a zice în sinea voastră: “Avem ca tată pe Avraam!”, căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
9. Iată, securea stă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc ».
10. Și mulțimile îl întrebau, zicând: "Așadar, ce trebuie să facem ?"
11. Răspunzând, el le zicea: "Cine are două haine să împartă cu cine n-are nici una; și cine are de mâncare să facă la fel".
12. Au venit și vameșii să fie botezați și i-au zis: "Învățătorule, noi ce trebuie să facem?"
13. El le-a răspuns: "Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați".
14. Și îl întrebau și ostașii, zicând: "Dar noi ce trebuie să facem?" El le-a zis: "Să nu asupriți pe nimeni, nici să învinuiți pe nedrept și să vă mulțumiți cu lefurile voastre".
15. Fiindcă poporul era în așteptare și toți se întrebau în inimile lor despre Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,
16. Ioan le-a răspuns tuturor, zicând: “Eu vă botez cu apă, dar vine Cel Ce este mai tare decât mine și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor: El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.
17. Acela are lopata în mână; El Își va curăți aria și Își va strânge grâul în hambar, iar pleava o va arde în foc nestins”.
18. Astfel propovăduia Ioan vestea cea bună și-i dădea poporului multe alte îndemnuri.
19. Dar Irod, tetrarhul, muștrat fiind de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său, Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse,
20. a adăugat la toate și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.
21. Și a fost că, după ce s-a botezat tot poporul, botezându-Se și Iisus și rugându-Se, s-a deschis cerul
22. și Duhul Sfânt S-a pogorât peste El în chip trupesc, ca un porumbel, și s-a făcut glas din cer, zicând: “Tu ești Fiul Meu Cel iubit: întru Tine am binevoit!”
23. Și Iisus era ca de treizeci de ani când a început; și era, precum se socotea, fiu al lui Iosif, care era fiul lui Eli,
24. fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25. fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
26. fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Șemei, fiul lui Iosif, fiul lui Iuda,
27. fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
28. fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29. fiul lui Iosua, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30. fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

31. fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32. fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,
33. fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor,
35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36. fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Malaleel, fiul lui Cainan,
38. fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

CAP. 4

Isptirea lui Iisus Hristos. Iisus în Galileea. Iisus la Nazaret. Iisus la Capernaum. Vindecarea unui demonizat, a soacrei lui Petru și a mai multor bolnavi.

1. Și Iisus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie
2. timp de patruzeci de zile, unde a fost ispitit de diavol. În zilele acelea n-a mâncat nimic; și sfârșindu-se ele, a flămânzit.
3. Și I-a zis diavolul: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, zi-i pietrei acesteia să se facă pâine".
4. Răspunsu-i-a Iisus: "Scris este: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu".
5. Și suindu-L diavolul pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii
6. și I-a zis: "Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății, căci mie mi-a fost dată și eu o dau cui voiesc;
7. deci, dacă te vei închina înaintea mea, toată va fi a ta".
8. Răspunzând, Iisus i-a zis: « Înapoia Mea, satano! Că scris este: "Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești" ».
9. Și L-a dus în Ierusalim și L-a așezat pe aripa* templului și I-a zis: «Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici,
10. că scris este: "Îngerilor Săi va porunci să te păzească";
11. și: "Ei te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să-ți izbești piciorul de piatră"».
12. Răspunsu-i-a Iisus: «S-a spus: "Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău" ».
13. După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El până la o vreme.
14. Și Iisus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I s-a dus vestea în toate împrejurimile.
15. El îi învăța în sinagogile lor și era slăvit de toți.
16. A venit în Nazaret, unde fusese crescut; în ziua sâmbetei, a intrat în sinagogă și, după obiceiul Său, S-a sculat să citească.
17. I s-a dat cartea prorocului Isaia. Desfăcând sulul cărții, a dat peste locul unde era scris:
18. "Duhul Domnului este peste Mine, că El M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să-i vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc robilor dezrobirea și orbilor căpătarea vederii; să eliberez pe cei asupriți
19. și să vestesc anul de îndurare al Domnului".
20. Și, înfășurând sulul cărții, l-a dat îngrijitorului și a șezut, iar ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui.
21. Și a început a zice către ei: "Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre".

22. Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui și ziceau: "Nu este Acesta, oare, feciorul lui Iosif?"
23. Iar El le-a zis: «Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceasta: "Doctore, vindecă-te pe tine însuși: fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum".
24. Și le-a zis: "Adevăr vă spun, însă, că nici un prooroc nu este bine primit în patria lui.
25. Și adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare în tot pământul, erau multe văduve în Israel
26. și, totuși, Ilie n-a fost trimis la nici una dintre ele, decât la o văduvă din Sarepta Sidonului.
27. Și mulți leproși erau în Israel pe vremea proorocului Elisei, dar niciunul dintre ei nu s-a curățit, decât Neeman, sirianul"».
28. Auzind acestea, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie
29. și, sculându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus până pe sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie.
30. Dar El, trecând prin mijlocul lor, a plecat de acolo
31. și S-a pogorât la Capernaum, cetate a Galileii; și-i învăța în ziua sâmbetei.
32. Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere.
33. În sinagogă se afla un om stăpânit de un duh necurat, care a strigat cu glas tare:
34. "Lasă-ne în pace! Ce ai cu noi, Iisuse, Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu".
35. Dar Iisus l-a certat, zicându-i: "Taci, și ieși din el!" Și demonul, aruncându-l în mijlocul adunării, a ieșit din el, fără să-l vatăme în vreun fel.
36. Și frică i-a cuprins pe toți și ziceau unii către alții: "Ce este, oare, cuvântul acesta? Că El le poruncește cu stăpânire și cu putere duhurilor necurate și ele ies".
37. Și I s-a dus vestea în toate împrejurimile.
38. Și ieșind din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari și L-au rugat pentru ea.
39. Și El, aplecându-Se asupra ei, a certat frigidurile și ele au lăsat-o. Iar ea s-a sculat îndată și le slujea.
40. La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi de felurite boli îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare, îi vindeca.
41. Din mulți ieșeau și demoni, care strigau, zicând: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu". Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească, pentru că știa că El este Hristosul.
42. Și făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Mulțimile Îl căutau și când L-au găsit, voiau să-L oprească să nu plece de la ei.
43. Dar El le-a zis: "Trebuie să binevestesc Împărăției lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta am fost trimis".
44. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

CAP. 5

*Pescuirea minunată. Vindecarea unui lepros. Vindecarea slăbănogului.
Chemarea și ospățul lui Levi. Întrebarea despre post.*

1. Pe când ședea lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea mulțimea ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,
2. a văzut două luntre lângă țărm: pescarii coborâseră din ele să-și spele mrejele.
3. Și suindu-Se într-una din ele, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la țărm. Și sezând, învăța mulțimile din luntre.

4. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: "Depărtează-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire!"
5. Răspunzând, Simon I-a zis: "Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic: dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele".
6. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.
7. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă luntre, să vină să le ajute. Și venind ei, au umplut amândouă luntrile, încât au început să se afunde.
8. Văzând aceasta, Simon Petru a căzut la genunchii lui Iisus și I-a zis: "Doamne, ieși de la mine, că sunt om păcătos".
9. Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe cei ce erau cu el, din pricina pescuirii pe care o făcuseră;
10. tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, tovarășii lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: "Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni".
11. Și trăgând ei luntrile la țarm și lăsând totul, au mers după El.
12. Și a fost că, pe când era El într-una din cetăți, iată un om plin de lepră; acesta, cum L-a văzut pe Iisus, a căzut cu fața la pământ și L-a rugat, zicând: "Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești".
13. Și întinzând El mâna, S-a atins de lepros, zicând: "Voiesc, curățește-te!" Și îndată s-a dus lepra de pe el.
14. Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănui. "Ci du-te și arată-te preotului, iar pentru curățirea ta, să aduci jertfa rânduită de Moise ca mărturie pentru ei".
15. Și vestea despre El se răspândea tot mai mult și mulțimi multe se adunau să-L asculte și să se vindece de bolile lor.
16. Iar El Se retrăgea în locuri pustii și Se ruga.
17. Într-una din zile, Iisus îi învăța; și de față erau farisei și învățători de Lege veniți de prin toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, iar puterea Domnului era cu El ca să vindece.
18. Și, iată, niște bărbați aduceau pe pat un om slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
19. Fiindcă nu puteau să intre din pricina mulțimii, s-au suit pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Iisus.
20. Și văzându-le El credința, a zis: "Omule, iertate îți sunt păcatele!"
21. Dar cărturarii și fariseii au început a cugeta în ei înșiși, zicând: "Cine-i acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?"
22. Însă Iisus, cunoscându-le gândurile, le-a zis: «Ce cugetați în inimile voastre?
23. Ce este mai ușor: a zice: "Iertate îți sunt păcatele", sau a zice: "Scoală-te și umblă!"?»
24. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele – i-a zis slăbănogului - Ție îți zic: scoală-te, ridică-ți patul și du-te la casa ta!" ».
25. Și îndată, ridicându-se în fața lor, slăbănogul și-a luat patul pe care zăcuse și s-a dus la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
26. Toți au fost cuprinși de uimire și-L slăveau pe Dumnezeu; și umplându-se de frică, ziceau: "Minunate lucruri am văzut astăzi".
27. După aceea, a ieșit și a văzut un vameș cu numele Levi, șezând la vamă. Și i-a zis: "Urmează-Mi!"
28. Și vameșul, lăsând totul, s-a sculat și a mers după El.
29. Levi I-a făcut un ospăț mare în casa lui. Și era mulțime mare de vameși și de alți oaspeți care ședeau cu ei la masă.
30. Dar fariseii și cărturarii lor cărteau, zicând ucenicilor Lui: "Pentru ce mâncați și beți împreună cu vameșii și păcătoșii?"
31. Iar Iisus, răspunzând, a zis lor: "Nu cei sănătoși au trebuință de medic, ci cei bolnavi.

32. Că Eu n-am venit să-i chem la pocăință pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși”.
33. Iar ei I-au zis: “Ucenicii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni; tot la fel și ai fariseilor, pe când ai Tăi mănâncă și beau”.
34. El le-a răspuns: “Puteți, oare, să-i faceți pe nuntași să postească în timp ce Mirele este cu ei ?
35. Vor veni însă zile când Mirele va fi luat de la ei: atunci vor posti în acele zile”.
36. Le-a spus și o pildă: “Nimeni nu rupe petic dintr-o haină nouă ca să-l pună la o haină veche; altfel, rupe și haina cea nouă, și nici peticul luat de la ea nu se potrivește la cea veche.
37. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și se varsă, iar burdufurile se strică;
38. ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și se păstrează amândouă.
39. Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, că zice: "Este mai bun cel vechi"».

CAP. 6

Spicele de grâu și sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Alegerea celor doisprezece. Predica de pe munte: fericirile și vaiurile, iubirea vrăjmașilor, paiul și bârna, pomul și roada, casa zidită pe stâncă.

1. Și a fost că, într-o zi de sâmbătă - a doua după Paști -, El trecea prin holde. Ucenicii Lui smulgeau spice, le frecau cu mâinile și mâncau.
2. Unii dintre farisei le-au zis: “De ce faceți ce nu se cuvine a face în ziua sâmbetei?”
3. Dar Iisus, răspunzând, le-a zis: “Oare, n-ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau cu el:
4. cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinile punerii înainte, a mâncat din ele și a dat și însoțitorilor săi, cu toate că nu le era îngăduit decât preoților să le mănânce?”
5. Și le-a zis: “Fiul omului este Domn și al sâmbetei”.
6. Și a fost că, în altă zi de sâmbătă, Iisus a intrat în sinagogă și-i învăța. Acolo era un om având mâna dreaptă uscată.
7. Cărturarii și fariseii îl pândeau să vadă dacă-l va vindeca sâmbeta, ca să-I găsească vină.
8. El, însă, le știa gândurile; și a zis omului care avea mâna uscată: “Scoală-te și stai în mijloc”. El s-a sculat și a stat.
9. Atunci Iisus a zis către ei: “Vă întreb Eu pe voi: Ce se cuvine în ziua sâmbetei: a face bine, ori a face rău ? Să salvezi un suflet, sau să-l pierzi ?”
10. Și, rotindu-și privirile peste ei, i-a zis: “Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna i s-a făcut sănătoasă.
11. Ei, însă, s-au umplut de mânie și se sfătuiau între ei ce să-I facă lui Iisus.
12. În zilele acelea Iisus a ieșit la munte să Se roage și a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13. Iar când s-a făcut ziuă a chemat la Sine pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli:
14. pe Simon, căruia i-a zis Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;
15. pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul;
16. pe Iuda, fiul lui Iacov și pe Iuda, Iscarioteanul, care a devenit trădător;

17. Și coborând împreună cu ei, S-a oprit într-un loc șes unde se aflau mulți ucenici de-ai Lui și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor.
18. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau.
19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, pentru că dintr'Însul ieșea o putere care-i vindeca pe toți.
20. Atunci Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi și le-a zis: "Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu.
21. Fericiți sunteți voi, cei ce flămânziți acum, pentru că voi vă veți sătura! Fericiți sunteți voi, care plângeți acum, pentru că voi veți râde!
22. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor batjocori și vor lepăda numele voastre ca rău, din pricina Fiului omului!
23. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți că, iată, răsplata voastră multă este în cer; fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii.
24. Dar, vai vouă, bogaților, pentru că voi vă luați pe pământ mângâierea !
25. Vai vouă, care sunteți sătui acum, pentru că voi veți flămânzi! Vai vouă, care râdeți acum, pentru că voi veți plânge și vă veți tângui !
26. Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine, fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși!
27. Iar vouă, celor ce ascultați, vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28. binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce vă necăjesc.
29. Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i și pe celălalt; iar pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedeca să-ți ia și cămașa.
30. Oricui îți cere, dă-i; și celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.
31. Precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea.
32. Dacă iubiți doar pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei care-i iubesc pe ei.
33. Și dacă le faceți bine doar celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii fac așa.
34. Și dacă dați cu împrumut doar aceluia de la care nădăjduiți să primiți înapoi, ce mulțumire aveți? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.
35. Voi, însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb: și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Preaînalt; că El este bun și cu cei nerecunoscători și răi.
36. Voi fiți, deci, milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.
37. Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta;
38. dați și vi se va da: vi se va înapoia o măsură bună, clătinită și cu vârf îndesată, întrucât cu ce măsură măsurați vi se va măsura ».
39. Și le-a spus și o pildă: «Poate, oare, orb pe orb să călăuzească ? Nu vor cădea amândoi în groapă?
40. Nu este ucenicul mai presus de învățătorul său; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.
41. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, dar nu te uiți cu atenție la bârna din ochiul tău?
42. Sau cum poți să-i spui fratelui tău: "Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi", în timp ce tu nu vezi bârna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

43. Fiindcă nu este pom bun care să facă roadă rea, nici pom rău care să facă roadă bună;
44. așa că orice pom după roada lui se cunoaște. Că nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măracini.
45. Omul bun, din vistieria bună a inimii lui, scoate cele bune, iar omul rău, din vistieria rea a inimii lui scoate ce este rău: că din prisosul inimii grăiește gura lui.
46. Pentru ce Mă invocați: "Doamne, Doamne!", și nu faceți ce vă spun?
47. Iată cu cine se aseamănă oricine vine la Mine, aude cuvintele Mele și le face.
48. Este asemenea omului care, zidindu-și casa, a săpat adânc și a așezat temelie pe stâncă. Venind apele mari, puhoiul a izbit în casa aceea, dar n-a putut s-o clintească, fiindcă era zidită pe stâncă.
49. Dar cel ce aude și nu face se aseamănă cu omul care și-a zidit casa pe pământ, fără temelie; și năpustindu-se puhoiul de ape asupra ei, îndată a căzut și prăbușirea casei aceleia a fost mare ».

CAP. 7

*Vindecarea robului unui sutaș. Învierea fiului văduvei din Nain.
Trimișii lui Ioan Botezătorul. Mărturia lui Iisus despre Ioan.
Femeia păcătoasă.*

1. După ce a sfârșit toate aceste cuvinte ale Sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.
2. Un sutaș avea un serv* pe care-l prețuia mult și care era bolnav pe moarte.
3. Și, auzind despre Iisus, a trimis la El pe niște bătrâni ai iudeilor să-L roage să vină și să-i vindece servul.
4. Iar ei, venind, L-au rugat stăruitor, zicându-I: "Vrednic este să-i faci lui aceasta,
5. că iubește neamul nostru și el ne-a zidit sinagoga".
6. Iisus a plecat cu ei; și nu era departe de casă, când sutașul a trimis la El prieteni să-I spună: «Doamne, nu Te osteni, că nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu.
7. De aceea, nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine, ci spune numai un cuvânt și servul meu se va vindeca.
8. Că și eu sunt om sub stăpânire și am în subordine ostași și-i zic unuia: "Du-te!", și se duce; altuia: "Vino!", și vine; și servului meu: "Fă aceasta!" și face ».
9. Iar Iisus, auzind acestea, S-a mirat de sutaș și, întorcându-Se, a zis către mulțimea care mergea după El: "Vă spun că nici în Israel n-am aflat atâta credință".
10. Și când trimișii s-au întors acasă, l-au găsit sănătos pe servul acela.
11. Și a fost că, după aceea, S-a dus într-o cetate numită Nain; și împreună cu El mergeau ucenicii Lui și mulțime multă.
12. Pe când S-a apropiat de poarta cetății, iată, scoteau un mort, singurul copil al mamei sale; și ea era văduvă; și mulțime mare din cetate era cu ea.
13. Și văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: "Nu plânge!"
14. Apoi, apropiindu-Se, S-a atins de cosciug, iar cei ce îl duceau s-au oprit. El a zis: "Tinere, fie îți spun: scoală-te!"
15. Și cel ce fusese mort s-a ridicat și a început să vorbească, iar Iisus l-a dat mamei sale.
16. Și frică i-a cuprins pe toți și-L slăveau pe Dumnezeu, zicând: "Mare prooroc s-a ridicat între noi", și: "Dumnezeu Și-a cercetat poporul".
17. Și a ieșit cuvântul acesta despre El în toată Iudeea și în toate împrejurimile.
18. Și ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor despre toate acestea.

19. Iar Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi și i-a trimis la Domnul să-L întrebe: "Tu ești Cel Ce va să vină, sau să așteptăm pe altul?"
20. Aceștia, înfățișându-se înaintea lui Iisus, I-au zis: «Ioan Botezătorul ne-a trimis să Te întrebăm: "Tu ești Acela Ce va să vină sau să așteptăm pe altul?"»
21. Și în acel ceas Iisus a vindecat pe mulți de boli, de răni, de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea.
22. Și răspunzându-le, le-a zis: "Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce-ați văzut și auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește.
23. Fericit este acela care nu se poticnește întru Mine".
24. După ce au plecat trimișii lui Ioan, El a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: «Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Trestie clătinată de vânt ?...
25. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine scumpe și petrec în desfătări se află în casele împăraților.
26. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, chiar mai mult decât un prooroc.
27. Fiindcă Ioan este acela despre care s-a scris: "Iată, trimit înaintea Feței Tale pe îngerul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta".
28. Vă spun că, între cei născuți din femei, nu este niciunul mai mare decât Ioan; dar cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.
29. Și tot poporul care l-a auzit, și vameșii, s-au încredințat de dreptatea lui Dumnezeu și au primit botezul lui Ioan;
30. dar fariseii și învățătorii de Lege au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși, neprimind botezul lui.
31. Așadar, cu cine voi asemăna pe oamenii din neamul acesta? Și cu cine se aseamănă ei?
32. Sunt asemenea copiilor care stau în piață și strigă unii către alții: "V-am cântat din fluier și n-ați jucat; v-am cântat de jale și n-ați plâns".
33. Fiindcă Ioan Botezătorul a venit nemâncând pâine, nici bând vin, și ziceți: "Are demon".
34. A venit Fiul omului mâncând și bând, și ziceți: "Iată om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor".
35. Totuși, Înțelepciunea a fost găsită dreaptă de către toți fiii ei ».
36. Unul dintre farisei L-a rugat să mănânce cu el. Iisus a intrat în casa fariseului și S-a așezat la masă.
37. Și, iată, o femeie păcătoasă din cetate, aflând că El șade la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir
38. și stând înapoi, la picioarele Lui și plângând, a început să-I stropească picioarele cu lacrimi și le ștergea cu părul *capului* ei; și-I săruta picioarele și le ungea cu mir.
39. Văzând, fariseul care-L poftise, și-a zis: "Dacă acesta ar fi prooroc, ar ști ce fel de femeie este aceasta, care se atinge de El: că este o păcătoasă".
40. Iisus a luat cuvântul și i-a zis: "Simone, am să-ți spun ceva". - "Spune, Învățătorule", i-a răspuns el.
41. "Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.
42. Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi: care dintre ei îl va iubi mai mult?"
43. Simon I-a răspuns: "Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult". Iar Iisus i-a zis: "Drept ai judecat".

44. Și, întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: "Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și picioarele nu Mi le-ai spălat: ea, însă, Mi-a udat picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul capului ei;
45. tu sărutare nu Mi-ai dat: dar ea, de când a intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele;
46. capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn: ea, însă, Mi-a uns picioarele cu mir.
47. De aceea îți spun: iertate îți sunt păcatele ei cele multe, fiindcă a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin".
48. Apoi i-a zis femeii: "Iertate îți sunt păcatele!"
49. Atunci cei ce ședea împreună cu El la masă au început să zică în sinea lor: "Cine este acesta de iartă și păcatele?"
50. Dar Iisus i-a zis femeii: "Credința ta te-a mântuit: mergi în pace!"

CAP. 8

Iisus propovăduiește Evanghelia. Pilda semănătorului. Mama și frații lui Iisus. Potolirea furtunii. Vindecarea unui demonizat din ținutul Gadarenilor. Învierea fiicei lui Iair. Femeia cu scurgere de sânge.

1. Curând după aceea, Iisus umbla prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind Împărăția lui Dumnezeu. Cu El erau cei doisprezece,
2. precum și unele femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni,
3. Ioana, femeia lui Huza – un dregător al lui Irod – și Suzana și multe altele, care-L slujeau din avutul lor.
4. Și adunându-se la El mulțime multă din diferite cetăți, le-a spus pilda aceasta:
5. "Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Pe când semăna el, una a căzut lângă cale și a fost călcată în picioare și au mâncat-o păsările cerului.
6. Alta a căzut pe stâncă și, răsărind, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală.
7. Alta a căzut între spini; și spinii, crescând împreună cu ea, au înăbușit-o.
8. Alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit". Acestea zicând, a strigat: "Cine are urechi de auzit să audă".
9. Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta.
10. Iar El le-a zis: «Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde ca, văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.
11. Iată înțelesul pildei acesteia: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12. Cea de lângă cale sunt cei care aud, dar vine diavolul și răpește cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să fie mântuiți.
13. Cea de pe stâncă sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar neavând rădăcină, cred până la o vreme, iar când vin încercările, se leapădă.
14. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile, cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușe și nu rodesc.
15. Iar cea de pe pământ bun sunt aceia care, auzind cuvântul, îl țin într-o inimă curată și bună și rodesc într-o răbdare.
16. Nimeni, aprinzând făclia, n-o ascunde sub un vas, nici n-o pune sub pat, ci o așează în sfeșnic*, încât cei ce intră să vadă lumina.
17. Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit și nimic tănuit care să nu vină la lumină, spre a fi cunoscut.
18. Luați seama, deci, *la felul* cum auziți: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce n-are se va lua și ce i se pare că are».

19. Și au venit la El mama și frații Săi; dar nu puteau să se apropie de El din cauza mulțimii.
20. Cineva L-a înștiințat: “Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară și doresc să Te vadă”.
21. Dar El, răspunzând, le-a zis: “Mama Mea și frații Mei sunt aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L împlinesc”.
22. Și a fost că, într-una din zile, S-a suit într-o luntre împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: “Să trecem de cealaltă parte a lacului”. Și au plecat.
23. Pe când vâsleau ei, El a adormit. Și s-a stârnit o furtună așa că luntrea se umplea cu apă: erau în primejdie.
24. Și apropiindu-se, L-au trezit, zicând: “Învățătorule, Învățătorule, pierim”. Iar El, sculându-Se, a certat vântul și valurile și ele, încetând, s-a făcut liniște.
25. Apoi le-a zis: “Unde vă este credința?” Iar ei, plini de spaimă și de mirare, au zis unii către alții: “Cine este Acesta de poruncește *chiar* și vântului și apei și ele Îl ascultă ?”
26. Au venit cu luntrea în ținutul gherghesenilor, care este în fața Galileii.
27. Și coborând El pe țârm, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon. De multă vreme nu mai umbla îmbrăcat și nu mai locuia în casă, ci în morminte.
28. Și văzându-L pe Iisus, a strigat, căzând înaintea Lui și cu glas mare zicându-I: “Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Rogu-Te să nu mă chinuiești...”
29. Fiindcă El porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și-l păzeau legat în lanțuri și obezi, dar el, sfărâmând legăturile, era gonit de demon în pustie.
30. Și l-a întrebat Iisus: “Care-ți este numele?” Iar el a răspuns: “Legiune”. Fiindcă mulți demoni intraseră într’însul.
31. Și-L rugau să nu le poruncească să meargă în Adânc.
32. Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci, care pășteau. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei, iar El le-a îngăduit.
33. Și ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a repezit de pe stâncă în lac și s-a înecat.
34. Păzitorii, văzând cele întâmplare, au fugit și au vestit în cetate și prin sate.
35. Și, ieșind să vadă ce s-a întâmplat, au venit și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii șezând la picioarele lui Iisus, îmbrăcat și întreg la minte, și s-au înfricoșat.
36. Cei ce văzuseră, le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul.
37. Și toată mulțimea din ținutul gherghesenilor L-a rugat să plece de la ei, fiindcă erau cuprinși de frică mare. Iar El, suindu-Se în luntre, S-a înapoiat.
38. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga *să-i dea voie* să rămână cu El. Iisus, însă, l-a trimis înapoi, zicând:
39. “Întoarce-te în casa ta și spune-le cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”. Iar el a plecat și a vestit prin toată cetatea cât a făcut Iisus pentru el.
40. Iar când S-a întors Iisus, mulțimea L-a primit cu bucurie, fiindcă toți Îl așteptau.
41. Și, iată, a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii; el s-a aruncat la picioarele lui Iisus și L-a rugat să vină în casa lui,
42. fiindcă numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și aceea era pe moarte. Pe când Se ducea El, mulțimile Îl îmbulzeau.
43. Și o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge și cheltuisese cu medicii toată averea, fără să fie vindecată de vreunul,
44. s-a apropiat pe la spate și, atingându-se de poala hainei Lui, îndată s-a oprit curgerea sângelui ei.
45. Iar Iisus a zis: “Cine s-a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru, și cei ce erau cu El, I-au zis: «Învățătorule, *vezi că* mulțimile Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: “Cine s-a atins de Mine?” »

46. Dar Iisus a zis: "S-a atins cineva de Mine, fiindcă am simțit că a ieșit o putere din Mine".
47. Iar femeia, văzând că n-a putut să rămână tăinuită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată.
48. Iar El i-a zis: "Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace".
49. Pe când vorbea El încă, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: "Fiica ta a murit; nu mai supăra pe Învățătorul".
50. Dar Iisus, auzind, i-a zis *lui Iair*: "Nu te teme: crede numai și se va mântui".
51. Și, venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan și pe tatăl copilei și pe mamă.
52. Toți plângeau și se tânguiau din pricina ei. Iar El le-a zis: "Nu plângeți: fetița n-a murit, ci doarme".
53. Dar ei râdeau de El, știind că a murit.
54. Iar El, scoțându-i pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat, zicând: "Copilă, scoală-te!"
55. Și duhul ei s-a întors într-însa, iar fata s-a sculat îndată; iar El a poruncit să i se dea să mănânce.
56. Părinții ei au rămas uimiți, iar El le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.

CAP. 9

Trimiterea celor doisprezece. Nedumerirea lui Irod. Înmulțirea pâinilor. Cine zic oamenii că este Iisus. Cum să urmăm pe Iisus. Schimbarea la față. Vindecarea unui copil epileptic. Vestirea patimilor. Cine este cel mai mare? Foc din cer. Cum să urmăm pe Iisus.

1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți demonii și să vindece bolile,
2. apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să-i tămăduiască pe cei bolnavi.
3. Și a zis către ei: "Să nu luați nimic cu voi pe cale: nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici două haine.
4. În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca *din locul acela*.
5. Cât despre cei ce nu vă vor primi, ieșind din cetatea aceea, să scuturați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor".
6. Iar ei, plecând, mergeau prin sate binevestind și vindecând pretutindeni.
7. De toate cele săvârșite a auzit Irod, tetrarhul. Și era nedumerit, fiindcă unii ziceau că Ioan s-a sculat din morți;
8. alții ziceau că s-a arătat Ilie, iar alții ziceau că a înviat un prooroc din cei din vechime.
9. Dar Irod a zis: "Lui Ioan eu i-am tăiat capul; cine este, deci, acesta despre care aud astfel de lucruri?" Și căuta să-L vadă.
10. Și, întorcându-se apostolii, I-au spus toate câte au făcut. Iar El, luându-i cu Sine, S-a dus într-un loc pustiu, lângă o cetate numită Betsaida.
11. Și aflând mulțimile, s-au dus după El; iar El, primindu-le cu bunăvoință, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu și-i vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare.
12. Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat de El și I-au zis: "Dă drumul mulțimii să se ducă prin satele și cătunele din împrejurimi ca să găzduiască și să-și găsească de mâncare, pentru că aici suntem în loc pustiu".

13. Dar El a zis către ei: “Dați-le voi să mănânce!” Iar ei au zis: “Nu avem decât cinci pâini și doi pești, afară dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru poporul acesta”.
14. Și erau ca la cinci mii de bărbați. Dar El le-a zis ucenicilor Săi: “Așezați-i jos în cete de câte cincizeci”.
15. Și au făcut așa: i-au așezat pe toți.
16. Iar Iisus, luând cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer, le-a binecuvântat, a frânt și le-a dat ucenicilor ca să le pună înaintea mulțimii.
17. Și au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns douăsprezece coșuri pline cu fărâmituri.
18. Și a fost că, pe când Se ruga El singur, la o parte, i-a întrebat pe ucenicii Săi: “Cine zic oamenii că sunt Eu?”
19. Iar ei, răspunzând, I-au zis: “Ioan Botezătorul; alții, Ilie, iar alții zic că a înviat un prooroc din cei vechi”.
20. Și El le-a zis: “Dar voi, Cine ziceți că sunt Eu?” Petru, răspunzând, I-a zis: “Hristosul lui Dumnezeu!”
21. Iisus le-a poruncit cu tărie ca pe aceasta să n-o spună nimănui,
22. zicând: “Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de arhierii și de cărturari, să fie omorât, iar a treia zi să învieze”.
23. Iar tuturor le spunea: “Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze ;
24. fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar cel ce-și va pierde viața pentru Mine, acela o va mântui.
25. Și ce i-ar folosi unui om să câștige toată lumea, dar sufletul său și-l va pierde?
26. Fiindcă de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, de acela Se va rușina și Fiul omului când va veni întru slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.
27. Adevăr grăiesc vouă : Sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea pâinii ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu”.
28. La vreo opt zile după ce a rostit aceste cuvinte, a luat cu Sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacov și S-a suit pe munte să Se roage.
29. Și a fost că, pe când Se ruga, înfățișarea feței Sale s-a schimbat, iar îmbrăcămintea I s-a făcut albă, strălucitoare.
30. Și, iată, doi bărbați s-au arătat în slavă: erau Moise și Ilie;
31. ei vorbeau despre sfârșitul Lui, pe care avea să-l îplinească în Ierusalim.
32. Petru, și cei ce erau cu El, erau îngreuiți de somn ; și trezindu-se, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați stând cu El.
33. Și a fost că, pe când se despărțeau aceștia de El, Petru I-a zis lui Iisus: “Învățătorule, bine ne este să fim aici și să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie” ; - el neștiind ce spune.
34. Pe când graia el acestea, s-a făcut un nor și i-a umbrit; și ei s-au înspăimântat când i-au văzut intrând în nor.
35. Și glas s-a făcut din nor, zicând : “Acesta este Fiul Meu Cel iubit, de El să ascultați!”
36. Când glasul a încetat, Iisus S-a aflat singur. Ei au tăcut și, în zilele acelea, n-au spus nimănui nimic din cele ce văzuseră.
37. Și a fost că, în ziua următoare, când s-au coborât de pe munte, L-a întâmpinat mulțime multă.
38. Și un bărbat din mulțime a strigat, zicând: “Învățătorule, rogu-mă Ție, caută spre fiul meu, că numai pe el îl am ;
39. și, iată, un duh necurat îl apucă și deodată răcnește și-l zguduie cu spume și cu greu pleacă de la el, după ce l-a zdrobit.

40. Am rugat pe ucenicii Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut”.
41. Iar Iisus, răspunzând, a zis : “O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău!”
42. Pe când acesta se apropia, demonul l-a trântit și l-a zguduit. Dar Iisus a certat duhul necurat și l-a vindecat pe copil și l-a dat tatălui său.
43. Și toți au rămas uimiți de măreția lui Dumnezeu. Iar El le-a zis ucenicilor Săi:
44. “Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor!”
45. Ei, însă, nu înțelegeau cuvântul acesta, fiindcă era ascuns pentru ei ca să nu-l priceapă; și se temeau să-L întrebe asupra acestui cuvânt.
46. Apoi le-a venit un gând: Care ar fi mai mare între ei?
47. Iar Iisus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copilaș, l-a pus lângă El
48. și le-a zis: “Oricine primește un copilaș ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă cine este mai mic între voi toți, acela este mare”.
49. Iar Ioan, răspunzând, I-a zis: “Învățătorule, am văzut pe unul care scotea demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu-Ți urmează împreună cu noi”.
50. Dar Iisus i-a zis: “Nu-l opriți, fiindcă cine nu este împotriva voastră este pentru voi”.
51. Și a fost că, pe când s-a apropiat vremea înălțării Sale, Și-a îndreptat hotărât Fața să meargă la Ierusalim
52. și a trimis vestitori înaintea Lui. Iar ei, mergând, au intrat într-un sat al samarinenilor, ca să-I pregătească totul,
53. dar ei nu L-au primit, pentru că Se îndrepta spre Ierusalim.
54. Văzând aceasta, ucenicii Săi, Iacov și Ioan, I-au zis: “Doamne, vrei să zicem să se pogoare foc din cer ca să-i mistuie, *cum a făcut Ilie?*”
55. Dar El, întorcându-Se, i-a certat zicându-le: Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Că Fiul omului n-a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască!
56. Și s-au dus în alt sat.
57. Pe când erau ei pe cale, cineva I-a zis: “Te voi urma oriunde vei merge”.
58. Iar Iisus i-a zis: “Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului n-are unde să-Și plece capul”.
59. Și a zis către altul: “Urmează-Mi!” Dar acela I-a zis: “Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l îngrop pe tatăl meu”.
60. Însă El i-a zis: “Lasă morții să-și îngroape morții, iar tu mergi să vestești Împărăția lui Dumnezeu”.
61. Altul I-a zis: "Doamne, Te voi urma, dar îngăduie-mi, mai întâi, să rânduiesc cele din casa mea”.
62. Iar Iisus i-a zis: "Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu".

CAP. 10

*Trimiterea și întoarcerea celor șaptezeci.
Pilda Samarineanului milostiv. Marta și Maria.*

1. După aceea, Domnul a ales alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței Sale, în toate cetățile și locurile pe unde avea El să treacă
2. și le-a zis: «Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini! Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.
3. Mergeți: iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.
4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte și pe nimeni să nu salutați pe cale.

5. În orice casă veți intra, întâi să ziceți: "Pace casei acesteia !"
6. Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el: iar de nu, ea se va întoarce la voi.
7. Să rămâneți în casa aceea, mâncând și bând ceea ce vi se va da, fiindcă vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.
8. În orice cetate veți intra și vă vor primi, să mâncați ceea ce vi se va pune înaintea;
9. să-i vindecați pe bolnavii din ea și să le spuneți: "Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi".
10. Iar în cetatea în care veți intra și nu vă vor primi, să ieșiți în piețele ei și să ziceți:
11. "Vă scuturăm vouă praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși, să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat".
12. Adevăr grăiesc vouă : În ziua judecății îi va fi mai ușor Sodomei decât cetății aceleia.
13. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaido! Că, dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s-au făcut în voi, de mult s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă.
14. De aceea, în ziua judecății, le va fi mai ușor Tirului și Sidonului decât vouă.
15. Și tu, Capernaume, nu până la cer ai fost înălțat? Până la iad vei fi coborât !
16. Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă; și cine vă leapădă pe voi pe Mine Mă leapădă; iar cel ce se leapădă de Mine, se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine ».
17. Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie și I-au zis: "Doamne, și demonii ni se supun în Numele Tău".
18. Iisus le-a răspuns: "Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.
19. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpia și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu vă va vătăma.
20. Dar nu de aceasta să vă bucurați, că duhurile vi se supun, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri".
21. În ceasul acela, El S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: "Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, fiindcă așa a fost plăcut înaintea Ta.
22. Toate Mi-au fost date de Către Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște Cine este Fiul decât numai Tatăl, și Cine este Tatăl decât numai Fiul și acela căruia vrea Fiul să-i descopere".
23. Și întorcându-Se către ucenicii Săi, le-a zis: "Fericiți sunt ochii care văd ceea ce vedeți voi!
24. Fiindcă mulți prooroci și împărați au dorit să vadă ce vedeți voi și n-au văzut și să audă ce auziți voi și n-au auzit!"
25. Un învățător de Lege s-a sculat să-L ispitească și I-a zis: "Învățătorule, ce să fac să moștenesc viața veșnică?"
26. El i-a zis: "Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?"
27. Iar levitul, răspunzând, I-a zis: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot cugetul tău, din toată puterea ta și din tot sufletul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși".
28. Atunci Iisus i-a zis: "Drept ai răspuns: fă aceasta și vei fi viu".
29. Dar el, dorind să se îndrepte pe sine, a zis către Iisus: "Și cine este aproapele meu ?"
30. Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: «Um om se cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au jefuit și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort.
31. Din întâmplare, un preot cobora pe aceeași cale și, văzându-l, a trecut pe alături.
32. Tot așa și un levit, ajungând în locul acela și văzând, a trecut pe alături.
33. Dar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă.
34. Și apropiindu-se, i-a legat rănile, a turnat peste ele untdelemn și vin și, punându-l pe dobitocul lui, l-a dus la un han și i-a purtat de grijă.

35. A doua zi a scos doi dinari, i-a dat hangiuului și i-a zis: “Ai grijă de el și ce vei mai cheltui îți voi da la întoarcere”.
36. Deci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? »
37. Iar el a zis : “Cel care și-a făcut milă cu el”. Și Iisus i-a zis: “Du-te de fă și tu la fel”.
38. Pe când era pe cale cu ucenicii Săi, El a intrat într-un sat. Și o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei.
39. Ea avea o soră, numită Maria, care s-a așezat la picioarele Domnului și-I asculta cuvântul.
40. Iar Marta, fiind împărțită cu multă slujire, a venit la El și I-a zis: "Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Spune-i, deci, să mă ajute!"
41. Răspunzând, Domnul i-a zis: "Marto, Marto, pentru multe te îngrijești și te silești tu,
42. dar un *singur* lucru trebuie: Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea".

CAP. 11

Tatăl nostru. Duhul necurat ieșit din om. Ferice de cei ce ascultă Cuvântul. Semnul lui Iona. Lumina. Muștrarea cărturarilor și a fariseilor fățarnici.

1. Și a fost că, pe când era El rugându-Se într-un loc, după ce a încetat, unul dintre ucenicii Săi I-a zis: "Doamne, învață-ne să ne rugăm precum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui".
2. El le-a zis: “Când vă rugați, să ziceți: “*Tatăl nostru Care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.*”
3. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă în fiecare zi
4. și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce pe noi în ispită,* *ci ne izbăvește de rău*”.
5. Și le-a zis: «Cine dintre voi, având un prieten și de se va duce la el în miez de noapte și-i va zice: "Prietene, împrumută-mi trei pâini,
6. că a venit din călătorie la mine un prieten al meu și n-am ce să-i pun înaintea”;
7. iar acela, răspunzând dinăuntru, i-ar zice: "Nu mă tulbura! Acum ușa e încuiată, copiii mei sunt în pat cu mine, nu pot să mă scol să-ți dau..."
8. vă spun: chiar dacă, sculându-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, totuși, pentru stăruința lui, îi va da tot ce-i trebuie.
9. Și Eu zic vouă: Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.
10. Fiindcă oricine cere primește; cine caută găsește și celui ce bate i se deschide.
11. Și care tată dintre voi, dacă-i va cere fiul său pâine, îi va da piatră? Sau, *dacă-i cere* pește, îi va da șarpe în loc de pește?
12. Sau, *dacă-i va cere un ou, îi va da scorpie ?*
13. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duh Sfânt celor care I-L cer!”
14. Și a scos un demon și acela era mut. După ce a ieșit demonul, mutul a vorbit și mulțimile s-au mirat.
15. Dar unii dintre ei au zis: “Cu Beelzebul, căpetenia demonilor, îi scoate pe demoni”.
16. Iar alții, ispitindu-L, Îi cereau semn din cer.
17. Dar El, cunoscând gândurile lor, le-a zis: «Orice împărăție, dezbinându-se în sinea ei, se pustiește și casă peste casă cade.
18. Deci, dacă Satana este dezbinat în sinea lui, cum va dăinui împărăția lui? Fiindcă ziceți că Eu îi scot pe demoni cu Beelzebul.

19. Și dacă Eu scot demonii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor fi judecători.
20. Dar dacă Eu scot demonii cu degetul lui Dumnezeu, iată, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.
21. Când un om tare și înarmat își păzește casa, avuțiile lui sunt în pace.
22. Dar dacă vine asupra lui unul mai tare decât el și-l înfrânge, acela îi ia toate armele în care se încredea, iar prăzile de la el le împarte.
23. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine risipește.
24. Când duhul necurat iese din om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă; dar negăsind, zice: "Mă voi întoarce în casa mea, din care am ieșit".
25. Și venind, o află măturată și împodobită.
26. Atunci se duce de ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el și, intrând, locuiesc împreună acolo și starea de pe urmă a omului aceluia se face mai rea decât cea dintâi ».
27. Și a fost că, pe când spunea El acestea, o femeie din mulțime, ridicându-și glasul, I-a zis: "Ferice de pântecele care Te-a purtat și de sânii pe care i-ai supt!"
28. Iar El, răspunzând, i-a zis: "Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc!"
29. Și cum mulțimile creșteau, El a început a zice: "Neamul acesta este neam viclean: el cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona.
30. Că, precum Iona a fost semn pentru niniviteni, așa va fi și Fiul omului pentru neamul acesta.
31. Împărăteasa de la miazăzi se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia și-i va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon; și, iată, aici este Unul mai mare decât Solomon.
32. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona: și, iată, aici e mai mult decât Iona.
33. Nimeni, aprinzând făclia, n-o pune în loc ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, încât cei ce intră să vadă lumina.
34. Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul e luminat; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău e întunecat.
35. Ia seama, deci, ca lumina din tine să nu fie întuneric.
36. Deci, dacă tot trupul tău este luminat, neavând nici o parte întunecată, luminat va fi în întregime, ca atunci când te luminează făclia cu lumina ei".
37. Pe când vorbea El, un fariseu L-a rugat să prânzească la el; și intrând, a șezut la masă.
38. Fariseul s-a mirat văzând că El nu S-a spălat înainte de masă.
39. Dar Domnul i-a zis: «Voi, fariseii, curățiți partea din afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de răpire și de viclenie.
40. Nebunilor, oare, cel ce a făcut partea din afară n-a făcut-o și pe cea dinăuntru?
41. Dați mai întâi, ca milostenie, pe cele dinlăuntru vostru și atunci toate vă vor fi curate.
42. Dar, vai vouă, fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din toate legumele, însă lăsați la o parte dreptatea și iubirea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.
43. Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele dintâi în sinagogi și vă place să vă faceți lumea plecăciuni prin piețe!
44. Vai vouă! Că sunteți precum mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără s-o știe!"
45. Unul dintre învățătorii de Lege I-a zis: "Învățătorule, spunând acestea ne mustri și pe noi".

46. Iar El a zis : «Vai și vouă, învățătorilor de Lege, că împovărați pe oameni cu sarcini anevoie de purtat, dar voi nu le atingeți nici *măcar* cu unul din degetele voastre.
47. Vai vouă, că zidiți mormintele proorocilor pe care i-au ucis părinții voștri;
48. prin aceasta, mărturisiți și încuviințați faptele părinților voștri: că ei i-au ucis *pe prooroci*, iar voi le zidiți mormintele.
49. De aceea și Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: “Voi trimite la ei prooroci și apostoli și dintre ei vor ucide și vor prigoni” ,
50. ca să se ceară de la neamul acesta sângele tuturor proorocilor care s-a vărsat de la întemeierea lumii,
51. de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a fost ucis între Locul prea sfânt* și altar. Adevăr grăiesc vouă, se va cere de la neamul acesta!
52. Vai vouă, învățătorilor de Lege! Pentru că ați acaparât cheia cunoașterii: nici voi n-ați intrat, nici pe cei ce voiau să intre nu i-ați lăsat».
53. Și ieșind El de acolo, cărturarii și fariseii au început să-L urască de moarte și să-L facă să vorbească despre multe,
54. pândindu-L ca să prindă vreun cuvânt din gura Lui *pentru care să-L învinuiască*.

CAP. 12

Despre fățărnicie, frica de oameni, hula împotriva Duhului Sfânt. Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina. Îngrijorările. Îndemn la veghere. Servul loial. Foc pe pământ. Semnele vremurilor.

1. Între timp, adunându-se oamenii cu miile, așa că se călcau în picioare unii pe alții, Iisus a început să le spună mai întâi ucenicilor Săi: “Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia;
2. că nu este nimic acoperit care să nu fie descoperit și nimic ascuns care să rămână necunoscut.
3. De aceea, câte ați spus la întuneric, se vor auzi la lumină; și orice ați șoptit la ureche, în odăi, se va vesti de pe acoperișuri.
4. Dar vă spun vouă, prietenii Mei: să nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu mai pot face nimic.
5. Vă voi arăta de cine să vă temeți: temeți-vă de Acela Care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.
6. Nu se vând, oare, cinci vrăbii cu doi ași*? Totuși, niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.
7. Cât despre voi, și perii capului, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
8. Și încă vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9. dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Și oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta.
11. Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor și a stăpânilor, să nu vă îngrijorați cum veți răspunde, sau ce veți vorbi,
12. fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce trebuie să spuneți”.
13. Zisu-I-a cineva din mulțime: “Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine”.
14. Iar El i-a zis : “Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?”

15. Și a zis către ei: “Luați seama și păziți-vă de toată lăcomia, fiindcă viața cuiva nu stă în prisosul avuției lui”.
16. Și le-a spus pilda aceasta: «Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.
17. Și el cugeta în sine, zicând: “Ce voi face? Că n-am unde să-mi adun roadele”.
18. Și a zis : “Aceasta voi face: strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele ;
19. și voi zice sufletului meu: “Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani: odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!...”
20. Dar Dumnezeu i-a zis: “Nebunule! În noaptea aceasta îți vor cere sufletul și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?”
21. Așa se întâmplă cu cel ce-și adună sieși comori și nu se îmbogățește întru Dumnezeu».
22. Și a zis către ucenicii Săi: «De aceea vă spun: Nu purtați grijă pentru viața voastră ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca.
23. Viața este mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea.
24. Priviți la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră; n-au cămară, nici hambar, și Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările !
25. Și care dintre voi, purtându-și de grijă, poate să adauge staturii sale un cot ?
26. Deci, dacă nici cel mai mic lucru nu-l puteți face, pentru ce vă îngrijorați de celelalte?
27. Priviți crinii cum cresc: Nu torc, nici nu țes și, totuși, vă spun că nici Solomon, în toată slava sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
28. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp iar mâine se aruncă în cuptor, cu cât mai mult pe voi, puțin-credincioșilor?
29. Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și să nu vă frământați mintea,
30. fiindcă pe toate acestea păgânii lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele ;
31. ci căutați mai întâi Împărăția Lui și toate acestea vi se vor adăuga.
32. Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea Împărăția.
33. Vindeți-vă averile și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară nesecată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie n-o strică ;
34. fiindcă unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.
35. Mijlocul să vă fie încins și făcliile aprinse.
36. Fiți asemenea servilor care, așteptându-și stăpânul să se întoarcă de la nuntă și venind el și bătând, îndată să-i deschidă.
37. Fericiti sunt servii aceia pe care stăpânul îi va afla veghind la venirea lui! Adevăr grăiesc vouă că se va încinge și-i va pune la masă și, apropiindu-se, le va sluji.
38. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la a treia, fericiți vor fi ei de-i va găsi veghind!
39. Și pe aceasta s-o știți că, dacă ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.
40. Așadar, și voi fiți gata, că Fiul omului vine în ceasul în care nu gândiți”.
41. Și I-a zis Petru : “Doamne, pentru noi spui pilda aceasta, sau pentru toți?”
42. Și a zis Domnul: “Cine este economul* credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune peste *ceata* slugilor sale ca să le dea la vreme partea lor de grâu?
43. Fericit este servul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa.
44. Adevăr grăiesc vouă că îl va pune peste toate avuțiile sale.
45. Dar dacă servul* acela va zice în inima sa: “Stăpânul meu întârzie să vină”, și va începe să bată pe slugi și pe slujnice și să mănânce și să bea și să se îmbete,
46. veni-va stăpânul acelui serv în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul în care el nu știe și-l va tăia în două, iar partea lui o va pune cu cei necredincioși.
47. Servul acela, care a știut voia stăpânului, dar nu s-a pregătit, nici n-a lucrat după voia lui, va fi bătut mult.

48. Dar cine n-a știut și a făcut lucruri vrednice de bătaie, puțin va fi bătut. Cui i s-a dat mult, mult i se va cere; și cui i s-a încredințat mult, mai mult i se va cere.
49. Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș vrea să fie acum aprins !
50. Și cu botez am a Mă boteza și câtă nerăbdare am până se va împlini !
51. Gândiți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun: nu, ci dezbinare.
52. Fiindcă, de acum înainte, cinci într-o casă vor fi dezbinați: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.
53. Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii și nora împotriva soacrei”.
54. Iar mulțimilor le spunea: «Când vedeți un nor ridicându-se la apus îndată ziceți că vine ploaia, și așa este ;
55. iar când vedeți suflând vântul de la miazăzi, ziceți că va fi arșiță, și așa este.
56. Fățarnicilor, fața pământului și a cerului știți s-o deslușiți, dar vremea aceasta cum de n-o deosebiți ?
57. Și pentru ce nu judecați prin voi înșivă ce este drept ?
58. Când mergi cu potrivnicul tău la judecată fă efortul să te împaci cu el pe cale, ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, iar judecătorul să te dea pe mâna temnicherului și să fii aruncat în închisoare.
59. Îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și cel din urmă bănuț ».

CAP. 13

Galileenii măcelăriți de Pilat. Pilda smochinului neroditor. Vindecarea unei femei gârbove. Pilda grăuntelui de muștar și a aluatului.

Ușa cea strâmtă. Nelegiuirile și pedeapsa Ierusalimului.

1. În vremea aceea au venit unii și I-au istorisit despre galileenii al căror sânge l-a amestecat Pilat cu jertfele lor.
2. Și El, răspunzând, le-a zis: “Credeți, oare, că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți galileenii, fiindcă au pățimit acestea?”
3. Eu vă spun: Nu ; dar, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.
4. Sau cei optsprezece inși peste care a căzut turnul Siloamului, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim?
5. Eu vă spun: Nu ; dar, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel”.
6. Și le-a spus pilda aceasta: «Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el și n-a găsit.
7. Atunci a zis către vier: “Iată, sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, dar nu gălesc. Taie-l! De ce să ocupe locul în zadar ?”
8. Vierul i-a răspuns: “Doamne, mai lasă-l și anul acesta: am să-l sap împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină;
9. poate că va face rod în cel viitor; iar de nu, îl vei tăia” ».
10. Și-i învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta.
11. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință: era gârbovă și nu putea nicidecum să-și ridice capul.
12. Văzând-o, Iisus a chemat-o și i-a zis: “Femeie, ești dezlegată de neputința ta”.
13. Și, punându-și mâinile peste ea, îndată ea s-a îndreptat și-L slăvea pe Dumnezeu.
14. Dar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, a luat cuvântul și a zis mulțimii: “Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze: veniți, deci, în aceste zile să vă vindecați și nu în ziua sâmbetei!”

15. Iar Domnul i-a răspuns, zicând: “Fățarnicilor, oare, sâmbăta, nu-și dezleagă fiecare dintre voi boul sau asinul de la iesle și-l duce de-l adapă?”
16. Dar această fiică a lui Avraam, pe care satana o ținea legată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua sâmbetei?”
17. Și zicând acestea, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; iar poporul se bucura de toate lucrările minunate pe care le săvârșea El.
18. Deci zicea: “Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna?”
19. Este asemenea grăuntelui de muștar pe care l-a luat un om și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut pom și păsările cerului s-au sălășluit în ramurile lui?”
20. Și iarăși a zis: “Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?”
21. Asemenea este aluatului pe care, luându-l, femeia l-a ascuns în trei măsuri de făină până s-a dospit toată”.
22. Și mergea El prin cetăți și prin sate, învățând și călătorind spre Ierusalim.
23. Cineva I-a zis: “Doamne, puțini sunt, oare, cei ce se mântuiesc ?”
24. El i-a răspuns: «Siliți-vă să intrați prin Ușa cea strâmtă, că, zic vouă, mulți vor căuta să intre și nu vor putea.
25. Îndată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa iar voi veți fi afară și veți începe să bateți la ușă și să ziceți: “Doamne, Doamne, deschide-ne!”, răspunzând, El vă va zice: “Nu vă știu de unde sunteți”.
26. Atunci veți începe să ziceți: “Noi am mâncat și am băut înaintea Ta și în piețele noastre ne-ai învățat”.
27. Și El vă va spune: “Nu știu de unde sunteți: depărtați-vă de la Mine toți lucrătorii nedreptății”.
28. Va fi plângerea și scrâșnirea dinților când veți vedea pe Avraam, Isaac și Iacov și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.
29. Vor veni mulți de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.
30. Și iată, sunt unii de pe urmă care vor fi întâi, iar cei dintâi vor fi la urmă ».
31. În ziua aceea s-au apropiat de El unii dintre farisei și I-au zis: “Ieși și du-Te de aici, că Irod vrea să Te omoare”.
32. Și El le-a zis: «Mergeți și spuneți vulpii aceleia: “Iată, alung demonii și fac vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi;
33. dar trebuie să umblu astăzi, mâine și în ziua următoare, fiindcă nu este cu putință să piară prooroc afară din Ierusalim.
34. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am voit să strâng pe fiii tăi cum strânge pasărea puii sub aripi și n-ați vrut.
35. Iată, vi se lasă casa *pustie*: vă spun că nu Mă veți mai vedea până ce va veni vremea când veți zice: “Binecuvântat este Cel Ce vine întru Numele Domnului!” »

CAP. 14

Vindecarea unui bolnav de ascită. Despre smerenia la ospete. Despre binefacere. Pilda celor poftiți la cină. Cum să fii ucenicul lui Iisus.

1. Și intrând El sâmbăta în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor să mănânce, ei Îl pândeau.
2. Și, iată, un bolnav de ascită era înaintea Lui.
3. Și El a zis către învățătorii de Lege și către farisei: “Este, oare, îngăduit a vindeca în ziua sâmbetei, sau nu ?”
4. Ei, însă, tăceau. Și luându-l de mână, l-a vindecat și i-a dat drumul.

5. Iar lor le-a zis: “Care dintre voi, de-i va cădea sâmbăta copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară?”
6. Și n-au putut să-I răspundă la aceasta.
7. Iar El, luând aminte cum cei poftiți la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă, zicând către ei:
 8. «Când ești poftit de cineva la nuntă, nu te așeza pe locul cel dintâi, ca nu cumva, printre cei poftiți să fie altul mai cu vază decât tine,
 9. și cel ce v-a poftit pe amândoi, venind, să-ți zică: “Dă acestuia locul!” Atunci, cu rușine, te vei duce să ocupi locul cel mai de pe urmă.
 10. Ci, când ești poftit, mergi și așează-te în locul cel mai de pe urmă pentru ca, atunci când va veni cel ce te-a poftit și-ți va zice: “Prietene, mută-te mai sus”, aceasta îți va face cinste în fața tuturor celor ce stau la masă împreună cu tine.
 11. Fiindcă oricine se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește va fi înălțat ».
 12. Zisu-i-a și celui ce-L poftise: “Când dai un prânz sau o cină, să nu inviți pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva, la rândul lor, să te invite și ei pe tine și să-ți fie ca răsplată.
 13. Ci tu, când dai un ospăț, cheamă-i pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi
 14. și fericit vei fi că ei nu pot să-ți răsplătească, fiindcă ți se va răsplăti la învierea dreptilor”.
 15. Auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă, I-a zis: “Fericit este acela care va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!”
 16. Iar El i-a zis: «Un om a făcut cină mare și a invitat pe mulți.
 17. La ceasul cinei, a trimis pe slujitorul său să le spună celor chemați: “Veniți, că iată, toate sunt gata”.
 18. Dar toți, parcă înțeleși, au început să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: “Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd: rogu-te să mă ierți”.
 19. Altul a zis: “Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog”.
 20. Și altul i-a zis: “Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni”.
 21. Întorcându-se slujitorul, i-a spus stăpânului său acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, i-a zis: “Teși degrabă în piețele și ulițele cetății și adu-i aici pe săraci, pe neputincioși, pe orbi și șchiopi”.
 22. Și i-a zis slujitorul: “Stăpâne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc”.
 23. Și a zis stăpânul către slujitor: “Teși la drumuri și la garduri și silește-i să intre, ca să mi se umple casa,
 24. că vă spun că nici unul din cei poftiți nu va gusta din cina mea!”».
 25. Cu El mergeau mulțimi numeroase; și întorcându-Se, a zis către ele:
 26. «Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații și surorile, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.
 27. Și oricine vine după Mine și nu-și poartă crucea nu poate fi ucenicul Meu.
 28. Cine dintre voi, vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, dacă are cu ce-l isprăvi,
 29. ca nu cumva, punându-i temelie și neputând să-l termine, toți cei care vor vedea să înceapă a-l lua în râs,
 30. zicând: “Omul acesta a început să zidească, dar n-a putut isprăvi !”
 31. Sau, care împărat, plecând să se bată în război cu alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea să-l biruie cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
 32. Iar de nu, pe când acela este încă departe, îi trimite solie și se roagă de pace.
 33. Tot așa, oricare dintre voi, dacă nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.

34. Bună este sarea; dar dacă și sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreașă ?
35. Atunci nu mai e bună de nimic: nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci se aruncă afară. Cine are urechi de auzit, să audă ! ».

CAP. 15

Pilda cu oaia rătăcită și banul pierdut. Pilda fiului risipitor și a fiului zgârcit.

1. Și se apropiau de El toți vameșii și păcătoșii ca să-L asculte,
2. iar fariseii și cărturarii cârteau, zicând: “Acesta primește la Sine pe păcătoși și mănâncă cu ei”.
3. Dar El le-a spus pilda aceasta:
4. «Care dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și se duce după cea pierdută până ce o găsește?
5. Și, când a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri
6. și, sosind acasă, își cheamă prietenii și vecinii și le zice: “Bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia cea pierdută”.
7. Tot așa, vă spun, mai mare bucurie va fi în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de drepti care n-au nevoie de pocăință.
8. Sau care femeie, având zece drahme* și pierzând una dintre ele, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu atenție până ce o găsește?
9. Și gășind-o, cheamă prietenele și vecinele sale și le zice: “Bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma pe care o pierdusem”.
10. Tot așa, vă spun că bucurie este înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește ».
11. Și a zis: «Un om avea doi fii.
12. Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui său: “Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine”. Și el le-a împărțit averea.
13. Nu după multe zile, adunând totul, fiul cel tânăr s-a dus într-o țară îndepărtată unde și-a risipit averea, trăind în desfrânări.
14. După ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă.
15. Și mergând, s-a alipit de unul dintre locuitorii acelei țări, iar acesta l-a trimis pe ogoarele lui să-i pască porcii.
16. Mult ar fi dorit el să-și sature pânțelele cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea.
17. Atunci, venindu-și în sine, a zis: “Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame.
18. Sculându-mă, mă voi întoarce la tatăl meu și-i voi spune: “Tată, am greșit înaintea cerului și înaintea ta
19. și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău: fă-mă ca pe unul din argații tăi”.
20. Și sculându-se, a plecat la tatăl său. Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă; și alergând, i-a căzut pe grumaz și l-a sărutat.
21. Și i-a zis fiul: “Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta: nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău...”
22. Dar tatăl a zis către slujitorii săi: “Aduceți degrabă haina cea mai scumpă și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i inel în deget și încălțăminte în picioare;
23. aduceți vițelul cel îngrășat și înjunghiați-l și, mâncând, să ne veselim,
24. fiindcă acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat”. Și au început să se veselească.

25. Iar fiul cel mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.
26. Și, chemând la sine pe unul dintre slujitori, l-a întrebat ce înseamnă acestea.
27. Iar el i-a răspuns: “Fratele tău s-a întors și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos”.
28. El s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl său, ieșind, îl ruga;
29. Însă el, răspunzând, i-a zis tatălui său: “Tată, de atâția ani îți slujesc și niciodată nu ți-am călcat porunca. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei;
30. dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrâdatele, pentru el ai înjunghiat vițelul cel îngrășat”.
31. Tatăl, însă, i-a zis: “Fiule, tu întotdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.
32. Trebuia, însă, să ne bucurăm și să ne veselim pentru acest frate al tău, care era mort și a înviat, pierdut era și s-a aflat” ».

CAP. 16

Pilda economului neloial. Mustrarea fariseilor.

Pilda bogatului nemilostiv.

1. Iar ucenicilor Săi le spunea: «Era un om bogat care avea un econom*; și acesta a fost pârât la el că-i risipește avuțiile.
2. Și chemându-l, i-a zis: “Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-mi socoteala economatului tău, pentru că nu mai poți să fii econom”.
3. Economul și-a zis în sine: “Ce am să fac dacă stăpânul îmi ia economatul? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.
4. Știu ce am să fac pentru ca, atunci când voi fi scos din economat, ei să mă primească în casele lor”.
5. Și chemând la sine, unul câte unul, pe datornicii stăpânului său, i-a zis celui dintâi: “Cât ești dator stăpânului meu?”
6. Iar el a zis: “O sută de bați* de untdelemn”. Economul i-a zis: “Ia-ți zapisul, așează-te și scrie degrabă cincizeci”.
7. Apoi i-a zis altuia: “Dar tu, cât ești dator?” El i-a spus : “O sută de cori* de grâu”. Și i-a zis: “Ia-ți zapisul și scrie optzeci”.
8. Și stăpânul l-a lăudat pe economul cel nedrept, fiindcă a lucrat înțelepțește, căci fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți, în neamul lor, decât fiii luminii.
9. Și Eu vă spun: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogăției nedrepte pentru ca, atunci când toate se vor termina, ei să vă primească în corturile cele veșnice.
10. Cel ce este loial* în cele mici este loial și în cele mari; și cel ce este nedrept în cele mici este nedrept și în cele mari.
11. Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogăția nedreaptă, cine vă va încredința adevărata bogăție?
12. Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?
13. Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni, fiindcă sau îl va iubi pe unul și-l va urî pe celălalt, sau va ține numai la unul și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona ».
14. Toate acestea le auzeau și fariseii, care erau iubitori de arginți, și-L luau în bătaie de joc.

15. Dar El le-a zis: «Voi sunteți cei ce căutați să vă arătați drepti înaintea oamenilor, însă Dumnezeu vă cunoaște inimile, fiindcă ceea ce la oameni este înalt, urâciune* este înaintea lui Dumnezeu.
16. Legea și proorocii au fost până la Ioan: de atunci încoace Împărăția lui Dumnezeu se binevestește, iar cel ce vrea să intre o ia cu asalt.
17. Dar mai lesne este să treacă cerul și pământul decât să cadă o cirtă* din Lege.
18. Oricine-și lasă femeia și ia pe alta de nevastă săvârșește adulter; și cine o ia pe cea lăsată de bărbatul ei, adulter săvârșește.
19. Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră* și în vison* și în toate zilele se veselea în chip strălucit.
20. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea în fața porții lui, plin de bube.
21. Mult dorea el să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; până și câinii, venind, îi lingeau bubele.
22. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost îngropat.
23. Și fiind el în chinuri în iad*, și-a ridicat ochii și, văzând de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui,
24. a strigat: “Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că grozav mă chinuiesc în văpaia aceasta”.
25. Dar Avraam i-a zis : “Fiule, adu-ți aminte că ai primit pe cele bune în viața ta, iar Lazăr pe cele rele; acum, aici, el se mângâie, iar tu te chinuiești.
26. Și peste toate acestea, între noi și voi prăpastie mare s-a adâncit, încât cei ce vor să treacă de aici la voi sau de acolo la noi, să nu poată”.
27. Iar el a zis: “Atunci, rogu-te, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,
28. că am cinci frați: să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin”.
29. Dar Avraam i-a zis: “Au pe Moise și pe prooroci: să asculte de ei”.
30. Iar el i-a zis : “Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre morți se vor pocăi”.
31. Și i-a zis : “Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți”».

CAP. 17

Prilejurile de păcătuire. Servi netrebnici. Cei zece leproși.
Venirea Împărăției lui Dumnezeu. Venirea Fiului omului.*

1. Și le-a zis ucenicilor Săi: «Este cu neputință să nu vină prilejurile de păcătuire; dar vai aceluia prin care ele vin!
2. Mai de folos i-ar fi dacă i s-ar lega de gât o piatră de moară și s-ar arunca în mare, decât să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască.
3. Luați seama la voi înșivă! De-ți va greși fratele tău, muștră-l! Și dacă se pocăiește, iartă-l!
4. Și chiar dacă-ți va greși de șapte ori într-o zi și de șapte ori se întoarce la tine, zicând: “Îmi pare rău!” , - să-l ierți».
5. Și au zis apostolii către Domnul: “Sporește-ne credința!”
6. Iar Domnul le-a zis: «De-ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice acestui sicomor*: “Dezrădăcinează-te și te sădește în mare !”, și v-ar asculta.
7. Care dintre voi, având o slugă la arat sau la păscut turme, îi va zice când vine de la câmp: “Vino îndată și sezi la masă!”?

8. Nu-i va zice mai degrabă: “Pregătește-mi să cinez, încinge-te și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu; după aceea, vei mânca și vei bea și tu!”?
9. Îi va mulțumi el, oare, servului aceluia că a făcut cele poruncite? Nu cred.
10. Așa și voi, după ce veți face toate cele poruncite vouă, să ziceți: “Suntem niște servi netrebnici: am făcut ceea ce eram datori să facem».
11. Și a fost că, pe când mergea Iisus spre Ierusalim trecând prin mijlocul Samariei și al Galileii,
12. intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși care au stat departe
13. și, ridicându-și glasul, au zis: “Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!”
14. Văzându-i, El le-a zis: “Duceți-vă și arătați-vă preoților!” Și, pe când se duceau ei, s-au curățit.
15. Iar unul dintre ei, văzându-se vindecat, s-a întors, slăvindu-L cu glas mare pe Dumnezeu.
16. Și aruncându-se cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, I-a mulțumit. Acela era samarinean.
17. Iar Iisus, luând cuvântul, a zis: “Oare, nu s-au curățit zece? Dar ceilalți nouă unde sunt?”
18. Nu s-a găsit decât acesta, de alt neam, să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?”
19. Și i-a zis: “Scoală-te și du-te: credința ta te-a mântuit”.
20. Și fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, El le-a răspuns: «Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip văzut.
21. Nu se va zice: “Iat-o aici”, sau: “Iat-o acolo!” Că, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru ».
22. Și le-a zis ucenicilor Săi: “Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului și n-o veți vedea.
23. Și vă vor spune: “Iată-L aici!”, sau “Iată-L acolo!” Să nu vă duceți, nici să vă luați după ei.
24. Că, după cum iese fulgerul luminând de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.
25. Dar mai întâi El trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta.
26. Precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului:
27. mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a nimicit pe toți.
28. De asemenea, în zilele lui Lot mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;
29. dar în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma a plouat din cer foc și pucioasă și i-a nimicit pe toți.
30. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul omului.
31. În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei, iar lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; iar cel ce va fi în țarină, să nu se întoarcă înapoi.
32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot:
33. cel ce va căuta să-și scape viața o va pierde; și oricine o va pierde, o va câștiga.
34. Vă spun : În noaptea aceea, din doi care vor fi într-un pat, unul va fi luat și altul lăsat;
35. două vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată;
36. doi vor fi pe ogor: unul se va lua și altul se va lăsa”.
37. Ucenicii L-au întrebat: “Unde, Doamne?” Iar El le-a zis: “Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii”.

Pilda judecătorului nedrept. Pilda vameșului și a fariseului. Copilașii. Tânărul bogat. Vestirea patimilor. Vindecarea unui orb la Ierihon.

1. Iisus le-a spus o pildă ca să le arate că trebuie să se roage neîncetat și să nu-și piardă nădejdea.
2. Și le-a zis: «Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.
3. În cetatea aceea era și o văduvă care venea des la el și-i zicea: “Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu”.
4. Multă vreme n-a voit, dar, în urmă, și-a zis: “Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,
5. totuși, pentru că văduva aceasta nu-mi dă pace, îi voi face dreptate, ca să nu vină mereu să mă necăjească”».
6. Apoi Domnul a adăugat: “Auziți ce zice judecătorul cel nedrept?
7. Și Dumnezeu nu le va face, oare, dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El și pentru care El rabdă îndelung?
8. Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar, când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?”
9. A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se credeau că sunt drepti și-i disprețuiau pe ceilalți:
10. «Doi oameni s-au suit la templu să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș.
11. Fariseul, stând drept, așa se ruga în sine: “Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: lacomi, nedrepti, desfrânați, sau chiar ca acest vameș.
12. Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuală din toate câte câștig”.
13. Vameșul, însă, departe stând, nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer, ci-și bătea pieptul, zicând: “Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!”
14. Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește se va înălța ».
15. Și aduceau la El și copiii ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, văzând, îi certau.
16. Însă Iisus i-a chemat la Sine, zicând: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este Împărăția lui Dumnezeu.
17. Adevăr grăiesc vouă : Oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea”.
18. Și L-a întrebat un dregător, zicând: “Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
19. Iar Iisus i-a zis: «Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât Unul Dumnezeu.
20. Știi poruncile: “Să nu te desfrânezi; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”».
21. Iar el a zis: “Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea”.
22. Auzind, Iisus, i-a zis: “Una îți mai lipsește: vinde tot ce ai, împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri. Apoi vino și urmează-Mi!”
23. Auzind el acestea, s-a întristat, fiindcă era foarte bogat.
24. Iar Iisus, văzând că s-a întristat, a zis: “Cât de greu vor intra cei ce au avuții în Împărăția lui Dumnezeu!
25. Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre bogatul în Împărăția lui Dumnezeu”.
26. Iar cei ce-L ascultau au zis: “Atunci cine poate fi mântuit?”
27. Iisus le-a răspuns: “Ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu”.
28. Petru I-a zis: “Iată, noi am lăsat toate ale noastre și Ți-am urmat Ție”.

29. Și El le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă : Nu este niciunul care, lăsându-și casă sau femeie sau frați sau părinți sau copii pentru Împărăția lui Dumnezeu
 30. și să nu primească mult mai mult în veacul acesta, iar în veacul ce va să vină viață veșnică”.
31. Și luând cu Sine pe cei doisprezece, le-a zis: “Iată, ne suim la Ierusalim și toate cele scrise prin prooroci despre Fiul omului se vor împlini.
 32. Că va fi dat în mâna neamurilor și va fi batjocorit, ocărât și scuipat.
 33. Și, după ce-L vor biciui, Îl vor ucide, dar a treia zi va învia”.
34. Ei, însă, n-au înțeles nimic din acestea, fiindcă ascuns era cuvântul acesta pentru ei ca să nu-l înțeleagă.
35. Pe când Se apropia Iisus de Ierihon, un orb ședea cerșind alături de cale.
 36. Auzind el mulțimea trecând, a întrebat ce este aceasta.
 37. I-au spus: “Trece Iisus, Nazarineanul”.
38. Atunci el a strigat, zicând: “Iisuse, Fiul lui David, ai milă de mine !”
 39. Cei ce mergeau înainte Îl certau să tacă; dar el mai tare striga: “Fiul lui David, ai milă de mine!”
40. Iisus, oprindu-Se, a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat:
 41. “Ce vrei să-ți fac?” Iar el l-a zis: “Doamne, să-mi capăt vederea”.
42. Și Iisus i-a zis: “Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit”.
43. Și îndată a văzut și-L urma slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAP. 19

Zaheu. Pilda minelor. Intrarea lui Iisus în Ierusalim.

Iisus plânge pentru cetate. Izgonirea vânzătorilor din templu.

1. Intrând în Ierihon, Iisus trecea prin cetate.
2. Și, iată, un bărbat bogat, numit Zaheu, mai-marele vameșilor,
3. căuta să-L vadă pe Iisus, dar nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic de statură.
4. Și alergând înainte, s-a urcat într-un sicomor ca să-L vadă, întrucât pe calea aceea avea să treacă.
5. Ajungând Iisus la locul acela, Și-a ridicat ochii și, văzându-l, a zis către el: “Zahee, coboară-te degrabă, că astăzi în casa ta trebuie să rămân”.
6. El a coborât în grabă și L-a primit cu bucurie.
7. Văzând aceasta, toți cârteau, zicând: “A intrat să găzduiască la un om păcătos”.
8. Dar Zaheu a stat înaintea Domnului și a zis către Dânsul: “Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor; și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi întorc împătrit!”
9. Și a zis Iisus către el: “Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, că și el este un fiu al lui Avraam;
10. pentru că Fiul omului pe cel pierdut a venit să-l caute și să-l mântuiască”.
11. Și ascultând ei acestea, Iisus le-a spus și o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, iar ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu se va arăta îndată.
12. Deci a zis: «Un om de neam mare s-a dus într-o țară îndepărtată să-și ia domnie și să se întoarcă.
13. Și chemând zece dintre servii săi, le-a dat zece mine* și le-a zis: “Puneți-le în negoț până mă voi întoarce”.

14. Dar concetățenii săi îl urau și au trimis solie în urma lui să-i spună: “Nu vrem ca acesta să domnească peste noi !”
15. Și întorcându-se el, după ce-și luase domnia, a poruncit să cheme pe servii aceia cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.
16. Și venind cel dintâi, a zis: “Doamne, mina ta a adus încă zece mine”.
17. Iar el i-a zis: “Bine, serv bun: fiindcă ai fost credincios în puține, primește stăpânire peste zece cetăți”.
18. A venit al doilea și i-a zis: “Mina ta, stăpâne, a adus încă cinci mine”.
19. El i-a zis și lui: “Primește și tu cârmuire peste cinci cetăți”.
20. A venit un altul, zicând: “Doamne, iată-ți mina pe care am păstrat-o într-un ștergar,
21. că m-am temut de tine, fiindcă ești om aspru: iei ce n-ai pus și seceri ce n-ai semănat”.
22. Zis-a lui stăpânul: “Din cuvintele tale te voi judeca, slugă vicleană ! Știai că sunt om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat:
23. atunci de ce n-ai dat arginții mei schimbătorilor de bani pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă?”
24. Și a zis celor ce erau de față: “Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine”.
25. Ei i-au zis: “Doamne, el are zece mine”.
26. Iar el le-a zis: “Adevăr grăiesc vouă: Celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are.
27. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n-au vrut să domnesc eu peste ei, aduceți-i aici și tăiați-i înaintea mea!”
28. Și zicând acestea, a pornit în frunte, suindu-Se la Ierusalim.
29. Pe când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, spre muntele numit al Măslinilor, i-a trimis pe doi dintre ucenicii Săi
30. și le-a zis: «Mergeți în satul din fața voastră și, intrând în el, veți găsi un mânz legat, pe care nimeni dintre oameni n-a șezut vreodată: dezlegați-l și aduceți-Mi-l.
31. Și dacă vă va întreba cineva: “Pentru ce-l dezlegați?”, să-i spuneți așa: “Domnul are trebuință de el”».
32. Și plecând, trimișii au găsit așa cum le-a spus.
33. Pe când dezlegau mânzul, stăpânii lui le-au zis: “Pentru ce dezlegați mânzul ?”
34. Iar ei le-au spus: “Domnul are trebuință de el”.
35. Și aducându-l, și-au aruncat hainele lor pe mânz și L-au ajutat pe Iisus să urce pe el.
36. Pe când mergea El, își așterneau hainele pe cale.
37. Și apropiindu-se de poalele Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, bucurându-se, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuse,
38. zicând: “Binecuvântat *este* Împăratul Care vine întru Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile prea înalte!”
39. Dar unii dintre fariseii aflați în mulțime I-au zis: “Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!”
40. El, însă, le-a zis: “Vă spun că, dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga!”
41. Și, apropiindu-Se de cetate și văzând-o, a plâns pentru ea
42. și a zis: “Dacă ai fi cunoscut și tu măcar în această zi cele ce puteau să-ți dea pacea: dar, acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.
43. Vor veni zile când vrăjmașii tăi vor săpa șanț în jurul tău și te vor împresura și te vor strâmtora din toate părțile;
44. te vor face una cu pământul, pe tine și pe fiii tăi care sunt în tine; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale”.
45. Și intrând în templu, a început să-i scoată pe cei ce vindeau și cumpărau în el,

46. zicându-le: «Scris este: “Și va fi Casa Mea casă de rugăciune”, dar voi ați făcut din ea peșteră de tâlhari ».

47. Și era în fiecare zi în templu, învățându-i; dar arhierii, cărturarii și bătrânii poporului căutau să-L piardă,

48. însă nu găseau ce să-I facă, pentru că tot poporul se ținea după El ca să-L asculte.

CAP. 20

Puterea lui Iisus. Pilda vierilor. Birul cezarului. Despre înviere.

Al cui fiu este Hristosul? Iisus mustră pe cărturari.

1. Și a fost că, într-una din zile, pe când îi învăța în templu și binevestea, au venit la El arhierii, cărturarii și bătrânii

2. și, prinzând grai, au zis către Dânsul: “Spune-ne, cu ce putere faci tu acestea, sau cine este cel ce ți-a dat puterea aceasta ?”

3. Iar El, răspunzând, le-a zis: “Vă voi întreba și Eu pe voi un cuvânt. Spuneți-Mi:

4. Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?”

5. Dar ei cugetau în sinea lor astfel: “Dacă răspundem: “Din cer”, ne va zice: “Atunci de ce nu l-ați crezut?”

6. Iar dacă răspundem: “De la oameni”, tot poporul ne va ucide cu pietre, fiindcă este încredințat că Ioan era prooroc”.

7. Și au răspuns că nu știu de unde era.

8. Iar Iisus le-a zis: “Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac acestea”.

9. Și a început să-i spună mulțimii pilda aceasta: “Un om a sădit vie, a dat-o lucrătorilor și a plecat departe pentru multă vreme.

10. La timpul potrivit, a trimis la lucrători un slujitor ca să-i dea *partea lui* din rodul viei. Însă lucrătorii, bătându-l, l-au trimis fără nimic.

11. A trimis apoi alt slujitor, dar ei, bătându-l și batjocorindu-l și pe acela, l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

12. L-a trimis pe al treilea, dar ei, rănindu-l și pe acela, l-au alungat.

13. Stăpânul viei a zis: “Ce voi face? Îl voi trimite pe fiul meu cel iubit: poate că de el se vor rușina”.

14. Dar lucrătorii, văzându-l, s-au sfătuit între ei, zicând: “Acesta este moștenitorul: *veniți să-l omorâm*, ca moștenirea să fie a noastră”.

15. Și, scoțându-l afară din vie, l-au ucis. Așadar, ce le va face acestora stăpânul viei ?

16. Va veni, va pierde pe lucrătorii aceia și via o va da altora”. Auzind ei aceasta, au zis: “Să nu fie!”

17. El, însă, privindu-i în față, le-a zis: «Ce înseamnă, deci, scriptura aceasta: “Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului;

18. oricine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma ; și pe acela peste care va cădea ea îl va zdrobi”?»

19. Arhierii și cărturarii căutau să pună mâna pe El chiar în ceasul acela, dar se temeau de popor. Fiindcă au înțeles că Iisus spusese pilda aceasta împotriva lor.

20. Și, pândindu-l, au trimis iscoditori care se prefăceau că sunt drepti, ca să-L prindă în cuvânt și să-L dea pe mâna stăpânirii și a puterii guvernatorului.

21. Și L-au întrebat, zicând: “Învățătorule, știm că vorbești și înveți drept și nu cauți la fața omului, ci înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu.

22. Se cuvine să plătim bir cezarului sau nu?”

23. Iar El, pricepându-le vicleșugul le-a zis: “De ce Mă ispitiți?”

24. Arătați-Mi un dinar. Ale cui sunt efigia și inscripția de pe el?” Iar ei au zis : “Ale cezarului”.
25. Și El a zis către ei: “Atunci dați cezarului ce este al cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.
26. Și nu L-au putut prinde în cuvânt în fața poporului; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.
27. Și apropiindu-se unii dintre saducheii care zic că nu este înviere, L-au întrebat,
28. zicând : «Învățătorule, Moise a scris pentru noi: “Dacă fratele cuiva moare, având femeie dar neavând copii, pe femeie s-o ia fratele lui și să-i ridice urmași fratelui său”.
29. Erau, deci, șapte frați. Cel dintâi, luându-și femeie, a murit fără copii.
30. A luat-o și al doilea,
31. și al treilea și, tot așa, toți șapte, și au murit fără să lase copii.
32. La urmă, a murit și femeia.
33. La înviere, soția căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de soție ».
34. Și le-a zis Iisus: «Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;
35. dar cei ce se vor învrednici să dobândească veacul viitor și învierea din morți nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita,
36. pentru că nici să moară nu mai pot, fiindcă vor fi ca îngerii; și vor fi fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.
37. Dar, că morții înviază, a arătat-o și Moise la rug, când numește Domn pe Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”.
38. Dumnezeu, deci, nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, fiindcă toți trăiesc în El ».
39. Unii dintre cărturari au zis: “Învățătorule, bine ai zis”.
40. Și nu mai cutezau să-L întrebe nimic.
41. Dar i-a întrebat El: «De ce se spune că Hristos este fiul lui David ?
42. Că însuși David spune în Cartea Psalmilor: “Zis-a Domnul către Domnul meu: “Șezi la dreapta Mea
43. până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut sub picioarele Tale”.
44. Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui? »
45. Și-n timp ce tot poporul Îl asculta, le-a zis ucenicilor Săi:
46. “Păziți-vă de cărturarii cărora le place să se plimbe în haine lungi și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei iubesc scaunele dintâi în sinagogi și locurile dintâi la ospete;
47. casele văduvelor le secătuiesc în timp ce, de ochii lumii, se roagă îndelung. Aceștia, mai mare osândă vor lua”.

CAP. 21

Văduva săracă. Nimicirea Ierusalimului și venirea Fiului omului. Îndemn la veghere.

1. Și privind cu luare-aminte, a văzut pe cei bogați aruncându-și darurile în vistieria templului.
2. A văzut și pe o văduvă săracă aruncând acolo două leptale*.
3. Și a zis: “Adevăr grăiesc vouă că această văduvă săracă a dăruit mai mult decât toți,
4. fiindcă toți aceștia au aruncat daruri din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce mai avea ca să trăiască”.
5. Și pe când vorbeau unii despre templu, că era împodobit cu pietre frumoase și cu podoabe, El a zis:
6. “Vor veni zile când, din ceea ce vedeți, nu va rămâne piatră pe piatră care să nu se risipească”.

7. Și ei L-au întrebat, zicând: “Învățătorule, când vor fi acestea și care este semnul când ele au să fie?”
8. Iar El a zis: «Fiți atenți, să nu vă amăgească cineva: fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, zicând: “Eu sunt”, și “Vremea s-a apropiat”. Să nu mergeți după ei.
9. Când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă înspăimântați, pentru că mai întâi acestea trebuie să fie, dar sfârșitul nu va fi curând”.
10. Apoi le-a zis : Neam peste neam se va scula și împărăție peste împărăție.
11. Vor fi cutremure mari și, pe alocuri, foamete și ciumi și spaima vor fi și semne mari în cer.
12. Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni: vă vor da pe mâna sinagogilor, aruncându-vă în temnițe și cu de-a sila ducându-vă înaintea împăraților și a dregătorilor, din pricina Numelui Meu.
13. Și fi-va pentru voi aceasta prilej de mărturisire.
14. Puneți, deci, în inimile voastre să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde,
15. fiindcă vă voi da o gură și o înțelepciune careia toți potrivnicii voștri nu-i vor putea răspunde, nici sta împotrivă.
16. Veți fi predați lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri și vor ucide dintre voi
17. și veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu.
18. Dar nici un fir de păr din cap nu vi se va pierde.
19. Prin răbdarea voastră vă veți dobândi sufletele.
20. Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că s-a apropiat pustiirea lui.
21. Atunci cei din Iudeea să fugă în munți, cei din mijlocul lui să plece, iar cei de pe ogoare să nu intre în el,
22. fiindcă acestea sunt zilele răzbunării, ca să se îplinească toate cele scrise.
23. Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea, că va fi în țară mare strâmtorare și mânie împotriva poporului acestuia.
24. Vor cădea sub ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până se vor împlini vremurile neamurilor.
25. Vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă și nedumerire întru neamuri din pricina vuietului mării și al valurilor;
26. și oamenii vor muri de frică în așteptarea celor ce au să vină peste lume, că puterile cerurilor se vor clătina.
27. Atunci Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe nor cu putere multă și cu slavă.
28. Când vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie ».
29. Și le-a zis o pildă: “Vedeți smochinul și toți copacii:
30. când înfrunzesc, de la voi înșivă știți, văzându-i, că vara este aproape.
31. Așa și voi, când veți vedea petrecându-se acestea, să știți că aproape este Împărăția lui Dumnezeu .
32. Adevăr grăiesc vouă: nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi acestea.
33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
34. Luați seama la voi înșivă, să nu vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu grijile vieții acesteia și ziua aceea să vină peste voi fără veste,
35. fiindcă va veni ca o mreață peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.
36. Vegheați deci, în toată vremea rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați *drepti* înaintea Fiului omului”.
37. Și ziua era în templu și-i învăța, iar noaptea, ieșind, o petrecea pe muntele numit al Măslinilor.

38. Și tot poporul venea dis-de-dimineață la El, în templu, ca să-L asculte.

CAP. 22

Sfat împotriva lui Iisus. Prăznuirea Paștilor. Descoperirea vânzătorului. Care este cel mai mare? Înștiințarea lui Petru. Ghetsimani. Prinderea lui Iisus. Tăgăduirea lui Petru. Iisus înaintea sinedriului. Condamnarea la moarte.

1. Și se apropia sărbătoarea Azimelor, care se cheamă Paști.
2. Iar arhierii și cărturarii căutau cum să-L omoare, că se temeau de popor;
3. atunci a intrat satana în Iuda, cel numit Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece;
4. și ducându-se el, s-a înțeles cu arhierii și cu căpeteniile străjerilor* templului cum să-L dea în mâinile lor.
5. Ei s-au bucurat și s-au învoit să-i dea bani,
6. iar el a primit și căuta prilej să-L dea lor, fără știrea poporului.
7. Și a sosit ziua Azimelor, în care trebuiau jertfite Paștile.
8. Și i-a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: “Mergeți și pregătiți-ne Paștile, ca să mâncăm”.
9. Iar ei au zis : “Unde voiești să pregătim?”
10. Și El le-a zis: «Iată, când veți intra în cetate, vă va întâmpina un om ducând un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra
11. și spuneți-i stăpânului casei: Învățătorul îți zice: “Unde este camera de oaspeți în care să mâncăm Paștile cu ucenicii Mei?”
12. Iar el vă va arăta o cameră mare, la etaj, așternută gata: acolo să pregătiți».
13. Și ei, ducându-se, au aflat așa cum le spusese El ; și au pregătit Paștile.
14. Când a sosit ceasul, S-a așezat la masă împreună cu apostolii.
15. Și a zis către ei: “Am dorit mult să mâncăm aceste Paști cu voi înainte de patima Mea,
16. pentru că, de acum, nu le voi mai mânca până când se vor fi desăvârșit în Împărăția lui Dumnezeu”.
17. Și luând paharul, a mulțumit și le-a zis: “Luați-l și împărțiți-l între voi,
18. că vă spun: De acum nu voi mai bea din rodul viței până ce nu va veni Împărăția lui Dumnezeu”.
19. Și luând pâinea și mulțumind, a frânt și le-a dat, zicând: “Acesta este trupul Meu care se dă pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea Mea”.
20. Asemenea și paharul, după ce au cinat, zicând: “Acest pahar este Legea cea nouă întru sângele Meu, care se varsă pentru voi.
21. Dar, iată, mâna celui ce Mă va vinde este cu Mine la masă.
22. Negreșit, Fiul omului Se duce, precum a fost rânduit; dar vai omului acela prin care este vândut!”
23. Iar ei au început să se întrebe unul pe altul care dintre ei ar fi acela care avea să facă aceasta.
24. Și s-a iscat între ei și o neînțelegere, ca să știe care dintre ei avea să fie șeful.
25. Iar El le-a zis: „Împărații neamurilor domnesc peste ele și cei ce le stăpânesc se numesc binefăcători.
26. Dar între voi să nu fie așa: ci, acela care este mai mare între voi să fie asemenea celui mai mic; iar cel ce cârmuiește asemenea celui ce slujește.
27. Fiindcă cine este mai mare: cel ce stă la masă sau cel ce slujește? Oare, nu cel ce stă la masă? Și, totuși, Eu sunt în mijlocul vostru asemenea celui ce slujește,
28. iar voi sunteți cei ce ați rămas cu Mine în încercările Mele;

29. și Eu vă rânduiesc Împărăția după cum Tatăl Meu Mi-a rânduit-o Mie,
30. ca să mâncați și să beți la masa Mea, întru Împărăția Mea, și să ședeți pe tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel”.
31. Și a zis Domnul: “Simone, Simone, iată, satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu;
32. dar Eu M-am rugat pentru tine să nu piară credința ta; iar tu, oarecând revenindu-ți, să-i întărești pe frații tăi”.
33. Iar el i-a zis: “Doamne, cu Tine sunt gata să merg și în închisoare și la moarte”.
34. Și Iisus i-a zis: “Petre, zic ție că nu va cânta astăzi cocoșul până te vei lepăda de Mine de trei ori că nu Mă cunoști”.
35. Și le-a zis: “Când v-am trimis fără pungă, fără traistă și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva?” Iar ei au zis : “De nimic”.
36. Și El le-a zis: «Acum, însă, cine are pungă, să și-o ia; tot așa și traista; și cine n-are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere.
37. Fiindcă vă spun că trebuie să se împlinescă întru Mine Scriptura aceasta: ”El a fost socotit în numărul celor fărădelege”, căci cele privitoare la Mine au ajuns la sfârșit ».
38. Iar ei au zis: “Doamne, iată aici două săbii”. Și El le-a zis: “Destul”.
39. Și, ieșind, S-a dus, ca de obicei, în Muntele Măslinilor, iar ucenicii L-au urmat.
40. Ajungând la locul acela, le-a zis: “Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită”.
41. Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, îngenunchind, Se ruga,
42. zicând: “Părinte, de voiești, depărtează de la Mine paharul acesta! Dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă”.
43. Atunci I s-a arătat un înger din cer și-L întărea.
44. Iar El, fiind în chin de moarte, mai stăruitor Se ruga; și sudoarea Lui s-a făcut ca picături de sânge care picurau pe pământ.
45. Și ridicându-Se din rugăciune, a venit la ucenici și i-a găsit adormiți de întristare.
46. Și le-a zis: “Pentru ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită”.
47. Pe când grația El încă, iată, a venit o gloată. Și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s-a apropiat de Iisus ca să-L sărute
48. și Iisus i-a zis: “Iuda, cu sărutare vinzi tu pe Fiul omului?”
49. Cei ce erau cu Iisus, văzând ce avea să se întâmple, au zis: “Doamne, să lovim cu sabia?”
50. Și unul dintre ei a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.
51. Dar Iisus le-a zis: “Lăsați! Până aici!” Și atingându-se de urechea lui, l-a vindecat.
52. Apoi le-a zis arhierilor, căpeteniilor străjerilor templului și bătrânilor care veniseră asupra Lui: “Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu ciomege.
53. Cât timp eram cu voi în templu n-ați întins mâinile asupra Mea, dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului”.
54. Și, prinzându-L, L-au dus și L-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru Îl urma de departe.
55. Și aprinzând ei foc în mijlocul curții și șezând împreună, a șezut și Petru printre ei.
56. Și o slujnică, văzându-l la para focului, s-a uitat țintă la el și a zis: “Și acesta era cu El”.
57. Dar el s-a lepădat, zicând: “Femeie, nu-L cunosc !”
58. După puțin timp, văzându-l un altul, i-a zis: “Și tu ești dintre ei”. Dar Petru i-a zis: “Omule, nu sunt”.
59. Cam după un ceas, un altul întărea, zicând: “Negreșit și acesta era cu El, că este galileean”.
60. Dar Petru a zis: “Omule, nu știu ce spui”. Și îndată, pe când vorbea el încă, a cântat cocoșul.

61. Și întorcându-Se Domnul, a privit spre Petru; și Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului: “Înainte de a cânta cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori”.
62. Și, ieșind afară, a plâns cu amar.
63. Iar bărbații care-L păzeau pe Iisus Îl batjocoreau și-L băteau.
64. Și, acoperindu-I fața, Îl întrebau, zicând: “Ghicește, cine te-a lovit ?”
65. Și rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.
66. Când s-a făcut ziuă, bătrânii poporului, arhieriei și cărturarii s-au adunat și L-au dus în sinedriul lor,
67. zicându-I: “Spune-ne nouă dacă ești tu Hristosul!” Și El le-a zis: “Dacă vă voi spune nu veți crede,
68. iar dacă vă voi întreba nu-Mi veți răspunde, nici nu Mă veți elibera.
69. De acum, însă, Fiul omului va ședea la dreapta puterii *lui Dumnezeu*”.
70. Și ei au zis: “Așadar, tu ești Fiul lui Dumnezeu?” El le-a răspuns: “Voi înșivă o spuneți că Eu sunt”.
71. Și ei au zis: “Ce trebuință mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura lui”.

CAP. 23

Iisus înaintea lui Pilat. Iisus înaintea lui Irod. Pilat condamnă pe Iisus la moarte. Batjocorirea, răstignirea, moartea și îngroparea lui Iisus.

1. Și sculându-se toată mulțimea acestora, L-au dus înaintea lui Pilat.
2. Ei au început să-L pârască, zicând: “Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru, oprind a se plăti bir cezarului și zicând că el este Hristos Împărat”.
3. Pilat L-a întrebat: “Ești tu împăratul iudeilor?” Iar El, răspunzând, a zis: “Tu o spui”.
4. Pilat a zis către arhieriei și către mulțime: “Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta”.
5. Dar ei stăruiau, zicând: “Întărită poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici”.
6. Auzind Pilat aceasta, a întrebat dacă omul este galilean.
7. Și aflând că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.
8. Iar Irod, văzându-L pe Iisus, s-a bucurat foarte, fiindcă de mult dorea să-L cunoască, pentru că auzise despre El; și nădăjduia să-L vadă săvârșind vreo minune.
9. Și L-a întrebat Irod multe, dar El nu i-a răspuns nimic.
10. Arhieriei și cărturarii erau de față, învinuindu-L cu înverșunare.
11. Iar Irod, împreună cu ostașii săi, se purta cu El cu dispreț; și, după ce L-a batjocorit, luându-L în răs, L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare și L-a trimis înapoi la Pilat.
12. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au făcut prieteni unul cu altul, că mai înainte erau învrăjbiți.
13. Iar Pilat, chemându-i pe arhieriei și pe cărturari, împreună cu mulțimea,
14. le-a zis: “Mi-ați adus înaintea pe omul acesta ca pe unul care abate poporul: și, iată că eu, cercetându-l în fața voastră, n-am găsit în el nici o vină din cele de care îl acuzați;
15. și nici Irod, fiindcă l-a trimis iarăși la noi. Și, iată, el n-a făcut nimic vrednic de moarte.
16. Eu, deci, după ce-i voi da o pedeapsă, îl voi elibera”.
17. *La fiecare praznic al Paștilor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat.*
18. Dar ei au strigat cu toții într-un glas: “Ia-l pe acesta și eliberează-ne pe Baraba!”
19. Și Baraba fusese aruncat în închisoare pentru o răscoală care avusese loc în cetate și pentru omor.

20. Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să-L elibereze pe Iisus,
21. dar ei au strigat: “Răstignește-l! Răstignește-l!”
22. Pilat le-a zis a treia oară: “Dar ce rău a făcut? Eu nu găsesc în el nici o vină de moarte, așa că, după ce-i voi da o pedeapsă, îl voi elibera”.
23. Dar ei stăruiau, cerând cu strigăte mari să fie răstignit, așa că strigătele lor au biruit :
24. Pilat, hotărând să li se împlinească cererea,
25. le-a eliberat pe cel aruncat în închisoare pentru răscoală și omor, pe care-l cereau ei, iar pe Iisus L-a dat în voia lor.
26. Și pe când Îl duceau, au pus mâna pe un oarecare Simon din Cirene, care se întorcea de la ogor, și i-au pus crucea s-o ducă în urma lui Iisus.
27. Și-L urma mulțime mare de popor și femei care se băteau în piept și-L plângeau.
28. Și întorcându-Se către ele, Iisus le-a zis: «Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci pe voi plângeți-vă și pe copiii voștri.
29. Că, iată, vor veni zile când vor zice: “Ferice de cele sterpe, ferice de pântecele care n-au născut și de sânii care n-au alăptat!
30. Atunci vor începe să zică munților: “Cădeți peste noi!”; și dealurilor: “Acoperiți-ne!”
31. Că, dacă se fac acestea lemnului verde, ce se va face celui uscat? »
32. Împreună cu Iisus duceau și doi făcători de rele, ca să fie omorâți împreună cu El.
33. Ajungând la locul numit “Căpățâna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.
34. Iisus zicea: “Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac”. Ei și-au împărțit hainele Lui, aruncând sorții.
35. Și sta poporul privind, iar căpeteniile își băteau joc de El, zicând: “Pe alții i-a mântuit: să se mântuiască și pe sine, dacă el este Hristosul, Alesul lui Dumnezeu”.
36. Ostașii Îl luau și ei în răs, apropiindu-se de Dânsul, dându-I oțet
37. și zicându-I: “Dacă ești tu Împăratul iudeilor, mântuiește-te pe tine însuși !”
38. Deasupra Lui era scris cu litere grecești, latinești și evreiești: “Acesta este regele iudeilor”.
39. Unul dintre răufăcătorii răstigniți Îl batjocorea, zicând: “Nu ești tu Hristosul? Mântuiește-te pe tine și pe noi !”
40. Dar celălalt, certându-l, i-a zis: “Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care te afli sub aceeași osândă
41. Noi pe drept am primit răsplata cuvenită pentru faptele noastre, dar Omul Acesta n-a făcut nici un rău”.
42. Și I-a zis lui Iisus: “Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta!”
43. Iar Iisus i-a zis: “Adevăr grăiesc ție astăzi, vei fi cu Mine în rai!”
44. Pe la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric peste tot pământul până la ceasul al nouălea.
45. Soarele s-a întunecat și catapeteasma* templului s-a sfâșiat prin mijloc.
46. Iar Iisus, strigând cu glas mare, a zis: “Părinte, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și zicând aceasta, Și-a dat duhul.
47. Sutașul, văzând cele petrecute, L-a slăvit pe Dumnezeu, zicând: “Cu adevărat, Omul Acesta a fost drept!”
48. Și tot poporul care venise la priveliștea aceea, văzând cele întâmplate, s-a întors bătându-și pieptul.
49. Și toți cunoscuții Lui, și femeile care-L însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind la acestea.
50. Și, iată, era un sfetnic al sinedriului, numit Iosif, bărbat bun și evlavios,

51. care nu luase parte la sfatul și hotărârea celorlalți. El era din Arimateea, cetate a iudeilor, și aștepta Împărăția lui Dumnezeu.
52. Iosif s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.
53. Și coborându-l, l-a înfășurat în giulgiu* și l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nu mai fusese pus nimeni.
54. Era *vineri*, ziua Pregătirii, și se însera spre sâmbătă.
55. Și urmându-L femeile care veniseră cu El din Galileea, au văzut mormântul și cum a fost pus trupul Lui.
56. Și întorcându-se, au pregătit miresme și miruri, iar sâmbătă s-au odihnit după Lege.

CAP. 24

Învierea lui Iisus. Petru se duce la mormânt.

Iisus Se arată la doi ucenici pe calea Emausului.

Iisus Se arată celor unsprezece și celorlalți. Înălțarea la cer.

1. Iar în prima zi de după sâmbătă, dis-de-diminează, ele au venit la mormânt aducând miresmele pe care le pregătiseră.
2. Și găsind piatra răsturnată de pe mormânt,
3. au intrat, dar n-au găsit trupul Domnului Iisus.
4. Și fiind ele nedumerite de cele petrecute, iată, doi bărbați au stat înaintea lor în veșminte strălucitoare.
5. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele : “De ce căutați pe Cel viu între cei morți?
6. Nu este aici, a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era în Galileea,
7. că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși spre a fi răstignit, iar a treia zi să învieze”.
8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.
9. Și, întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10. Iar acestea au fost: Maria din Magdala, Ioana, Maria, mama lui Iacov și celelalte, care erau împreună cu ele.
11. Cuvintele acestea li se păreau apostolilor aiureală și nu le credeau.
12. Dar Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și aplecându-se, a văzut giulgiurile odihnindu-se singure, și a plecat mirându-se de cele întâmplare.
13. Și iată, în aceeași zi, doi dintre ei mergeau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaizeci de stadii* de Ierusalim,
14. și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.
15. Pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus Însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei.
16. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască.
17. Și El le-a zis: “Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați între voi pe cale?” Iar ei s-au oprit cuprinși de întristare,
18. și unul, cu numele Cleopa, răspunzând, I-a zis: “Oare, tu ești în trecere prin Ierusalim de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”
19. „Ce?” le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor,
20. cum arhierii și mai-marii noștri L-au osândit la moarte și L-au răstignit.
21. Noi nădărduiam că El este Cel Ce avea să izbăvească pe Israel; și, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea.

22. Ba, încă, și niște femei de-ale noastre ne-au pus în uimire: ducându-se dis-de-diminează la mormânt
23. și neaflându-I trupul, au venit zicând că au văzut vedenie de îngeri care le-au spus că El este viu.
24. Și unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut”.
25. Atunci Iisus le-a zis: “O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți tot ce au spus proorocii!
26. Nu trebuia, oare, să pătimească Hristos toate acestea și să intre într-o slava Sa?”
27. Și, începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcuit din toate Scripturile cele despre El.
28. Iar când s-au apropiat de satul la care mergeau, El Se făcea că merge mai departe.
29. Dar ei L-au rugat stăruiitor, zicând: “Rămâi cu noi, că s-a făcut întuneric”. Și a intrat să rămână cu ei.
30. Pe când stătea la masă, a luat pâinea și, binecuvântând, a frânt-o și le-a dat.
31. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut de la ei.
32. Și au zis unul către altul: “Nu ardeau inimile noastre când ne vorbea pe cale și ne tâlcuia Scripturile?”
33. Și sculându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și i-au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei adunați la un loc
34. și le-au zis: “A înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon”.
35. Și au istorisit cele petrecute pe cale și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii.
36. Pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: “Pace vouă !”
37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.
38. Dar El le-a zis: “De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inimile voastre?
39. Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele: Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul n-are carne și oase, cum vedeți că am Eu”.
40. (Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale).
41. Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: “Aveți aici ceva de mâncare?”
42. Și ei I-au dat o bucată de pește fript și *dintr-un fagure de miere*.
43. Și luând, a mâncat înaintea lor.
44. Și le-a zis: “Acestea sunt cuvintele pe care vi le spuneam pe când eram cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi”.
45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile
46. și le-a zis: “Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi,
47. și într-o Numele Său să se propovăduiască pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48. Voi sunteți martorii acestora.
49. Și, iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi, însă, rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.
50. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.
51. Pe când îi binecuvânta, S-a depărtat de ei și S-a înălțat la cer.
52. Iar ei, închinându-I-se, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare
53. Și tot timpul erau în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. *Amin*.

SFÂNȚA EVANGHELIE DUPĂ IOAN

CAP. 1

*Întruparea Cuvântului. Mielul lui Dumnezeu. Mărturia lui Ioan Botezătorul.
Cei dintâi ucenici ai lui Iisus.*

1. La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era dintru'nceput la Dumnezeu.
3. Toate printr'Însul s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ceea ce s-a făcut.
4. Într'Însul era viață și viața era lumina oamenilor.
5. Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.
6. Fost-a om trimis de la Dumnezeu; numele lui era Ioan.
7. Acesta a venit spre mărturie, să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
8. Nu era el Lumina, ci să mărturisească despre Lumină.
9. Cuvântul era Lumina cea adevărată Care, venind în lume, luminează pe tot omul.
10. În lume era și lumea printr'Însul s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut.
11. La ai Săi a venit, dar ai Săi nu L-au primit.
12. Dar tuturor celor ce L-au primit, crezând în Numele Lui, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu,
13. născuți nu din poftă bărbătească, nici din vrere omenească, ci din Dumnezeu.
14. Și Cuvântul S-a făcut trup, ridicându-Și cort printre noi plin de har și de adevăr; și noi am văzut slava Lui, slavă ca a Întâiului Născut din Tatăl.
15. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: «El este Acela despre Care am zis: "Cel Ce vine după mine este înaintea mea, pentru că înainte de mine era"».
16. Și din plinătatea Lui noi toți am primit har peste har,
17. fiindcă Legea s-a dat prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.
18. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată: Fiul Cel Întâi-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.
19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii din Ierusalim au trimis preoți și leviți să-l întrebe: "Tu cine ești?"
20. El a recunoscut și n-a tăgăduit: a mărturisit, zicând: "Nu sunt eu Hristosul".
21. Și ei l-au întrebat: "Dar cine ești? Ești Ilie?" Și el a zis: "Nu sunt." "Ești Proorocul?" Și el a răspuns: "Nu."
22. Deci, i-au zis: "Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuși?"
23. El a zis: « Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Îndreptați calea Domnului", cum a zis Isaia, proorocul ».
24. Trimișii erau dintre farisei.
25. Ei l-au întrebat iarăși: "Atunci de ce botezi dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici Proorocul?"
26. Ioan le-a răspuns, zicând: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru se află Acela pe Care voi nu-L știți,
27. Cel Ce vine după mine, Care înainte de mine a fost și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteî”.
28. Acestea s-au petrecut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29. A doua zi Ioan L-a văzut pe Iisus venind către el și a zis: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel Ce ridică păcatul lumii.

30. El este Acela despre Care am zis: "După mine vine un bărbat Care ocupă locul înaintea mea, pentru că înainte de mine era.
31. Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă, ca El să fie arătat lui Israel" ».
32. Și Ioan a mărturisit, zicând: «Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și rămânând peste El.
33. Eu nu-L cunoșteam, dar Cel Ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: "Acela peste Care vei vedea Duhul pogorându-Se și rămânând peste El este Cel Ce botează cu Duh Sfânt".
34. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu ».
35. A doua zi iarăși stătea Ioan și doi dintre ucenicii lui;
36. și, privindu-L pe Iisus, Care umbla, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!"
37. Cei doi ucenici, auzind aceasta, au mers după Iisus.
38. Iar Iisus, întorcându-Se și văzându-i că merg după El, le-a zis: "Ce căutați?" Ei I-au răspuns: "Rabbi (care, talmăcit, înseamnă: "Învățătorule"), unde locuiești?"
39. "Veniți și veți vedea", le-a zis El. Ei au mers și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.
40. Unul dintre cei doi care, auzind cuvintele lui Ioan a mers după Iisus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
41. Acesta l-a găsit întâi pe fratele său, Simon, și i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (*care, talmăcit, înseamnă Hristos - Unsul Domnului*).
42. Și l-a dus la Iisus. Iar Iisus, privind la el, i-a zis: "Tu ești Simon, fiul lui Iona: tu te vei numi Chifa" (*care, talmăcit, înseamnă Petru*).
43. A doua zi voia Iisus să meargă în Galileea; și, găsimdu-l pe Filip, i-a zis: "Urmează-Mi!"
44. Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
45. Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: "Am aflat pe Acela despre care au scris Moise în Lege, și proorocii: pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret".
46. Și i-a zis Natanael: "Din Nazaret poate fi ceva bun?" Filip i-a zis: "Vino și vezi".
47. Iisus l-a văzut pe Natanael venind către Dânsul și a zis despre el: "Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug !"
48. Natanael I-a zis: "De unde mă cunoști?" Răspunsu-i-a Iisus și i-a zis: "Înainte de a te fi chemat Filip, te-am văzut când erai sub smochin".
49. Natanael I-a răspuns: "Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel".
50. Răspunzând, Iisus i-a zis: "Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea".
51. Și i-a zis: "Adevăr, adevăr vă spun: de acum, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului!"

CAP. 2

Nunta din Cana Galileii. Izgonirea vânzătorilor din templu.

1. A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana Galileii. Mama Lui Iisus era acolo.
2. La nuntă a fost invitat și Iisus cu ucenicii Săi.
3. Și, sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: "Nu mai au vin".
4. Iar Iisus i-a răspuns: " Ce ne privește, femeie, pe Mine și pe tine? Ceasul Meu n-a sosit încă".
5. Mama Lui le-a zis celor ce slujeau: "Să faceți orice vă va spune".

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor; și în fiecare încăpeau câte doi sau trei bați*.
7. Zis-a lor Iisus: "Umpleți vasele cu apă!" Și le-au umplut până sus.
8. Și le-a zis: "Scoateți acum și aduceți-i nunului". Iar ei i-au adus.
9. Nunul, după ce a gustat apa care se făcuse vin - el nu știa de unde vine vinul acesta (slujitorii, însă, care scosese apă, știa) -, l-a chemat pe mire
10. și i-a zis: "Orice om pune la masă întâi vinul cel bun și, după ce se amțeșc, pune pe cel slab; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum".
11. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii. El Și-a arătat slava Sa și ucenicii Lui au crezut într'Însul.
12. După aceea, S-a pogorât la Capernaum împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și acolo n-a rămas multe zile.
13. Paștile iudeilor erau aproape; și Iisus S-a suit la Ierusalim.
14. În templu a găsit șezând pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani.
15. Și, făcând un bici de ștreanguri, i-a scos pe toți afară, împreună cu oile și boii, iar schimbătorilor le-a vărsat banii și le-a răsturnat mesele.
16. Iar celor ce vindeau porumbei le-a zis: "Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu casă de negustorie!"
17. Ucenicii Lui și-au amintit că este scris: "Râvna pentru Casa Ta Mă mistuie pe Mine".
18. Iudeii au luat cuvântul și I-au zis: "Prin ce semn ne arăți că ești împuternicit să faci acestea?"
19. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Dărămați templul acesta și în trei zile îl voi ridica!"
20. Iudeii I-au zis: "În patruzeci și șase de ani s-a zidit templul acesta și tu îl vei ridica în trei zile?"
21. Dar El le vorbea despre templul trupului Său.
22. De aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că spusese acestea: și au crezut Scriptura și cuvântul pe care îl spusese Iisus.
23. Pe când era în Ierusalim, la sărbătoarea Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui, văzând minunile pe care le făcea.
24. Dar Iisus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți.
25. Și n-avea nevoie să-I dea cineva mărturie despre om, fiindcă El Însuși cunoștea ce era în om.

CAP. 3

Iisus și Nicodim. Mărturisirea lui Ioan Botezătorul.

1. Și era un om dintre farisei cu numele Nicodim, care era fruntaș al iudeilor.
2. Acesta a venit noaptea la Iisus și I-a zis: "Rabbi, știm că de la Dumnezeu ai venit Învățător, fiindcă nimeni nu poate să facă minunile pe care le faci Tu dacă nu este Dumnezeu cu el".
3. Răspunzând, Iisus i-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc ție: Dacă un om nu se naște din nou nu poate să vadă Împărăția lui Dumnezeu".
4. Nicodim I-a zis: "Cum poate omul să se nască, bătrân fiind? Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?"
5. Iisus i-a răspuns: « Adevăr, adevăr grăiesc ție: dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
6. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh.
7. Nu te mira că ți-am zis: "Trebuie să vă nașteți de sus";

8. vântul suflă încotro voiește și tu îi auzi glasul, dar nu știi de unde vine, nici unde se duce: tot așa este cu oricine este născut din Duhul ».
9. Nicodim I-a zis: "Cum pot să fie acestea?"
10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: "Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea?"
11. Adevărul adevărat îți spun că noi vorbim ceea ce știm și ceea ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primiți.
12. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune cele cerești?
13. Nimeni nu s-a suit în cer decât Cel Ce S-a pogorât din cer, Fiul omului, Care este în cer.
14. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să Se înalțe Fiul omului,
15. pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
16. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe Fiul Său Cel Întâi-Născut L-a dat, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
17. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită printr-Însul.
18. Cine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a și fost judecat, fiindcă n-a crezut în Numele Întâiului-Născut, Fiul lui Dumnezeu.
19. Și judecata aceasta este că, Lumina odată venită în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul, pentru că faptele lor erau rele.
20. Fiindcă oricine face rele urăște Lumina și nu vine la Lumină, ca să nu i se vadă faptele.
21. Dar cel ce lucrează după adevăr vine la Lumină să se vadă că faptele lui în Dumnezeu sunt săvârșite”.
22. După acestea, Iisus a venit cu ucenicii Săi în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.
23. Și boteza și Ioan în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și veneau și se botezau,
24. fiindcă Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.
25. Și s-a iscat o neînțelegere între ucenicii lui Ioan și un iudeu cu privire la curățire.
26. Au venit, deci, la Ioan și i-au zis: "Învățătorule, Cel Ce era cu tine dincolo de Iordan și despre Care ai mărturisit tu, iată, botează și toți se duc la El”.
27. Răspunzând, Ioan le-a zis: « Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer.
28. Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui”.
29. Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură cu bucurie mare când aude glasul mirelui. Și această bucurie a mea s-a împlinit.
30. Acela trebuie să crească iar eu să mă micșorez.
31. Cel Ce vine din cer este deasupra tuturor; cel ce este de pe pământ pământesc este și ca un pământean vorbește. Cel Ce vine de sus este mai presus de toți.
32. El mărturisește ce a văzut și a auzit și, totuși, mărturia Lui nu o primește nimeni.
33. Dacă primește cineva mărturia Lui, prin aceasta pecetluiește că Dumnezeu este adevărat.
34. Fiindcă Acela pe Care L-a trimis Dumnezeu grăiește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că *Dumnezeu* nu-I dă Duhul cu măsură.
35. Tatăl iubește pe Fiul și pe toate le-a dat în mâna Lui.
36. Cine crede în Fiul are viața veșnică; dar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea Viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el ».

*Iisus și femeia samarineancă.
Tămăduirea fiului unui slujbaş împărătesc.*

1. Deci când a cunoscut Domnul că fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan
2. (deși Iisus nu boteza El Înșuși, ci ucenicii Lui),
3. atunci a părăsit Iudeea și S-a întors în Galileea.
4. Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,
5. a ajuns lângă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov l-a dat fiului său, Iosif.
6. Acolo era fântâna lui Iacov. Iisus, ostenit de călătorie, Se odihnea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.
7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: "Dă-mi să beau".
8. Fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere merinde.
9. Femeia samarineancă I-a zis: "Cum, tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samarineancă?" (Iudeii, în adevăr, n-au amestec cu samarinenii).
10. Iisus i-a răspuns, zicând: « Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel Ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!", tu însuși ai fi cerut de la El și El ți-ar fi dat apă vie ».
11. Femeia I-a zis: "Doamne, n-ai cu ce să scoți și fântâna este adâncă: de unde ai, deci, apa cea vie?"
12. Ești Tu, oare, mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși, fiii lui și vitele lui?"
13. Iisus, răspunzând, i-a zis: "Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși;
14. dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, pentru că apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică".
15. "Doamne", I-a zis femeia, "dă-mi această apă ca să nu mai însetez și să nu mai vin aici să scot".
16. Iisus i-a zis: "Du-te de cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici".
17. Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat". Iisus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat,
18. pentru că cinci bărbați ai avut, iar acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus-o".
19. Femeia I-a zis: "Doamne, văd că ești prooroc.
20. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta, dar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm".
21. Și Iisus i-a zis: "Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
22. Voi vă închinați la ceea ce nu știți; noi ne închinăm la ceea ce știm, pentru că Mântuirea este din iudei.
23. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători caută și Tatăl.
24. Dumnezeu este Duh; și cine I se închină trebuie să I se închine în duh și adevăr".
25. Femeia I-a zis: "Știm că va veni Mesia (Care Se numește Hristos); când va veni El, ne va spune nouă toate."
26. Iisus i-a zis: "Eu, Cel Ce vorbesc cu tine, sunt Acela".
27. Atunci au venit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie, dar niciunul nu I-a zis: "Ce întrebi?", sau: "Ce vorbești cu ea?"
28. Iar femeia și-a lăsat vasul, s-a dus în cetate și a zis oamenilor:
29. "Veniți să vedeți un Om care mi-a spus toate câte am făcut: Nu cumva Acesta este Hristosul?"

30. Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.
31. Între timp, ucenicii Îl rugau, zicând: "Învățătorule, mănâncă!"
32. Dar El le-a zis: "Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți".
33. Ziceau, deci, ucenicii între ei: "Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?"
34. Iisus le-a zis: « Mâncarea Mea este să fac voia Celui Ce M-a trimis, împlinind lucrarea Lui.
35. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, zic vouă: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, că sunt albe, gata pentru seceriș.
36. Iar cel ce seceră primește plată și adună roadă pentru viața veșnică, pentru ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră.
37. Că întru aceasta se adeverește cuvântul: "Unul este semănătorul și altul secerătorul".
38. Eu v-am trimis să secerăți unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor ».
39. Mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în Iisus pentru cuvântul femeii care mărturisea: "Mi-a spus toate câte am făcut".
40. Deci, după ce au venit la El, samarinenii L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.
41. Și mult mai mulți au crezut pe temeiul cuvântului Său,
42. iar femeii îi ziceau: "Acum credem nu numai pentru cuvântul tău, ci pentru că noi înșine L-am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii".
43. După aceste două zile Iisus a plecat de acolo în Galileea,
44. despre care El Însuși a mărturisit că un prooroc nu este prețuit în patria Lui.
45. Când a ajuns în Galileea, L-au primit galileenii care văzuseră tot ce a făcut El la Ierusalim, în timpul sărbătorii, căci fuseseră și ei la sărbătoare.
46. Și a mers din nou în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Și era un slujbaș regesc al cărui fiu era bolnav în Capernaum.
47. Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să Se pogoare și să-i vindece fiul, care era pe moarte.
48. Iisus i-a zis: "Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu credeți!"
49. Slujbașul regesc I-a zis: "Doamne, pogoară-Te până nu moare copilul meu".
50. Iisus i-a zis: "Du-te, fiul tău trăiește". Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Iisus și a plecat.
51. În timp ce cobora, l-au întâmpinat slujitorii săi spunându-i că fiul lui trăiește.
52. El i-a întrebat în care ceas i-a fost mai bine. Și ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile".
53. Tatăl a cunoscut că acela a fost ceasul în care Iisus i-a zis: "Fiul tău trăiește". Și a crezut el și toată casa lui.
54. Acesta este a doua minune pe care a făcut-o Iisus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

CAP. 5

*Vindecarea slăbănogului de la scaldătoarea Betezda.
Iisus vorbește despre puterea Sa dumnezeiască.*

1. După aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. Lângă Poarta oilor era o scaldătoare numită în evreiește Betezda*, având cinci pridvoare.
3. Acolo zăcea o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.

4. (Fiindcă un înger al Domnului se pogora din când în când în scaldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care intra după tulburarea apei se făcea sănătos, orice boală ar fi avut).
5. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Pe acesta văzându-l Iisus, fiindcă știa că zace de mult timp, i-a zis: "Vrei să te faci sănătos?"
7. Bolnavul i-a răspuns: "Doamne, n-am pe nimeni să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa și, până mă duc eu, se coboară altul înaintea mea".
8. Iisus i-a zis: "Scoală-te, ridică-ți patul și umblă".
9. Și îndată omul, însănătoșindu-se, și-a luat patul și umbla. Și ziua aceea era sâmbătă.
10. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: "Este ziua sâmbetei: nu-ți este îngăduit să-ți iei patul".
11. Dar el le-a răspuns: "Cel Ce m-a făcut sănătos mi-a zis: Ia-ți patul și umblă".
12. Ei l-au întrebat: «Cine este omul acela care ți-a zis: "Ia-ți patul și umblă?"»
13. Însă cel vindecat nu știa cine este, pentru că Iisus plecase din mulțimea care era în locul acela.
14. După aceea, Iisus l-a găsit în templu și i-a zis: "Iată, te-ai făcut sănătos: de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău".
15. Omul s-a dus și le-a spus iudeilor că Iisus este Cel Ce l-a făcut sănătos.
16. Pentru aceasta iudeii au început să-L prigonească pe Iisus și căutau să-L omoare, fiindcă făcuse acestea sâmbăta.
17. Dar Iisus le-a răspuns: "Tatăl Meu până acum lucrează; Eu, deasemenea, lucrez".
18. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea, astfel, deopotrivă cu Dumnezeu.
19. Însă Iisus iarăși le-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, ci numai ce vede pe Tatăl făcând; tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.
20. Fiindcă Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face; și lucrări mai mari decât acestea Îi va arăta, ca voi să vă mirați.
21. În adevăr, după cum Tatăl scoală pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește.
22. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata l-a dat-o Fiului,
23. pentru ca toți să-L cinstească pe Fiul așa cum Îl cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care l-a trimis.
24. Adevăr, adevăr grăiesc vouă: cine ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Ce m-a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.
25. Adevăr, adevăr grăiesc vouă că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce vor asculta vor învia;
26. că, precum Tatăl are viața în Sine, așa l-a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
27. Și l-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul al omului.
28. Nu vă mirați de aceasta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui
29. și vor ieși din ele: cei ce au făcut cele bune vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut cele rele vor învia pentru judecată.
30. Eu nu pot să fac nimic de la Mine; judec după cum aud și judecata Mea este dreaptă pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui Ce m-a trimis.
31. Dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
32. Altul este Care mărturisește despre Mine; și știu că mărturia Lui este adevărată.
33. Voi ați trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.
34. Dar Eu nu de la om iau mărturia, ci vă spun acestea ca să vă mântuiți.
35. Ioan era făclia care arde și luminează și voi ați vrut să vă veseliți o clipă în lumina lui.

36. Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan: fiindcă lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai ele mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37. Și Tatăl, Care M-a trimis, El Însuși a mărturisit despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nici nu I-ați văzut Fața
38. și Cuvântul Lui nu sălășluiește în voi, pentru că nu credeți în Acela pe Care L-a trimis El.
39. Voi vă rezumați la cercetarea Scripturilor, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică: ele, deasemeni, mărturisesc despre Mine,
40. dar voi nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!
41. Eu nu umblu după slava care vine de la oameni,
42. dar v-am cunoscut că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
43. Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți; dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi.
44. Cum puteți să credeți voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, dar slava care vine de la singurul Dumnezeu n-o căutați?
45. Să nu socotiți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.
46. Că, dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el despre Mine a scris.
47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

CAP. 6

Prima înmulțire a pâinilor și a peștilor. Iisus umblă pe mare. Pâinea care Se pogoară din cer. Unii ucenici Îl părăsesc pe Iisus. Mărturisirea lui Petru. Cuvintele vieții veșnice.

1. După aceea, Iisus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei,
2. și L-a urmat mulțime multă, pentru că vedeau minunile pe care le făcea cu cei bolnavi.
3. Iar Iisus S-a suit pe munte și ședea acolo cu ucenicii Săi.
4. Paștile, praznicul iudeilor, era aproape.
5. Deci, ridicându-Și Iisus ochii și văzând că mulțime multă vine la El, a zis către Filip: "De unde vom cumpăra pâine ca să mănânce aceștia?"
6. Aceasta o spunea ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă.
7. Filip I-a răspuns: "Pâinile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de dinari n-ajunge ca fiecare să capete câte puțin din ele".
8. Și I-a zis unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru:
9. "Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești: dar ce sunt acestea la atâția?"
10. Iisus le-a zis: "Spuneți oamenilor să stea jos". În locul acela era multă iarbă. Deci au șezut bărbații, în număr ca la cinci mii.
11. Iisus a luat pâinile și, mulțumind, le-a dat ucenicilor, iar ucenicii, celor ce ședeau; de asemenea, le-au dat și din pești cât au voit.
12. După ce s-au săturat, le-a zis ucenicilor Săi: "Strângeți fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă ceva".
13. Le-au adunat, deci, și au umplut douăsprezece coșuri cu fărâmiturile care au rămas din cele cinci pâini de orz de la cei ce mâncaseră.
14. Iar oamenii, văzând minunea pe care a făcut-o, au zis: "Cu adevărat, Acesta este Proorocul Cel așteptat în lume".

15. Cunoscând, deci, Iisus că au *de gând* să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăși la munte, El singur.
16. Și fiind seară, ucenicii Lui s-au coborât la mare
17. și, suindu-Se în luntre, treceau marea spre Capernaum. Și iată că s-a făcut întuneric și Iisus încă nu venise la ei.
18. Și suflând un vânt puternic, marea era agitată.
19. După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Iisus umblând pe apă și apropiindu-Se de luntre. Și s-au înfricoșat.
20. Dar Iisus le-a zis: "Eu sunt, nu vă temeți!"
21. Voiau, deci, să-L ia în luntre. Și luntrea a sosit îndată la țărmul spre care mergeau.
22. A doua zi, mulțimea care rămăsese de cealaltă parte a mării a observat că acolo nu fusese decât o luntre și că Iisus nu Se suise în luntrea aceea, ci numai ucenicii plecaseră.
23. Din Tiberiada au venit și alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulțumise.
24. Văzând mulțimile că nici Iisus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit și ele în corăbiile acelea și s-au dus la Capernaum să-L caute.
25. Și, găsindu-L dincolo de mare, I-au zis: "Invățătorule, când ai venit aici?"
26. Iisus le-a răspuns, zicând: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Nu pentru că ați văzut minuni Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
27. Lucrați nu *pentru* mâncarea pieritoare, ci *pentru* mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul omului, că pe El L-a pecetluit Dumnezeu-Tatăl".
28. Deci au zis către El: "Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?"
29. Iisus le-a răspuns: "Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în Acela pe Care El L-a trimis".
30. Ei I-au zis: «Ce minune faci tu, ca să vedem și să credem în tine? Ce lucrezi ?
31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: "Le-a dat să mănânce pâine din cer"».
32. Iisus le-a zis: "Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer Adevărata Pâine,
33. fiindcă Pâinea lui Dumnezeu este Acea Care Se pogoară din cer și dă lumii viață".
34. "Doamne", I-au zis ei, "dă-ne întotdeauna pâinea aceasta".
35. Iisus le-a zis: "Eu sunt Pâinea vieții: cine vine la Mine nu va flămânzi și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.
36. Dar v-am spus că M-ați și văzut și nu credeți.
37. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară,
38. pentru că M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.
39. Și aceasta este voia Celui Ce M-a trimis, ca din toți pe care Mi i-a dat El să nu pierd pe niciunul, ci să-i înviez în ziua din urmă.
40. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi".
41. Iudeii cârteau împotriva Lui pentru că zisese: "Eu sunt Pâinea Care S-a pogorât din cer"
42. și ziceau: «Oare, nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif ? Nu cunoaștem noi pe tatăl său și pe mama lui? Cum, deci, zice el: "Eu m-am pogorât din cer"? »
43. Iisus le-a răspuns: « Nu cârtiți între voi.
44. Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, Care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de la urmă.
45. Scris este în prooroci: "Toți vor fi învățați de Dumnezeu". Așa că oricine a ascultat și a învățat de la Tatăl vine la Mine.

46. Nimeni n-a văzut pe Tatăl, în afară de Acela Care este de la Dumnezeu: da, Acela L-a văzut pe Tatăl.
47. Adevărul adevărat vă spun: cine crede în Mine are viața veșnică.
48. Eu sunt Pâinea vieții.
49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.
50. Pâinea Care Se pogoră din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare.
51. Eu sunt Pâinea cea vie, Care S-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci; și pâinea pe care o voi da Eu pentru viața lumii este trupul Meu ».
52. Iudeii se certau între ei, zicând: "Cum poate acesta să ne dea trupul lui să-l mâncăm?"
53. Iisus le-a zis: "Adevărul adevărat zic vouă: dacă nu veți mânca trupul Fiului omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi.
54. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică: Eu îl voi învia în ziua de apoi.
55. Trupul Meu este adevărata mâncare și sângele Meu este adevărata băătură.
56. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu rămân în el.
57. După cum Tatăl, Care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot astfel, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine.
58. Așa este Pâinea Care S-a pogorât din cer, nu precum mana pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit; cel ce mănâncă Pâinea aceasta, viu va fi în veac".
59. Acestea le-a spus pe când îi învăța în sinagoga din Capernaum.
60. Deci mulți dintre ucenicii Lui, auzind, au zis: "Greu este cuvântul acesta: cine poate să-l asculte?"
61. Iar Iisus, Care știa în Sine că ucenicii Săi cârtesc împotriva cuvântului acestuia, le-a zis: "Vă este aceasta piatră de poticnire?"
62. Dar dacă veți vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...
63. Duhul este Acela Care dă viață, trupul nu folosește la nimic: cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și sunt viață.
64. Dar sunt unii dintre voi care nu cred". Fiindcă Iisus știa de la început cine sunt cei ce nu cred și cine este acela care Îl va vinde.
65. Și a adăugat: "Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl".
66. De atunci, mulți dintre ucenicii Lui au dat înapoi și nu mai umblau cu El.
67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: "Voi nu vreți să vă duceți?"
68. Simon-Petru I-a răspuns: "Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții veșnice.
69. Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu".
70. Le-a răspuns Iisus: "Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol!..."
71. Vorbea despre Iuda din Cariot, fiul lui Simon; fiindcă el avea să-L vândă, el, unul din cei doisprezece.

CAP. 7

*Necredința fraților lui Iisus. Iisus la sărbătoarea Corturilor.
Iisus, apa vie.*

1. După aceea, Iisus străbătea Galileea: nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare.
2. Și sărbătoarea iudeilor, a Ridicării corturilor, era aproape.

3. Atunci frații Săi I-au zis: “Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii tăi lucrările pe care le faci.
4. Nimeni nu face ceva în ascuns când vrea să se facă cunoscut. Dacă faci acestea, arată-te lumii”.
5. Pentru că nici frații Lui nu credeau în El.
6. Iisus le-a zis: “Vremea Mea n-a sosit încă, dar vremea voastră întotdeauna este gata.
7. Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.
8. Duceți-vă voi la sărbătoare. Eu nu merg încă la sărbătoarea aceasta, fiindcă vremea Mea încă nu s-a plinit.
9. Acestea spunându-le, a rămas în Galileea.
10. Dar, după ce s-au suit frații Lui la sărbătoare, S-a suit și El, dar nu pe față, ci incognito*.
11. Iudeii Îl căutau în timpul praznicului și ziceau: “Unde este acela?”
12. Și multă șușotire era în mulțime pe seama Lui. Unii ziceau: “Este bun”. Alții ziceau: “Nu, ci amăgește mulțimea”.
13. Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea despre El pe față.
14. Pe la jumătatea sărbătorii, Iisus S-a suit la templu și învăța poporul.
15. Iudeii se mirau și ziceau: “Cum știe acesta carte fără să fi învățat?”
16. Atunci Iisus le-a răspuns, zicând: “Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.
17. Dacă voiește cineva să facă voia Lui va ajunge să cunoască dacă învățătura aceasta este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi.
18. Cine vorbește de la sine caută slava lui însuși; dar Cel Ce caută slava Celui Ce L-a trimis, Acela este adevărat și în El nu este nedreptate.
19. Oare, nu v-a dat Moise Legea? Totuși, niciunul dintre voi nu ține Legea: de ce căutați să Mă omorâți?”
20. Mulțimea I-a răspuns: “Ai demon: cine caută să Teucidă?”
21. Iisus le-a răspuns, zicând: “O lucrare am făcut și toți vă mirați.
22. Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur* - deși ea nu vine de la Moise, ci de la patriarhi* - și voi îi faceți omului tăierea împrejur în ziua sâmbetei.
23. Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua sâmbetei, ca să nu se încalce Legea lui Moise, vă mâniați pe Mine pentru că am făcut un om sănătos întreg în ziua sâmbetei?
24. Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă”.
25. Deci ziceau unii dintre ierusalimiteni: “Oare, nu este acesta cel pe care caută ei să-l omoare?”
26. Și totuși, iată, le vorbește pe față și ei nu-i zic nimic! Nu cumva căpeteniile au cunoscut că el este Hristosul?
27. Dar noi știm de unde este omul acesta: însă Hristosul, când va veni, nimeni nu va ști de unde este”.
28. Atunci Iisus a strigat în templu, pe când îi învăța, și a zis: “Mă cunoașteți și Mă știți de unde sunt! Eu n-am venit de la Mine Însumi și Cel Ce M-a trimis este adevărat, dar voi nu-L cunoașteți.
29. Eu Îl cunosc, fiindcă de la El sunt și El M-a trimis”.
30. Ei căutau, deci, să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu-I sosise încă ceasul.
31. Mulți din popor au crezut în El și ziceau: “Când va veni Hristosul, va face mai multe minuni decât a făcut Acesta?”
32. Fariseii au auzit mulțimea spunând în șoaptă acestea despre El. Atunci arhieriei și fariseii au trimis slujitori să-L prindă.

33. Dar Iisus le-a zis: “Puțin timp mai sunt cu voi și Mă duc la Cel Ce M-a trimis.
34. Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, pentru că unde voi fi Eu, voi nu puteți veni”.
35. Iudeii au zis între ei: «Unde se duce acesta, ca să nu-l găsim? Nu cumva se duce la cei împrăștiați printre greci și să-i învețe pe greci?
36. Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a spus: “Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni”? »
37. În ziua cea din urmă, ziua cea mare a praznicului, Iisus a stat în picioare și a strigat: “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.
38. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”.
39. Aceasta a spus-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul încă nu fusese dat, fiindcă Iisus nu fusese încă proslăvit.
40. Unii din mulțime, auzind acestea, ziceau: “Cu adevărat, Acesta este Proorocul”;
41. alții ziceau: “Acesta este Hristos”; iar alții ziceau: “Oare, din Galileea va să vină Hristos?
42. Nu zice Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David?”
43. Și s-a făcut dezbinare în mulțime din pricina Lui.
44. Unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El.
45. Slujitorii s-au întors, deci, la arhierii și la fariseii și aceștia le-au zis: “De ce nu l-ați adus?”
46. Slujitorii le-au răspuns: “Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul Acesta”.
47. Fariseii le-au zis: “Nu cumva ați fost și voi amăgiți?
48. Au crezut în El vreunul dintre mai-marii noștri sau dintre fariseii?
49. Dar poporul acesta, care nu cunoaște Legea, este blestemat!”
50. Nicodim, cel care venise la Iisus noaptea și care era unul dintre ei, le-a zis:
51. „Oare, Legea noastră îl osândește pe om înainte de a-l asculta, ca să știe ce a făcut?”
52. Răspunzând, ei i-au zis: “Și tu ești din Galileea? Cercetează și vei vedea că din Galileea nu s-a ridicat nici un prooroc”.
53. Și s-a dus fiecare la casa lui.

CAP. 8

Femeia prinsă în adulter. Iisus, Lumina lumii. Adevărata libertate.

1. Iar Iisus S-a dus la Muntele Măslinilor.
2. Dar dimineața a venit iarăși în templu; și tot poporul venea la El și El, șezând, îi învăța.
3. Și cărturarilor și fariseii au adus la El o femeie prinsă în adulter și, punând-o în mijloc,
4. I-au zis: “Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă săvârșind adulter.
5. Moise, în Lege, ne-a poruncit ca pe unele ca acestea să le ucidem cu pietre. Dar tu ce zici?”
6. Spuneau aceasta ca să-L ispitească, să aibă de ce să-L învinuiască. Dar Iisus, plecându-Se în jos, scria cu degetul pe pământ.
7. Fiindcă ei stăruiau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis: “Cel fără păcat între voi să arunce cel dintâi cu piatra asupra ei”.
8. Și, iarăși plecându-Se, scria pe pământ.
9. Iar ei, auzind și muștrați fiind de cuget, ieșeau unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni până la cei din urmă; și Iisus a rămas singur cu femeia care stătuse în mijloc.
10. Atunci Iisus S-a ridicat și, nevăzând pe nimeni, decât pe femeie, i-a zis: “Femeie, unde sunt pârâșii tăi? Nu te-a osândit niciunul?”

11. Femeia I-a răspuns: "Niciunul, Doamne!" Și Iisus i-a zis: "Nici Eu nu te osândesc. Du-te și, de acum, să nu mai păcătuiești!"
12. Iisus le-a vorbit din nou și le-a zis: "Eu sunt Lumina lumii: cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții".
13. Auzind acestea, fariseii I-au zis: "Tu mărturisești despre tine însuși, deci mărturia ta nu este adevărată".
14. Răspunzând, Iisus le-a zis: "Mărturia Mea este adevărată chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine Însuși, fiindcă Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți de unde vin, nici unde Mă duc.
15. Voi judecați după trup: Eu nu judec pe nimeni;
16. și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, Care M-a trimis, este cu Mine.
17. În Legea voastră este, de asemenea, scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
18. deci, despre Mine mărturisesc Eu Însuși, și despre Mine mărturisește și Tatăl, Care M-a trimis".
19. Ei I-au zis: "Unde este tatăl tău?" Iisus le-a răspuns: "Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu".
20. Iisus le-a spus acestea pe când îi învăța în templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu-I sosise încă ceasul.
21. Iisus le-a mai spus: "Eu Mă duc și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru, pentru că acolo unde Mă duc Eu voi nu puteți veni".
22. Atunci iudeii au zis: « Doar n-o avea de gând să-și ridice singur viața, de zice: "Unde mă duc eu, voi nu puteți veni!"? »
23. Iisus le-a zis: "Voi sunteți de jos, Eu sunt de sus: voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.
24. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre. Că dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre".
25. "Cine ești tu?" I-au zis ei. Iisus le-a răspuns: "Ceea ce de la început v-am spus.
26. Multe am de zis despre voi și de judecat; dar Cel Ce M-a trimis este adevărat și Eu, ceea ce am auzit de la El, aceea spun lumii".
27. Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.
28. Deci le-a zis Iisus: "Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însuși, ci precum Tatăl M-a învățat, așa vorbesc.
29. Cel Ce M-a trimis este cu Mine; nu M-a lăsat singur, fiindcă Eu fac pururea cele plăcute Lui".
30. Grăind El acestea, mulți au crezut într-Însul.
31. Și le-a zis Iisus iudeilor care crezuseră în El: "Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr, ucenicii Mei:
32. veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi".
33. Ei I-au răspuns: « Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robi nimănui. Cum zici tu: "Veți fi liberi!"? »
34. Iisus le-a răspuns: "Adevărul adevărat vă spun : Oricine trăiește în păcat este rob al păcatului.
35. Și robul nu rămâne pururea în casă; Fiul, însă, rămâne pururea.
36. Deci, dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi.
37. Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omorâți întrucât cuvântul Meu nu pătrunde în voi.
38. Eu grăiesc ceea ce am văzut la Tatăl Meu iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru".

39. Ei I-au răspuns: “Tatăl nostru este Avraam”. Iisus le-a zis: “Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
40. Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, omul care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam n-a făcut aceasta.
41. Voi faceți faptele tatălui vostru”. Ei I-au zis: “Noi nu ne-am născut din desfrânare. Avem un singur Tată: pe Dumnezeu”.
42. Iisus le-a zis: “Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, fiindcă Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit: n-am venit de la Mine Însuși, ci El M-a trimis.
43. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.
44. Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul, și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș de oameni și n-a rămas în adevăr, pentru că în el nu este adevăr: ori de câte ori spune o minciună vorbește din ale sale, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.
45. Dar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.
46. Cine dintre voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?
47. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați pentru că nu sunteți din Dumnezeu”.
48. Iudeii I-au răspuns: “Nu zicem noi bine că ești samarinean și ai demon ?”
49. “N-am demon”, le-a răspuns Iisus, “ci Eu cinstesc pe Tatăl, dar voi nu Mă cinstiți.
50. Eu nu caut slava Mea: este Unul Care o caută și Care judecă.
51. Adevărul adevărat vă spun: dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea”.
52. Iudeii I-au zis: «Acum știm că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii, și tu zici: “Dacă păzește cineva cuvântul Meu în veac nu va gusta moartea!”
53. Doar n-ai fi tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit, și decât proorocii care, de asemenea, au murit? Cine te crezi tu că ești?” »
54. Iisus le-a răspuns: “Dacă Mă slăvesc Eu Însuși, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu Mă slăvește: El, despre Care voi ziceți că este Dumnezeul vostru
55. și totuși nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc. Dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc cuvântul Lui.
56. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat”.
57. Iudeii i-au zis : “N-ai încă cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?”
58. Iisus le-a zis: “Adevărul adevărat zic vouă: Eu sunt înainte de a fi Avraam”.
59. Atunci ei au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit și, trecând prin mijlocul lor, a ieșit din templu și S-a dus.

CAP. 9

Vindecarea unui orb din naștere.

- 1 Pe când trecea, Iisus a văzut un om orb din naștere.
2. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: “Învățătorule, cine a păcătuit: acesta, sau părinții lui, de s-a născut orb?”
3. Iisus le-a răspuns: “N-a păcătuit nici acesta, nici părinții lui, ci *aceasta este* ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.
4. Cât este ziuă trebuie să săvârșesc lucrările Celui Ce M-a trimis; vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.
5. Cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii”.
6. Și spunând acestea, a scuipat pe pământ, a făcut tină și a uns cu ea ochii orbului

7. și i-a zis: “Du-te și spală-te în scaldătoarea Siloamului” (care, tălmăcit, înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.

8. Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca orb ziceau: “Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?”

9. Unii ziceau: “El este”. Alții ziceau: “Nu, ci seamănă cu el”. Iar el însuși zicea: “Eu sunt”.

10. Deci i-au zis: “Cum ți s-au deschis ochii?”

11. El le-a răspuns: «Omul Care Se numește Iisus a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: “Du-te la scaldătoarea Siloamului și te spală”. Deci, ducându-mă și spălându-mă, mi-am căpătat vederea ».

12. Și i-au zis : “Unde este acela?” El a zis : “Nu știu”.

13. L-au dus la farisei pe cel fusese mai înainte orb.

14. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.

15. Fariseii l-au întrebat din nou cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: “Tină mi-a pus pe ochi, m-am spălat și văd”.

16. Atunci unii dintre farisei au zis: “Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sâmbăta”. Alții ziceau: “Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni?” Și era dezbinare între ei.

17. Iarăși l-au întrebat pe orb: “Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii?” “Este un prooroc”, le-a răspuns el.

18. Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea până n-au chemat pe părinții lui.

19. Și i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru despre care spuneți că s-a născut orb? Deci, cum vede el acum?”

20. Răspunzând, părinții lui au zis: “Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;

21. dar cum de vede el acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el: este în vârstă, deci poate vorbi despre sine”.

22. Părinții lui au zis aceasta pentru că se temeau de iudei, fiindcă iudeii hotărâseră că, dacă va mărturisi cineva că Iisus este Hristosul, să fie exclus din sinagogă.

23. De aceea au zis părinții lui: “Este în vârstă, întrebați-l pe el”.

24. Fariseii l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: “Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este păcătos”.

25. El le-a răspuns: “Dacă este păcătos, nu știu; eu un lucru știu: că eram orb, iar acum văd”.

26. Iarăși l-au întrebat: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”

27. El le-a răspuns: “Acum v-am spus și n-ați auzit? Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată? Nu cumva vreți și voi să vă faceți ucenici ai Lui ?”

28. Ei l-au ocărât și i-au zis: “Tu ești ucenicul aceluia; noi suntem ucenicii lui Moise.

29. Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar pe acesta nu-l știm de unde este”.

30. A răspuns omul și le-a zis: “Tocmai în aceasta stă minunea: că El mi-a deschis ochii și voi nu știți de unde este.

31. Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși ; dar dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.

32. De când este lumea nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33. Dacă Omul Acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic”.

34. Ei i-au răspuns: “Pe de-a’ntregul te-ai născut în păcat și tu să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.

35. Și a auzit Iisus că l-au dat afară și, găsindu-l, i-a zis: “Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”

36. El i-a răspuns: “Și Cine este, Doamne, ca să cred în El?”

37. Iisus i-a zis: ”L-ai și văzut, și Cel ce vorbește cu tine, Acela este”.
38. Iar el I-a zis: “Cred, Doamne !” Și I s-a închinat.
- 39 Și Iisus a zis: “Spre judecată am venit în lumea aceasta, încât cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să ajungă orbi”.
40. Unii dintre fariseii care erau lângă El, auzind acestea, I-au zis: “Doar n-om fi și noi orbi!”
41. Iisus le-a răspuns: « Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum ziceți: “Vedem”. De aceea, păcatul vostru rămâne.

CAP. 10

*Păstorul cel bun. Iisus, ușa oilor. Sărbătoarea Înnoirii.
Unitatea Tatălui și a Fiului.*

1. Adevărul adevărat vă spun: cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este fur și tâlhar.
2. Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor;
3. portarul îi deschide și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate afară.
4. După ce le-a scos pe toate, merge înainte și oile merg după el, fiindcă-i cunosc glasul.
5. Nu merg nicidecum după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor ».
6. Această asemănare le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles despre ce le grăia.
7. Iisus le-a zis iarăși: “Adevărul adevărat vă spun : Eu sunt ușa oilor.
8. Toți care au venit înainte de Mine sunt furi și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
9. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit: va intra și va ieși și pășune va găsi.
10. Furul nu vine decât să fure, să’njunghie și să piardă. Eu am venit ca viață să aibă și din belșug s-o aibă.
11. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oile sale,
12. dar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.
13. Cel plătit fuge pentru că slujește pentru plată și nu-i pasă de oi.
14. Eu sunt Păstorul cel bun. Eu cunosc pe cele ale Mele și ele Mă cunosc pe Mine,
15. așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine și cum cunosc și Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oi.
16. Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta: și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și Un Păstor.
17. Tatăl Mă iubește pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.
18. Nimeni n-o ia de la Mine, ci Eu Însumi o dau. Putere am s-o dau și putere am s-o iau iarăși: aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu”.
19. Din pricina acestor cuvinte, iarăși s-a făcut dezbinare între iudei.
20. Mulți dintre ei ziceau despre El: “Are demon, este nebun, de ce-l ascultați?”
21. Alții ziceau: “Cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat: poate un demon să deschidă ochii orbilor ?”
22. Și era atunci la Ierusalim sărbătoarea Înnoirii templului; și era iarnă.
23. Și Iisus umbla prin templu, în pridvorul lui Solomon.
24. Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: “Până când ne scoți sufletul ? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o pe față”.
25. Iisus le-a răspuns: “V-am spus și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.

26. Dar voi nu credeți pentru că nu sunteți dintre oile Mele.
27. Oile Mele ascultă glasul Meu: Eu le cunosc și ele vin după Mine.
28. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și din mâna Mea nimeni nu le va răpi.
29. Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți ; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.
30. Eu și Tatăl una suntem”.
31. Atunci iudeii au luat iarăși pietre ca să arunce asupra Lui.
32. Iisus le-a zis: “V-am arătat multe lucruri bune care vin de la Tatăl Meu: pentru care din ele aruncați cu pietre asupra Mea ?
33. Iudeii I-au răspuns: “Nu pentru lucru bun aruncăm noi cu pietre în tine, ci pentru hulă, pentru că tu, om fiind, te faci pe tine Dumnezeu”.
34. Iisus le-a răspuns: « Scris este în Legea voastră: “Eu am zis: dumnezei sunteți”.
35. Dacă Scriptura i-a numit dumnezei pe aceia căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu - și Scriptura nu poate fi desființată -
36. cum ziceți voi că hulesc Eu, pe Care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta pentru că am zis: “Sunt Fiul lui Dumnezeu!”
37. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu credeți în Mine.
38. Dar dacă le fac, chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în aceste lucrări ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl ».
39. Auzind ei acestea, căutau iarăși să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor.
40. S-a dus iarăși dincolo de Iordan, unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.
41. Și mulți veneau la El și ziceau: “Ioan, în adevăr, n-a făcut nici o minune, dar tot ce a spus Ioan despre Acesta este adevărat”.
42. Și mulți au crezut în El în locul acela.

CAP. 11

Moartea și învierea lui Lazăr.

1. Și era un bolnav, Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei.
2. Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul capului ei, iar Lazăr cel bolnav era fratele ei.
3. Surorile au trimis la Iisus să-I spună: “Doamne, iată, acela pe care-l iubești este bolnav”.
4. Dar Iisus, auzind, a zis: “Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să Se slăvească prin ea”.
5. Și Iisus iubea *duhovnicește* pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.
6. Deci, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era.
7. În urmă, a zis ucenicilor Săi: “Să mergem în Iudeea!”
8. Ucenicii I-au zis: “Învățătorule, acum, de curând, căutau iudeii să Te ucidă cu pietre și iarăși Te duci acolo?”
9. A răspuns Iisus: “Nu sunt, oare, douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește pentru că vede lumina lumii acesteia;
10. dar dacă umblă noaptea se poticnește pentru că n-are lumina în el”.
11. Apoi le-a zis: “Lazăr, prietenul nostru, a adormit ; dar Mă duc să-l trezesc din somn”.
12. Ucenicii I-au zis: “Doamne, dacă doarme, se va face bine”.
13. Iisus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.
14. Atunci le-a spus pe față: “Lazăr a murit.

15. Și Mă bucur pentru voi că n-am fost acolo, ca să credeți. Dar, acum, să mergem la el”.
16. Atunci Toma, cel numit Geamănul, le-a zis celorlalți ucenici: “Să mergem și noi să murim cu El!”
17. Deci, venind Iisus, l-a găsit pus de patru zile în mormânt.
18. Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19. mulți iudei veniseră la Marta și Maria să le mângâie pentru fratele lor.
20. Deci Marta, când a auzit că vine Iisus, a ieșit în întâmpinarea Lui, iar Maria ședea în casă.
21. Și a zis Marta către Iisus: “Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.
22. Dar știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu”.
23. Iisus i-a zis: “Fratele tău va învia”.
24. Marta I-a zis : “Știi că va învia la înviere, în ziua de apoi”.
25. Iisus i-a zis: “Eu sunt învierea și viața: cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi;
26. și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac. Crezi tu aceasta?”
27. Marta i-a răspuns: “Da, Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume”.
28. Și, zicând aceasta, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, zicându-i în taină: “Învățătorul este aici și te cheamă”.
29. Auzind aceea, s-a sculat degrabă și a venit la El,
30. fiindcă Iisus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.
31. Iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o că s-a sculat în grabă și a ieșit, au mers după ea, socotind că se duce la mormânt să plângă acolo.
32. Și ajungând Maria în locul unde era Iisus, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a zis: “Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu”.
33. Iisus, văzând-o plângând, pe ea și pe iudeii care veniseră cu ea, a suspinat în duhul Lui și S-a tulburat.
34. Și a zis: “Unde l-ați pus?” Zis-au Lui: “Doamne, vino și vezi!”
35. Iisus lăcrima.
36. Atunci iudeii au zis: “Iată cât de mult îl iubea”.
37. Iar unii dintre ei ziceau: “Nu putea, oare, El, Care a deschis ochii orbului, să facă așa ca nici acesta să nu moară?”
38. Suspînând iarăși întru Sine, Iisus a mers la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată pe ea.
39. “Dați piatra la o parte”, le-a zis Iisus. Marta, sora celui răposat, I-a zis: “Doamne, miroase greu, că e a patra zi”.
40. Iisus i-a zis: “Nu ți-am spus că dacă vei crede vei vedea slava lui Dumnezeu ?”
41. Au dat, deci, piatra la o parte ; iar Iisus, ridicându-și ochii, a zis: “Îți mulțumesc, Părinte, că M-ai ascultat.
42. Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că Tu M-ai trimis”.
43. Și, spunând acestea, a strigat cu glas tare: “Lazăre, vino afară!”
44. Și a ieșit mortul legat la mâini și la picioare cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu mahramă. Iisus le-a zis: “Dezlegați-l și lăsați-l să meargă”.
45. Atunci mulți dintre iudeii care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Iisus, au crezut în El.
46. Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.
47. Atunci arhierii și fariseii au adunat sinedriul și au zis: “Ce facem? Că omul acesta face multe minuni!

48. Dacă îl lăsăm așa, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor nimici neamul și ne vor lua locul ”.
49. Unul dintre ei, Caiafa, care era arhiereu în anul acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic :
50. oare, nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară tot neamul?”
51. Dar aceasta n-a spus-o de la sine ci, fiind arhiereu în anul acela, a proorocit că Iisus avea să moară pentru neam;
52. și nu numai pentru neamul acesta, ci să adune într-un singur trup pe fiii lui Dumnezeu cei risipiți.
53. Din ziua aceea au hotărât să-L omoare.
54. De aceea, Iisus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.
55. Iar Paștile iudeilor erau aproape ; și mulți din ținutul acela s-au suit la Ierusalim înainte de Paști ca să se curățească.
56. Ei Îl căutau pe Iisus și, pe când stăteau în templu, ziceau între ei : “Ce părere aveți ? Va veni, oare, la praznic?”
57. Dar arhierii și fariseii porunciseră că, dacă știe ceva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă.

CAP. 12

Ungerea lui Iisus în Betania. Intrarea în Ierusalim.

Neamurile vor să-L vadă pe Iisus. Glasul din cer. Necredința iudeilor.

1. Cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți.
2. Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea la masă cu El.
3. Maria a luat o livră* cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și i-a șters picioarele cu părul *capului* ei și s-a umplut casa de mirosul mirului.
4. Unul dintre ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis:
5. “De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și banii să se fi dat săracilor?”
6. Zicea aceasta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea.
7. Dar Iisus i-a zis: “Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat ea.
8. Pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna”.
9. Atunci mulțime mare de iudei au aflat că El era în Betania și au venit nu numai pentru Iisus, ci să-l vadă și pe Lazăr, pe care El îl înviase din morți.
10. Arhierii s-au sfătuit să omoare și pe Lazăr,
11. pentru că din cauza lui mulți iudei plecau de la ei și credeau în Iisus.
12. A doua zi, marea mulțime care venise la praznic, auzind că Iisus vine la Ierusalim,
13. a luat ramuri de finic și I-a ieșit în întâmpinare, strigând: “Osana! Binecuvântat fie Cel Ce vine întru Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”
14. Iar Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris:
15. “Nu te teme, fiica Sionului: iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei”.
16. Ucenicii Lui n-au înțeles acestea la început; dar, după ce Iisus a fost proslăvit, și-au amintit că acestea erau scrise despre El și că ei le împliniseră cu privire la El.

17. Cei ce fuseseră cu Iisus când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat dintre cei morți mărturiseau că a făcut aceasta.
18. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.
19. Fariseii au zis, deci, între ei: “Vedeți că nu câștigăm nimic: iată, lumea merge după El!”
20. Niște *prozeliți* greci, care se suiseră la praznic să se închine,
21. s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicând: “Domnule, am vrea să vedem pe Iisus”.
22. Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei ; iar Andrei și Filip I-au spus lui Iisus.
23. Iisus le-a răspuns, zicând: “A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.
24. Adevăr, adevăr grăiesc vouă: Dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.
25. Cel ce-și iubește viața o va pierde; și cel ce-și urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică.
26. Dacă-Mi slujește cineva, să Mă urmeze: și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti.
27. Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?...Izbăvește-Mă, Părinte, de ceasul acesta? Dar pentru aceasta am venit *până* în ceasul acesta!
28. Tată, preaslăvește-Ți Numele!” Și din cer s-a auzit glas care zicea: “L-am preaslăvit și iaăși Îl voi preaslăvi !”
29. Mulțimea, care stătea acolo și care auzise glasul, a zis: “A fost un tunet!” Alții ziceau: “Înger I-a grăit!”
30. Iisus le-a răspuns: “Nu pentru Mine s-a făcut glasul acesta, ci pentru voi.
31. Acum este judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
32. Iar Eu, după ce voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la Mine”.
33. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.
34. Mulțimea i-a răspuns: “Noi am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac: cum, deci, zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acesta, Fiul omului?”
35. Iisus le-a zis: “Lumina mai este puțin timp cu voi. Umblați cât aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric nu știe unde merge.
36. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii!” Spunându-le acestea, a plecat și S-a ascuns de ei.
37. Și, deși a făcut atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau în El,
38. spre a se împlini cele spuse de Isaia, proorocul: “Doamne, cine a dat crezare celor auzite de la noi? Și brațul Domnului cui i s-a descoperit?”
39. De aceea nu puteau să creadă, pentru că iarăși a zis Isaia:
40. “El ochii lor i-a orbit și inima le-a împietrit-o, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec”.
41. Acestea le-a zis Isaia când a văzut slava Lui și a grăit despre El.
42. Totuși, și dintre căpetenii mulți au crezut în El, dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față ca să nu fie izgoniți din sinagogă,
43. întrucât au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.
44. Iar Iisus a strigat, zicând: “Cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel Ce M-a trimis pe Mine.
45. Și cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.
46. Eu, Lumină am venit să fiu în lume, ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.
47. Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, fiindcă Eu n-am venit să judec lumea, ci s-o mântuiesc.

48. Pe acela care Mă respinge pe Mine, neprimind cuvintele Mele, are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de apoi,
49. pentru că Eu n-am vorbit de la Mine, ci Tatăl Care M-a trimis, El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum să vorbesc.
50. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea, toate câte vi le spun Eu, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl”.

CAP. 13

Cina pascală. Iisus spală picioarele ucenicilor. Descoperirea vânzătorului. Iubirea frățească. Înștiințarea lui Petru.

1. Înainte de praznicul Paștilor, știind Iisus că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și iubind pe ai Săi, care erau în lume, până la sfârșit i-a iubit.
2. Și făcându-se Cină, și punând diavolul în inima lui Iuda, Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
3. Iisus, știind că Tatăl pe toate I le-a dat în mâini, că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,
4. S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de haine și luând un ștergar, S-a încins cu el;
5. apoi a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
6. A venit, deci, la Simon Petru. Și Petru I-a zis: “Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”
7. Răspunzând, Iisus i-a zis: “Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei înțelege după aceea”.
8. Petru I-a răspuns: “Niciodată nu-mi vei spăla Tu mie picioarele!” Iisus i-a răspuns: “Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine”.
9. Simon Petru I-a zis: “Doamne, nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!”
10. Iisus i-a zis: “Cel ce s-a’mbăiat n-are nevoie să i se spele decât picioarele ca să fie curat tot: și voi sunteți curați, dar nu toți”.
11. Fiindcă știa pe cel ce avea să-L vândă: de aceea a zis: “Nu toți sunteți curați”.
12. După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși și le-a zis: « Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?
13. Voi Mă numiți: “Învățătorul” și: “Domnul”, și bine ziceți, căci sunt.
14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
15. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut Eu vouă.
16. Adevărul adevărat vă spun : nu este servul mai mare decât domnul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis.
17. Dacă știți acestea, ferice de voi dacă le veți face.
18. Nu despre voi toți grăiesc: cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se îplinească Scriptura care zice: “Cel ce mănâncă pâinea cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea”.
19. Vă spun aceasta de pe acum, înainte de a se petrece, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți că Eu sunt.
20. Adevărul adevărat vă spun: cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine”.
21. Zicând acestea, Iisus S-a tulburat în duhul Său, a mărturisit și a zis: “Adevărul adevărat vă spun: unul dintre voi Mă va vinde”.
22. Ucenicii se uitau unii la alții și nu înțelegeau despre cine vorbește.

23. Unul dintre ucenici, acela pe care-l iubea Iisus, stătea la masă culcat la sânul lui Iisus.
24. Simon Petru i-a făcut semn să-L întrebe despre cine vorbește.
25. Și căzând acesta la pieptul lui Iisus, I-a zis: “Doamne, cine este?”
26. Iisus i-a răspuns: “Acela căruia îi voi înmuia o bucată de pâine și i-o voi da”. Și, înmuind bucată, i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon din Cariot.
27. Cum a fost dată bucată de pâine, a intrat satana în Iuda. Iisus i-a zis: “Ceea ce vrei să faci, fă degrabă !”
28. Dar niciunul dintre cei ce ședea la masă n-a înțeles pentru ce i-a zis aceasta.
29. Unii gândeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Iisus voia să-i spună: “Cumpără ce ne trebuie pentru praznic”, sau îi porunca să dea ceva săracilor.
30. Acela, după ce a mâncat bucată, a ieșit în grabă. Era noapte.
31. După ce a ieșit Iuda, Iisus a zis: “Acum Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost preaslăvit în El.
32. Dacă Dumnezeu a fost preaslăvit în El, Dumnezeu Îl va proslăvi în El Însuși și-L va proslăvi îndată.
33. Copilașilor, puțin timp mai sunt cu voi. Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor că unde Mă duc Eu ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.
34. Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții. Precum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți unii pe alții.
35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei dacă veți avea dragoste unii față de alții”.
36. Petru I-a zis: “Doamne, unde Te duci?” Iisus i-a răspuns: “Unde Mă duc Eu, tu nu poți să Mă urmezi acum, dar mai târziu Mă vei urma”.
37. “Doamne”, I-a zis Petru, “de ce nu pot să Te urmez acum? Eu îmi dau viața pentru Tine”.
38. Iisus i-a răspuns: “Îți vei da viața pentru Mine? Adevărul adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până te vei lepăda de Mine de trei ori.

CAP. 14

Locașurile cerești. Făgăduința Duhului Sfânt.

1. Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
2. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri: dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc loc.
3. Și, după ce Mă voi duce și vă voi pregăti loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.
4. Știți unde Mă duc și știți și calea”.
5. Toma I-a zis: “Doamne, nu știm unde Te duci: cum putem ști calea?”
6. Iisus i-a zis: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.
7. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Dar, de acum, Îl veți cunoaște: și L-ați și văzut”.
8. Filip I-a zis: “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns”.
9. Iisus i-a zis: « De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: “Arată-ne pe Tatăl!”? »
10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuiește în Mine, face lucrările Lui.
11. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine, iar de nu, credeți, cel puțin, lucrările acestea.

12. Adevărul adevărat vă spun: cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și chiar mai mari decât acestea va face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.
13. Și orice veți cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie slăvit în Fiul.
14. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.
15. Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele
16. și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da alt Mângâietor ca să fie cu voi în veac,
17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și întru voi va fi.
18. Nu vă voi lăsa orfani: voi veni iarăși la voi.
19. Peste puțin timp lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Pentru că Eu sunt viu, și voi veți fi vii.
20. În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.
21. Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește ; iar cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu, Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui ».
22. Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: “Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?”
23. Răspunzând, Iisus i-a zis: « Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.
24. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui Care M-a trimis.
25. V-am spus acestea cât sunt cu voi.
26. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt pe Care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța și vă va aminti toate câte v-am spus Eu.
27. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum v-o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să se înfricoșeze.
28. Ați auzit că v-am spus: “Mă duc și voi veni iarăși la voi”. Dacă M-ați iubi, v-ați bucura că v-am zis: “Mă duc la Tatăl”: pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.
29. Și v-am spus acestea acum, înainte ca ele să fie, pentru ca, atunci când vor fi, să credeți.
30. Nu voi mai vorbi multe cu voi fiindcă vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine,
31. dar vine pentru ca să cunoască lumea că Eu Îl iubesc pe Tatăl și fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculați-vă, să mergem de aici!

CAP. 15

*Iisus, vița. Porunca dragostei. Ura din partea lumii.
Mângâietorul, Duhul adevărului.*

1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul.
2. Orice mlădiță care este în Mine și n-aduce roadă El o taie; și orice mlădiță care aduce roadă o curăță ca să aducă și mai multă roadă.
3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi l-am spus.
4. Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă dacă nu rămâneți în Mine.
5. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în Mine și Eu în el aduce multă roadă, căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.
6. Dacă cineva nu rămâne în Mine este aruncat afară ca mlădiță neroditoare și se usucă; apoi sunt strânse, aruncate în foc și ard.

7. Dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, orice veți cere vi se va da vouă.
8. Aducând roadă multă, prin aceasta Tatăl Meu va fi preaslăvit și voi veți fi, astfel, ucenicii Mei.
9. Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți întru iubirea Mea.
10. Dacă păziți poruncile Mele veți rămâne în iubirea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în iubirea Lui.
11. Acestea vi le-am spus pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.
12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu.
13. Nu este dragoste mai mare decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.
14. Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu.
15. De acum nu vă mai numesc servi, pentru că servul nu știe ce face stăpânul său, ci vă numesc prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți să aduceți roadă și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții.
18. Dacă vă urăște lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M-a urât.
19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume ci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.
20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: “Nu este servul mai mare decât stăpânul său”. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.
21. Iar toate acestea vi le vor face vouă din cauza Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel Ce M-a trimis.
22. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar, acum, n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.
23. Cine Mă urăște pe Mine urăște și pe Tatăl Meu.
24. Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut n-ar avea păcat; dar acum le-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.
25. Dar aceasta pentru a se împlini cuvântul scris în Legea lor: “M-au urât pe nedrept”.
26. Când va veni Mângâietorul pe care Eu vi-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede, El va mărturisi despre Mine.
27. Voi, deasemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.

CAP. 16

*Persecuția din partea păgânilor. Lucrarea Mângâietorului.
Întristarea prefăcută în bucurie. Vorbirea deslușită a lui Iisus.*

1. Acestea vi le-am spus ca să nu vă poticniți.
2. Au să vă excludă din sinagogi ; ba, încă, va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că-L slujește pe Dumnezeu.
3. Și se vor purta așa cu voi pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.
4. V-am spus acestea pentru ca, atunci când le va veni ceasul, să vă amintiți că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.
5. Acum Mă duc la Cel Ce M-a trimis; și nimeni dintre voi nu Mă întreabă: “Unde Te duci?”

6. Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.
7. Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc, fiindcă dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.
8. Și, venind, El va conștientiza lumea în ce privește păcatul, dreptatea și judecata.
9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;
10. în ce privește dreptatea: fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea;
11. în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat.
12. Am încă multe a vă spune, dar acum nu le puteți purta.
13. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, vă va călăuzi întru tot adevărul: fiindcă El nu de la Sine va grăi, ci va vorbi tot ce va fi auzit și pe cele viitoare vi le va vesti.
14. Acela Mă va slăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.
15. Tot ce are Tatăl este al Meu: de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.
16. Puțin, și nu Mă veți mai vedea; și iarăși puțin, și Mă veți vedea, *pentru că Mă duc la Tatăl* ».
17. Unii dintre ucenicii Lui au zis între ei: « Ce înseamnă *cuvintele* acestea: “Puțin, și nu Mă veți mai vedea”; și: “Iarăși puțin și Mă veți vedea”?; și: “Pentru că Mă duc la Tatăl”? »
18. Deci, ziceau : « Ce înseamnă aceasta: “Puțin”? Nu știm ce vrea să spună ».
19. Iisus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: « Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: “Puțin, și nu Mă veți mai vedea”; și: “Iarăși puțin, și Mă veți vedea”? »
20. Adevăr grăiesc vouă că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
21. Femeia, când e să nască, se întristează, fiindcă i-a sosit ceasul; dar, după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s-a născut om pe lume.
22. Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu va răpi bucuria voastră.
23. În ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevărul adevărat vă spun: orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.
24. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.
25. V-am spus acestea în asemănări. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.
26. În ziua aceea veți cere în Numele Meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.
27. Căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.
28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl ».
29. Ucenicii Săi I-au zis: “Iată, acum vorbești lămurit, că nu spui nici o pildă.
30. Acum cunoaștem că știi toate și n-ai nevoie să Te întrebe cineva: de aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu”.
31. “Acum credeți?” le-a răspuns Iisus.
32. “Iată, vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, fiindcă Tatăl este cu Mine.
33. Acestea vi le-am grăit ca întru Mine pace să aveți. In lume veți avea necazuri, dar, îndrăzniți: Eu am biruit lumea”.

CAP. 17

Rugăciunea lui Iisus.

1. Pe acestea le-a grăit Iisus și, ridicându-Și ochii Săi la cer, a zis: “Părinte, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău ca și Fiul Tău să Te preamărească pe Tine,
2. precum I-ai dat stăpânire peste toată făptura, ca să dea viață veșnică tuturor aceloră pe care Tu i-ai dat Lui.
3. Și viața veșnică aceasta este: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis Tu.
4. Eu Te-am preaslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.
5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine Însuși cu slava pe care am avut-o la Tine înainte de a fi lumea.
6. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat, și ei au păzit Cuvântul Tău.
7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat Tu, de la Tine sunt,
8. fiindcă le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Pentru ei Mă rog. Nu pentru lume Mă rog, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că ai Tăi sunt.
10. Toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M-am proslăvit în ei.
11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i întru Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, precum suntem și Noi.
12. Când eram cu ei în lume i-am păzit Eu în Numele Tău și nici unul dintre ei n-a pierit în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.
13. Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc pe când sunt încă în lume, pentru ca bucuria Mea să fie deplină în ei.
14. Eu le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.
15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de rău.
16. Ei nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume.
17. Sfintește-i întru adevărul Tău : Cuvântul Tău este adevărul.
18. Precum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.
19. Și Eu Însuși Mă sfîntesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.
20. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor,
21. ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22. Și slava pe care Tu Mi-ai dat-o, Eu le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie una, așa cum Noi una suntem.
23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca ei să fie desăvârșiți în Unitate, spre a cunoaște lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit pe ei precum M-ai iubit pe Mine.
24. Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și cei pe care Mi i-ai dat, ca să vadă slava pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
25. Părinte drepte, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie într-înșii și Eu întru ei”.

CAP. 18

Prinderea lui Iisus. Iisus înaintea arhiereilor Hanan și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Osândirea la moarte.

1. Zicând acestea, Iisus a ieșit cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină în care a intrat El și ucenicii Săi.
2. Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Iisus și ucenicii Săi se adunaseră adesea acolo.
3. Iuda, deci, luând oaste și slujitori de la arhierei și farisei, a venit cu felinare, cu făclii și cu arme.
4. Iisus, știind toate cele ce aveau să vină asupra Lui, a ieșit și le-a zis: “Pe cine căutați?”
5. Ei I-au răspuns: “Pe Iisus, Nazarineanul!” Iisus le-a zis: “Eu sunt”. Iuda, vânzătorul, era împreună cu ei.
6. Când le-a zis Iisus: “Eu sunt”, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.
7. El i-a întrebat din nou: “Pe cine căutați?” Iar ei au zis : “Pe Iisus, Nazarineanul”.
8. Răspuns-a Iisus: “V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă”.
9. A zis aceasta spre a se împlini cuvântul pe care l-a spus: “N-am pierdut pe niciunul din aceia pe care Mi i-ai dat”.
10. Dar Simon Petru, având sabie, a scos-o și lovindu-l pe slujitorul arhiereului, i-a tăiat urechea dreaptă. Slujitorul acela se numea Malhus.
11. Iisus i-a zis lui Petru: “Pune-ți sabia în teacă. Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau ?”
12. Atunci ostașii, comandantul lor și slujitorii iudeilor, au prins pe Iisus și L-au legat.
13. L-au dus întâi la Hanan*, socrul lui Caiafa, care era arhiereu în anul acela.
14. Și Caiafa era cel care-i sfătuisese pe iudei că este de folos să moară un om pentru popor.
15. Simon Petru și celălalt ucenic mergeau după Iisus. Iar ucenicul acela era cunoscut arhiereului și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului.
16. Petru, însă, a rămas afară, la poartă. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut arhiereului, și a vorbit cu portăreasa, care l-a lăsat pe Petru să intre.
17. Atunci slujnica, portăreasa, s-a uitat țintă la Petru și i-a zis: “Nu cumva și tu ești dintre ucenicii omului acestuia?” El a zis: “Nu sunt”.
18. Iar slujitorii făcuseră foc și stăteau și se încălzeau, că era frig. Petru stătea și el împreună cu ei și se încălzea.
19. Arhiereul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Lui și despre învățătura Sa.
20. Iisus i-a răspuns: “Eu am vorbit lumii pe față. Întotdeauna i-am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.
21. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit: iată, aceia știu ce am spus”.
22. Auzind acestea, unul dintre slujitorii care erau de față, L-a lovit cu palma pe Iisus și I-a zis: “Așa răspunzi arhiereului ?”
23. Iisus i-a răspuns: “Dacă am vorbit rău, dovedește că am vorbit rău: dar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați ?”
24. Atunci Hanan L-a trimis legat la arhiereul Caiafa.
25. Simon Petru stătea și se încălzea. Ei i-au zis: “Nu cumva și tu ești dintre ucenicii Lui?” El a tăgăduit, zicând: “Nu sunt”.
26. Unul dintre slujitorii arhiereului, rudă cu acela căruia îi tăiasă Petru urechea, a zis: “Nu te-am văzut eu cu el în grădină ?”
27. Petru iarăși s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.
28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu. Era dimineață. Ei n-au intrat în sala de judecată ca să nu se spurce, să poată mânca Paștile.
29. Pilat a ieșit la ei și le-a zis: “Ce învinuire aduceți împotriva omului acestuia ?”

30. Răspunzând, ei i-au zis: “Dacă n-ar fi un răufăcător, nu ți l-am fi predat”.
31. Atunci Pilat le-a zis: “Luați-L voi și judecați-l după Legea voastră”. Iudeii i-au răspuns: “Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni”.
32. *Aceasta*, spre a se împlini cuvântul prin care arătase Iisus cu ce moarte avea să moară.
33. Pilat a intrat iarăși în pretoriu, L-a chemat pe Iisus și I-a zis: “Tu ești împăratul iudeilor ?”
34. Iisus i-a răspuns: “De la tine însuși zici aceasta, sau ți-au spus-o alții despre Mine?”
35. Pilat I-a răspuns: “Sunt eu iudeu? Poporul tău și căpeteniile preoților te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?”
36. Iisus i-a răspuns: “Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat să nu fiu predat iudeilor. Dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici”.
37. Atunci Pilat I-a zis : “Așadar, ești împărat?” Iisus i-a răspuns: “Tu însuși o spui că Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”.
38. Pilat I-a zis: “Ce este adevărul?” Și, zicând aceasta, a ieșit iarăși la iudei și le-a zis: “Eu nu găsesc nici o vină în el.
39. Dar, pentru că voi aveți obicei să vă eliberez pe cineva de Paști, vreți să vi-l eliberez pe “împăratul iudeilor?”
40. Atunci toți au strigat din nou: “Nu pe el, ci pe Baraba!” Și Baraba era tâlhar.

CAP. 19

Batjocorirea, condamnarea, răstignirea, moartea și îngroparea lui Iisus

1. Atunci Pilat L-a luat pe Iisus și L-a biciuit.
2. Și ostașii, împletind cunună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie.
3. Și, apropiindu-se de El, Îi ziceau: “Bucură-te, împărat al iudeilor!” Și-L loveau cu palmele.
4. Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: “Iată, vi-l aduc afară ca să știți că nu găsesc nici o vină în el”.
5. Iisus a ieșit purtând cununa de spini și mantia purpurie. “Iată Omul!” le-a zis Pilat.
6. Când L-au văzut, arhierii și slujitorii au strigat, zicând: “Răstignește-l! Răstignește-l!” Pilat le-a zis: “Luați-l voi și răstigniți-l, că eu nu găsesc nici o vină în el”.
7. Iudeii i-au răspuns: “Noi avem o Lege și, după Legea aceasta, el trebuie să moară, pentru că s-a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu”.
8. Auzind Pilat aceasta, i-a fost și mai mare frică.
9. Și intrând iarăși în sala de judecată, I-a zis lui Iisus: “De unde ești tu?...” Dar Iisus nu i-a răspuns.
10. Pilat I-a zis: “Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să te eliberez și am putere să te răstignesc ?”
11. Iisus i-a răspuns: “Asupra Mea n-ai avea nici o putere dacă nu ți-ar fi fost dată de sus: de aceea, cel ce m-a predat ție mai mare păcat are”.
12. Din clipa aceea Pilat căuta să-L elibereze. Dar iudeii strigau: “Dacă-l eliberezi pe acesta, nu ești prieten al cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva cezarului”.
13. Auzind Pilat aceasta, L-a scos pe Iisus afară și a stat pe scaunul de judecată, în locul numit “Pardosit cu pietre” (evreiește, “Gabbata”).

14. Era ziua Pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat le-a zis iudeilor: “Iată împăratul vostru!”
15. Dar ei au strigat: “Ia-l, ia-l, răstignește-l!” “Să răstignesc pe împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Arhiereii i-au răspuns: “Noi n-avem împărat decât pe cezarul !”
16. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Iar ei L-au luat și L-au dus.
17. Iisus, ducându-și crucea, a ajuns la locul zis al “Căpățânii”, care, evreiește, se numește “Golgota”.
18. Acolo a fost răstignit; și, împreună cu El, au fost răstigniți alți doi: unul deoparte și altul de alta, iar Iisus în mijloc.
19. Pilat a scris și titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris : *Iisus Nazarineanul, Împăratul Iudeilor*.
20. Mulți iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde fusese răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris evreiește, latinește și grecește.
21. Arhiereii iudeilor i-au zis lui Pilat: « Nu scrie: “Împăratul iudeilor”, ci *scrie* că El a zis: “Eu sunt Împăratul iudeilor” ».
22. “Ce am scris, am scris”, a răspuns Pilat.
23. După ce L-au răstignit pe Iisus, ostașii I-au luat hainele și le-au făcut patru părți: câte o parte pentru fiecare ostaș. Dar cămașa era țesută de sus fără cusătură.
24. Atunci au zis între ei: “Să n-o sfâșiem, ci să aruncăm sorții, a cui să fie”. *Aceasta*, ca să se împlinească Scriptura, care zice: “Împărțit-au hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au aruncat sorți”. Iată ce au făcut ostașii.
25. Lângă crucea lui Iisus stăteau mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.
26. Văzând Iisus pe mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând alături, i-a zis mamei Sale: “Femeie, iată fiul tău!”
27. Apoi i-a zis ucenicului: “Iată mama ta!” Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la sine.
28. După aceea, știind Iisus că acum toate s-au săvârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: “Mi-e sete”.
29. Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete înmuiat în oțet și I l-au dus la gură.
30. Luând oțetul, *Iisus* a zis: “Săvârșitu-s-a!” Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.
31. Fiindcă era *vineri*, ziua Pregătirii, de frică să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci ziua sâmbetei aceleia era mare, iudeii l-au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice.
32. Venind, deci, ostașii au zdrobit fluierile picioarelor celor doi care fuseseră răstigniți împreună cu El.
33. Venind și la Iisus și văzând că Iisus murise, nu I-au zdrobit fluierile,
34. ci unul dintre ostași I-a împuns coasta cu o sulică: și, îndată, a ieșit sânge și apă.
35. Cel ce a văzut dă mărturie și mărturia lui este adevărată, pentru că el știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.
36. Acestea s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura: “Nici un os nu I se va zdrobi”.
37. Și, iarăși, în alt loc, Scriptura zice: “Vor privi la Acela pe Care L-au străpuns”.
38. După acestea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Iisus, - dar în ascuns, de frica iudeilor -, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ridice trupul lui Iisus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit, deci, și a ridicat trupul.
39. Și a venit și Nicodim, cel care venise noaptea la Iisus, aducând un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de livre*.
40. Au luat, deci, trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu, cu miresme, după cum au obicei iudeii să înmormânteze.

41. In locul unde a fost răstignit Iisus era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

42. Din cauză că era ziua Pregătirii iudeilor și pentru că mormântul era aproape, au pus acolo trupul lui Iisus.

CAP. 20

Învierea lui Iisus. Iisus Se arată Mariei din Magdala.

Iisus Se arată ucenicilor.

1. In ziua întâia a săptămânii (*duminica*), Maria Magdalena s-a dus dis-de-diminează la mormânt, pe când era încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt.

2. A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: “Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus”.

3. Petru și celălalt ucenic au ieșit și au plecat spre mormânt.

4. Cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt.

5. Și aplecându-se, a văzut giulgiurile jos, dar n-a intrat.

6. A sosit și Simon Petru, a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile* jos,

7. iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era împreună cu giulgiurile, ci făcută sul și pusă în alt loc.

8. Atunci a intrat și celălalt ucenic, care sosise cel dintâi la mormânt, și a văzut și a crezut,

9. fiindcă ei nu știau Scriptura că El trebuia să învie din morți.

10. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

11. Dar Maria stătea afară, lângă mormânt, și plângea. Pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt

12. și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând unde zăcuse trupul lui Iisus: unul la cap și altul la picioare.

13. Ei i-au zis: “Femeie, de ce plângi?” Ea le-a răspuns: “Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus”.

14. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus.

15. Iisus i-a zis: “Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: “Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau”.

16. Iisus i-a zis: “Maria!” Ea s-a întors și i-a zis *în evreiește*: “Rabbuni!”, *adică*: “*Învățătorule !*”

17. Iisus i-a zis : “Nu Mă atinge, fiindcă nu M-am suit încă la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru”.

18. Maria Magdalena s-a dus și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus acestea.

19. In seara aceleași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijloc și le-a zis: “Pace vouă !”

20. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat văzându-L pe Domnul.

21. Iisus le-a zis din nou: “Pace vouă! Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, tot astfel vă trimit și Eu pe voi”.

22. Și spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: “Luați Duh Sfânt.

23. Celor ce le veți ierta păcatele, iertate vor fi, iar celor ce le veți ține, ținute vor fi”.

24. Toma, zis Geamănul, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Iisus.
25. Deci, ceilalți ucenici i-au zis: “Am văzut pe Domnul”. Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în coasta Lui, nu voi crede”.
26. După opt zile, ucenicii lui Iisus erau iarăși înăuntru, și Toma împreună cu ei. Și fiind ușile încuiate, a venit Iisus, a stat în mijloc și le-a zis: “Pace vouă!”
27. Și i-a zis lui Toma: “Adu-ți degetul înapoi și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios”.
28. Răspunzând, Toma I-a zis: “Domnul meu și Dumnezeu meu !”
29. Iisus i-a zis: “Pentru că M-ai văzut, ai crezut: fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!”
30. Iisus a făcut încă multe alte minuni înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.
31. Dar acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

CAP. 21

*Iisus Se arată ucenicilor la Marea Tiberiadei. A doua pescuire minunată.
Reabilitarea lui Petru. Vestirea morții lui Petru.*

1. După acestea, Iisus S-a mai arătat ucenicilor la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:
2. Simon Petru, Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zevedeu și alți doi dintre ucenicii lui Iisus, erau împreună.
3. Simon Petru le-a zis: “Mă duc să pescuiesc”. “Mergem și noi cu tine”, i-au zis ei. Și au ieșit și s-au suit într-o luntre, dar în noaptea aceea n-au prins nimic.
4. Și, făcându-se dimineață, Iisus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Iisus.
5. El le-a zis : “Fiilor, aveți ceva de mâncare?” Ei I-au răspuns: “Nu”.
6. El le-a zis: “Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi”. Au aruncat-o, deci, și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor.
7. Atunci ucenicul pe care-l iubea Iisus i-a zis lui Petru: “Este Domnul!” Auzind Simon Petru că este Domnul, și-a încins haina, fiindcă era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.
8. Ceilalți ucenici au venit cu luntrea, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm, ca la două sute de coți.
9. Când s-au coborât pe țărm, au văzut acolo jeratec, pește deasupra, și pâine.
10. Iisus le-a zis: “Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum”.
11. Simon Petru s-a suit în luntre și a tras mreaja la țărm cu o sută cincizeci și trei de pești mari: și, cu toate că erau atâția, nu s-a rupt mreaja.
12. “Veniți să prânziți”, le-a zis Iisus. Și niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: “Cine ești?”, fiindcă știau că este Domnul.
13. Iisus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat, de asemenea și peștele.
14. Aceasta era a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morți.
15. După ce au prânzit, Iisus i-a zis lui Simon Petru: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? Petru i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că-Ți sunt prieten”. Iisus i-a zis: “Paște mieluşei Mei”.
16. A doua oară i-a zis Iisus: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru I-a răspuns: “Da, Doamne, știi că-Ți sunt prieten”. Iisus i-a zis: “Paște oițele Mele”.

17. A treia oară i-a zis Iisus: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: “Mă iubești?”, și I-a răspuns: “Doamne, Tu toate le știi: știi că Te iubesc”. Iisus i-a zis: “Paște oile Mele!
18. Adevărul adevărat îți spun: când erai mai tânăr, singur te încingeai și umblai unde voiai, dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi”.
19. Aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte Îl va preamări Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: “Urmează-Mi”.
20. Dar Petru, întorcându-se, l-a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care, la Cină, își plecase capul pe pieptul lui Iisus și-I zisese: “Doamne, cine este cel ce Te va vinde ?”
21. Pe acesta, deci, văzându-l, Petru I-a zis lui Iisus: “Doamne, dar cu el ce va fi ?”
22. Iisus i-a răspuns: “Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine !”
23. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri. Însă Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: “Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni Eu, ce te privește?”
24. El este ucenicul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea. Și știm că mărturia lui este adevărată.
25. Mai sunt multe altele pe care le-a făcut Iisus, care, dacă s-ar fi scris una câte una, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile care s-ar fi scris. *Amin.*

TABEL DE CONCORDANȚĂ INTEREVANGHELICĂ

MATEI	MARCU	LUCA	IOAN
1.1 -17= 9	1.1 - 8= 7	1.1 - 4= 1	1.1 - 5= 1
1.18-25= 5	1.9 -13= 8	1.5 -25= 2	1.6 - 8= 7
2.1 -23= 6	1.14-15=23	1.26-56= 3	1.9 -14= 1
3.1 -12= 7	1.16-20=10	1.57-80= 4	1.15 =10
3.13-17= 8	1.20-39=11	2.1 -38= 5	1.16-18= 1
4.1 -11= 8	1.40-45=12	2.39-52= 6	1.19-28= 7
4.12-17=23	2.1 -12=38	3.1 -18 = 7	1.29-51=10
4.18-22=10	2.13-22=11	3.19-20=23	2.1 -11=10
4.23-25=23	2.23-28=14	3.21-22= 8	2.12 =11
5.1 -16=24	3.1 - 6=14	3.23-38= 9	2.13-25=15
5.17-20=27	3.7 -12=23	4.1 -13= 8	3.1 -21=16
5.21-48=25	3.13-19=12	4.14-15=10	3.22-36=17
6.1 - 4=26	3.20 =28	4.16-30=19	4.1 -42=18
6.5 -15=13	3.21-35=29	4.31-44=11	4.43-54=19
6.16-18=26	4.1 - 9=30	5.1 -11=10	5.1 -15=20
6.19-34=59	4.10-20=31	5.12-16=12	5.16-47=21
7.1 - 6=26	4.21-25=24	5.17-26=38	6.1 =35
7.7 - 12=13	4.26-32=30	5.27-39=11	6.2 -16=36
7.13-20=26	4.33-34=31	6.1 -11=14	6.17-21=37
7.21-29=27	4.35-41=32	6.12-16=12	6.22-71=40
8.1 - 4=12	5.1 -20=32	6.17-19=23	7.1 - 9=50
8.5 -13=28	5.21-43=33	6.20-26=24	7.10-53=51

8.14-17=11
8.18-34=32
9.1 =33
9.1 - 8=38
9.9 =10
9.10-17=11
9.18-26=33
9.27-33=28
9.34 =29
9.35-38=34
10.1 -15=34
10.16-33=76
10.34-39=73
10.40-42=34
11.1 =34
11.2 -19=35
11.20-30=46
12.1 -21=14
12.22-23=28
12.24-50=29
13.1 - 9=30
13.10-23=31
13.24-33=30
13.34-43=31

13.44-46=30
13.47-53=31
13.54-58=11
14.1 - 2=41
14.3 - 5=23
14.6 -13=35
14.13-22=36
14.23-36=37
15.1 -20=39
15.21-28=41
15.29-39=42
16.1 -12=42
16.13-28=43
17.1 -13=44
17.14-21=45
17.22-23=56
17.24-27=38
18.1 -35=56
19.1 -15=48
19.16-30=49
20.1 -16=49
20.17-28=62
20.29-34=63
21.1 - 9=65
21.10-11=66

6.1 - 6=11
6.7 -13=34
6.14-16=41
6.17-18=23
6.19-29=35
6.30-45=36
6.46-56=37
7.1 -23=39
7.24-37=41
8.1 -21=42
8.22-26=45
8.27-38=43
9.1 =43
9.2 - 13=44
9.14-29=45
9.30-50=56
10.1 -16=48
10.17-31=49
10.32-45=62
10.46-52=63
11.1 -10=65
11.11 =66
11.12-14=67
11.15-18=15

11.19 =66
11.20-26=67
11.27-33=68
12.1 -12=69
12.13-27=70
12.28-40=71
12.41-44=73
13.1 - 8=75
13.9 -13=76
13.14-25=77
13.26-33=78
13.34-36=79
13.37 =81
14.1 - 2=82
14.3 - 9=64
14.10-16=82
14.17 =83
14.18-21=84
14.22-25=83
14.26-31=88
14.32-42=89
14.43-52=90
14.53-72=91
15.1 - 5=92
15.6 -15=93

6.27-36=25
6.37-45=26
6.46-49=27
7.1 -10=28
7.11-17=19
7.18-35=35
7.36-50=22
8.1 - 3=34
8.4 - 8=30
8.9 -18=31
8.19-21=29
8.22-39=32
8.40-56=33
9.1 - 6=34
9.7 - 9=41
9.10-17=36
9.18-27=43
9.28-36=44
9.37-43=45
9.43-50=56
9.51-56=61
9.57-62=32
10.1 -24=46
10.25-37=47

10.38-42=22
11.1 -13=13
11.14 =28
11.15-32=29
11.33-36=24
11.37-54=60
12.1 -21=58
12.22-34=59
12.35-40=79
12.41-48=80
12.49-59=73
13.1 -17=50
13.18-21=30
13.22-30=56
13.31-35=73
14.1 -24=57
14.25-35=61
15.1 -32=57
16.1 -13=59
16.14-31=60
17.1 -10=56
17.11-19=61
17.20-21=73
17.22-25=77
17.26-37=78

8.1 - 59=52
9.1 - 41=53
10.1 - 42=54
11.1 - 54=55
11.55-57=64
12.1 - 11=64
12.12-19=65
12.20-36=66
12.37-50=74
13.1 -20=83
13.21-30=84
13.31-38=85
14.1 -14=85
14.15-31=86
15.1 -11=86
15.12-27=87
16.1 -33=87
17.1 -26=88
18.1 =88
18.1 - 2=89
18.3 -11=90
18.12-27=90
18.28-38=92
18.38-40=93

19.1 - 3=92
19.4 -16=93
19.16-22=94
19.23-30=95
19.31-42=96
20.1 - 9=97
20.10-31=98
21.1 -25=99

21.12-13=15	15.16-19=92	18.1 - 8=81
21.14-17=66	15.20-23=94	18.9 -14=68
21.18-22=67	15.24 =95	18.15-17=48
21.23-32=68	15.25 = 93	18.31-34=64
21.33-46=69	15.26-28=94	18.35-43=63
22.1 -14=69	15.29-41=95	19.1 -28=63
22.15-33=70	15.42-47=96	19.29-44=65
22.34-46=71	16.1 -10=97	19.45-48=15
23.1 -12=71	16.11-14=98	20.1 - 8=68
23.13-36=72	16.15 =93	20.9 - 19=69
23.37-39=73	16.16-20=99	20.20-40=70
24.1 - 8=75		20.41-47=71
24.9 -14=76		21.1 - 4=73
24.15-27=77		21.5 -11=75
24.28 =78		21.12-19=76
24.29 =77		21.20-26=77
24.30-42=78		21.27-33=78
24.43-44=79		21.34-36=81
24.45-51=80		21.37-38=74
25.1 - 13=79		22.1 -13=82
25.14-30=80		22.14-21=83
25.31-46=81		22.22-23=84
26.1 - 5=82		23.24-30=88
26.6 -13=64		22.31-38=85
26.14-19=82		22.39 =88
26.20 =83		22.40-46=89
26.21-25=84		22.47-53=90
26.26-29=83		22.54-71=91
26.30-35=88		23.1 -16=92
26.36-46=89		23.17-25=93
26.47-56=90		23.26-34=94
26.57-75=91		23.34-37=95
27.1 - 2=92		23.38 =94
27.3 -10=94		23.39-49=95
27.11-14=92		23.50-56=96
27.15-26=93		2 4.1 -12=97
27.27-30=92		24.13-49=98
27.31-34=94		24.50-53=99
27.35-36=95		
27.37-38=94		
27.39-56=95		
27.57-66=96		
28.1 -15=97		
28.16-20=99		

NOTĂ EXPLICATIVĂ

referitoare la Tabelul de concordanță interevangelică de mai sus.

Exemplu: MATEI

1.1 – 17 = 9

Prima cifră, 1, semnifică numărul capitolului din cele patru Evanghelii canonice, în cazul de față, Evanghelia după Matei, CAP. 1.

Grupajul următoarelor două numere, (1 – 17), semnifică numărul versetelor din Evanghelia și din capitolul respectiv, în cazul de față, primele șaptesprezece versete din CAP. 1, Evanghelia după Matei.

Ultima cifră, 9, semnifică numărul capitolului din Evanghelia Unificată în care se regăsesc versetele respective.

UNITĂȚI DE MĂSURĂ ȘI MONEDE MENȚIONATE ÎN SFÂNTA SCRIPTURĂ

Măsuri de lungime și suprafață

Deget	0,02 m	Pas	0,96 m
Lat de mână	0,08 m	Braț	1,75 m
Palmă	0,24 m	Trestie (prăjină)	2,88 m
Cot	0,48 m	Stadiu	185,00 m
Picior	0,32 m	Milă	1480,00 m

Calea sâmbetei: două mii de coți sau o mie de pași (circa 1000 m)

Jug: Suprafața ce putea fi arată cu doi boi într-o zi (2500 mp); traducătorii latini l-au redat prin *jugerum* (I.Sam.14.14; Isaia 5.10), adică iugăr.

Măsuri de capacitate

Pentru cereale

Homer sau Cor	388,00 l
Letek	194,00 l
Efa (bath)	38,80 l
Sea sau saton	12,90 l
Hin sau efa omer	6,50 l
Kab	2,20 l
Log sau kotil	0,55 l

Pentru lichide

Cor sau coros	388,00 l
Bath	37,00 l
Hin	6,50 l
Kab	2,20 l
Log	0,55 l

Măsuri de greutate

Talant	34,500 kg	(se subdivide în 60 mine și 3.000 sicli)
Mină	0,575 kg	(se subdivide în 50 sicli)
Siclu	11,50 gr	(se subdivide în 20 ghere)
Jumătate de siclu	5,75 gr	(valorează 10 ghere)
Gheră (1/20 siclu)	0,57 gr	(era măsura de greutate cea mai mică)
Livră	326,00 gr	(cuprindea 12 uncii)

Monede și valori monetare

	Din aur	Din argint
Siclul	16,36 gr	14,54 gr
Demi-siclul	8,18 gr	7,27 gr
Drahma	4,09 gr	3,65 gr
Didrahma	8,18 gr	7,30 gr
Statirul	8,52 gr	14,60 gr
Dinarul	-	4,50 gr
Mina	818,00 gr	727,00 gr
Talantul	49,077 kg	43,620 kg

Codrantul, leptonul (sau leptaua), asariul și obolul erau mici subdiviziuni monetare din aramă, unele cântărind sub un gram; ele serveau la darea restului și la micile cumpărături zilnice.

Mina (= 50 sicli = 2.000 drahme) și talantul (= 3.000 sicli = 12.000 drahme) nu erau monede, ci denumiri ale sumelor monetare mari.

Puterea de cumpărare a acestor monede, pe vremea Mântuitorului, rezultă din informația că dinarul reprezenta salariul zilnic al unui muncitor agricol (Mt.20.2,9,10,13).

INDEX BIBLIOGRAFIC SELECTIV

1. BIBLIA SAU SFÂNTA SCRIPTURĂ, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București 1988
2. NOUL TESTAMENT, Versiune revizuită, redactată și comentată de Bartolomeu Valeriu Anania, sprijinit pe numeroase alte osteneli, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române București 1993

C U P R I N S

Partea a I-a:

EVANGHELIA UNIFICATĂ

(TEXT OBȚINUT PRIN ÎMBINAREA ARMONICĂ A VERSIUNILOR CANONICE DUPĂ MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN)

I. ÎNTRUPAREA CUVÂNTULUI

CAP. 1. DUMNEZEU - CUVÂNTUL

Cuvânt înainte. Întruparea Cuvântului. Fiii lui

Dumnezeu

CAP. 2. VESTIREA NAȘTERII LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Îngerul Gavriil binevestește preotului

Zaharia

CAP. 3. VESTIREA NAȘTERII LUI IISUS HRISTOS

Îngerul Gavriil binevestește fecioarei Maria. Binecuvântarea Elisabetei.
Cântarea

Mariei

CAP. 4. NAȘTEREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Binecuvântarea și proorocia preotului

Zaharia

CAP. 5. NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS

Înștiințarea lui Iosif. Recensământul efectuat de autoritățile romane. Sfânta familie se deplasează la Betleem. Nașterea lui Mesia.

Înștiințarea

păstorilor. Pruncul este închinat Domnului la Templul din Ierusalim. Bătrânul Simeon și proorocița

Ana

CAP. 6. MAGII, IROD ȘI PRUNCUL IISUS

Uciderea pruncilor. Copilăria lui

Iisus

II. ÎNCEPUTUL EVANGHELIEI DOMNULUI IISUS HRISTOS

CAP. 7. IOAN BOTEZĂTORUL, SOLUL LUI DUMNEZEU, PREGĂTEȘTE CALEA

DOMNULUI ÎN PUSTIE

Ioan Botezătorul propovăduiește botezul pocăinței, dând învățături

poporului,

funcționarilor publici, ostașilor și liderilor religioși. Ioan Botezătorul

face

cunoscut că nu este el Hristosul și anunță venirea iminentă a lui

Mesia

CAP. 8. BOTEZUL, POSTUL ȘI ISPITIREA FIULUI LUI DUMNEZEU.....

CAP. 9. CARTEA NEAMULUI LUI IISUS HRISTOS

Genealogia după Matei. Genealogia după

Luca

CAP. 10. ÎNCEPUTUL ACTIVITĂȚII PUBLICE A DOMNULUI IISUS HRISTOS

Pescuirea minunată. Mărturia lui Ioan Botezătorul.

Chemarea primilor șase ucenici. Nunta din Cana

Galileii

CAP. 11. IISUS LA NAZARET ȘI CAPERNAUM

Necredința nazarinenilor. Vindecarea unui demonizat în Capernaum.

Ospățul lui

Levi. Vindecarea soacrei lui Petru. Tămăduirea bolnavilor din

Capernaum

CAP. 12. ALEGEREA CELOR DOISPREZECE APOSTOLI

Numele celor doisprezece apostoli. Vindecarea unui lepros.

Faima lui Iisus

crește

CAP. 13. CUM SĂ NE RUGĂM

Tatăl nostru. Pilda celor trei prieteni: cereți, căutați,

bateți

CAP. 14. IISUS, LEGEA ȘI SÂMBĂTA

Spicele de grâu și sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată.

Fariseii vor

	să-L omoare pe Iisus. Iisus, Servul
Domnului
	CAP. 15. PRIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (1)
	Izgonirea mânuitorilor de bani din
Templu
	CAP. 16. PRIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (2)
	Iisus și Nicodim. Originea cerească a lui Iisus. Șarpele de
aramă
	CAP. 17. IISUS ÎN IUDEEA. O NOUĂ MĂRTURIE A LUI IOAN
BOTEZĂTORUL	Ioan trebuie să se micșoreze iar Iisus să
crească.....	..
	CAP. 18. IISUS ȘI
SAMARINENII.....	..
	CAP. 19. IISUS LA CANA GALILEII, LA NAZARET ȘI LA CAPERNAUM
	Vindecarea fiului unui slujbaş împărătesc. Nazarinenii vor să-L
omoare pe Iisus.	Învierea fiului văduvei din
Nain
	CAP. 20. A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (1)
	Vindecarea slăbănogului de 38 de
ani
	CAP. 21. A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (2)
	Motivele pentru care iudeii vor să-L omoare pe
Iisus
	CAP. 22. A DOUA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM (3)
	La masă cu Iisus. Fariseul și femeia păcătoasă. Marta și
Maria.....	..
III. IOAN BOTEZĂTORUL TREBUIE SĂ SE MICȘOREZE, IAR IISUS SĂ	
CREASCĂ	
	CAP. 23. ÎNTEMNIȚAREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL
	Irod închide pe Ioan Botezătorul. Iisus părăsește Nazaretul și Se
stabilește în	Capernaum, apoi începe să propovăduiască Evanghelia și să
tămăduiască bolnavii	..
	CAP. 24. PREDICA DE PE MUNTE (1)
	Fericirile și vaiurile. Ucenicii sunt lumina
lumii
	CAP. 25. PREDICA DE PE MUNTE (2)
	Despre ucidere, preacurvie, martori mincinoși, suferirea răului. Iisus
	desființează legea penală a lui Moise (Legea talionului), pe care o
	înlocuiește cu legea toleranței și a iubirii
aproapelui
	CAP. 26. PREDICA DE PE MUNTE (3)
	Despre milostenie, post, dărnicie, fățarnicie, judecățile nedrepte;
lucrurile	..
.	sfinte, câinii, porcii și proorocii mincinoși; pomul și roada; calea
îngustă	..

	și calea cea
lată	
	CAP. 27. PREDICA DE PE MUNTE (4)
	Împlinirea Legii profetice privitoare la jertfa lui Iisus. Judecata de
apoi.	Casa zidită pe stâncă și casa zidită pe
nisip	
	CAP. 28. IISUS LA CAPERNAUM
	Vindecarea servului unui sutaș. Vindecarea a doi orbi. Vindecarea
unui	demonizat orb și
mut	
	CAP. 29. PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT
	Fariseii, cărturarii și rudele lui Iisus, găsesc pricină de poticnire* în
Iisus. Iisus	și Belzebul. Satana dezbinat împotriva lui însuși. Antihristul și
Antiduhul.	Judecata de apoi. Iisus Se leapădă în mod public de rudele Sale
pământești.	Semnul lui
Iona	
	CAP. 30. PREDICA DE PE MARE (1)
	Pildele semănătorului, a grâului amestecat cu neghină, a grăuntelui de
muștar,	a aluatului, a pământului care rodește singur, a comorii ascunse în
țarină și	a negustorului care caută mărgăritare
frumoase	
	CAP. 31. PREDICA DE PE MARE (2)
	Motivul pentru care Iisus vorbește în pilde. Tâlcuirea pildei
semănătorului și	a grâului amestecat cu neghină. Pilda năvodului și a cărturarului
învățat.....	
	CAP. 32. IISUS ÎN GADARA
	Cum să urmăm pe Iisus. Potolirea furtunii de pe mare. Potolirea
furtunii din	sufletul oamenilor (Vindecarea demonizatului din ținutul
Gadarenilor).....	
	CAP. 33. IISUS ÎN GALILEEA. PUTERE ASUPRA MORȚII
	Înviearea fiicei lui Iair. Femeia cu scurgere de
sânge.....	
	CAP. 34. TRIMITEREA CELOR DOISPREZECE APOSTOLI
	Secerișul și secerătorii. Instructajul ucenicilor. Judecata de apoi.
Răsplată	dumnezeiască pentru cei ce primesc pe trimișii lui
Hristos.....	
	CAP. 35. SFÂRȘITUL LUI IOAN BOTEZĂTORUL
	Poticnirea lui Ioan în Iisus. Dizarmonia lumii în probleme de gândire
și credință.	

Onomastica lui Irod și moartea lui Ioan

Botezătorul.....

CAP. 36. LA MASĂ CU IISUS

Prima înmulțire a pâinilor și a

peștilor.....

CAP. 37. IISUS UMBLĂ PE

MARE.....

CAP. 38. IISUS LA CAPERNAUM

Vindecarea slăbănogului. Iisus plătește darea pentru

Templu.....

CAP. 39. LA MASĂ CU IISUS

Ce spurcă și ce nu spurcă pe om. Tradiția

strămoșească.....

CAP. 40. IISUS, PÂINEA VIETII

Mâncarea pieritoare și mâncarea care rămâne pentru viața veșnică.

Lucrarea

pe care o cere Dumnezeu: împărtășirea cu trupul și sângele lui Hristos.
Ucenicii care nu vor să se împărtășească cu trupul și sângele lui

Hristos

Îl părăsesc pe Iisus, devenind

antihriști.....

CAP. 41. IISUS SE ÎMPARTE CU SLUJIREA ÎNTRE NEAMURI ȘI

POPORUL EVREU

Cumpăna lui Irod. Femeia cananeancă. Vindecarea unui surdo-

mut.....

CAP. 42. IISUS ÎN GALILEEA. LA MASĂ CU IISUS

A doua înmulțire a pâinilor și a peștilor. Fariseii se ceartă cu

Iisus.....

CAP. 43. IISUS ÎN ȚINUTUL CEZAREII LUI FILIP

Cine zic oamenii că este Iisus. Vestirea patimilor. Petru dojenește pe

Iisus,

Iisus muștră pe Petru. Valoarea sufletului unui om. Cum să urmăm pe

Hristos:

lepădarea de sine și purtarea crucii. Judecata de

apoi.....

CAP. 44. SCHIMBAREA LA

FAȚĂ.....

CAP. 45. IISUS, MEDICUL SUPREM

Vindecarea copilului lunatic și a orbului de care Iisus S-a atins de două

ori.....

CAP. 46. TRIMITEREA CELOR ȘAPTEZECI DE UCENICI

Instructajul ucenicilor. Muștrarea cetăților nepocăite. Judecata de

apoi.

Jugul lui

Hristos.....

CAP. 47. SAMARINEANUL MILOSTIV ȘI VIAȚA

VEȘNICĂ.....

CAP. 48. DESPĂRȚIREA BĂRBATULUI DE NEVASTĂ

Iisus binecuvântează

copilașii.....

CAP. 49. TÂNĂRUL BOGAT ȘI VIAȚA VEȘNICĂ
Pilda lucrătorilor

viei.....

CAP. 50. OSCILAREA ÎNTRE POCĂINȚĂ ȘI PIEIRE

Galileenii măcelăriți de Pilat. Pilda smochinului neroditor. Vindecarea unei femei
gârbove. Cazuri legale de încălcare a sâmbetei. Necredința fraților lui Iisus.....

IV. A TREIA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM

CAP. 51. SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (1)

Dezbinare în popor din pricina lui Iisus.....

CAP. 52. SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (2)

Femeia prinsă în adulter. Iisus, Lumina lumii. Obârșia cerească a lui Iisus.
Sclavii păcatului și fiii slobozi de păcat. Fiii lui Avraam, fiii Diavolului și fiii lui Dumnezeu. Preexistența lui Iisus.....

CAP. 53. SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (3)

Vindecarea unui orb din naștere.....

CAP. 54. SĂRBĂTOAREA CORTURILOR (4)

Păstorul cel bun și păstorii plătiți. Oile lui Hristos și oile Diavolului. Identitatea de esență dintre Fiul și Tatăl. Fiii Diavolului vor să-L omoare pe Fiul lui Dumnezeu.....

CAP. 55. ÎNVIEREA LUI LAZĂR

Iisus este învierea și viața. Sinedriul hotărăște să-L omoare pe Iisus.....

V. ULTIMA CĂLĂTORIE A LUI IISUS LA IERUSALIM

CAP. 56. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR (1)

Iisus în Galileea. Vestirea patimilor. Cine este cel mai mare. Iisus și copilașii. Pilda cu oaia rătăcită. Pricinile și prilejurile de păcătuire. Focul gheenei. Iertarea greșelilor. Pilda slujbaşului nemilostiv. Servi netrebnici. Harul se va lua de la poporul evreu și se va da neevreilor.....

CAP. 57. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI CĂRTURARILOR ȘI FARISEILOR (2)

Ospățul fariseilor și sâmbăta. Vindecarea unui bolnav de hidropizie în ziua sâmbetei. Locul dintâi și locul de pe urmă la ospete. Pe cine trebuie să invităm la ospete.

Pilda celor poftiți la cină. Pilda cu oaia pierdută. Pilda cu banul pierdut.

Pilda fiului risipitor și a fiului zgârcit.....

CAP. 58. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR ȘI MULȚIMILOR (3)
 Frica de oameni. Lepădarea de Hristos. Frica de prigoane. Lăcomia de bani.

Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina. Grijele și îngrijorările. Adevăratele comori. Dumnezeu și Mamona. Pilda ispravnicului necredincios.

Prietenii făcuți cu ajutorul bogățiilor

nedrepte.....

CAP. 59. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR ȘI MULȚIMILOR (4)
 Grijele și îngrijorările. Adevăratele comori. Dumnezeu și Mamona. Pilda economului neloyal. Prietenii făcuți cu ajutorul bogățiilor

nedrepte.....

CAP. 60. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI CELOR ȘCOLIȚI ȘI FĂȚARNICI (5)
 Fariseii sunt iubitori de bani. Legea lui Moise a ținut până la Ioan.

Pilda bogatului nemilostiv și a săracului plin de bube. Iisus mustră pe cărturarii și fariseii

fățarnici.....

CAP. 61. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI MULȚIMILOR (6)
 Cum să fii ucenicul lui Iisus: pilda omului care vrea să zidească un turn; pilda împăratului care merge la război. Samarinenii refuză să găzduiască pe Iisus.

Ucenicii vor să coboare foc din cer. Vindecarea celor zece leproși.....

CAP. 62. IISUS DĂ ÎNVĂȚĂTURI UCENICILOR (7)
 Vestirea patimilor. Cererea fiilor lui Zebedei. Șefia la păgâni și șefia la creștini.....

CAP. 63. IISUS LA IERIHON.
 Orbul Bartimeu. Zaheu. Împărăția cerurilor înfățișată în pilda minelor*. Doi orbi vindecați la ieșirea din Ierihon. Vestirea patimilor. Iisus așteptat la Ierusalim.....

VI. ULTIMELE ȘASE ZILE DIN VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ A LUI IISUS

CAP. 64. UNGEREA DIN BETANIA

Maria toarnă mir pe capul lui Iisus. Indignarea lui Iuda Iscarioteanul. Iisus vestește patimile Sale. Arhieriei vor să-l omoare și pe Lazăr

CAP. 65. IISUS LA PORȚILE IERUSALIMULUI

Oaspeții Ierusalimului întâmpină cu ramuri de palmier pe Împăratul lui Israel.

Cârtirea	Asinul adus la Iisus. Ucenicii și poporul înalță osanale lui Dumnezeu.
Ierusalimului.....	fariseilor. Iisus plânge pentru cetate și proorocește sfârșitul tragic al
Motivul	acesteia.
Betania	Iisus anunță cu ce moarte avea să moară. Lumina mai este puțină vreme pe pământ.
rugăciunii	Iisus intră în Templu. Mânia preoților. Iisus Se îndreaptă spre
fiului	fariseului
fariseului	acesteia
împărat	vor să prindă pe Iisus. Pilda nunții fiului de
morților	fariseilor
fariseilor	fățarnici
fățarnici	vremurilor
pe	săracă
săracă	Iisus
FIUL	Iisus
Iisus	Iisus

CAP. 66. INTRAREA LUI IISUS ÎN IERUSALIM

Toată cetatea se pune în mișcare. Iisus și grecii. Pilda bobului de grâu.

CAP. 67. IISUS BLESTEMĂ SMOCHINUL

Puterea credinței și a

CAP. 68. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (1)

Puterea lui Iisus. De unde vine botezul lui Ioan? Pilda celor doi fii: a

CAP. 69. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (2)

Pilda arendașilor viei. Piatra din capul unghiului. Puternicii lumii

CAP. 70. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (3)

Fariseii și birul cezarului. Saducheii și învierea

CAP. 71. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (4)

Porunca cea mai mare din Lege. Al cui fiu este Hristosul. Fățarnicia cărturarilor și a

CAP. 72. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (5)

Iisus muștră aspru pe cărturarii și fariseii

CAP. 73. DISPUTELE LUI IISUS CU VRĂJMAȘII SĂI DE MOARTE (6)

Irod vrea să-L omoare pe Iisus. Iisus muștră Ierusalimul. Semnele

și Împărăția lui Dumnezeu. Scopul venirii Fiului omului în lume. Foc

pământ. Al doilea botez al lui Iisus. Cum să urmăm pe Iisus. Văduva

CAP. 74. MOTIVUL PENTRU CARE POPORUL ALES N-A CREZUT ÎN

LUI DUMNEZEU: ORBIREA ȘI ÎMPIETRIREA SPIRITUALĂ

Ultimul apel public al lui Iisus sau Testamentul exoteric al lui

CAP. 75. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (1)

sfârșitului	Netrăinicia lucrărilor omenești. Ucenicii vor să cunoască vremea
Războaiele,	lucrărilor omenești și semnul venirii Impărăției lui Dumnezeu.
marchează	cutremurele, ciumile, hristoșii mincinoși etc. sunt semne care
durerilor	doar începutul
	CAP. 76. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (2)
Evanghelia lui	Datoria primordială a oricărui creștin este să propovăduiască
propovădui în	Hristos chiar cu prețul vieții. Când această Evanghelie se va
sfârșitul	toată lumea, atunci va veni
	CAP. 77. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (3)
Semne în soare,	Pustiirea Ierusalimului. Urâciunea pustiitorului. Necazul cel mare.
pe pământ...	în lună și în stele. Hristoșii mincinoși apar pe fondul strâmtorărilor de
cele de a	CAP. 78. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (4)
Similitudini	Semnul Fiului omului. Pilda smochinului care înfrunzește. Momentul
repete.....	doua veniri a Fiului omului - secret absolut al Tatălui ceresc.
	istorice cu vremurile lui Noe și Lot. Cine uită trecutul riscă să-l
întoarce de la	CAP. 79. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (5)
fecioare ...	A doua venire a Fiului omului înfățișată în pilda stăpânului care se
	nuntă, în pilda hoțului care vine când nu te aștepți și în pilda celor zece
necredincioși	CAP. 80. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (6)
	A doua venire a Fiului omului înfățișată în pilda talanților și în pilda
apoi	ispravnicilor credincioși și
	CAP. 81. CUVÂNTAREA ESHATOLOGICĂ (7)
Paștilor	Necesitatea unei vieți cumpătate. Necesitatea vegherii și a rugăciunii
ucenicilor.	permanente. Pilda judecătorului care n-are frică de Dumnezeu
Domnului	și rușine de oameni. Judecata de
	CAP. 82. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (1)
	Iisus anunță jertfa Sa. Arhieriei hotărâsc să-L omoare pe Iisus.
	Trădarea lui Iuda. Pregătirea
	CAP. 83. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (2)
	Împărtășirea cu trupul și sângele Domnului. Iisus spală picioarele
	Iisus anunță că printre cei ce se împărtășesc cu trupul și sângele

	se află și	
trădători		
	CAP. 84. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (3)	
	Descoperirea vânzătorului. Misiunea lui	
Iuda		
	CAP. 85. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (4)	
condiții ale	Proslăvirea Tatălui și a Fiului. Noua poruncă a dragostei. Noile	
viața.	apostoliei. Lăcașurile goale din casa Tatălui ceresc. Calea, adevărul și	
Iisus	Unitatea de esență dintre Fiul și Tatăl. Lucrările celui ce crede în	
	CAP. 86. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (5)	
ucenicilor	Noul Mângâietor: Duhul Adevărului. Vestirea patimilor. Iisus lasă	
vița	pacea Sa. Stăpânitorul lumii acesteia. Vierul și	
	CAP. 87. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (6)	
fără	Adevărata dragoste merge până la sacrificiul suprem. Lumea urăște	
Mângâietorului	temei pe Hristos. Prigoana în Numele Domnului. Lucrarea	
	CAP. 88. LA MASĂ CU IISUS. CINA CEA DE TAINĂ (7)	
ucenicilor	Rugăciunea lui Iisus. Înștiințarea	
	CAP. 89. CU IISUS ÎN LOCURILE ÎNGRĂDITE: GRĂDINA GHETSIMANI	
<i>propriu:</i>	Întristarea de moarte a lui Iisus. Lupta cu <i>eul propriu</i> (oscilarea între	
jertfă	a face voia proprie sau voia lui Dumnezeu). Biruința asupra <i>eului</i>	
	Mielul divin este gata pentru	
	CAP. 90. CU IISUS, DE LA LOCUL TRĂDĂRII, LA LOCUL DE JUDECATĂ.	
Fiul lui	Sărutul lui Iuda. Arestarea lui Iisus. Petru vrea să-L apere cu sabia pe	
fug	Dumnezeu. Ucenicii Îl părăsesc pe Iisus și	
	CAP. 91. PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE	
pentru	TRIBUNALUL	
	EVREILOR.	
Iisus.....	Arhieriei Îl învinuiesc pe Fiul lui Dumnezeu de erezie religioasă, motiv	
	care Îl condamnă la moarte. Petru se leapădă de trei ori de	
	CAP. 92. PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE	
infracțiuni	TRIBUNALUL	
moarte. Pilat	EVREILOR ȘI AL NEAMURILOR (1)	
	Arhieriei Îl învinuiesc pe Fiul lui Dumnezeu de erezie religioasă și de	
	contra securității statului, motive pentru care cer condamnarea Sa la	

nici o vină și Irod reprezentanții puterii laice, declară în mod public că nu găsesc

Dumnezeu în Iisus însă, în ascuns, uneltesc la omorârea Fiului lui

CAP. 93. PROCESUL FIULUI LUI DUMNEZEU JUDECAT DE TRIBUNALUL

EVREILOR ȘI AL NEAMURILOR (2)

Procuratorul roman Pilat din Pont predă evreilor pe Omul în Care n-a găsit nici o vină, spre a fi

omorât

CAP. 94. CU IISUS, DE LA LOCUL DE JUDECATĂ, LA LOCUL DE EXECUȚIE

Iisus Sinuciderea lui Iuda. Calvarul și răstignirea lui Iisus. “Vina” lui

CAP. 95. CU IISUS PE CRUCE, CU IISUS LÂNGĂ CRUCE

poporul stau Ostașii împart hainele lui Iisus cel răstignit. Rudele, cunoscuții și lângă cruce și privesc de departe la Iisus cel răstignit. Iisus cel răstignit poartă de grijă mamei Sale. Batjocorirea lui Iisus cel răstignit. Suferința lui Iisus cel răstignit.

a cuprins Moartea lui Iisus cel răstignit. Cutremurul de pământ și întunericul ce

pământul

CAP. 96. CU IISUS, DE LA LOCUL DE EXECUȚIE, LA MORMÂNT

Nicodim Ostașii străpung coasta lui Iisus și grăbesc moartea osândiților. Iosif și

Iisus îngroapă trupul lui Iisus. Arhieriei pun strajă la mormântul lui

CAP. 97. CU IISUS, DIN MOARTE LA VIAȚĂ.

ÎNVIEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS

Cutremurul Îngerul Domnului prăvălește piatra de la intrarea în mormânt.

mironosițe. de pământ și învierea Domnului. Iisus Se descoperă femeilor

Ucenicii Arhieriei îngroapă a doua oară adevărul dezgropat de Dumnezeu.

nu cred vestea

învierii

CAP. 98. CU IISUS, ÎN VIAȚA DE DUPĂ VIAȚĂ

drumul Iisus Se arată Mariei din Magdala. Iisus Se arată la doi ucenici pe

Toma Emausului. Iisus Se arată celor zece ucenici. Iisus Se arată și lui

CAP. 99. CU IISUS ÎN VIAȚA VEȘNICĂ

Se arată Iisus Se arată la marea Tiberiadei. A doua chemarea a lui Petru. Iisus

pământ. pe muntele din Galileea. Iisus este investit cu toată puterea în cer și pe

Iisus instituie Biserica Universală, trimițând ucenicii să
propovăduiască
Evanghelia și să facă ucenici până la marginile pământului. Iisus este
înălțat
la cer și șade de-a dreapta
Tatălui

Partea a II-a

**CELE PATRU VERSIUNI CANONICE ALE EVANGHELIEI
(DUPĂ MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN)**

	SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ MATEI
	SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ
MARCU	
	SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ
LUCA	
	SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ
IOAN	
	TABEL DE CONCORDANȚĂ
INTEREVANGHELICĂ	
	NOTĂ EXPLICATIVĂ
	UNITĂȚI DE MĂSURĂ ȘI MONEDE MENȚIONATE ÎN SFÂNTA
SCRIPTURĂ.....	
	INDEX BIBLOGRAFIC
SELECTIV	
CUPRINS	